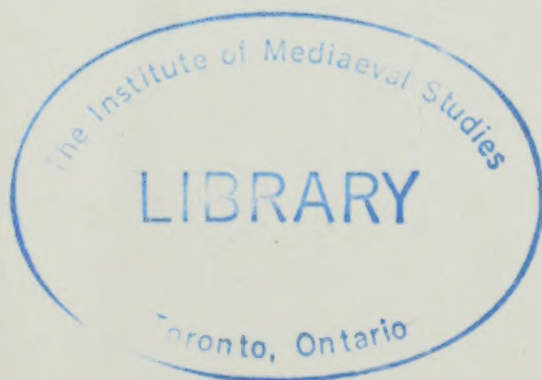

ARISTOTELIS

ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

TERTIVM EDIDIT

FRIDERICVS BLASS.

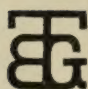

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI.
MDCCCXCVIII.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEVBNERI

PRAEFATIO.

§ 1. Quam insigni neque unquam sperato fortunae beneficio anno h. s. XCI quasi ex ipso Orco recuperaveramus *Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείαν*, edidi ante hos sex annos post principem editorem Britannum, duumviros editores Germanos, duumviros item Batavos; tum a. h. s. XCV post alios insignes hominum doctorum labores iterum edidi; nunc tertium edo. De laudibus libelli taceo (nisi quod de quibusdam quae minus in promptu sunt postea agendum erit); de auctore id dixisse satis habeo, videri mihi paene maculam suo ipsos operi adspersisse editores Batavos, cum pro titulo inscriberent "Aristotelis qui fertur liber *Ἀθηναίων πολιτεία*". Quid enim valere debebant dubitationes quorundam hominum, sive doctas eas dicas sive perversas, vel contra totius antiquitatis testimonium, vel contra ipsius libelli indolem, quem si quis non videt neque a discipulo etiamnum rudiore conscriptum esse posse neque a grammatico ignoto atque obscuro, aut non habet oculos aut eis quos habet non utitur? Parcamus igitur huic chartae, qua ad alias res multas nobis opus erit.

Sunt volumina quattuor papyracea, quae una inventa in Aegypti aliquo loco (de quo prudenter tacetur) emerunt Musei Britannici custodes et sine mora, industria usi plane admirabili in re difficillima, publici iuris fecerunt. Ea volumina in prima cuiusque pagina nota numeri insignita sunt: *A*, *B*, *Γ τόμος*, *Δ*; nempe in ultimo quoque notae reliquias dispexit qui recens haec volumina maximo cum fructu examinavit Udalricus Wilcken. Continent Aristotelis *πολιτείαν Ἀθηναίων* sine inscriptione et initio truncatam, non quo huius chartae aliqua pars eo loco nunc desit, quod secus esse et numeri nota et spatium vacuum a sinistra

parte relictum manifesto testatur, sed, ut putandum est, quod exemplum illud unde describebatur non integrum erat. Hoc enim quod habemus exemplum non ex eis est quae a scribis bibliopolarum conficiebantur, sed erat privato usui destinatum: id quod vel inde statim apparuit, quod in aversa horum voluminum parte libellus Aristoteleus perscriptus est, occupata iam altera vilici cuiusdam Aegyptiaci rationibus. Fingamus nobis animo hominem in abdito aliquo angulo Aegypti viventem, qui cum libelli huiùs Aristotelei amantissimus esset, neque mercari poterat eius exemplum neque nancisci aliud quam truncatum illud, unde ipse sibi describeret. Fecit igitur id quod potuit, chartaque usus est ea quae praesto erat. Cuius de mensuris haec addo: primum volumen esse longum duo metra et dimidium fere, secundum paullo plus quam unum et dimidium, tertium minus unum; item ut videtur quartum, quod nunc discissum neque integrum servatum est; latitudo fere 28 centesimas partes metri aequat. Docuerunt praeterea Wilcken eumque secuti editores Germani voluminis primi plagulam primam, quae est eadem in scriptura Aristotelea ultima, tegumenti vice reliquo volumini praesutam fuisse, aversa eius plagulae parte, ea scilicet in qua fibrae rectae a summo ad imum decurrunt, adversis reliquarum partibus adiuncta; eam primam plagulam a vilico illo scriptura fere vacuam relictam esse[1]), neque diverse fecisse Aristotelici libelli scribam, qui suae partis primum spatium paginam fere unam aequans scriptura non attigerit. Manus vero scribarum in Aristotele rectissime Kenyon princeps editor Britannus quattuor esse statuit. Prima primum volumen totum secundique primam paginam conscripsit; excipit altera inde a secunda eius pagina, totius operis tertia decima. Atque hae quidem duae manus facillime distinguuntur. Prior nempe scriptura utitur cursiva quae vocatur, compendiis crebris, quibusdam etiam

1) Exstitit autem postea qui eam quoque plagulam in usum vocaret, inscripto commentariolo quodam grammatico adhuc inedito. V. Kaibel-Wilamowitz^3 p VII, 1.

notis tachygraphicis; paginas facit latas plerasque quattuordecim quindecimve aut sedecim centesimas metri partes (etiam latiores sunt duae, una paullo angustior), versus autem in quaque pagina circiter quadraginta quinque, nisi quod decima non plus viginti quattuor habet. In ea enim parte voluminis primi iam antea scriptum erat argumentum Demosthenicae orationis contra Midiam cum scholiis quibusdam, quae ad eius orationis principium pertinent; his impleta erat una pagina et dimidia, quae cum novus hic usus chartae fieret ductibus crassis sunt transfixae. Reliquum autem alterius paginae spatium decima est pagina Aristotelici operis. Propter eandem causam etiam latitudinis paginarum inaequalitas maior est in hac voluminis parte. At secunda manus et maioribus litteris utitur neque inter se tam crebro conexis, forma autem litterarum ea quam quadratam vocamus, compendiis nullis neque notis; porro paginae angustiores sunt, ut duodecim centesimarum partium modum non excedant; versuum autem in unaquaque pagina numerus idem fere est atque in eis quas prima manus scripsit, cum litterarum in unoquoque versu multo sit minor. Accedit alia inter utrumque librarium differentia, quod prior orthographiam satis bene callet, alter minime. Hunc autem alterum hominem Kenyon statuit paginas scripsisse non plus quam septem et dimidiam, i. e. a tertia decima usque ad mediam vigesimam; ibi excipere tertiam manum, quae huius voluminis reliquam partem conscripserit, i. e. usque ad paginam vigesimam quartam, insuperque totum volumen quartum, quod lacerum habemus. Cum negassent Germani editores hanc manum a secunda diversam esse, fortiter contra ivit Britannus in praefatione editionis tertiae. Statim enim in volumine altero apparere discrimen, velut in Υ littera, graciliore mque esse toto habitu scripturam tertiae manus quam alterius, etiam in principio, ubi scriba ad imitationem proximorum a cursiva scriptura abstinuerit, ad quam postea paullum eum deflexisse videmus; neque fieri posse, ut scriptura uncialis paginae XXVII (quae est extrema voluminis secundi) et paginarum XIII—XX ab eodem

librario profecta sit. In orthographicis quoque magnam esse differentiam; nam ι pro ει alterius scribae esse, qui plus quadragies ea ratione peccet, cum tertius quater tantum talia admiserit; contra ει pro ι frequentius esse apud hunc quam apud illum. Quibus argumentis ipsiusque Wilckeni testimonio congruo iam omnes dubitationes victae sunt. Finem fecit manus altera in CYN|ЄBH verbo pag. XX, v. 27 sq. (p. 66, 2 ed. huius); post id excepit tertia. Restat volumen tertium, in quo primae similem manum agnoscit Kenyon, sed non eandem; nostrates contra editores iterum eandem esse statuebant. Nempe et cursivum genus utrobique est, et compendia notaeque similiter adhibitae, latitudoque paginarum in tertio volumine eadem fere atque in primo. Orthographici quoque errores non sunt crebri, neque temere librarius scribit quae sensu careant. Sed versuum numerus in quaque pagina haud paullo maior, cum praeter ultimam, quae non tota expleta est, nusquam sint minus quam quinquaginta quinque, interdum etiam septem octove et quinquaginta. Pendet hoc ex scripturae genere, quod paullo minutius est paulloque elegantius, neque omnino eam similitudinem refert, qua eandem manum agnoscere cogamur. Accedunt quaedam in singularum litterarum formis discrimina, velut quod T hic ductum superiorem directum habere solet, fractum illic; H quoque magis ad normam quadratae scripturae pingitur, item saepe Π. Sunt etiam in compendiis notisque quaedam quibus alteram manum ab altera distinguere possis, quae sollerter enotaverunt editores Batavi Britannusque Sandys. Velut hoc, quod syllaba finalis -σθαι compendio quidem ab utraque manu scribitur, sed a prima Θ paullum supra versum extollitur, AI non indicatur, cum quarta Θ in ordine ponat, AI lineola indicet. Omnes igitur nunc consentiunt, esse haec volumina a quattuor manibus conscripta.

§ 2. Alia quaestio est multo etiam difficilior atque intricatior, quid de correctorum manibus statuendum sit. Kenyon in eis, quae in opere alterius manus emendata sunt, eandem manum agnoscit quae scripsit volumen pri-

mum; in ipso primo itemque in tertio non ita multa correcta sunt, quapropter de his quaestionem omnino non movit. Nostrates editores omnia haec volumina ab eodem homine correcta esse putant, eo scilicet qui primum scripsit. Verum sic si statuerimus, statim difficultatibus maximis implicabimur. Diligentem dicunt fuisse hominem et litterarum minime rudem, qui haec partim scripserit ipse, partim cum alii sive servo sive mercenario scribenda mandasset, postea ut par erat emendaverit. Cur igitur omnis illa diligentia, quam recte in scribendo agnoscunt, in emendando plane desideratur? Cur foedissima quaeque sensuque cassa intacta sunt relicta? An quia in ipso archetypo sic scripta erant? Id archetypum eidem editores docent librum fuisse qui proprie vocaretur, publico usui destinatum: quod si secus fuisset, futurum non fuisse ut huius voluminis librarius tertius pro cursivo scribendi genere sibi consueto initio alterum insuetum quod librorum erat adhiberet. Nihil tamen obstat quominus illum librum ne ipsum quidem peccatis immunem fuisse putemus. Verum fuisse in eo ΑΔΔΡЄΙϹ pro *ἄνδρες* (p. XIII, 34; huius ed. p 54, 12), mox ЄΤΙΔЄ pro *ἔδει δὲ* (ibid. 42; p. 54, 19), ΤΥΓ|ΤЄΧΑΝΟΥϹΙΝ pro *τυγχάνουσιν* (p. XIV, 6 sq.; 55, 5), similia alia plurima nunquam equidem credam. Rectius autem sicut in Bacchylide recens invento plures correctorum manus fuisse statuemus: primum eas quae scripserant, cum multa aperte eandem manum referant; tum alias sive horum scribarum sive aliorum hominum. De tertio quidem volumine vix potest dubitari, eandem manum et scripsisse et emendasse; at in primo quamvis de multis idem affirmandum sit, restant quaedam quae alienam manum monstrare videantur, eamque quartae quam vocavimus similem. Exempli causa affero: ΗΔΗ additum col. IX, 18 (p. 39, 17), *τὴν δαπάνην* additum ibid. 30 (p. 41, 2); Η enim his locis quadratam formam habet, quam non adhibet huius voluminis scriba, adhibet tertii. Item in secundo volumine quaedam sunt quae quartae manus admoneant, velut ΦΟΝΟΥ super ΠΟΝΟΥ scriptum col. XIX, 1 (p. 63, 2) et ΑΘΗΝΑΙΩΝ additum col. XVIII, 20 (p. 62, 6). Atque

demonstrat ipse color niger atramenti, plerumque opus manus secundae non ab eo qui scripserit esse emendatum. Quare in universum sic statuo: emendationem horum voluminum ab uno aliquo homine cum cura et diligentia factam non esse, sed partim inter scribendum statim librarios errata sua correxisse, partim alios emendasse, sed neglegenter fere et ut multa quae emendare possent temere relinquerent. Similem plane nunc videmus Bacchylidei libri condicionem. Eodem fere pertinet quod interpunctio per tota volumina neglecta est[1]): quam erat certe addere correctoris diligentis.

Verum nova quaestio statim oboritur, unde hae emendationes sint profectae. Quinque earum genera distinguenda sunt. Unum genus est earum, ubi litteris parum clare pictis eaedem magis explicita forma superscriptae sint; alterum earum, ubi altera littera inducta, altera superposita sit, vel illa in hanc mutata; tum tertium, ubi primo omissa supra versum sint addita. Sed sunt praeterea loci non pauci, quibus nihil inductum sit, nihilominus autem alia superscripta, quae non adiciantur, sed substituantur prioribus. Quintum genus ab hoc eo tantum differt, quod supra versum scripta singulis lineolis vel punctis utrimque circumdata sunt, quibus lineolis necessario certa aliqua significatio inest; est ubi etiam in ipso versu similiter punctis inclusa sint ea quibus altera lectio substituatur. Colligamus primum huius generis locos omnes. (Vol. I). P. I, 1 (ed. nostrae 8, 2) super *καταγνωσθέντος* scriptum — *θαρθεν* — h. e. *καθαρθέντος*, lectio scilicet falsissima pro verissima. Manus est eadem; item in reliquis plerisque. IV, 37 (23, 18) *θ* cum lineolis quae vid. sup. *θεσμούς τε ὁμοίως*, i. e. *θ'*. VIII, 20 (36, 10) .T. sup. ΚΙ nominis ΑΡΠΑΚΙΔΟΥ, i. e. *Ἁρπακτίδου*. Insolitum utrumque nomen, sed et *Ἁρπακτίδης* ab *ἁρπακτής* derivatur et *Ἁρπακίδης* ab *Ἅρπακος*. Ibd. 40 (37, 19) *ἐπίστευεν ὁ*

1) Paragraphus bis apposita est: ad c. 4 init. c. 20 init.; praeterea „spatiis interdum vacuis intermissis non solum carmina a pedestri sermone sed etiam singula quaedam enuntiata inter se distinguuntur", W.-K.[3] p. VIII sq.

δῆμος pr., superscr. .O. i. e. ἐπίστευον, quod sunt qui receperint. IX, 2 (38, 4) ·I· ad αυτω(αὐτῷ). Ibd. 26 (40, 14) .N. ad μεθίστατο, i. e. μεθίσταντο. Diversitas lectionum ei quam modo attulimus similis. Ib. 33 (41, 9) Ὑψιχίδου (ab ead. m.) pro Ὑψηχίδου; verius videtur illud. ibd. 39 (42, 1) -πε[ρι-] (ab al. m.) super κατὰ; hic quoque superscriptum praestat. XI, 17 (46, 3) .TO. sup. μετ' αὐτόν, i. e. μετὰ τοῦτον. Non videtur vera emendatio; manus autem hic quoque aliena apparet; contra ipsius qui scripsit v. 19 (46, 10) in (ἐ)π(ισυνέβη) pro ἔτι συνέβη: ubi etiam apertius hoc verum, illud corruptum est. Ibd. 21 (46, 13) ἅπασαν pro πᾶσαν, ab eadem manu. Ab alia autem 43 (49, 10) καλῶς pro πατρικῶς, pravissima lectio. XII, 18 (51, 14) (πεντακισχιλί)ων pro ἢ πεντακισχιλίοις; illud nunc et ipse recepi. 19 (51, 15) συν(τίθεσθαι) pro τίθεσθαι recte. Ibd. 37 (52, 20) ad επεισεκλητον (pro ἐπείσκλητον) superscriptum alterum K, quo corruptela perficitur: ἐπεισέκκλητον. Ingressi sumus iam in volumen secundum, a cuius altera pagina (XIII) secunda manus incipit. XIII, 15 (53, 23) verum erat τὸ νῦν εἶναι, quam locutionem sibi ignotam in τὸν ν. ε. corruperant librarii; hoc scriptum exstat, superscriptum autem ad ON .O., additis in margine punctis duobus cum lineola (../), quibus corruptelam esse indicatur. De his lineolis postmodo dicemus. XVIII, 28 (62, 12) ad Ἐλευσῖνάδε ἰέναι in margine adscriptum invenit Wilcken .ΔΕΙCΙΕΝ., i. e. -νάδ' εἰσιέναι, quod videtur verius esse, et ibidem 29 (ibd.) ad ἑκατέρους falsum .ЄTЄ.(ρους). XXI, 8 (67, 2, man. tert.) (ὀκτωκαίδεκα) ἔτη pro (ὀκτωκαιδεκα)ετεις, manifesto ab eadem manu quae ετεις scripserat. XXIII, 3 (70, 11) pro corrupto τρισὶ δὲ κήρυξι adscriptum verum (τρί)α (δὲ κ.), sed ibidem 4 (12) pro τρία δὲ ὁσίων monstrum corruptelae συρακοσίων (ab alia manu). Ibid. 22 (71, 8) est δεῖ χρηματίζειν, adscripto -δεικ'- post infinitivum. Compendio κ' pro καί hic librarius praeterea semel tantum usus est, ibid. 41; sed ne ibi quidem plane eodem modo exaratum est[1]); reliqua quoque aliam manum monstrant.

---

1) Nempe lineola qua compendium a littera K distinguitur priori parti adiecta, qui est mos manus quartae; at in lectione superscripta secundae adiuncta est, in modum manus primae.

Ceterum intellectu caret *καί*. Ibd. 31 (71, 16) (*εὔσημ*)*ί*(*α*) pro corrupto ΕΥCΗΜΕΙΑ(*εὖ σημεῖα*). Accedimus ad volumen tertium manumque quartam. XXV, 50 (76, 17) *ἐὰν μὲν* .*κ̀*. *γνῶι*, i. e. sive *καταγνῷ* sive *γνῷ*; putaverim *μέν*, quod falsum est, in aliquo codice pro vero *κατα-* substitutum esse. 57 (77, 7) in loco male habito et emendationis parum certae ΑΝΑΓΟΥCΙ cum Λ.Λ. super ΝΑ. XXVIII, 29 (88, 9) Λ.ΕΙ.ΤΟΥΡ[ΓΙΑΝ] pr., superscr. Η, et ibid. (10) ΛΕΛΗΙ-ΤΟΥΡ[ΓΗΚΩC] pr., superscr. .ΕΙ., ratione inversa. 43 (89, 10) recte *ὀρφανικοῦ* pro *ὀρφανοῦ*. Ibd. 50 (90, 4) *τετταρ*]*ακαιδε*[*κέ*]*τεις*, superscr. -*η*(*ς*). Neutrum verum, sed -*τις*. Ibd. 54 (90, 11) *δ*(*ὲ*) *Κηρ*[*ύκω*]*ν*, superscriptum ˙Κ˙, i. e. *δ' ἐκ Κηρύκων*, quod praestat. XXIX, 14 (91, 14) in versu Α.ΙΔ˙ΕCΙC, superscr. ˙Ρ˙, i. e. *ἄρεσις*, quod et Kaibelio et mihi verius videtur. Ibd. 26 (92, 17) falso (*γιγνομέν*)*οις* pro *γιγνόμεναι*. XXX, 1 (95, 10) *ἐκ* pro *ἀπό*; illud receperunt omnes. Ibd. 43 (99, 1) scripserat librarius primo *τοῦ ἑνδεκάτου τοῦ τριακοστοῦ*, tum induxit *τοῦ τριακοστοῦ* et super versum scripsit *τοῦ λ.τριακοστοῦ*., cum verum esset — *τοῦ* Λ, i. e. *λάβδα*. Denique in lacero volumine quarto nihil invenio praeter XXXI, 3 (*δὲ πά*)*ν*(*των* male pro *δ' ἐπ' αὐτῶν*.

Itaque satis apparet, pro varia lectione haec omnia esse adscripta[1]), unde auctoritas corruit, libera optio praebetur. Neque ea ratio variae lectioris enotandae aliunde nobis non cognita est: immo in ipso Mediceo Aeschyli Sophoclisque eadem bina puncta haud raro conspiciuntur: Aesch. Pers. 568 Kchh. $\overset{.\pi.}{\text{κυχρείας}}$, Sept. 921 $\overset{.\alpha.}{\text{αληθῆ}}$, al. In Thucydidis autem fragmento, quod ex Oxyrhynchi ruderibus protractum ediderunt clarissimi viri Bernardus Grenfell et Arthurius Hunt, haec ad eundem usum obtinet ratio: ΕΦ$\overset{\text{ΗΙ}}{\text{.ΕΙ.}}$ΡΗΜΕΝΟC. Mixta autem sunt ubique vera

1) Negant hoc Wil.-K.[3] p. X de loco qui est p. 52, 20: *επεισεκλητον*—*επεισεκκλητον* pro vero *ἐπείσκλητον*; ibi ipsum librarium ad suum peccatum corrigendum puncta addidisse. Equidem puto duas lectiones *επεισκλητον*—*επεκκλητον* olim fuisse (Κ — ΙC).

falsaque atque etiam falsissima, prout fors tulerat. Iam illud Aristotelis exemplum ex quo haec varia lectio fluxit non cum hoc quod habemus puto fuisse collatum — nam initium libelli deperditum sic recuperari potuisset, quod multo maioris erat quam haec omnia —, sed vel cum archetypo quod nostris librariis in manibus fuit vel cum archetypi ipsius archetypo aliquo, et similiter in illo illisve haec puto scripta fuisse atque sunt in nostris chartis, eisdem lineolis vel punctis appositis. Idem de lineolis transversis iudicandum videtur, quae perpaucis locis ante versum appictae sunt, ad indicandam nempe corruptelam, sicut in Herodae carminibus. Sunt hi loci: p. II, 4 (12, 1 sqq.), quo in versu legitur *τοὺς ξ̔ένους*, quod illi homines vix intellegebant. VII, 14 vel 15 (32, 23 sqq.), nescio quapropter, cum omnia plana sint. Ibd. 30 (33, 25), ubi corruptela est *ἀληθές* pro *ἀληθής*. XI, 5 (44, 14 sqq.): corruptum est *ἀφαιρεθέντας*. 31 (47, 19 sqq), ubi exstat *ευδοκιμουμενοντα* (pro *εὐδοκιμοῦντα*) et supra versum eadem manu ΝΤΑ ad ΜΕΝ, nullis tamen litteris inductis: apparet igitur ne in archetypo quidem aliter haec fuisse scripta. Denique XIII, 13 (53, 23) ad *τὸν νῦν εἶναι*, de quo loco supra egimus. Ideo autem has lineolas non ad nostros librarios auctores refero, quod ei qui has chartas, secundum volumen maxime, paullo attentius legeret, non sex tantum locis offendendum erat, sed paene sescentis. Verum hoc levius est; gravius illud, quod iam videntur aliae quoque emendationes, quas hic adscriptas legimus, una cum primaria lectione ad archetypum referendas esse. Pertinet hoc ad tertium quartumque ex quinque emendationum generibus quae supra distinxi. Exempli gratia, si p. 13, 6 (II, 18) in archetypo exstabat ΦΙΛΟΝΙΚΙΑΝ, quae est vera lectio in charta nostra superscripta, librariusque casu vel incuria pro ea primo dederat ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝ, cur errore animadverso non induxit falsas litteras Τ et Μ verasque Ν et Κ superscripsit, sed nullis inductis superscripsit ΝΙΚΙ? Et quod multo etiam apertius est exemplum: V, 33 (p. 26, 24), si corrigendum erat *ἀρχαϊκῶς*, quia in archetypo nihil erat nisi *ἀρχαίως*, delendum erat Κ, non syllaba ΩC syl-

labae ΚΩС superscribenda. Et fortasse talibus locis in archetypo aliquid inductum erat, id quod neglexit librarius noster; fortasse notae illae alteri lectioni appositae, id quod item neglexit; fortasse neutrum; nolo enim nimis multa scire velle videri. Sed elucet auctoritatem talium emendationum, ubi nihil inductum est, hac ratione aliquantum minui. Etiam tertium emendandi genus dubitatione non caret. Possunt ea, quae nunc supra versum addita videmus, casu omissa fuisse, possunt vero etiam in archetypo eundem locum tenuisse vel in margine fuisse adscripta: quod si est, incertum erit, emendationesne sint an variae lectiones an explicationes. Velut *τὴν δαπάνην*, quod p. 41, 2 in Londiniensi aliena manu superscriptum est, in Berolinensi vero, de cuius laciniis infra agam, in ordine ceterorum fuisse videtur, nihilominus cum Batavis delendum puto.

§ 3. Sequitur quaestio de aetate horum voluminum. Exstant in eorum parte antica, sicuti supra dictum est, rationes acceptae expensaeque pecuniae, factae a procuratore villae cuiusdam in Aegypto sitae; eae autem rationes in fronte gerunt annum imperatoris Vespasiani undecimum, i. e., secundum Britanni editoris computationem, annum Aegyptiacum qui initium cepit mense Augusto anni post Chr. n. 78. Manifestum igitur est, tergum voluminum aliquanto post in hunc usum prorsus diversum esse adhibitum; sed utrum intra primum post Chr. n. saeculum an eo iam elapso vel diu elapso, aegre conficitur. Neque enim ex scriptura certa argumenta peti posse videntur; magis fortasse ex orthographia. Mitto vulgaria illa, iota mutum quod vocatur omissum et confusa ΕΙ et Ι, quae vitia multorum saeculorum sunt communia. Sed num etiam ΑΙ et Ε confunduntur? Id si est, in saeculum alterum deduci videmur; etenim quantum ex Atticis inscriptionibus colligitur, haud ante ea confusio invaluit. At verum non est quod quondam dictum est, *Λακεδήμονος* scriptum exstare in volumine primo (p. VII, 41; 34, 21), *Λακεδαίμονος* enim exstat, neque *ἐνιαυτόν* correctum esse in *αἰνιαυτόν* in altero (p. XXIV, 7; 72, 18), ΝЄ enim superscriptum, e quibus litteris Ν

ad proximum vocabulum pertinet. Quod autem in eodem (XX,3; 64,24) Wilckenus nuper *Ξε[ν]ενέτου* legit, contra stat Kenyonis auctoritas, qui pro Ε ΑΙ potius litterarum vestigia agnoscit. Relinquuntur certa haec: *Κλαιενέτου* pro *Κλεαινέτου* in vol. primo (XI, 36; 48, 13), et *Πειραιεύς* nominis genetivus in altero (XIX, 5. 42; 63, 6; 64, 19) bis *Πειραιαιως* scriptus. Profecto haec pauca sunt, neque solum nominis proprii ignoratione aliquatenus excusantur, sed etiam ex eo quod ΑΙ diphthongus plerumque ante alteram vocalem posita est; etenim ex tabulis quas confecit Meisterhans ad illustrandam confusionem inter ΑΙ et Ε, qualis in Atticis inscriptionibus sensim increbuit, elucet ab initio et per totum saeculum alterum non nisi ibi haec confundi, ubi altera vocalis sequitur.[1]) Ita autem ne ex hac quidem re quicquam certius ad aetatem voluminum definiendam colligi potest praeter hoc, tertio saeculo ea non tribuenda esse, qua aetate librarius tam indoctus quam fuit e nostris alter, profecto plura hoc genus peccaturus fuit.

Est autem probe tenendum, quod in dies magis res ipsae nos docent, nulla librorum antiquitate vel in poetis vel in pedestribus scriptoribus menda excludi, ipsumque quod pedestres praecipuum obsedit vitium, confusio interpretamentorum cum verbis scriptoris, valde antiquis temporibus eos invadere coepisse. Quod ne a poetis quidem, quamvis metro numerisve tutiores essent, prorsus afuisse inter alia hic Bacchylidis (III, 47) versus docet: *τὰ πρόσθε[ν]* *δ' ἐχθρὰ* [[*νῦν*]] (add. corr., e libro collato sine dubio) *φίλα· θανεῖν γλύκιστον.* Aliud autem est cognoscere exstare id vitium in aliquo libro, aliud singula interpretamenta recte detegere et excludere. Concedo delendum esse *Διφίλου* c. 7, 4; idem non concedo de verbis *περὶ τῶν ἐννέα ἀρχόντων* (c. 8, 2), quae recte intellecta non modo offensione carent, sed etiam quam maxime necessaria sunt. Porro cum dicant editores nostrates unum certe gravissimum additamentum (c. 59, 2) etiam grammaticorum testimoniis convinci, eam rem videamus qualis

1) V. Meisterhansii ed. 2 p. 27.

sit. Legitur nunc de thesmothetis *ἔτι δὲ τὰς εἰσαγγελίας εἰσαγγέλλουσιν εἰς τὸν δῆμον*; grammatici autem vel eadem haec legebant vel fortasse *εἰσάγουσιν* pro *εἰσαγγέλλουσιν*, etsi parum certa res est.[1]) Falsa autem tradi non est quod dubitemus, et apparet omissis quattuor verbis *εἰσαγγέλλουσιν — δῆμον* omnem offensionem tolli. Verum iam antea (c. 43, 4) *εἰσαγγελίας* scriptor commemoraverat: *κυρίαν ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ δεῖ — — τὰς εἰσαγγελίας — τοὺς βουλομένους ποιεῖσθαι.* Huius loci si memor scriptor fuit, scribere potuit *τὰς εἰσαγγελίας ἃς ἄν τινες εἰσαγγείλωσιν εἰς τὸν δῆμον*; potuit porro *α*CAN*τινες* ob *εἰ*CAN*γελίας*, *εἰ*CAN*γείλωσιν* a librario aliquo omitti, quo facto sequebatur ut pro *εἰσαγγείλωσιν* -*έλλουσιν* reponerent. Ego hanc rationem solvendae difficultatis praetuli, neque probari potest alteram veram esse. Erit postea quoque de simili quadam re dicendi locus, et imprimis vehementer mihi probatur Kenyonis hoc placitum, quod ille in omnibus chartis a se editis tenuit: lacunosa coniecturis omnino non tentanda esse.

§ 4. Alterius eiusdem libelli exempli — nam de Londiniensi pro huius editionis consilio iam satis dictum esse videtur — duo fragmenta lacera atque insuper male habita iam anno fere 1880 Berolinum in museum Aegyptiacum devenerant. Hoc alterum exemplum item papyraceum est, sed in codicis, non voluminis formam redactum; qua ex re ipsa iam apparere videtur Londiniensi aliquanto recentius esse, quamvis ceteroquin de aetate non constet. Contigit mihi ut haec fragmenta primus ederem[2]), contigit item ut (quamquam non statim ab initio) ordinem eorum verum constituerem; non contigit ut agnoscerem auctorem Aristotelem, quae Theodori Bergkii laus est.[3]) Post me edidit Hugo Landwehr, deinde novissime Hermannus Diels.[4]) Prioris fragmenti pars antica recurrit in

1) Kaibel p. 244 sqq. Wilamowitz I, 244, 1. *Εἰς τὸν δῆμον* nemo praeter schol. Platonis omittit.

2) In Herm. vol. XV, 368 sqq.; cf. ibd. XVI, 42. XVIII, 478.

3) In Mus. Rhen. vol. XXXVI, 87.

4) H. Landwehr de pap. Berol. nr. 163, Berol. 1883 (cf. Philol. Suppl. V, 105). H. Diels in commentat. Academ. Berol. 1885.

Londiniensis pagina IV (p. 22, 10—23, 26), postica in V (p. 24, 17—25, 17); secundi utraque in IX (p. 38, 15—39, 9; 40, 5—41, 4); ita colligitur inter haec duo folia quattuor alia deesse. Verba scriptoris in Berolinensi exemplo magis quam in Londiniensi corrupta sunt, neque propter antiquitatem solam huic maior quam illi fides habenda.

Grammaticorum aliorumque testimonia ad supplenda vel emendanda verba iam Britannus editor adhibuerat; collecta exstant apud editores nostrates, quorum exemplum ipse quoque secutus sum. Ex aliis quibusdam testimoniis, adiuncta Heraclidis qui dicitur epitoma miserrima, paucas primae partis lacinias recuperamus, quas cum in prioribus editionibus reliquos editores secutus in calce libelli collocassem, nunc ante principium eius transtuli.

§ 5. Magnopere autem refert, si recte pretiosum hunc magnaque cum cura scriptum libellum recensere velis, ea omnia bene cognita habere, quae sive in eloquendo sive in componendo scriptor sectatus est. Et de eloquio quidem copiaque vocabulorum (quae in particulis inopia potius videtur vel si mavis parsimonia summa) utilissima multa iam Batava editio praebet; uberrime autem et ingeniosissime nunc totum hunc locum in libro suo exsecutus est Kaibelius. De compositionis autem legibus haec sunt quae maxime observanda videntur. Primum hiatum evitatum esse manifestum est, eum dico hiatum qui elidendo vel contrahendo tolli non potest, neque vel particulis quales *καί ἤ εἰ μή* vel articuli formis efficitur; haec enim genera excusationem habere non apud hunc solum scriptorem dudum exploratum est. Adde ea quae ne Isocrati quidem vitanda esse visa sunt, quale est *περί* ante vocalem. Pausa autem vocis, quae fit in fine membri vel periodi, in universum hiatum non excusat. Itaque ut uno verbo comprehendam, leges obtinent eaedem fere quibus Aristoteles exempli causa in Politicorum libro octavo se astrinxit. Leviores quoque hiatus ipsosque eos qui elisione tolluntur

---

Nuper Wilamowitzius editionis suae tertiae gratia denuo contulit.

quam parcissime scriptor admittit, maximeque eae voces quae suum pondus habent, ut nomina verbaque, raro cum altera voce insequente per elisionem coeunt. Haec autem sunt excipienda. Primum tota pars extrema inde a cap. LXIII sive LXII, in qua de iudiciis maxime scriptor agit, e legis vinculo exempta est; item temporum notationes quae passim admixtae sunt, velut c. 22,5 *τῷ ὕστερον* (ΥϹΤΕΡΩΙ pap.) *ἔτει ἐπὶ Τελεσίνου ἄρχοντος*; denique plebiscita legesque quae ad verbum adferuntur, velut ea quae exstant in cap. XXIX. XXX. XXXI.[1]) Ceteroquin autem si qui occurrunt hiatus suspecti plerique esse debent, praesertim si ne pausa quidem vocis succurrat, quae apud alios multos scriptores excusationi est. Suspectos esse dico, non tollendos; nam etiam scriptoris incuria in causa fuisse potest, non librariorum tantum. Sed ab inferendis hiatibus, qui non traditi sint, profecto editori sedulo est cavendum. Quod ad elisiones crasesque attinet, parum refert utrum eae scriptura expressae sint necne, neque quidquam in his contra chartam immutandum esse censui, cum scirem ne in poetis quidem veteres magnopere curasse, ut oculis quoque hiatum subtraherent, qui statim evanesceret in pronuntiando.

§ 6. Sequuntur numerorum leges, si quidem eae leges sunt dicendae. Probasse Aristotelem idem fere genus numerorum quod et Isocrati et aliis placuerat ex tertio libro rhetoricorum colligitur.[2]) Isocratei autem numeri quales sint quamquam et commentatione propria exposui, quae prodiit Kiliae a. 1891, et in voluminis alterius de eloquentia Attica editione secunda, tamen summa repetere hic quoque utile esse videtur. Numeri vel *ῥυθμοί* pedes sunt metrici, verum non minimi ambitus pedes velut trochaeus aut dactylus, sed maioris, incipientes a quinque fere syllabis progredientesque usque ad duodecim vel plures, quovis modo ex brevibus longisque mixti, sive

---

1) Disertius de hiatu vitato admissove agit J. W. Headlam in Classical Review V, 270—2.

2) Rhet. III c. 8.

nomen acceperunt apud metricos sive sine nomine manserunt. Non tamen ideo statim numerosum est quod quocunque modo ex brevibus longisque mixtum; quod si foret, nemo unquam non numerose vel scribere vel loqui potuisset. Verum quaecunque brevium longarumque coniunctio numerosa fit repetitione. Praecipua autem Isocratei numeri sedes est in principiis clausulisque membrorum; itaque sicubi binae clausulae similiter sunt conformatae, numerum habes, vel si principia bina, vel si clausula prioris membri par est principio insequentis, vel si principium membri eiusdem clausulae, vel si alio quocunque modo repetitio fit. Non numerosum est per se quod exstat in cap. LV § 4: (*ἐπειδὰν*) *δὲ παράσχηται τοὺς μάρτυρας*, sed eo fit numerosum, quod proximum membrum ab eodem numero incipit: *ἐπερωτᾷ τούτου βούλεταί* (*τις κατηγορεῖν*), ⏑⏑–––––⏑–. Item *βούλεταί τις κατηγορεῖν* non numerosum per se, at excipit *κἂν μὲν ᾖ τις κατήγορος*, –⏑––⏑–⏑–. Hoc autem numeri genus ab audiente sentitur magis quam intellegitur, idque rectissime se habet in pedestri oratione, quae ne *ποίημα* fiat neve formā numerosā audientem a sententia percipienda avocet, ipse Aristoteles caveri oportere monet. Itaque vitium sit si diutius continuetur idem numerus, item vitium si semper ratione ea quam modo demonstravi bina membra inter se consocientur: etsi haec quidem multo facilius diutiusque audientem fallit quam aliae quas dixi, multoque maius vitium est clausula aliqua diu continuata vel per totam orationem recurrens, quod genus numerorum perverse secuti sunt et Asiani oratores et multi Romani. Monet item Aristoteles, ne sint nimis exacte numeri elaborati[1]); quare consentaneum esse videtur non semper in numero pedestri syllabam syllabae ad amussim respondere, quod ne apud poetas quidem ipsos semper usu venit. Etsi hac via si deduci nos patiamur, periculum sit ne in eam licentiam incidamus, qua quaecunque scripta in numeros possimus redigere: itaque modum

---

1) Rhet. III, 8 p. 1408 b 31: *ῥυθμὸν δὲ* (*δεῖ ἔχειν*) *μὴ ἀκριβῶς*. Adicit: *τοῦτο δὲ ἔσται, ἐὰν μέχρι του ᾖ*, hoc quoque rectissime.

teneamus oportet, nullosque potius numeros agnoscamus quam valde licenter structos. Sed quis dubitabit numerum agnoscere in his (c. XXXIV extr.): *Λυσάνδρου δὲ, προσθεμένου, τοῖς ὀλιγαρχικοῖς* | *(καταπλαγεὶς ὁ δῆμος) ἠναγκάσθη, χειροτονεῖν, τὴν ὀλιγαρχίαν?* Tamen brevi syllabae prioris membri *δὲ* respondet longa alterius *σθη*, cum cetera accurate sint exaequata: ‒ ‒ ‒ ⏓, ‒ ⏑ ⏑ ‒, ‒ ⏑ ⏑ ‒ ⏑ ‒. Etiam *καταπλαγεὶς ὁ δῆ(μος)* par est antecedenti clausulae *τοῖς ὀλιγαρχικοῖς*, nisi quod tribrachys pro dactylo sive paeon quartus pro choriambo positus est. Adde quod *τὴν ὀλιγαρχίαν*, quae est alterius membri clausula, excipitur insequentis principio *(ἔ)γραψε δὲ τὸ ψήφι(σμα)*, ut iambo respondeat spondeus. Quos numeros si casui tribuere malis, quia intra sex syllabas consistunt neque tamen exacti sunt, certe hoc idem membrum cum insequenti et pari ratione et exactis numeris copulatur: *(ἔγραψε δὲ τὸ ψήφισμα Δρα)κοντίδης, Ἀφιδναῖος. οἱ μὲν οὖν, τριάκοντα*, ‒ ⏑ ‒, ⏑ ‒ ‒ ⏑, qui pes repetitur (nescio an casu) in eiusdem membri clausula *Πυθοδώρου ἄρχοντος*. Syllabam enim quae est *ρου* ante vocalem corripiendam censeo, item *τοῦ, εἰ, ἤ* similesque voculas ante vocalem positas, non minus quam apud Demosthenem, qua ratione hiatus quoque, similiter atque apud poetas, offensione carebit. Eadem autem clausula, si eam usque ad decem syllabas extenderis, rursus respondebit proximi membri principio: *(κατέστη)σαν ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος* = *γενόμενοι δὲ κύριοι τῆς πό(λεως)*, ⏑ ⏑ ⏑ ‒ ⏑ ‒ ⏑ ‒ ‒ ⏓. Eiusdem clausula haec est: *(δό)ξαντα περὶ τῆς, πολιτείας, παρεώρων*, sequiturque: *πεντακοσίους, δὲ βουλευτὰς, καὶ τὰς ἄλ(λας —)*, ut respondentem habeamus dactylo anapaestove spondeum: ⏑ ⏑ ⏑ ‒ ⏑ ‒ ‒ ‒ ⏓ ⏓ ‒ ‒. Alia quoque exempla ex eodem hoc qui est de XXXviris loco excerpta proponam. *(Οἷ)ον περὶ τοῦ δοῦναι τὰ ἑαυ(τοῦ)*..... | *τὰς δὲ προσούσας δυσκολίας*.... (c. XXXV, 2; sunt principia duo). *Ὁμοίως δὲ τοῦτ'*.... | *κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν*... (item). *(Κατ') ἀρχὰς μὲν οὖν τοῦτ' ἐποίουν* | .... *(ὄν)τας καὶ πονηροὺς ἀνῄρουν* (sunt clausulae duae). *(Πό)λιν ἐγκρατέστερον ἔσχον* | .... *(ἀ)ξιώμασιν προέχοντας* (cl.). *Καὶ χρόνου διαπεσόντος βραχέος* | *οὐκ ἐλάττους ἀνῃρήκεσαν ἤ*..

(cl. pr.; est uno loco paeon quartus pro cretico). Ipso initio proximi cap. (XXXV) habes: *οὕτως δὲ τῆς πόλεως ..* | *Θηραμένης ἀγανα(κτῶν)* (princ.). ... *αὐτοῖς παρῄνει παύσασθαι* | ... *τῶν πραγμάτων τοῖς βελτίστοις* | (cl.). In c. XXXVII: *(χει)μῶνος ἐνεστῶτος* | — — *τῶν φυγάδων Φυλήν* (cl.), et *(Θρασυβού)λου μετὰ τῶν φυγάδων Φυλήν* | *καὶ κατὰ τὴν στρατιὰν ἣν ἐξ(ήγαγον)* (cl. pr.) *(οἱ τριά)κοντα κακῶς ἀποχωρήσαν(τες)*. Ter hic pes exstat, bis in eodem membro. *Παρούσης πολιτείας* | *ὅσοι τυγχάνουσιν τὸ ..* (cl. pr.). *(Ἐναντί)ον τι πράξαντες* | ⟦ἢ⟧ *τοῖς κατασκευά-* (cl. pr.) *-σασι τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν* | *ὧν ἐτύγχανεν ἀμφοτέρων κεκοι(νωνηκὼς) ..* | (cl. pr.). Sed iam satis sit exemplorum, cum et res et ratio manifesta sit. Numerorum aequabilitatem etiam soni aequabilitas frequenter adiuvat, cuius rei exempla quaedam iam prolata sunt; addo alia: *ἐκβολῆς μάλισθ' ἑκατόν* | *αἰτίων μάλιστα γενο(μένων)*, c. XXXII, 2; *ἀναγράψαντες δὲ τοὺς νόμους εἰς* — — | *ἀναθήσειν ἀνδριάντα χρυσοῦν* (VII, 1); *(ὅ)ταν δικάζῃ περιαιρεῖται τὸν στέφανον* | .... *τὸν μὲν ἄλλον χρόνον εἴργεται τῶν ἱερῶν* | (c. LVII, 4); *δικάζει δ' ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ φυλοβασιλεῖς* (ibd.; est bis ⏑‒‒⏖⏑‒); .. *ἰσόρροπα τὰ πράγματα κατὰ τὸν πόλεμον ἦν* | ... | *ἐπεὶ δὲ μετὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ γενομένην ..* (XXIX, 1). Non observavi in libello nostro paeonum eam frequentiam, quae ex rhetoricorum l. III. loco notissimo exspectari poterat; multo minus eam distributionem, ut paeon primus (‒⏑⏑⏑) ponatur in principiis, quartus (⏑⏑⏑‒) in clausulis. Ut exemplo utar, in c. XXI leguntur hi paeones quarti in principiis: *διὰ μὲν οὖν, τότε δὲ τοῦ, ὅθεν ἐλέ(χθη), δέκα δὲ τῆς* bis, *τὰ δὲ γένη.*

Eis autem qui haec omnia quae ad numeros pertinent mera somnia esse putant, sive quia omnino eos ignorare malunt sive quia ab hoc quidem libello arcendos esse censent, breve responsum paratum est. Ignorando enim nihil quicquam quod in rebus exstat tollitur, neque arcetur idem nisi ex hominum mentibus. Verbis autem Aristotelis quo diligentius recte constituendis consulitur, eo magis etiam eorundem numeri patefiunt. In cap. LIII, § 1 hi legebantur: *-ρας ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης* (cl.) = *πρὸς οὓς*

τὰς ἄλλας δίκας λαγ- (init.), tum *-τὰ δήμους περιόντες ἐδίκαζον* (cl.) = *-χίαν τετταράκοντα γεγόνασιν*; denique *-ταῖς παραδιδόασιν* (cl.) = *οἱ δὲ παραλαβόντες* (init., § 2). Sed postquam *δικάζειν* agnovit Wilcken pro *κρίνειν* quod exstitisse putabamus, iam hi novi accesserunt: *δραχμῶν αὐτοτελεῖς εἰσι δικάζειν* = *-τὰ δήμους περιόντες ἐδίκαζον* (nisi quod choriambus est pro paeone), et *-τοτελεῖς εἰσι δικάζειν* (cl.) = *τὰ δ' ὑπὲρ τοῦτο τὸ τίμη-* (init.).

§ 7. De meo consilio meisque adiumentis pauca praefaturus sum. Contigit mihi anno h. s. LXXXXII ut ipse haec volumina adirem atque examinarem; praeterea ab initio nunquam mihi defuit Kenyonis indefessa opera ad examinandas eas lectiones quae dubiae mihi viderentur, unde non solum ab erroribus tutior fui, sed etiam plus uno loco lectionem veram, quam ipse invenire non potueram, illius sollertia e tenebris erutam gratus accepi. Denique nunc ad hanc tertiam editionem meam et Wilamowitzii Kaibeliique tertia editio praesto fuit, innixa magna ex parte nova chartae collatione ab Udalrico Wilcken instituta[1]), et ad dubitationes non paucas solvendas eximia Britanni editoris humanitate denuo uti potui. Ita facti sunt fiuntque paullatim progressus. Pleraque iam editor princeps quamvis difficultatibus undique obsita recte expediverat, unde merito illius laudes certatim reliqui editores efferunt; deinde permulta ectypo usi et perspexerunt acute et scienter restituerunt Wilamowitzius Kaibeliusque; neque fraudandi laude sua Batavi editores. Secuta est prior mea editio, tum Sandysii doctrina diligentiaque praestans; porro (ne omnia nunc enumerem) editores nostrates separatim amplis libris compositis iteratisque curis suis bonum opus etiam melius reddiderunt. Porro ipse ad alteram editionem et his alienis omnibus usus sum et mea collatione et Kenyonis officiis, unde inter alia factum est ut extremae libelli paginae tandem in verum ordinem restitui possent. Easdem autem Wilcken, qui in aliis quoque multis rectius legendis singulare plane acumen

1) Prioris suae collationis fructus Wilcken Herm. XXX, 619 sqq. publici iuris fecit; cf. quae ego scripsi in Ann. Fleck. 1896, 32 sqq.

praestitit, adiunctis quibusdam minutis fragmentis, de quibus desperaveramus ceteri, plurimisque litteris recte agnitis etiam magis integras intellectumque praebentes reddidit; unde iam Wilamowitzii opera, qui hanc provinciam fere solus administravit, in eius sociique tertia editione multo minus quam in mea altera lacunosae leguntur. Est autem ceteroquin ea editio meae alterius perquam similis, et nunc haec mea illorum tertiae etiam similior, ut laeti agnoscere possimus legendi restituendique progressus magnos non opinione sed re ipsa factos. Etiam quod ad emendationem attinet, etsi nunc quoque non raro dissentimus, tamen et illi cautiores facti sunt et ego paullo audentior. Compositionis autem leges illas, quas supra explicavi, rarissime ad emendandum adhibui, aliquanto saepius ad defendendam lectionem traditam. Quod numerorum causa raro *ν* paragogicum vel addidi vel dempsi, facilem veniam me impetraturum spero. Ceterum semper talia indicavi, cum orthographica chartae menda ad Wilamowitzii Kaibeliique exemplum tacitus praeterirem. Etenim nihil refert scire, *πολίτης*ne scriptum exstet an *πολείτης*, *πολιτία* an *πολιτεία*, *γίνομαι* an *γίγνομαι*, *ἐνκρατής* an *ἐγκρατής*; nempe librarii alter et tertius, etsi non primus quartusque, morem illius aetatis secuti praepositionum *ἐν* et *σύν* assimulationem neglegunt. *Ἐκ* a nullo librariorum assimulatur; assimulationis inter vocabula separata nullum vestigium; in his igitur antiquior scribendi mos iam ei quo nos quoque utimur cessit. Sed constanter scribitur *λητουργία λητουργεῖν* (c. XXVII. LVI), nisi quod semel ΛΕΙΤ. superscripta v. l. Η, item semel ΛΗΙΤ. superscripto ΕΙ (c. LVI); *κατακλήσαντες* adeo c. XV, 4, quamquam alibi *κατακλείσας* c. XIX, 5 et *κατακλισθείς* i. e. *-εισθείς* XXVII, 2, quae correxi alios secutus. Substantivi accusativus pluralis est *τὰς κλεῖς* XLIV, 1; ita enim scriptum est, non *κλῆς*, neque ausus sum ignotam alioqui formam *τὰς κλῆς*, cuius loco *κλῆδας* est apud Aeschylum Aristophanemque, invita charta Aristoteli obtrudere.

§ 8. De paucis quibusdam locis non inutile videtur in hac praefatione paullo fusius agere. Primum igitur

inter eas res, de quibus cum Wilckenio mihi non convenit, neque minutior ulla est neque gravior quam quod ambigimus, utrum in quarti capitis initio *ἡ δὲ τάξις αὐτῆς* in charta extet an, quod ille putat, *ἡ δὲ τάξις αὐτοῦ*. De gravitate quaestionis mox dicam; ipsa autem sic disceptari potest. Agnoscitur AYT cum compendio; compendium circulum superscriptum fuisse autumat Wilcken, i. e. O, *ου* significans; ego cum Kenyone arcum agnovi sinistrorsum patentem, qua nota *ης* significatur. Iam si de ea re quaerendum esset, utrum semper arcus fuisset an periisset circuli sinistra pars, profecto inexplicabilis esset quaestio; verum cum inter utramque notam non id unum interesse soleat, eadem fit diiudicatu facillima. Arcus enim ille ductui superiori litterae T semper coniunctus est, contra O superscriptum ab eodem semper disiunctum; consentimus autem omnes, et Wilcken et ego et Kenyon, loco de quo quaeritur coniunctionem exstare curvi ductus cum T littera manifestissimam; -*ης* igitur significatur, non -*ου*.

Quid igitur refert, utrum sic legatur an sic? *Αὐτοῦ* ad Dracontem relatum indicet eam reipublicae constitutionem, quam narraturus est Aristoteles, ab illo esse profectam; id autem pugnet cum loco Politicorum hoc (II c. 12 p. 1274^b 15): *Δράκοντος δὲ νόμοι μέν εἰσι, πολιτείᾳ δ' ὑπαρχούσῃ τοὺς νόμους ἔθηκεν.* Dixeris id quidem non multum referre; eius enim capitis genuinam originem a multis esse in dubium vocatam. Sed ut mittam quod Wilamowitzius (I, 64 sqq.) eis dubitationibus fortiter obviam ivit, dico ipsa verba quae in hac Politia proxime insequuntur idem plane docere. *Ἀποδέδοτο μὲν ἡ πολιτεία τοῖς ὅπλα παρεχομένοις· ᾑροῦντο δὲ κτέ.* Itaque plusquamperfecto imperfectoque usus describit Aristoteles statum rerum qui illo tempore exstabat, cum Draco leges suas tulit. Neque nihil valet quod iam ante haec scriptor dicit: *μετὰ δὲ ταῦτα* (puto post creatos thesmothetas, c. 3, 4) *Δράκων τοὺς θεσμοὺς ἔθηκεν*[1]); at idem de Solone postea

---

1) Nempe proprie *θεσμοθέται* sunt qui *θεσμοὺς τιθέασιν*. Quod enim Wilamowitzius (Herm. XXXIII, 129) negat unum

(c. 7, 1) *πολιτείαν δὲ κατέστησε καὶ νόμους ἔθηκεν*; et pergit dicere *ἡ δὲ τάξις αὐτῆς τόνδε τὸν τρόπον εἶχεν*, cum de Solone (c. 7, 2) legatur *διέταξε τὴν πολιτείαν τόνδε τὸν τρόπον*. Illic nihil praeter leges (*θεσμούς*) commemoratur, hic et leges et reipublicae nova constitutio; illic imperfectum est (*ἡ τάξις εἶχεν*), hic aoristus (*διέταξε*). Perspicuum igitur fit attente legentibus, nihil doceri de forma aliqua reipublicae a Dracontc constituta, quae nulla fuit, et *ἡ ἐπὶ Δράκοντος* (*τάξις*) c. 41, 2 esse formam quae Dracontis tempore fuit, quamvis antecedat *ἡ ἐπὶ Θησέως γενομένη* sequaturque *ἡ ἐπὶ Σόλωνος*, ab ipso nempe Solone introducta. Additur enim post Dracontis nomen: *ἐν ᾗ καὶ νόμους ἀνέγραψαν πρῶτον*, id est, qua obtinente etiam leges primum litteris mandatae sunt, scilicet per Dracontem. Neque vero c. 3, 1 *τῆς ἀρχαίας πολ. τῆς μέχρι Δράκοντος* dicitur (sicut 2, 2 *μέχρι Σόλωνος* est) sed *τῆς πρὸ Δράκοντος*. Nulla igitur est pugna neque inter ipsos Politiae locos neque inter hos et Politica, neque quidquam dubii relinquitur, nisi quod *αὐτῆς* c. 4, 1 paullo durius refertur ad c. 3 extr. *ἡ μὲν οὖν πρώτη πολιτεία κτἑ.*, *αὐτῆς* ut sit *τῆς πολιτείας*, at minime *τῆς πρώτης πολιτείας*. Id si non ferendum videatur, non nimis difficile *ἡ δὲ τάξις αὕτη* reposueris; mihi *αὐτῆς* ferri posse videtur.

Itaque lis illa de Dracontis quae videbatur constitutione a multis viris doctis magna contentione acta sua sponte iam concidit, neque amplius quaeri potest, verane Aristoteles haec tradat necne. Etenim cum exstarent Dracontis leges, quae Politicorum illo loco generaliter describuntur, abesse non poterat quin eae de reipublicae forma quae tum fuit multa docerent, ex quibus potissima in hoc Politiae capite breviter comprehenduntur. Cavit autem

---

inter collegas plures eum fuisse, cui mandatum leges conscribendi datum esset, non prorsus valida ratione utitur. Potuit id mandari *Δράκοντι καὶ ξυνάρχουσι*, neque minus leges ab eo nomen accipere, qui et solus nominatus esset et totius rei auctor fuisset. Id autem facile concedo, vituperandum esse scriptorem qui hoc *μετὰ ταῦτα* tam indistincte usus sit; verum quoquo modo interpretamur, certe eam vituperationem non effugiet.

diligenter scriptor, ne nimis explicite exponeret quae in legibus ipsis oblique tantum indicata essent: exscribit legem aliquam (§ 3), quae poenas in senatores constituebat dispares pro census magnitudine, usus appellationibus πεντακοσιομεδίμνων proximarumque classium; ipsam autem civium in quattuor classes distributionem in caput 7. differt, ubi Solonea lege easdem denuo diserte constituente uti poterat.[1])

§ 9. Alius locus est de quo Wilckenio affirmanti credere non possum c. V, 2 p. 13, 3 in versibus Solonis elegiacis. Repperi in charta καινομένην, quod cum in Annalibus Fleckeiseni publice proposuissem, non tuli assensum Kaibelii, qui Hermanni Diels lectionem καρφομένην potiorem putabat. Nunc autem Kaibelius sociusque a Wilckenio lectionem κλινομένην acceperunt; una igitur est de qua ambigitur littera. Ipse chartae locum denuo a. h. s. XCVII examinavi neque aliam litteram agnovi atque antea; Kenyon quoque magis ad A agnoscendum inclinat[2]); idem agnovit Diels. Sed offenditur Kaibelius usu verbi parum proprio: esse id ubique „interficere", neque vero recte dici posse πρεσβυτάτην γαῖαν Ἰαονίας interfici. Sit sane relinquendum τὴν πόλιν ἀπέκτεινε Hegesiae Magneti inepto rhetori (Phot. p. 447 a 12), τὸ τρυβλίον τέθνηκέ μοι Aristophani (Ran. 985). Sed nescimus et quid Solon sibi permittere solitus sit et num forte hoc loco metaphoram audaciorem aliqua ratione emolliverit. Iam novam lectionem, quae est κλινομένην, consideremus. Num potest terra aliqua inclinari? Urbs

---

1) Exposui de his omnibus in Annal. Fleckeis. 1895, 476 sqq. 1896, 32 sqq.; pauca neque praevalida contra dixit F. Susemihl ibd. 1896, 258 sqq.; similia meis de Draconte ante docuerant P. Meyer des Ar. Politik u. d. Ἀθ. πολ. (Bonnae 1891) et Georg. Schulz (Moskauer Philol. Rundschau 1892; Ann. Fleck. 1894, 308 [1895, 672]).

2) Comparat K. ΚΑ litteras quae sunt in ΚΑΛΟΥCΙΝ eiusd. pag. v. 27: idem ibi plane ductus conspicitur. Verum idem K. ne ΚΛ quidem quod est in ΚΛΗΡΟΥΝ ibd. v. 7 valde absimile esse dicit.

profecto potest, terra autem nonnisi sensu metaphorico, quo habemus apud Aeschylum (Pers. 929 sq.): *Ἀσία δὲ χθὼν — — ἐπὶ γόνυ κέκλιται.* Cum femina scilicet terra comparatur, ea autem et inclinari potest et interfici. Verum *ἐπὶ γόνυ* in Persarum loco plane necessarium est, ut intellegatur metaphora, neque minus tale quid requiritur hoc Solonis, si quidem *κλινομένην* scripsit. Num igitur apud illum fuit *κλιν. ἐπὶ γούνατ'*? Sed cur Aristoteles haec *ἐπὶ γούνατα* non addidit? Equidem non puto de re tam dubia atque obscura certo iudicari posse; interim retinui quod in charta quidem scriptum exstare mihi satis constat.

§ 10. Etiam difficilius de loco eiusdem capitis § 3 iudicium est, ubi ex eadem elegia quaedam verba afferens dicit scriptor: *διὸ καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐλεγείας δεδοικέναι φησὶ τήν τε φ—ίαν τήν τε ὑπερηφανίαν.* Constat de litteris Φ et ΙΑΝ, inter quas spatium non plus octo litteris aptum intercedit; proxime autem ante Ι et cum ea littera coniunctus is ductus agnoscitur, qui ex mea sententia non possit ad C neque ad Є referri, sed Τ diserte indicet. Quod autem ante id Τ aliquando Υ agnoscere mihi visus sum, ei rei non multum tribuo. Duce autem ad inveniendum vocabulum deperditum uti videmur Plutarcho (v. adn. crit.), apud quem haec tanquam Solonis afferuntur: *δεδοικὼς τῶν μὲν* (pauperum) *τὴν φιλοχρηματίαν, τῶν δὲ* (divitum) *τὴν ὑπερηφανίαν.* At Aristoteles de divitibus solis utrumque intellegit, neque dubium est quin apud Solonem non *μὲν—δὲ* fuerit, sed *τε.* Efficit versum *τὴν φ[ιλοχρημα]τίαν τήν θ' κτἑ.*, verum tot litteras quot sunt in *φιλοχρ.* spatium non capit. Nihil igitur invenio praeter *φιλοπλουτίαν*, quo utraque ratione versus conficitur, sive *τε* particula retenta legimus *τήν τε φιλοπλουτίαν* (ut *Αἰγυπτίῃ* est apud Homerum), sive eiecta *τὴν φιλοπλουτίαν*, comparantes inter alia *ἀτιμίη* Homeri (Od. ν, 242) Tyrtaeique. Quod si Solon scripsit, recte sine dubio eius sententiam intellexit Aristoteles; at Plutarchus cum diversa ratione interpretaretur, suae interpretationi aptius vocabulum *φιλοχρηματία* substituit.

§ 11. Pauca addo de aliis quibusdam locis, quibus non quid in charta agnosci possit quaeritur, sed qua ratione sive mutatis eis quae tradita sunt sive non mutatis sententiae optime consulatur.

Itaque inter ea quae editores nostrates ut spuria ex Aristotelis verbis removerunt sane conspicua haec sunt, quae in c. VI, § 1 leguntur: *καὶ νόμους ἔθηκε*, interiecta illa media inter *τόν τε δῆμον ἠλευθέρωσε, καὶ ἐν τῷ παρόντι καὶ εἰς τὸ μέλλον, κωλύσας δανείζειν ἐπὶ τοῖς σώμασιν* et *καὶ χρεῶν ἀποκοπὰς ἐποίησε.* Narrat autem Plutarchus (Sol. 15) Solonem postquam magistratum ingressus esset haec statim scripta proposuisse: *τὰ μὲν ὑπάρχοντα τῶν χρεῶν ἀνεῖσθαι, πρὸς δὲ τὸ λοιπὸν ἐπὶ τοῖς σώμασι μηδένα δανείζειν.* Profecto non est cur diffidamus hanc fere fuisse formulam edicti sive legis atque hunc ordinem, qui videtur inverti ab Aristotele. Cur autem is ea ratione narravit? Nimirum antea dixerat (c. II, 2) *ἐδούλευον οἱ πένητες τοῖς πλουσίοις — — οἱ δανεισμοὶ ἐπὶ τοῖς σώμασιν ἦσαν*, iterumque (IV, 5. V, 1) *ἐπὶ δὲ τοῖς σώμασιν ἦσαν οἱ δανεισμοί — καὶ τῶν πολλῶν δουλευόντων τοῖς ὀλίγοις*, indeque originem seditionis illius repetiverat, quam ut componeret Solon archon creatus est. Fuerunt igitur prima omnium haec dicenda, Solonem plebem in libertatem vindicasse et fenerandi rationem antiquam sustulisse. Quid autem hoc est: *ἠλευθέρωσεν ἐν τῷ παρόντι*? Nimirum quod aes alienum omne debitoribus concessit, i. e. *χρεῶν ἀποκοπὰς ἐποίησε*; alterum autem, quod „etiam in futurum liberavit", ipse explicavit adiectis verbis *κωλύσας δανείζειν ἐπὶ τοῖς σώμασιν.* Quae si ita sunt, apparet neque ordinem revera inverti, et minime particulam *τε*, quae est ad *τὸν δῆμον* apposita, ad illud *καὶ* referri posse, quo inducuntur verba *χρεῶν ἀποκοπὰς ἐποίησε*, sed referri ad aliud *καί*, quo altera res ab hac omnino diversa adnectitur. Altera autem res est legumlatio: *καὶ νόμους ἔθηκεν*, quibus verbis nulla ratione posse nos carere iam perspicuum fit. Itaque ab initio scriptor maxima quae Solon fecit effecitque breviter comprehendit, tum singula exsequitur, primum *σεισάχθειαν*, tum legum-

lationem (c. VIII, 1 *πολιτείαν δὲ κατέστησε καὶ νόμους ἔθηκεν κτἑ.*). Sed obicias *σεισάχθειαν* quasi tertium aliquid primis duobus eadem particula *καί* adnecti: *καὶ χρεῶν ἀποκοπὰς ἐποίησε.* Est autem aliquid tertium, cum latius pateat neque ad plebem tantum pertineat. Atque ipse Kaibelius (p. 81) subministrat quibus totius huius sententiae constructionem optime tuearis; observat enim similiter atque congruenter haec structa esse: *τόν τε δῆμον ἠλευθέρωσε — καὶ χρεῶν ἀποκοπὰς ἐποίησε*; dein *καὶ ἐν τῷ παρόντι καὶ εἰς τὸ μέλλον — καὶ* (post *ἐποίησε*) *τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων.* Nempe cum ad eandem fere rem — prorsus enim eadem non est — scriptor revertitur, etiam structura utitur consimili. Quod autem etiam membra numerat Kaibelius atque terna facit utriusque partis, scilicet ut *καὶ νόμους ἔθηκε* interiectum prorsus excludatur, non recte facit. Id enim membrum primo illi, quod non numerat inter cetera, quodammodo respondet: *κύριος δὲ γενόμενος τῶν πραγμάτων ὁ Σόλων.* Esto id extra numerum positum; sed non minus sit *καὶ νόμους ἔθηκεν* extra collocatum. Quare ut in lectione tradita huius loci omnino acquiescamus necessarium mihi videtur.

§ 12. Diversa ratione idem Kaibelius cum socio suo offendit in capitis XIV. verbis, quibus de Megacle haec Aristoteles refert (p. 27, 1 sqq.): *προδιασπείρας γὰρ λόγον, ὡς τῆς Ἀθηνᾶς καταγούσης Πεισίστρατον, καὶ γυναῖκα μεγάλην καὶ καλὴν ἐξευρὼν κτἑ.* Certe non esse eum rumorem sparsum ante inventam mulierem; delendum igitur *καί.* Verum in loco haud dissimili c. XXV, 1 (p. 44, 2 sq.): *γενόμενος τοῦ δήμου προστάτης Ἐφιάλτης . ., καὶ δοκῶν ἀδωροδόκητος εἶναι καὶ δίκαιος κτἑ.*, idem Kaibelius non eiciendum putat *καί*, sed transponendum potius post *δοκῶν*: *καὶ ἀδωροδόκητος . . καὶ δίκαιος.* Qua coniectura libenter accepta priorem quoque locum simili traiectione particulae sanandum putavi: *γυναῖκα καὶ μεγάλην καὶ καλήν.* Pace virorum doctorum dictum velim, etiam numeros eadem ratione existere valde conspicuos: etenim sicut antea clausulas habemus pares *προδιασπείρας γὰρ λόγον* et *καταγούσης Πεισίστρατον*, ita proxima membra vel accu-

ratius inter se erunt exaequata: *(γυ)ναῖκα καὶ μεγάλην καὶ καλὴν ἐξευρών* = *ὡς μὲν Ἡρόδοτός φησιν ἐκ τοῦ δήμου (τῶν Παιανιέων)*. Tertio quodam loco, qui est in c. XLV, 1 (p. 71, 20 sq.), *καὶ* non traditum inter duo participia inserui: *καθήμενον ἤδη ⟨καὶ⟩ μέλλοντ' ἀποθνήσκειν*, Iosephi Mayor coniecturam secutus. Negat Kaibelius particula opus esse, comparans Pseudoxenophontis locum e libello de Atheniensium republica (I, 6), qui locus habet vetustum usum nominativi absoluti neque huius omnino similis est: *νῦν δὲ λέγων ὁ βουλόμενος, ἀναστὰς ἄνθρωπος πονηρὸς κτέ.* Si pro participiis verba finita reposueris, habebis *ἐκάθητο ἤδη μέλλων ἀποθνήσκειν*, inserta autem coniunctione *ἐκάθ. ἤδη καὶ ἔμελλεν ἀποθν.*, quod mihi quidem multo potius illo videtur. Nempe et in *τῷ μέλλειν ἀποθν.* omne momentum est, et ambiguum illa ratione utro trahendum sit adverbium *ἤδη*.

§ 13. Audacius paullo in c. XLIX, 3 (p. 78, 10) scripsi *ἔκρινεν δέ ποτε καὶ τὰ παραδείγματα τὰ εἰς τὸν πέπλον ἡ βουλή*, pro *παραδ. καὶ τὸν πέπλον*, quod retinent ceteri editores, dicentes *παραδείγματα* appellata esse operum publicorum exempla ab architectis proposita. Verissime quidem hoc; sed ipsum *παράδειγμα* vocabulum per se nihil est nisi exemplum, adiciendusque erat genetivus, nisi (ut in Philonis inscriptione notissima et ap. Herodot. V, 62) *τὸ παράδειγμα* cuiusnam rei esset ex ipso argumento patebat. Tum pepli quoque necessario *παραδείγματα* ab artificibus certantibus proponebantur, e quibus unum eligebat pridem senatus, dein heliastarum iudicium. Qua igitur ratione intellegi potest *τὰ παραδείγματα καὶ τὸν πέπλον*? Tamen Wilamowitzius (I, 213) dissentiens a Kaibelio, qui coniecturam meam non improbat, certissime falsam eam esse dicit: *κρίνειν τι* non esse iudicare, sed probare, probatum autem esse unum exemplum pepli, non plura. Quid igitur est Euripidis illud (I. A. 71) de Paride: *ὁ τὰς θεὰς κρίνων*? quave ratione graece dicendum iudicare de choris certantibus, nisi *τοὺς χοροὺς κρίνειν*? Ita certe recentiores: *ἔκρινον πέντε κριταὶ τοὺς κωμικούς* schol. Ar. Av. 445. De operibus autem publicis vix agendum erat Aristoteli, qui

sollemnia tantum munera describere soleat, quale erat iudicium de peplo. Teneo igitur coniecturam meam, donec inveniatur alia melior.

§ 14. Reliquum est ut eorum virorum doctorum nomina breviter commemorem, qui ad emendanda huius scriptoris verba aliquid contulerunt. Eos conquirendi praecipuam curam gessit J. E. Sandys, ad cuius editionem (p. LXVII sqq.) eos relego, qui omnia quam accuratissime scire velint. Principem nomino Britannum Kenyonem (K.), nostrates porro editores Wilamowitzium Kaibeliumque (W.-K.), tum Batavos van Herwerden et van Leeuwen (H.-L.). Horum uterque propriis quoque commentatiunculis rem promoverat: H. v. Herwerden (H.), Philologische Wochenschrift 1891, 322. 610; J. van Leeuwen (v. L.), in Mnemosyne April. 1891. Wilamowitzii et Kaibelii curas recentiores amplis libris consignatas verbo indico. Porro plurima contribuerunt critici Britannici, quae magnam partem collecta exstant in diario Classical Review (Mart. April. Mai. 1891). E quibus Sandys propriam editionem omnibus copiis eruditionis instructam protulit a. 1893; cf. etiam eundem Class. Review Dec. 1893. Nostratium Austriacorumque hi maxime nominandi: A. Bauer (Liter. u. hist. Forschungen zu Ar. Ἀθ. πολ., Monaci 1891; id. in Analectis Graecciensibus, Festschr. z. Philologentage in Wien 1893). Er. Bethe (Ar. de Ath. RPb. 20, Ind. lect. Rostock 1895). G. Busolt (Ar. od. Xenophon, Herm. XXXIII p. 71—86). Conr. Cichorius (Festschrift zu d. Historikertage in Leipzig, 1894). Herm. Diels (Deutsche Lit.-Ztg. 1891, 239. 876. Ber. der Berl. Akad. 1891, 387. Archiv f. Gesch. d. Philosophie IV, 478. Gött. Gel. Anzeigen 1894 nr. 4). M. Fränkel (Deutsche Zeitschr. f. Geschichtswissenschaft 1891, 164—167. Rhein. Mus. XLVII, 473—88). Theod. Gomperz, qui contra detrectatores libelli huius fortiter pugnavit (Wiener Akad. Anzeiger 1891 No. XI; die Schrift vom Staatsw. d. Ath., Wien 1891; add. Deutsche Lit.-Ztg. 1891, p. 877. 1639; 1894, 264. 364). Holzinger (Philolog. vol. L, 436). F. Hultsch (N. Jahrb. 1891, p. 262—264). O. Immisch (Philolog.

Wochenschr. 1891, 707). Bruno Keil (Philol. Wochenschr. 1891, 517. 549. 581. 613; 1892, 613. 649; 1893, 1352). Edidit idem librum sollerter et acute scriptum: die solonische Verfassung in Ar.' Verfassungsgesch. Athens, Berol. 1892. Joh. E. Kirchner (Mus. Rh. v. LIII, 380 sqq.). U. Köhler (Herm. 1892, 68. Ber. d. Berl. Akad. 1892, 339—45). C. F. Lehmann (Hermae v. XXVII, 530—60). J. H. Lipsius (Ber. d. Sächs. Ges. d. Wiss. 1891, p. 41—69). C. Niemeyer (N. Jahrb. 1891, p. 405—15). Fr. Poland (ibid. 259 sqq., et in interpretatione Germanica quae prodiit Berolini ap. Langenscheidt). C. Radinger (Philolog. vol. L, 229. 400. 468). E. Szanto (Archaeol.-epigraph. Mitth. XVIII, 151—161). Theod. Teusch (de sortitione iudicum ap. Ath., D. I. Gott. 1894). Udalr. Wilcken (Herm. XXX, 619 sqq., supra p. XX, 1; ibd. XXXII, 478—482, de Thettalo c. 18, 2). Idem de loco quodam paginae XXXIII (v. 19) benigne me per litteras edocuit. Ad. Wilhelm (Akad. Anzeiger, Wien 1895, 20. Mart.; Archaeol.-epigr. Mitth. aus Oest.-Ungarn XX (1897), 97—100). Ipse quoque multos locos attigi in recensione editionis principis (Lit. Centralbl. 1891, 28. Febr.) alibique. Ex Danis nomino C. Hude (Filologiske Tidskrift 1891, 248—251; N. Jahrb. f. Phil. 1892, p. 172—76; idem priorem partem libelli bis edidit, cum commentario danico Havniae 1892, cum germanico Lipsiae 1892), porro M. C. Gertz (Fil. Tidskr. 252—255, et in Neue Jahrb. f. Philol. 1891, 192); ex Batavis E. O. Houtsma (Philol. Wochenschr. 1891, 801), J. J. Hartman (in Spectat. Nederland. 14. Mart. 1891), S. A. Naber, qui editoribus popularibus inventa sua per litteras transmisit. Apud Francogallos exstiterunt H. Weil (Journ. des Savants 1891, 197—214), R. Dareste (ibd. 257—273), B. Haussoullier (Rev. d. philol. 1891, p. 98; 1892, 167; 1893, 48), Th. Reinach (Rev. des études gr. 1891, 82. 143); apud Italos Aeneas Piccolomini (in Arist. et Herodam animadv. criticae, Augustae Taurin. 1892), Gius. Fraccaroli (Riv. di filol. XXI, 49); tum trans Atlanticum mare B. Gildersleeve (Amer. Journ. of philol. XII, 97), Th. D. Goodell (ibd. 319—26), J. H. Wright (ibd.

310—18; Harvard Studies in class. philol., Boston 1892). Rossorum iam plures quam antehac laudare possum: pridem enim plerique lingua patria utentes inventa sua ceteris nationibus invidere videbantur[1]); iam vero et Michael Pokrowsky commentatione germanica Annalibus Fleckeiseni (1895, 465—476) inserta in Aristotelis scribendi disserendique genus subtiliter inquisivit, et latino sermone Bernhardus Bursy de *Πολιτείας* partis alterius fonte et auctoritate uberrime disputavit (Dorpati 1897), contra Wilamowitzium probans eam partem ab Aristotele legum ipsarum ope neque Atthidographi alicuius ignoti confectam esse.[2]) Denique plurima sunt Graecorum: Gregorii Bernardakis (*Ἐπιστολὴ π. τ. πολ. Ἀθ. τοῦ Ἀρ., ἀνατύπωσις ἐκ τῆς Ἐφημερίδος, Ἀθήν.* 1891), A. Gennadii (in diario *Ἀκρόπολις* inde a 18. Mart. 1891), K. S. Konti (*Ἀθηνᾶ* vol. III p. 289—400; IV p. 3—183; *Στοά* vol. I, 44), B. Laconis (in diario graeco *Ἡμέρα*; *Ἀθηνᾶ* III, 577—592; V, 284 sqq.), J. Pantazidis (*Φιλολογικὸν παράρτημα τῆς Ἑστίας*, 1891), G. A. Papabasiliu (*Ἀθηνᾶ* III, 278—288), P. N. Papageorgii (*Ἀθην.* IV, 513—618), P. S. Photiadis (*Ἀθηνᾶ* X, 149—157), Georg. Sakorraphi (N. Jahrb. 1893, p. 677).[3]) Operam dedi in adnotatione critica, ut suum cuique tribuerem; sed quis princeps aliquam coniecturam protulerit, saepe vix atque aegerrime inveniri potest. Denique addo, signis me usum esse plane eisdem quibus Wilamowitzius Kaibeliusque: [—] ad notanda ea quae in charta olim fuisse putem, ⟨—⟩, ubi contra chartam aliquid addendum videtur, ⟦—⟧, ubi delendum aliquid quod in ea exstat.

1) Germanica lingua scripsit V. von Schöffer, Philolog. Wochenschr. 1892, 1285. 1317; 1893, 1409.

2) Censor eius libelli apud nos exstitit G. Wentzel (Gött. Gel. Anz. 1897 p. 616 sqq.).

3) Adicienda nunc est editio priorum capitum XLI facta a Guil. Bart (*Γ. Μπαρτ*, Ath. 1898). Scripsit is inter alia c. 3, 3 *ἧπερ ἐπὶ Ἀκάστου τὰ ὅρκια ποιοῦντες.* 17, 3 *ἔκ τινος Ἀργείας.* 30, 3 *ὅταν* pro *οἳ ἄν.* 37, 1 *ἔξω τε γενέσθαι.* 41, 2 *παρεκκλίνουσα.*

D. Halis Saxonum mense Septembri 1898.

F. Blass.

FRAGMENTA
PARTIS PRIMAE DEPERDITAE.

1. (381 R.)

(epit. 1.) *Ἀθηναῖοι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐχρῶντο βασιλείᾳ·* — — — *συνοικήσαντος δὲ Ἴωνος αὐτοῖς, τότε πρῶτον Ἴωνες ἐκλήθησαν* | (frg. 1 W.-K.) *καὶ Ἀπόλλων πατρῷος αὐτοῖς ὠνομάσθη,* | *ἐπεὶ Ἴων ὁ πολέμαρχος Ἀθηναίων ἐξ Ἀπόλλωνος καὶ Κρεούσης τῆς Ξούθου <γυναικὸς> ἐγένετο.*

---

1. De epitoma quae Heraclidis dicitur cf. infra post finem libri. Auctor Aristotelis verba saepe servat, saepe commutat; praeterea licenter traicit, pro libidine omittit, totam rem pessime gerit. — 3. Non credibile est post *βασιλείᾳ* statim excepisse *συνοικήσαντος . . αὐτοῖς* (male *αὐτούς* W.-K.), quibuscum conferendus Harpocration (v. *Ἀπόλλων πατρῷος*): *τὸν Ἀπόλλωνα κοινῶς πατρῷον τιμῶσιν Ἀθηναῖοι ἀπὸ Ἴωνος· τούτου γὰρ οἰκήσαντος τὴν Ἀττικήν, ὡς Ἀριστοτέλης φησί, τοὺς Ἀθηναίους Ἴωνας κληθῆναι καὶ Ἀπόλλωνα πατρῷον αὐτοῖς ὀνομασθῆναι.* Porro schol. Aristoph. Av. 1527: *πατρῷον τιμῶσιν Ἀπόλλωνα Ἀθηναῖοι, ἐπεὶ Ἴων ὁ πολέμαρχος Ἀθηναίων ἐξ Ἀπόλλωνος καὶ Κρεούσης τῆς Ξούθου <γυναικὸς>* (add. Rose) *ἐγένετο.* Similia tradunt, sed verbis aliis, Bk. Anecd. 291 = schol. Plat. Euthydem. 6. Ad *πολέμαρχος* cf. in ipso libro c. 3, 2; ipsa autem verba fragmenti 1 praestari non possunt. Fuit deinde hoc loco necessaria quattuor tribuum mentio ab Ione constitutarum, v. c. 41, 2: *πρώτη μὲν γὰρ ἐγένετο μετάστασις τῶν ἐξ ἀρχῆς* (cf. epit. init.), *Ἴωνος καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικησάντων* (cf. epitom.)· *τότε γὰρ πρῶτον εἰς τὰς τέτταρας συνενεμήθησαν φυλάς, καὶ τοὺς φυλοβασιλέας κατέστησαν* (cf. c. 8, 3). Ipsa autem descriptio partitionis et tribuum et earum partium non hoc loco data esse videtur, sed postea, cum Thesei constitutionis mentione coniuncta, v. frg. 3.

2.

(epit. 1.) *Πανδίων δὲ βασιλεύσας μετὰ Ἐρεχθέα διένειμε τὴν ἀρχὴν τοῖς υἱοῖς, | Αἰγεῖ μὲν δοὺς τὴν περὶ τὸ ἄστυ χώραν, Λύκῳ δὲ τὴν διακρίαν, Πάλλαντι δὲ τὴν παραλίαν, Νίσῳ δὲ τὴν Μεγαρίδα.* | (epit. 2) *καὶ διετέλουν οὗτοι στασιάζοντες.*

3.

(epit.) *Θησεὺς δὲ ἐκήρυξε καὶ συνεβίβασε τούτους*(?) *ἐπ' ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ.* Cum male excerptis his comp. Plut. Thes. 24, ubi narratur Th. Atticae incolas omnes inter se conciliasse et in unam civitatem contraxisse; excipiunt haec c. 25: *ἔτι δὲ μᾶλλον αὐξῆσαι τὴν πόλιν βουλόμενος ἐκάλει πάντας ἐπὶ τοῖς ἴσοις, καὶ τὸ 'δεῦρ' ἴτε πάντες λεῴ' κήρυγμα Θησέως γενέσθαι φασὶ πανδημίαν τινὰ καθιστάντος.*

4. (384 R.)

Plut. Thes. c. 25 de Theseo: *ὅτι δὲ πρῶτος ἀπέκλινε πρὸς τὸν ὄχλον, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν, καὶ ἀφῆκε τὸ μοναρχεῖν, ἔοικε μαρτυρεῖν καὶ Ὅμηρος ἐν νεῶν καταλόγῳ* (547), *μόνους Ἀθηναίους δῆμον προσαγορεύσας.* Cf. c. 24: *τοῖς δυνατοῖς ἀβασίλευτον πολιτείαν προτείνων καὶ δημοκρατίαν αὐτῷ μόνον ἄρ-*

---

2. Erechtheus et Ionis avus fuit et sec. traditionem vulgarem Pandionis (Apoll. III, 15, 5). Partitio autem Atticae per Pandionem facta hic commemoranda fuit propter ea quae de Pisistrati temporibus Ar. narraturus erat (c. 13, 4, ubi *παραλίων — πεδιακῶν — διακρίων*). Schol. Ar. Vesp. v. 1223 (sine dubio ex Ar.): *τὴν δὲ χώραν τὴν διακρίαν* (est *διακρίων* loco Aristophanis) *Πανδίονά φασι τοῖς υἱοῖς διανείμαντα τὴν ἀρχὴν* (cf. epit.) *Λύκῳ δοῦναι, Αἰγεῖ δὲ τὴν περὶ τὸ ἄστυ, Πάλλαντι δὲ τὴν παραλίαν, Νίσῳ δὲ τὴν Μεγαρίδα.* Ex aliis auctoribus similia produnt Strabo p. 392. schol. Ar. Lysistr. 58.

3 v. 9. *ὁμοίᾳ*] *μοίρᾳ* sive *τιμῇ* add. codd.; del. Schneidew.

χοντι πολέμου καὶ νόμων φύλακι χρησομένην, τῶν δ' ἄλλων παρέξουσαν ἅπασιν ἰσομοιρίαν. Deinde: *καὶ τὴν βασιλείαν ἀφείς, ὥσπερ ὡμολόγησε, διεκόσμει τὴν πολιτείαν.* Ipse Ar. c. 41, 2: *τάξις ἡ ἐπὶ Θησέως γενομένη, μικρὸν παρεγκλίνουσα τῆς βασιλικῆς.*

5. (385 R.)

Lexicon Patm. p. 152 Sakkel.: ΓΕΝΝΗΤΑΙ. *πάλαι τὸ τῶν Ἀθηναίων πλῆθος, πρὶν ἢ Κλεισθένη διοικήσασθαι τὰ περὶ τὰς φυλάς, διῄρητο εἰς γεωργοὺς καὶ δημιουργούς. καὶ φυλαὶ κτέ.* (v. infra 6). Schol. Plat. Axioch. 371 D: *Ἀριστοτέλης φησὶ τοῦ ὅλου πλήθους διῃρημένου Ἀθήνησιν εἴς τε τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς δημιουργούς, φυλὰς κτέ.* (v. infra 6). Plut. Thes. c. 25 (post verba quae sub frg. 3 attuli): *οὐ μὴν ἄτακτον οὐδὲ μεμειγμένην περιεῖδεν ὑπὸ πλήθους ἐπιχυθέντος ἀκρίτου γενομένην τὴν δημοκρατίαν, ἀλλὰ πρῶτος ἀποκρίνας χωρὶς εὐπατρίδας καὶ γεωμόρους καὶ δημιουργούς, εὐπατρίδαις δὲ γινώσκειν τὰ θεῖα καὶ παρέχειν ἄρχοντας ἀποδοὺς καὶ νόμων διδασκάλους εἶναι καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν ἐξηγητάς, τοῖς ἄλλοις πολίταις* (*τοὺς πολίτας* ci. W.-K.) *ὥσπερ εἰς ἴσον κατέστησε, δόξῃ μὲν εὐπατριδῶν, χρείᾳ δὲ γεωμόρων, πλήθει δὲ δημιουργῶν ὑπερέχειν δοκούντων. ὅτι δὲ πρῶτος* (v. supra 4). Vocabantur *ἔθνη* hae tres partes, cf. Pollux 8, 111 (infr. ad 6).

---

fr. 5. cf. Ar. c. 13, 2 (de a. 580/79): *ἔδοξεν αὐτοῖς — ἄρχοντας ἑλέσθαι δέκα, πέντε μὲν εὐπατριδῶν, τρεῖς δὲ ἀ[γρ]οίκων* (v. l. *ἀποίκων*), *δύο δὲ δημιουργῶν.* — 9 *διῃρεῖτο* cod., em. ex ceteris testibus. — ibd. ⟨*εὐπατρίδας καὶ*⟩ *γεωργ.* W.-K., sed *εὐπατρίδαι* etiam in schol. Plat. omittuntur, it. ap. Moeridem (v. infr.), neque prorsus falso, cum de plebe (*πλῆθος*) tantum sermo sit. Cf. Moeris *γεννηταί: ἡ πόλις ἡ τῶν Ἀθηνῶν* (falsum *πόλις*) *τὸ παλαιὸν διεκεκόσμητο δίχα, εἴς τε τοὺς γεωργοὺς καὶ δημιουργούς.*

6. (385 R.)

Lex. Patm. l. c. (v. 5): *καὶ φυλαὶ τούτων ἦσαν δ′, τῶν δὲ φυλῶν ἑκάστη μοίρας εἶχε γ′, ἃς φατρίας καὶ τριττύας ἐκάλουν. τούτων δὲ ἑκάστη συνειστήκει ἐκ τριάκοντα γενῶν, καὶ γένος ἕκαστον ἄνδρας εἶχε τριάκοντα τοὺς εἰς τὰ γένη τεταγμένους, οἵτινες γεννῆται ἐκαλοῦντο, ⟨ἐξ⟩ ὧν αἱ ἱερωσύναι ⟨αἱ⟩ ἑκάστοις προσήκουσαι ἐκληροῦντο, οἷον Εὐμολπίδαι καὶ Κήρυκες καὶ Ἐτεοβουτάδαι, ὡς ἱστορεῖ ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ Ἀριστοτέλης λέγων οὕτως· φυλὰς δὲ αὐτῶν συννενεμῆσθαι δ′, ἀπομιμησαμένων τὰς ἐν τοῖς*

---

6. In lex. Patm. bis de eisdem rebus refertur, primum sine auctoris nomine, deinde ipsis Aristotelis verbis pro testimonio datis. Est autem summa inter utramque partem congruentia, nisi quod prior pars et in principio (v. fr. 5) et sub finem plura exhibet; haec igitur et ipsa Aristoteli dabimus, etsi verba praestari non possunt. Cf. schol. Plat., ubi ad Ar. omnia referuntur — 3 sq. *φατρίας καὶ τριττύας*] cf. Harpocr. *γεννῆται*. Suid. *γενν.* 1 et 2. Ex errore Pollux VIII, 111 (cum Harp. v. *τριττύς*, v. infr.): *τὸ μέρος ἐκαλεῖτο τριττὺς καὶ ἔθνος καὶ φρατρίαι*; idem paullo post: *τρία δ᾽ ἦν τὰ ἔθνη πάλαι, εὐπατρ. γεωμ. δημιουργοί* (supra fr. 5). — 5 *γενῶν*] *ἃ ἐκαλεῖτο τριακάδες* Pollux l. c. — 7 ⟨*ἐξ*⟩ et ⟨*αἱ*⟩ ex Harpocr. *γενν.* Cf. ap. ipsum Arist. c. 21, 6 de Clisthene: *τὰ δὲ γένη καὶ τὰς φρατρίας* (*φατρ.* v. l.) *καὶ τὰς ἱερωσύνας εἴασεν ἔχειν ἑκάστους κατὰ τὰ πάτρια*. . — 10 sqq. vid. re vera Ar. obliqua oratione usus esse, quippe qui non suam sed aliorum sententiam traderet. — 11 *ἀπὸ τῶν μισθωσαμένων* cod., corr. ex Suid. *γενν.* 1: *τὰς μὲν φυλὰς τέσσαρας ποιήσαντες, ἀπομιμησάμενοι τὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὥρας, τὰς δὲ φρατρίας καὶ τριττῦς ιβ′, καθάπερ οἱ μῆνες, τὰ δὲ γένη λ′ ἐν ἑκάστῃ φρατρίᾳ, καθάπερ αἱ ἡμέραι τξε′*. — Non inutile est verborum Aristotelis numeros indicare, quibus etiam magis patefit genuina esse: (*ἀ*)*πομιμ. τὰς ἐν τοῖς ἐν. ὥρας* = *ἑκάστην δὲ διῃρῆσθ᾽ εἰς τρία μέρη* (⏑ ⏑ ⏑ – pro – ⏑⏑ –) *τῶν φυλῶν*. (*Ὅ*)*πως γένηται τὰ πάντα δώδεκα μέρη* = *εἰς δὲ τὴν φρατρίαν τριάκοντα γένη* (– ⏑ ⏑ – pro ⏑ ⏑ ⏑ –); simul *πάντα . . μέρη* = *μῆνες εἰς τὸν ἐνιαυ*(*τόν*). (*Κα*)*λεῖσθαι δ᾽ αὐτὰ τριτ-* = *τῦς καὶ φρατρίας. Καθάπερ αἱ ἡμέραι* (offendit hiatus) *εἰς τὸν μῆνα* cp. *τὸ δὲ γένος εἶναι τριάκοντ᾽ ἀνδρῶν*, ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏓ ⏑ – – – ⏓.

ἐνιαυτοῖς ὥρας, ἑκάστην δὲ διῃρῆσθαι εἰς τρία μέρη τῶν φυλῶν, ὅπως γένηται τὰ πάντα δώδεκα μέρη, καθάπερ οἱ μῆνες εἰς τὸν ἐνιαυτόν, καλεῖσθαι δὲ αὐτὰ τριττῦς καὶ φατρίας. εἰς δὲ τὴν φατρίαν τριάκοντα γένη διακεκοσμῆσθαι, καθάπερ αἱ ἡμέραι εἰς τὸν μῆνα, τὸ δὲ γένος εἶναι τριάκοντα ἀνδρῶν. Schol. Plat. l. c. (v. 5): (*Ἀριστ. φησὶ* — —) *φυλὰς αὐτῶν εἶναι τέσσαρας, τῶν δὲ φυλῶν ἑκάστης μοίρας εἶναι τρεῖς, ἃς τριττύας τε καλοῦσι καὶ φρατρίας· ἑκάστης δὲ τούτων τριάκοντα εἶναι γένη, τὸ δὲ γένος ἐκ τριάκοντα ἕκαστον ἀνδρῶν συνεστάναι· τούτους δὴ τοὺς εἰς τὰ γένη τεταγμένους γεννήτας καλοῦσι.* Harp. *τριττύς: τριττύς ἐστι τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· αὕτη γὰρ διῄρηται εἰς τρία μέρη, τριττῦς καὶ ἔθνη καὶ φατρίας, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ.* Cf. Moeris *γεννηταί*, ubi ad *γένη* additur: *οὐδὲν ἀφ' αἵματος ἀλλήλοις προσήκοντες, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ γένους οὕτως κατωνομασμένοι*; similia docet Harp. *γενν.*; Suid. *γενν.* 1: *οὗτοι δέ* (gentiles) *εἰσι καθάπερ οἱ δημόται καὶ φράτορες, νόμῳ τινὶ ἔχοντες κοινωνίαν.*

7.

(epit. 2.) *οὗτος* (Theseus) *ἐλθὼν εἰς Σκῦρον ἐτελεύτησεν ὠσθεὶς κατὰ πετρῶν ὑπὸ Λυκομήδους, φοβηθέντος μὴ σφετερίσηται τὴν νῆσον.* Schol. Vatic. ad Eurip. Hipp. 11 Schwartz: *Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ, ὅτι ἐλθὼν Θησεὺς εἰς Σκῦρον ἐπὶ κατα-*

---

15 male add. *καὶ ἔθνη* ut ap. Polluc., v. p. 4 adn.

fr. 7. Scholium male habitum est. . Ad *ἐπὶ κατασκοπήν* cf. Plut. Thes. 35, ubi narratur Lycomedes Theseum *ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς νήσου ἀναγαγὼν* —, *ὡς ἐκεῖθεν ἐπιδείξων τοὺς ἀγρούς*, de rupibus deiecisse (*ὦσε κατὰ τῶν πετρῶν*). — *διὰ τὴν Αἰγ. συγγ.*]

σκοπὴν εἰκότως διὰ τὴν Αἰγέως συγγένειαν ἐτελεύτησεν ὠσθεὶς (ὡς Θησεὺς cod. corr. Schwartz) κατὰ πετρῶν, φοβηθέντος τοῦ Λυκομήδους τοῦ βασιλεύοντος <μὴ σφετερίσηται τὴν νῆσον>. | (epit.) Ἀθηναῖοι δὲ ὕστερον μετὰ τὰ Μηδικὰ μετεκόμισαν αὐτοῦ τὰ ὀστᾶ. Schol. l. c. Ἀθηναῖοι δὲ μετὰ τὰ Μηδικὰ κατὰ μαντείαν ἀνελόντες αὐτοῦ τὰ ὀστᾶ ἔθαψαν.

8.

(epit. 3.) ἀπὸ δὲ Κοδριδῶν οὐκέτι βασιλεῖς ᾑροῦντο, — — διὰ τὸ δοκεῖν τρυφᾶν καὶ μαλα-

---

Apollod. bibl. III, 15, 5 ἔνιοι Αἰγέα Σκυρίου εἶναι λέγουσιν. Plut. l. c.: οὔσης αὐτῷ πρὸς τοὺς ἐκεῖ (Scyri) φιλίας, ὡς ᾤετο, καὶ χωρίων ἐν τῇ νήσῳ πατρῴων. — — ἐζήτει τοὺς ἀγροὺς ἀπολαβεῖν, ὡς αὐτόθι κατοικήσων. De causa emigrandi multa habet Plut.; in schol. Lycophr. 1326 est Θησεὺς ὑπόνοιαν παρέσχεν ὅτι μέλλει τυραννεῖν ἐν Ἀθήναις· διὸ φυγὼν κτέ. — 4 sqq. cf. Plut. Thes. 36: μετὰ δὲ τὰ Μηδικὰ Φαίδωνος ἄρχοντος (ol. 76, 1 476/5) μαντευομένοις τοῖς Ἀθηναίοις ἀνεῖλεν ἡ Πυθία τὰ Θησέως ἀναλαβεῖν ὀστᾶ καὶ θεμένους ἐντίμως παρ' αὐτοῖς φυλάττειν e. q. s.; id. Cim. 8.

fr. 8. Sunt haec valde neglegenter excerpta. Sec. c. 3, 3 vel Medontis tempore vel eius filii Acasti τῆς βασιλείας παρεχώρησαν οἱ Κοδρίδαι ἀντὶ τῶν δοθεισῶν τῷ ἄρχοντι δωρεῶν, id est, regia dignitate aliis concessa ipsi ἄρχοντες facti sunt. Ibd. § 1: ἦρχον δὲ (scil. αἱ ἀρχαί) τὸ μὲν πρῶτον διὰ βίου, μετὰ δὲ ταῦτα δεκαέτειαν. Inter Medontidas vel Codridas qui per decennium summum magistratum obtinuerunt quartus et ultimus fuisse traditur Hippomenes. Sic igitur fere haec narrasse Ar. putandus est: ἐκ δὲ Κοδρ. οὐκέτι βασιλέας ᾑροῦντο, ὕστερον δὲ οὐδὲ ἄρχοντας ἔτι ἤθελον, διὰ τὸ δοκεῖν τρυφᾶν κτέ. Id certum videtur, omnes has res hoc loco scriptorem obiter tantum perstrinxisse, quoniam id ipsum, utrum Medon an Acastus primus archon pro rege factus sit, non ante cap. 3, 3 disceptatur. Annos fortasse summatim indicavit, quo anno primum archon in decennium creatus sit, quo primum in unum annum; nam in c. 3, § 1, ubi prior commutatio refertur, generaliter de omnibus magistratibus scriptor agit, § 4 autem altera ut res iam pridem nota commemoratur. Cf. de omnibus his Wilamow. Herm. XXXIII, 119 sqq. (die lebenslänglichen archonten Athens). — de Hippomene cf. schol. Aeschin. 1, 182

κοὺς γεγονέναι. Ἱππομένης δὲ εἷς τῶν Κοδριδῶν βουλόμενος ἀπώσασθαι τὴν διαβολήν, λαβὼν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Λειμώνῃ μοιχόν, ἐκεῖνον μὲν ἀνεῖλεν ὑποζεύξας μετὰ τῶν ζυγίων τῷ ἅρματι, τὴν δὲ ἵππῳ συνέκλεισεν ἕως ἀπώλετο.

9.

(epit. 4.) τοὺς μετὰ Κύλωνος διὰ τὴν τυραννίδα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς θεοῦ πεφευγότας οἱ περὶ Μεγακλέα ἀπέκτειναν. — καὶ τοὺς δράσαντας ὡς ἐναγεῖς ἤλαυνον.

---

aliosque ap. W.-K. — 4 μετὰ τῶν ζυγίων (Ar. Nub. 122) scripsi: μετὰ τῆς θυγατρὸς, quae del. Koeler (W.-K. al.). — ἀπόληται codd. (ὅπως ἀπόληται W.-K.). Cf. c. 13, 2. Non videntur fortuiti esse hi numeri: -ποζεύξας . . ἅρματι = τὴν δ' — ἀπώλετο. De re cf. nunc Wilamowitz Herm. XXXIII, 122 sqq.

fr. 9. Cohaerent haec fere cum c. 1. Cf. Herod. V, 71. Thuc. I, 126. Plut. Sol. 12.

I. — — *Μύρωνος καθ' ἱερῶν ὀμόσαντες ἀριστίνδην. καταγνωσθέντος δὲ τοῦ ἄγους, αὐτοὶ μὲν ἐκ τῶν τάφων ἐξεβλήθησαν, τὸ δὲ γένος αὐτῶν ἔφυγεν ἀειφυγίαν. Ἐπιμενίδης δ' ὁ Κρὴς ἐπὶ τούτοις ἐκάθηρε τὴν πόλιν.*

II. *μετὰ δὲ ταῦτα συνέβη στασιάσαι τούς τε γνωρίμους καὶ τὸ πλῆθος πολὺν χρόνον ⸢τὸν δῆμον⸣. ἦν γὰρ αὐτῶν ἡ πολιτεία τοῖς τ' ἄλλοις ὀλιγαρχικὴ πᾶσι, καὶ δὴ καὶ ἐδούλευον οἱ πένητες τοῖς πλουσίοις καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα καὶ αἱ γυναῖκες· καὶ ἐκαλοῦντο πελάται καὶ ἑκτήμοροι· κατὰ ταύτην γὰρ τὴν μίσθωσιν ἠργάζοντο τῶν πλουσίων τοὺς ἀγρούς· ἡ δὲ πᾶσα γῆ δι' ὀλίγων ἦν. καὶ εἰ μ[ὴ] τὰς μισθώσεις ἀποδι-*

TESTIM. 11 sq. Phot. *πελάται.* schol. Plat. Euthyphr. p. 327. Poll. 4, 165. Hesych. *ἑκτήμοροι.* Plut. Sol. 13.

Lectiones et correctiones sunt editoris principis, nisi quem alium nominavi. 1 cf. Plut. Sol. 12. Supplet S. (Kb.): [*ἐδίκαζον δὲ τριακόσιοι* (*ἄνδρες* add. W.-K.[3]) *κατηγοροῦντος*] *M.*; ante *ἀριστ.* add. ⟨*αἱρεθέντες*⟩ Papageorgios, *τελείων αἱρ.* W.-K.[3] Cf. Heracl. epit. 4. 2 v. l. (ΚΑ)ΘΑΡΘΕΝ(ΤΟΣ) supra *καταγν.* *αὐτοὶ* (Pantazides, Kirchhoff) W.-K., K.[3] Plut. Mor. 549 A: *τὰς Ἀθήνησι τῶν ἐναγῶν σωμάτων ῥίψεις . . οὐδὲ παίδων παισὶν ἐπιδεῖν ὑπῆρξε τῶν ἀποσφαγέντων ἐκείνων.* Tamen *μετὰ ταῦτα* 2, 1 non ad ipsum *ἄγος* referendum (S.), sed ad expiationem. Neque enim *στάσις*, i. e. seditio armata, per multos annos obtinuisse potest. 7 del. K. (*τὸν δ.* pro *τὸ πλῆθος* reponendum putat Papageorgios, *ἀλλήλοις* pro *τ. δ.* Sakorr.). pro HN est in pap. H.N; vid. aliquid deletum. 8 *αὐτῶν* Bl. Wn. (W.-K.[3]). *τοῖς τ'* H., Bl., al. 10 maiorem interp. post *γυν.* posuit Kb. 11 *κατὰ* W.-K., K.[3] 12 *ἠργάζοντο* H.-L., et sic charta (Bl.[2], Wn.).

δοῖεν, ἀγώγιμοι καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ παῖδες ἐγίγνοντο· καὶ οἱ δανεισμοὶ πᾶσιν ἐπὶ τοῖς σώμασιν ἦσαν μέχρι Σόλωνος· οὗτος δὲ πρῶτος ἐγένετο τοῦ δήμου προστάτης. χαλεπώτατον μὲν οὖν καὶ πικρότατον ἦν τοῖς πολλοῖς τῶν κατὰ τὴν πολιτείαν τὸ δουλεύειν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἐδυσχέραινον· οὐδενὸς γὰρ ὡς εἰπεῖν ἐτύγχανον μετέχοντες.

III. ἦν δ' ἡ τάξις τῆς ἀρχαίας πολιτείας τῆς πρὸ Δράκοντος τοιάδε. τὰς μὲν ἀρχὰς καθίστασαν ἀριστίνδην καὶ πλουτίνδην· ἦρχον δὲ τὸ μὲν πρῶτον διὰ βίου, μετὰ δὲ ταῦτα δεκαέτειαν. μέγισται δὲ καὶ πρῶται τῶν ἀρχῶν ἦσαν βασιλε[ὺς καὶ πο]λέμαρχος καὶ [ἄ]ρχων· τούτων δὲ πρώτη μὲν ἡ τοῦ βασιλέως, αὕτη γὰρ ἦν πάτριος, δευτέρα δ' ἐπικατέστη π[ολ]εμαρχία, διὰ τὸ γενέσθαι τινὰς τῶν βασιλέων τὰ πολέμια μαλακούς, ὅθε[ν] καὶ τὸν Ἴωνα μετεπέμψαντο χρείας καταλαβούσης. τελευταία δ' ἡ τοῦ ἄρ[χ]οντ[ος· ο]ἱ μὲν γὰρ πλείους ἐπὶ Μέδοντος, ἔνιοι δ' ἐπὶ Ἀκάστου φασὶ γενέσθαι ταύτην· τεκμήριον δ' ἐπιφέρουσιν, ὅτι οἱ ἐννέα ἄρχοντες ὀμνύουσι[ν] ἦ τὰ ἐπὶ Ἀκάστου ὅρκια ποιήσειν, ὡς ἐπὶ τούτου τῆς βασιλείας παραχωρησάν-

---

2 οἱ δανεισμοὶ (Bl.) et. Wn. (W.-K.[3]). 5 τὸ δουλεύειν W.-K. 9 τοιάδε (Richards, Condos) W.-K., H.-L. καθίστασαν (Condos) W.-K., H.-K. 10 διὰ βίου W.-K., H.-L. Cf. p. 11, 11. 11 -ЄΤΙΑΝ. 12 βασ[ιλ. τε καὶ] K.[1], del. τε W.-K., H.-L. 14 πάτριος ἐγένετο H.-L., καὶ π[άτ]ριος [ἦν Bl.[2], ἦν π. postea K. (Wn., W.-K.[3]; ΠΑΤΡΙϹ exstare Wn. perhibet, vix recte sec. K.). 15 γενέσθαι (Lipsius, Condos) W.-K.: ΓΙΝЄϹΘΑΙ. πολεμικὰ ego ed. 1; sed v. Kb., Condos Ἀθ. III, 301. IV, 192. 16 ὅθεν καὶ K. recte (Wn., W.-K.[3]). 19 [ταύτην] W.-K., idem (ταυτ') postea agn. K., Wn. τεκμήριον (ον per comp.) et ipse in charta agnovi et confirmant K., Wn. 20 ὀμνύουσι[ν] ΗΙ τὰ ἐπὶ Wn., quod verum vid. (ἦι); ὀμν. ἦ ⟨μὴν⟩ τὰ ἐπὶ Wil. 20 sq. ποιήσειν agn. Wess., τὰ ὅρκια π. K.[3] 21 τού[του τῆς] H.-L., K.[3], agnov. Bl.[2], Wn.

των τῶν Κοδ[ρι]δ[ῶν] ἀντὶ τῶν δοθεισ[ῶν] τῷ ἄρχοντι δωρεῶν. τοῦτο μὲν οὖν ὁποτέρως ποτ' ἔχει, μικρὸν ἂν παραλλάττοι τοῖς χρόνοις· ὅτι δὲ τελευταία τούτων ἐγένετο τῶν ἀρχῶν, σημεῖον καὶ [τὸ] μηδὲν τῶν πατρίων τὸν ἄρχοντα διοικεῖν, ὥσπερ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πολέμαρχος, ἀλλ' ἁπλῶ[ς] τὰ ἐπ[ί]θετα· διὸ καὶ νεωστὶ γέγονεν ἡ ἀρχὴ μεγάλη, τοῖς ἐπιθέτοις αὐξηθε[ῖ]σα. θ[εσ]μοθέται δὲ πολλοῖς ὕστερον ἔτεσιν ᾑρέθησαν, ἤδη κατ' ἐνιαυτὸν αἱρουμένων τὰς ἀρχάς, ὅπως ἀναγράψαντες τὰ θέσμια φυλάττωσι πρὸς τὴν τῶν ἀμφισβητ[ού]ντων κρίσιν· διὸ καὶ μόνη τῶν ἀρχῶν οὐκ ἐγένετο πλείων ἐνιαυσίας. τοῖς μὲν οὖν χρόνοις τοσοῦτον προέχουσιν ἀλλήλων. ἦσαν δ' οὐχ ἅμα πάντες οἱ ἐννέα ἄρχοντες, ἀλλ' ὁ μὲν βασιλεὺς εἶχε τὸ νῦν καλούμενον Βουκόλιον, πλησίον τοῦ πρυτανείου (σημεῖον δέ· ἔτι καὶ νῦν γὰρ τῆς τοῦ βασιλέως γυναικὸς ἡ σύμμειξις ἐνταῦθα γίγνεται τῷ Διονύσῳ καὶ ὁ γάμος), ὁ δὲ ἄρχων τὸ πρυτανεῖον, ὁ δὲ πολέμαρχος τὸ Ἐπιλύκειον (ὃ πρότερον μὲν ἐκαλεῖτο πολεμαρχεῖον, ἐπεὶ δὲ Ἐπίλυκος ἀνῳκοδόμησε καὶ κατεσκεύασεν αὐτὸ πολεμαρ[χ]ήσας, Ἐπιλύκειον ἐκλήθη), θεσμοθέται δ'

TESTIM. 14 sqq. cf. Suidas *ἄρχων*. Bekk. An. 449, 17. 17 Hesych. *Διονύσου γάμος*. 19 Hesych. *Ἐπιλύκ(ε)ιον*.

1 *Κοδ[ρι]δ[ῶν]* recte K.; non minus recte idem proxima agnovit. 2 *ποτ'* (H., Bl.) W.-K., H.-L.; *ἂν παραλλάττοι* Bl.[2], Wn. 4 *τὸ μ. τ. πατρ.* (Wyse, Bl.) W.-K., H.-L., K.[3] 6 *ἐπίθετα* H.-L., *ἁπλῶς τὰ* Wn., W.-K.[3], sed del. *τὰ* Wil. Dicit autem auctor omnia *ἁπλῶς τὰ ἐπίθ.* archonti tributa esse. 9 *αἱρουμ.* (Wyse, Condos, Bl., vL., Lipsius) W.-K., H.-L. 11 *ἀμφισβ.* Wn., W.-K.[3] 12 *πλείων ἐνιαυσίας* (cf. Pl. Leg. VI, 779 D) Bl.[2] (Wn., W.-K.[3]) *τῷ* Bl.[2], *τοῖς* postea K. (Wn., W.-K.[3]); itaque et. ΧΡ(*όνοις*) eidem. 13 ΑΛΛΗΩΝ, corr. (Bl., Jackson) W.-K., H.-L. 15 *Βουκολεῖον* W.-K. 17 CYMMIΞIC. 17 sq. *καὶ ὁ γάμος* del. Rutherf., Hude.

εἶχον τὸ θεσμοθετεῖον. ἐπὶ δὲ Σόλωνος [ἅπ]αντες εἰς τὸ θεσμοθετεῖον συνῆλθον. κύριοι δ' ἦσαν καὶ τὰς δίκας αὐτοτελεῖς [κρίν]ειν, καὶ οὐχ ὥσπερ νῦν προανακρίνειν. τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦτον εἶχε τὸν τρόπον. ἡ δὲ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν βουλὴ τὴν μὲν τάξιν εἶχε τοῦ διατηρεῖν τοὺς νόμους, διῴκει δὲ τὰ πλεῖστα καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ κολάζουσα καὶ ζημιοῦσα πάντας τοὺς ἀκοσμοῦντας κυρίως. ἡ γὰρ αἵρεσις (τῶν ἀρχόντων) ἀριστίνδην καὶ πλουτίνδην ἦν, ἐξ ὧν (οἱ Ἀρεοπαγῖται) καθίσταντο· διὸ καὶ μόνη τῶν ἀρχῶν αὕτη μεμένηκε διὰ βίου καὶ νῦν. ἡ μὲν οὖν πρώτη πολιτεία ταύτην εἶχε τὴν ὑπογραφήν.

IV. *μετὰ δὲ ταῦτα χρόνου τινὸς οὐ πολλοῦ διελθόντος, ἐπὶ Ἀρισταίχμου ἄρχοντος, Δράκων τοὺς θεσμοὺς ἔθηκεν· ἡ δὲ τάξις αὐτῆς τόνδε τὸν τρόπον εἶχε. ἀπεδέδοτο μὲν ἡ πολιτεία τοῖς ὅπλα παρεχομένοις· ᾑροῦντο δὲ τοὺς μὲν ἐννέα ἄρχοντας καὶ τοὺς ταμίας οὐσίαν κεκτημένους οὐκ ἐλάττω δέκα μνῶν ἐλευθέραν, τὰς δ' ἄλλας ἀρχὰς ‖ ⟨τὰς⟩ ἐλάττους ἐκ τῶν ὅπλα* pag. 2 *παρεχομένων, στρατηγοὺς δὲ καὶ ἱππάρχους οὐσίαν ἀποφαίνοντας οὐκ ἔλαττον ἢ ἑκατὸν μνῶν ἐλευθέραν, καὶ παῖδας ἐκ γαμετῆς γυναικὸς γνησίους ὑπὲρ δέκα ἔτη γεγονότας. τούτους δ' ἔδει διεγγυᾶν τοὺς πρυ-*

TESTIM. 1 Diog. L. 1, 58 (Kb. p. 125).

---

3 *αὐτοτελεῖς* (cf. Suidas) *κρ.* K. 7 *καὶ* ante *κολ.* del. (Gennad.,) H.-L.; cf. c. 8, 4; 45 init. (Papageorg.). 8 ΠΑ$\overset{Α}{Ν}$ΤΕϹ (Wn.). *γὰρ*] *δὲ* Gennad., Hude. 13 *μετὰ δὲ ταῦτα*] cf. praef. § 8. 15 *αὐτῆς* (K.) certo agnoscitur: *αὐτοῦ* (Richards) Wn., W.-K.[3], *αὕτη* K. Cf. praefat. § 8. 16 *μὲν* ex chart. add. W.-K. (K.[3]). 18 *ἔλαττον ἢ δέκα* W.-K. (*διακοσίων* pro *δέκα* Weil, Wilam.). 19 *ἀρχὰς* in mg. add. m. 2 (Wn.). *τὰς* add. (Richards, Bl., al.) W.-K., H.-L. 21 -ΘΕΡΩΝ. 23 Δ(Ε)ΔΙΕ, superscr. m. 2 ΔΕΙ; *δ' ἔδει διεγγυᾶσθαι* K.[3] Sed

τάνεις καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς ἱππάρχους τοὺς ἕνους μέχρι εὐθυνῶν, ἐγγ[υη]τὰς δ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ τέλους δεχομένους, οὗπερ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ ἵππαρχοι. βουλεύειν δὲ τετρακοσίους καὶ ἕνα τοὺς λαχόντας ἐκ τῆς πολιτείας. κληροῦσθαι δὲ καὶ ταύτην καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς τοὺς ὑπὲρ τριάκοντ' ἔτη γεγονότας, καὶ δὶς τὸν αὐτὸν μὴ ἄρχειν πρὸ τοῦ πάντας ἐ[ξ]ελθεῖν· τότε δὲ πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς κληροῦν. εἰ δέ τις τῶν βουλευτῶν, ὅταν ἕδρα βουλῆς ἢ ἐκκλησίας ᾖ, ἐκλείποι τὴν σύνοδον, ἀπέτινον ὁ μὲν πεντακοσιομέδιμνος τρεῖς δραχμάς, ὁ δὲ ἱππεὺς δύο, ζευγίτης δὲ μίαν. ἡ δὲ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου φύλαξ ἦν τῶν νόμων, καὶ διετήρει τὰς ἀρχάς, ὅπως κατὰ τοὺς νόμους ἄρχωσιν. ἐξῆν δὲ τῷ ἀδικουμένῳ πρὸ[ς τὴν τῶν] Ἀρεοπαγιτῶν βουλὴν εἰσαγγέλλειν, ἀποφαίνοντι παρ' ὃν ἀδικεῖται νόμον. ἐπὶ δὲ τοῖς σώ[μα]σιν ἦσαν οἱ δανεισμοί, καθάπερ εἴρηται, καὶ ἡ χώρα δι' ὀλίγων ἦν.

V. *τοιαύτης δὲ τῆς τάξεως οὔσης ἐν τῇ πολιτείᾳ, καὶ τῶν πολλῶν δουλευόντων τοῖς ὀλίγοις, ἀντέστη τοῖς γνωρίμοις ὁ δῆμος. ἰσχυρᾶς δὲ τῆς στάσεως οὔσης καὶ πολὺν χρόνον ἀντικαθημένων ἀλλήλοις, εἵλοντο κοινῇ διαλλακτὴν καὶ ἄρχοντα Σόλωνα, καὶ τὴν πολιτείαν ἐπέτρεψαν αὐτῷ, ποιήσαντι τὴν ἐλεγείαν ἧς ἐστὶν ἀρχή·*

---

falsum -*ᾶσθαι*, -AN legitur (Schultess, Fränkel). Est obiectum *τούτους*, subiectum *τοὺς πρυτ. κτέ.*, cf. Kb. (Del. *καὶ τοὺς στρ. κ. τ. ἱππ.* Schult.) *Ἔδει* om. W.-K. 1 sq. *τοὺς ἕνους* W.-K., H.-L. 2 *δ'* (*τέτταρας*) *ἐκ* W.-K., H.-L. (K.[3]): ΔЄΚ. 3 *δεχομένους* recte K. rell.; est neque correctum quicquam neque superscr. *οὗπερ* ⟨*εἰσὶν*⟩ Hude. 6 ΤΡΙΑΚΟΝΘЄΤΗ. 7 *ἐξ]ελθ.* recte H.-L. (K.[3], Kb.): *δ[ι]ελθεῖν* Wn., W.-K.[3] ([*διε*]*ξ.*[2]); at non probat K. 9 *ἐκλίποι* H.-L. 11 *ὁ* ante *ζευγ.* add. W.-K., H.-L. 17 *δανεισμοὶ* Bl.[2] (Wn., W.-K.[3]). Cf. p. 9, 2.

γιγνώσκω, καί μοι φρενὸς ἔνδοθεν ἄλγεα κεῖται,
πρεσβυτάτην ἐσορῶν γαῖαν Ἰαονίας
καινομένην·

ἐν ῇ πρὸς ἑκατέρους ὑπὲρ ἑκατέρων μάχεται καὶ διαμφισβητεῖ, καὶ μετὰ ταῦτα κοινῇ παραινεῖ καταπαύειν τὴν ἐνεστῶσαν φιλονικίαν. ἦν δ' ὁ Σόλων τῇ μὲν [φύ]σει καὶ τῇ δόξῃ τῶν πρώτων, τῇ δ' οὐσίᾳ καὶ τοῖς πράγμασι τῶν μέσων, ὡς ἔκ τε τῶν ἄλλων ὁμολογεῖται, καὶ αὐτὸς ἐν τοῖσδε τοῖς ποιήμασιν μαρτυρεῖ, παραινῶν τοῖς πλουσίοις μὴ πλεονεκτεῖν·

ὑμεῖς δ' ἡσυχάσαντες ἐνὶ φρεσὶ καρτερὸν ἦτορ,
οἳ πολλῶν ἀγαθῶν εἰς κόρον [ἠ]λάσατε,
ἐν μετρίοισι τίθεσθε μέγαν νόον· οὔτε γὰρ ἡμεῖς
πεισόμεθ', οὔθ' ὑμῖν ἄρτια τα[ῦτ'] ἔσεται.

καὶ ὅλως αἰεὶ τὴν αἰτίαν τῆς στάσεως ἀνάπτει τοῖς πλουσίοις· διὸ καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐλεγείας δεδοικέναι φησὶ 'τήν τε φ[ιλοπλου]τίαν τήν τε ὑπερηφανίαν', ὡς διὰ ταῦτα τῆς ἔχθρας ἐνεστώσης.

---

2 *ἐσορῶντ' αἶαν* Naber, Hude; adversatur Kb. 3 legi *καινομένην* (cum spat. vacuo, quod et post *ἀρχή* et *Ἰαονίας* est; it. ubique et ante et post carmina), tum *ἐν ηι*. It. *καινομ.* in ectypo legerat Diels, qui in charta *καρφομένην* agnoscere sibi visus est; improbat hoc, confirmat *καιν.* K.; *κλινομένην* Wn., W.-K.[3] (dubitat K., sed A magis agn. quam Λ). Cf. praef. § 9. 6 ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝ superscr. ΝΙΚΙ. 7 *φύσει* (Richards, Bl., al., coll. c. 18, 4) W.-K., H.-L., K.[3] 12 ΕΙϹ corr., ΕϹ pr. (*ἐς* K., H.-L., W.-K.). Cf. p. 23, 1. *ἠλάσατε* Postgate, W.-K., H.-L. 13 *τ[ρέφεσθ]ε* K., W.-K.; *τίθεσθε* (Platt) H.-L., Wn., W.-K.[3] 14 *ἄρτια*] cf. Sol. 4, 33. 40, Theogn. 154 (infra c. 12, 2). 946; *ἄρκια* Condos. *τα[ῦτ']* (Condos) H.-L., K.[3], Wn., *πά[ντ]'* W.-K. 17 *τήν τε φ[ιλαργυρ]ίαν* K. (et. nunc contra Wn.) rell.; *φι[λαργ]υρειαν* in charta invenit Diels; ΦϹ . . . ΕΙΑΝ Wn., negans fuisse Ρ ante ΕΙΑΝ (tamen *φι[λαργ]υρίαν* et W.-K.[3]); *φ[ιλοπλου]τίαν* nunc ipse. Versum Solonis agnoverunt Jackson al.; Plut. Sol. 14, § 3 compar. John Mayor: *ὀκνῶν φησι τὸ πρῶτον ἅψασθαι τῆς πολιτείας, καὶ δεδοικὼς τῶν μὲν τὴν φιλοχρηματίαν, τῶν δὲ τὴν ὑπερηφα-*

VI. κύριος δὲ γενόμενος τῶν πραγμά[τω]ν Σόλων τόν τε δῆμον ἠλευθέρωσε, καὶ ἐν τῷ παρόντι καὶ εἰς τὸ μέλλον, κωλύσας δ[ανε]ίζειν ἐπὶ τοῖς σώμασιν, καὶ νόμους ἔθηκε, καὶ χρεῶν ἀποκοπὰς ἐποίησε, καὶ τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων, ἃς σεισάχθειαν καλοῦσιν, ὡς ἀποσεισάμενοι τὸ βάρος. ἐν οἷς πειρῶνταί τιν[ες] διαβάλλειν αὐτόν· συνέβη γὰρ τῷ Σόλωνι μέλλοντι ποιεῖν τὴν σεισάχθειαν προειπεῖν τισι τῶν [γν]ωρίμων, ἔπειθ' ὡς μὲν οἱ δημοτικοὶ λέγουσι, παραστρατηγηθῆναι διὰ τῶν φίλων, ὡς δ' οἱ β[ουλ]όμενοι βλασφημεῖν, καὶ αὐτὸν κοινωνεῖν. δανεισάμενοι γὰρ οὗτοι συνεπρίαντο πολλὴν χώραν, καὶ μετ' οὐ πολὺ τῆς τῶν χρεῶν ἀποκοπῆς γιγνομένης ἐπλούτουν· ὅθεν φασὶ γενέσθαι τοὺς ὕστερον δοκοῦντας εἶναι παλαιοπλούτους. οὐ μὴν ἀλλὰ πιθ[ανώ]τερος ὁ τῶν δημοτικῶν λόγος· οὐ γὰρ ε[ἰκ]ὸς ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις οὕτω μέτριον γενέσθαι καὶ κοινόν, [ὥ]στ' ἐξὸν αὐτῷ τοὺς [ἑτ]έρους ὑποποιησάμενον τυραννεῖν τῆς πόλεως ἀμφοτέροις ἀπεχ[θ]έσθαι, καὶ περὶ πλείονος ποιήσασθαι τὸ καλὸν καὶ τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν ἢ τὴν ἑαυτοῦ πλεονεξίαν,

---

TESTIM. 5 Hesych. σεισάχθεια· Σόλων χρεῶν ἀποκοπὴν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐνομοθέτησεν, ἥνπερ σεισάχθειαν ἐκάλεσε παρὰ τὸ ἀποσείσασθαι τὸ βάρος τῶν δανείων. Phot. s. v.

νίαν (hinc φ[ιλοχρηματ]ίαν Condos, Bernardakis, Radinger, adv. spatium). Cf. praef. § 10. 3 sq. καὶ ν. ἔθ. del. W.-K. Cf. praef. § 11. 5 ΑϹЄΙϹΑΧΘΙΑ pr., Ϲ post Α supra v.; em. K. (ἃ σεισάχθεια Wilam., W.-K.³, coll. Plut. Sol. 16). 6 ἀποσεισαμένων Jos. Mayor (-νοι def. Gomp.). τινες (Wyse, Lipsius, Niemeyer, al.) W.-K., H.-L., K.³ 10 βουλόμ. (Wyse, Bl., al.) W.-K., H.-L., K.³ 12 καὶ μετ' οὐ (Condos, Bernardakis) Wessel., Bl.² ([καὶ με]τ'), Wn., W.-K.³. 13 ΓΙΝΟΜ. (γεν. Rutherf., W.-K., H.-L., K.³). 17 ὥστ' (Jackson, Richards, Bl., Lips., Papabas.) W.-K., H.-L., K.³ ἑτέρους (Bl., Condos) H.-L.; confirmant ex charta et. Haussoullier, Wn. (W.-K.³). Cf. Polit. 1303 b 24. 19 ἀπεχθέσθαι John Mayor. 20 ΑΥΤΟΥ.

ἐν οὕτω δὲ μικροῖς καὶ ἀνα[ξίο]ις καταρρυπαίνειν ἑαυτόν. ὅτι δὲ ταύτην ἔσχε τὴν ἐξουσίαν, τά τε πράγματα νοσοῦντα μαρτυρεῖ, καὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτὸς πολλαχοῦ μέμνηται, καὶ οἱ ἄλλοι συνομολογοῦσι πάντες. ταύτην μὲν οὖν χρὴ νομίζειν ψευδῆ τὴν αἰτίαν εἶναι.

VII. πολιτείαν δὲ κατέστησε καὶ νόμους ἔθηκεν ἄλλους, τοῖς δὲ Δράκοντος θεσμοῖς ἐπαύσαντο χρώμενοι πλὴν τῶν φονικῶν. ἀναγράψαντες δὲ τοὺς νόμους εἰς τοὺς κύρβεις, ἔστησαν ἐν τῇ στοᾷ τῇ βασιλείῳ, καὶ ὤμοσαν χρήσεσθαι πάντες. οἱ δ' ἐννέα ἄρχοντες ὀμνύντες πρὸς τῷ λίθῳ κατεφάτιζον, ἀναθήσειν ἀνδριάντα χρυσοῦν ἐάν τινα παραβῶσι τῶν νόμων· ὅθεν ἔτι καὶ νῦν οὕτως ὀμνύουσι. κατέκλησεν δὲ τοὺς νόμους εἰς ἑκατὸν ἔτη, καὶ διέταξε τὴν πολιτείαν τόνδε ⟨τὸν⟩ τρόπον. τιμήματι διεῖλεν εἰς τέτταρα τέλη, καθάπερ διῄρητο καὶ πρότερον, εἰς πεντακοσιομ[έδιμ]ν[ο]ν καὶ ἱπ[πέα] καὶ ζευγίτην καὶ θῆτα. καὶ τὰς μὲν ἀρχὰς

TESTIM. 9 *Harpocr. κύρβεις. *schol. Aristoph. Av. 1354. *Plut. Sol. 25. 10 Plut. Sol. 25. 16 *Harpocr. ἱππάς et πεντακοσιομέδιμνον. Hes. ἐκ τιμημάτων. ζευγίσιον. θητικόν. Harpocr. θῆτες. Phot. et Suid. θῆτες.

---

1 ΡΥΠΑΙΝ, ΚΑΤΑ s. v. 3 μαρτυρεῖ W.-K.[3]: charta pr. μαρτυρουσιτο sec. Wn. (-ουσιτο nunc K.; esse duabus litt. inter ου et το spatium; του non fuisse); superscr. ει super ου (μαρτυρεῖ τοῦτο pridem ci. W.-K., Sd.). 13 κατεκλησεν Bl.[2], Wn., W.-K.[3] (ισεν iam Wess. agn.). Cf. Dem. 4, 33, Rehd. Ind. II κατά sub fin. 15 τὸν ante τρόπον add. Bl., al. spatium vacuum est ante τιμήμ. uni litterae sufficiens, sed nihil ibi scr. fuit; τιμήματι recte Wess.: τιμήματα K., ⟨τὰ⟩ τιμ. Bl., Gennad., H.-L., ⟨κατὰ⟩ τιμ. Papageorg., κατὰ τὰ τιμ. Wil. I, 48; plura suppl. Gomp., W.-K.[3] in adn., Keil, coll. Hes. Harp. 17 post θῆτα agnovi spat. vacuum aptum voci καί, quam ipsum agn. Wn. (W.-K.[3]). μὲ[ν οὖ]ν K. rell.; est interstitium inter ΜΕ et Ν, sed vid. ut alias spat. vacuum relictum esse propter chartam male laesam; ante Ν est ductus ad Ε pertinens colligansque litteras (ci. μὲν Papageorg.). Sec. Wn. ΜΕ. . . .ΑC ἀρχὰς (ante ΑC vel Λ vel Τ vel C); inde ἄλλας, πολλὰς, οὔσας ci. Wil. Ipse

pag. 3 ἀπένειμεν ‖ ἄρχειν ἐκ πεντακοσιομεδίμνων καὶ ἱππέων καὶ ζευγιτῶν, τοὺς ἐννέα ἄρχοντας καὶ τοὺς ταμίας καὶ τοὺς πωλητὰς καὶ τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς κωλακρέτας, ἑκάστοις ἀνὰ λόγον τῷ μεγέθει τοῦ τιμήματος ἀποδιδοὺς τὴν ἀρχήν· τοῖς δὲ τὸ θητικὸν τελοῦσιν ἐκκλησίας καὶ δικαστηρίων μετέδωκε μόνον. ἔδει δὲ τελεῖν πεντακοσιομέδιμνον μέν, ὃς ἂν ἐκ τῆς οἰκείας ποιῇ πεντακόσια μέτρα τὰ συνάμφω ξηρὰ καὶ ὑγρά, ἱππάδα δὲ τοὺς τριακόσια ποιοῦντας, ὡς δ' ἔνιοί φασι τοὺς ἱπποτροφεῖν δυναμένους. σημεῖον δὲ φέρουσι τό τε ὄνομα τοῦ τέλους, ὡς ἂν ἀπὸ τοῦ πράγματος κείμενον, καὶ τὰ ἀναθήματα τῶν ἀρχαίων· ἀνάκειται γὰρ ἐν ἀκροπόλει εἰκὼν [Διφίλου], ἐφ' ᾗ ἐπιγέγραπται τάδε·

Διφίλου Ἀνθεμίων τήνδ' ἀνέθηκε θεοῖς,
θητικοῦ ἀντὶ τέλους ἱππάδ' ἀμειψάμενος.

καὶ παρέστηκεν ἵππος εἰς μαρτύριον, ὡς τὴν ἱππάδα τοῦτο σημαίνουσαν. οὐ μὴν ἀλλ' εὐλογώτερον τοῖς μέτροις διῃρῆσθαι, καθάπερ τοὺς πεντακοσιομεδίμνους. ζευγίσιον δὲ τελεῖν τοὺς διακόσια τὰ συνάμφω ποιοῦντας· τοὺς δ' ἄλλους θητικόν, οὐδεμιᾶς μετέχοντας ἀρχῆς. διὸ καὶ νῦν ἐπειδὰν ἔρηται τὸν μέλλοντα κληροῦσθαί τιν' ἀρχήν, ποῖον τέλος τελεῖ, οὐδ' ἂν εἷς εἴποι θητικόν.

TESTIM. § 4 Poll. VIII, 130—131. 21 *Harpocr. θῆτες.

---

cum post Wn. chartam inspexissem, falsa specie litterarum illum deceptum esse putavi. 7 τῆς] γῆς Bywater. 8 ξηρῶν καὶ ὑγρῶν (H.) H.-L. 9 ΙΠΠΑCΙΑ pr. sec. Wn. 10 ⟨ἐπι⟩-φέρουσι (H.) H.-L. 11 ὡς ἂν..κείμ. del. H.-L., propter ὡς ἄν. 13 Διφίλου del. (Thompson, Radinger) W.-K. 17 ЄΚΜΑΡΤΥΡΩΝ charta (correctum T); ἐπιμαρτυρῶν H.-L. V. (contra Kb.) Lit. Centralbl. 1893, 1712. Del. nunc ἐκμαρτ. Wil. 19 ΜЄΤΡΙΟΙC. 20 ⟨ἔδει⟩ τελεῖν (Condos) H.-L.

VIII. τὰς δ' ἀρχὰς ἐποίησε κληρωτὰς ἐκ προκρίτων, οὓς ἑκά[σ]τη προκρίνειε τῶν φυλῶν. προὔκρινεν δ' εἰς τοὺς ἐννέα ἄρχοντας ἑκάστη δέκα, καὶ τού[τους διεκ]λήρουν· ὅθεν ἔτι διαμένει ταῖς φυλαῖς τὸ δέκα κληροῦν ἑκάστην, εἶτ' ἐκ τούτων κυαμεύειν. σημεῖον δ' ὅτι κληρωτὰς ἐποίησεν ἐκ τῶν τιμημάτων ὁ περὶ τῶν ταμιῶν νόμος, ᾧ χρώμενοι διατελοῦσιν ἔτι καὶ νῦν· κελεύει γὰρ κληροῦν τοὺς ταμίας ἐκ πεντακοσιομεδίμνω[ν. Σόλ]ων μὲν οὖν οὕτως ἐνομοθέτησεν περὶ τῶν ἐννέα ἀρχόντων· τὸ δ' ἀρχαῖον ἡ ἐν Ἀρείῳ [πάγῳ βου]λή, ἀνακαλεσαμένη καὶ κρίνασα καθ' αὑτήν, τὸν ἐπιτήδειον ἐφ' ἑκάστῃ τῶν ἀρχῶν ἐπ' [ἐν]ιαυτὸν [ἄρξον]τα ἀπέστελλεν. φυλαὶ δ' ἦσαν δ' καθάπερ πρότερον, καὶ φυλοβασιλεῖς τέτταρες. [ἐκ] δὲ [τῆς φυλῆς ἑκ]άστης ἦσαν νενεμημέναι τριττύες μὲν τρεῖς, ναυκρα-

---

TESTIM. 15 *Phot. ναυκραρία. Poll. VIII 108. Hes. ναύκλαροι.

---

1 ΤΗϹΔΑΡΧΗϹ, corr. K. 2 προκρίνειε (Gertz) W.-K.: ΠΡΟΚΡΙΝΕΙ (προὔκρινε Bl., H.-L.). 3 καὶ τού[τους K.[1], καὶ ἐκ τούτων ci. W.-K. (κἀκ Gomperz); καὶ τού[τοις] ἐ[πεκ]λ. K.[3], esse dicens spatium uni litt. inter Υ et Ε, sed superscriptum aliquid esse (fort. pr. τους, corr. τουτοις). Superscripta legere non potui, neque certo agnoscere ε in media lacuna. Καὶ (⟨ἐκ τούτων⟩ add. Kb.) τοὺς θ' Wn., W.-K.[3]; sed vehementer dubitat K., qui ne spatium quidem expleri dicit. Scripsi nunc τούτους διεκλ., cf. (c. 30, 2. 50, 2; p. XXXIII, 11) Xen. Cyr. VI, 3, 36. 6 ἐποίησεν (Hude) H.-L., W.-K.: -CAN. 9 sq. περὶ τῶν ἐ. ἀρχ. del. Wil. (I, 49); sed dicitur Solo hoc novem archontibus tribuisse, cum antiquitus magistratuum nominatio ad Areopagum pertinuisset. 10 γὰρ] δὲ H.-L., (Wn.) W.-K.[3]; sed K. nunc quoque γὰρ verius putat, item ego charta denuo inspecta. 12 ἑκάστην (H.) H.-L. ἐπ' ἐνιαυτὸν K. recte (ον per comp.); tum 12 sq. διατάξασα id. (apparere vid. ductus, quo iuncto cum Δ διά notatur; fort. et. ξ; Diels tamen nihil legit praeter σα), [καθιστᾶ]σα antea W.-K., [κ(ατα)στήσα]σα Diels; sed nunc \....ΤΑ Wn., unde ἄρξοντα Kb., W.-K.[3] (de Τ valde dubitat K.). 14 ΤΕϹϹΑΡΕϹ. 15 sq. ΝΑΥΚΡΑΙΡΑΙ.

ρίαι δὲ δώδεκα καθ' ἑκάστην, [ἐπὶ] δὲ [τῶν] ναυκρα-
ριῶν ἀρχὴ καθεστηκυῖα ναύκραροι, τεταγμένη πρός τε
τὰς εἰσφορὰς καὶ τὰς δαπ[άνας] τὰς γιγνομένας· διὸ
καὶ ἐν τοῖς νόμοις τοῖς Σόλωνος οἷς οὐκέτι χρῶνται
πολλαχο[ῦ γέ]γραπται, 'τοὺς ναυκράρους εἰσπράττειν',
καὶ 'ἀναλίσκειν ἐκ τοῦ ναυκραρικοῦ ἀργυρ[ίο]υ'. β[ου]-
λὴν δ' ἐποίησε τετρακοσίους, ἑκατὸν ἐξ ἑκάστης φυλῆς,
τὴν δὲ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ἔταξεν ἐπὶ [τὸ] νομοφυλα-
κεῖν, ὥσπερ ὑπῆρχεν καὶ πρότερον ἐπίσκοπος οὖσα τῆς
πολιτείας, [ἣ] τά τε ἄλλα τὰ πλεῖστα καὶ τὰ μέγιστα
τῶν πολιτ⟨ικ⟩ῶν διετήρει, καὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας
ηὔθυνεν κυρία οὖσα καὶ [ζη]μι[οῦν] καὶ κολάζειν, καὶ
τὰς ἐκτίσεις ἀνέφερεν εἰς πόλιν, οὐκ ἐπιγράφουσα τὴν
πρόφασιν [τοῦ ἐκ]τ[ίν]εσθαι, καὶ τοὺς ἐπὶ καταλύσει τοῦ
δήμου συνισταμένους ἔκρινεν, Σόλωνος θέντ[ος] νόμον
εἰσα[γγ]ελ[ία]ς περὶ αὐτῶν. ὁρῶν δὲ τὴν μὲν πόλιν 5
πολλάκις στασιάζουσαν, τῶν δὲ πολιτῶν ἐνίους διὰ τὴν
ῥαθυμίαν [ἀγα]πῶντας τὸ αὐτόματον, νόμον ἔθηκεν

TESTIM. § 5 *Gellius II 12.

---

1 [ἐπὶ] δὲ (compend.) [τῶν] (it.) Bl.²: [ἦν δ' ἐπὶ τῶν] W.-K., H.-L., agn. Wn., sed non probat K. 2 ΝΑΥΚΡΑΙΡΟΙ. 5 πολλαχοῦ (Wessely) K.³ (-όθι Paton, H.-L.). 8 ἐπὶ τὸ (Paton, Gennad.) W.-K., H.-L., K³. 10 καὶ τά τε W.-K. (agn. Wn.), sed angustius spat. καὶ voci, unde ἣ praestat. 11 πολιτ⟨ικ⟩ῶν (Richards, Lips.) W.-K., H.-L., K.³ 12 καὶ ζημ. (Bl.) H.-L., K.³, Wn. (W.-K.³): [τοῦ] ζ. K., W.-K.². Cf. c. 3, 6. 13 ΕΚΤΙϹΕΙϹ (ἐκτἴσεις ut τίσις) iam non sollicitavi, cum εκτισιν sit in charta Flinders-Petrie II, p. 150 b (it. Grenfell-Hunt II, 50, a. 103 a. Chr., sed ἔκτεισιν ibd. 35, a. 127 a. Chr.). 14 τοῦ εὐθύν]εσθαι (Bl.) H.-L., K.³; διὰ τὸ [εὐθύ[ν]εσθαι (sic) Wn., W.-K.³ (sed del. haec Wil.), quae non agn. K.; [τοῦ ἐ]κτ[ίν]εσθαι (Tyrrell) ipse agn. mihi visus sum. 15 θ. νόμον W.-K., K.³; tum εἰσα[γγ]ελ[ίας] (Wessely) K.³, Wn. (-[ία]ς) W.-K.³, sed del. Wil. Cf. S.; εἰσαγγελτικὸν (ον per comp.) ci. Papageorg. 17 ΠΟΛΛΑΚΙϹΤΑϹ (Wn.). 18 ἀγαπῶντας W.-K., certum est ωντας, π verisimile magis quam ρ (περιορῶντας Bury, ego antea). ἔθηκεν recte Wess.: -κε.

πρὸς αὐτοὺς ἴδιον, ὃς ἂν στασιαζούσης τῆς πόλεως μ[ὴ] θῆται τὰ ὅπλα μηδὲ μεθ' ἑτέρων, ἄτιμον εἶναι καὶ τῆς πόλεως μὴ μετέχειν.

IX. τὰ μὲν οὖν [περὶ τὰ]ς ἀρχὰς τ[οῦ]τον εἶχε τὸν τρόπον. δοκεῖ δὲ τῆς Σόλωνος πολιτείας τρία ταῦτ' εἶναι τὰ δημοτικώτατα· πρῶτον μὲν καὶ μέγιστον τὸ μὴ δανείζειν ἐπὶ τοῖς σώμασιν, ἔπειτα τὸ ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ τιμω[ρεῖ]ν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων, τρίτον δ' ⟨ᾧ⟩ μάλιστά φασιν ἰσχυκέναι τὸ πλῆθος, ἡ εἰς τὸ δικα[στήριον] ἔφεσις· κύριος γὰρ ὢν ὁ δῆμος τῆς ψήφου, κύριος γίγνεται τῆς πολιτείας. ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ μὴ γεγράφθαι τοὺς νόμους ἁπλῶς μηδὲ σαφῶς, ἀλλ' ὥσπερ ὁ περὶ τῶν κλήρων καὶ ἐπικλήρων, ἀνάγκη [πο]λλὰς ἀμφισβητήσεις γίγνεσθαι, καὶ πάντα βραβεύειν καὶ τὰ κοινὰ καὶ τὰ ἴδια τὸ δικαστήριον. οἴονται μὲν οὖν τινες ἐπίτηδες ἀσαφεῖς αὐτὸν ποιῆσαι τοὺς νόμους, ὅπως ᾖ τῆς κρίσεω[ς ὁ] δῆ[μος κύ]ριος. οὐ μὴν εἰκός, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καθόλου περιλαβεῖν τὸ βέλτιστον· οὐ γὰρ [δ]ίκ[αιον] ἐκ τῶν νῦν γιγνομένων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἄλλης πολιτείας θεωρεῖν τὴν ἐκείνου βούλησιν.

X. ἐν μὲν οὖν τοῖς νόμοις ταῦτα δοκεῖ θεῖναι δημοτικά, πρὸ δὲ τῆς νομοθεσίας ποιήσας καὶ τὴν τῶν χ[ρ]εῶν [ἀπο]κοπήν, καὶ μετὰ ταῦτα τήν τε τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν καὶ τὴν τοῦ νομίσματος αὔξησιν. ἐπ' ἐκείνου γὰρ ἐγένετο καὶ τὰ μέτρα μείζω τῶν Φειδω-

2 θῆται H.-L., K.[3], W.-K.[3] 4 εἶχε K.[3] 6 ταῦτ'] τάδ' e coni. (H.) H.-L., W.-K.[2] (non[3]). τὰ del. H.-L. 8 τιμωρεῖν (Paton) W.-K., K.[3] 9 ᾗ add. K.[1], ᾧ (Lipsius, L.) H.L., K.[3], ᾧ καὶ W.-K. 13 ἀν. πολλὰς (Bl., qui π. τὰς, al.) W.-K., K.[3] 15 τὸ δικαστήριον W.-K., K.[3] 17 ita recte (Papageorg.) K.[3] 18 cf. Plat. Pol. 294 B. 23 ποιήσας (Diels) καὶ (superscr.) Wn., W.-K.[3], qui del. καί: ποιῆσαι (Condos) τὴν τῶν H.-L., K.[3] Cf. Androtion ap. Plut. Sol. 15.

νείων, καὶ ἡ μνᾶ πρότερον ἔχ[ο]υσα [σ]ταθμὸν ἑβδο-
pag. 4 *μήκοντα δραχμάς, ἀνεπληρώθη ταῖς ἑκατόν. ‖ ἦν δ' ὁ*
ἀρχαῖος χαρακτὴρ δίδραχμον. ἐποίησε δὲ καὶ σταθμὰ
πρὸς τὸ νόμισμα, τ[ρ]εῖς καὶ ἑξήκοντα μνᾶς τὸ τάλαν-
τον ἀγούσας, καὶ ἐπιδιενεμήθησαν [αἱ τ]ρεῖς μναῖ τῷ
στατῆρι καὶ τοῖς ἄλλοις σταθμοῖς.

XI. *διατάξας δὲ τὴν πολιτείαν ὅνπερ εἴρηται τρό-*
πον, ἐπειδὴ προσιόντες αὐτῷ περὶ τῶν νόμων ἐνώ-
χλουν, τὰ μὲν ἐπιτιμῶντες τὰ δὲ ἀνακρίνοντες, βου-
λόμενος μήτε ταῦτα κινεῖν, μήτ' ἀπεχθάνεσθαι παρών,
ἀποδημίαν ἐποιήσατο κατ' ἐμπορίαν ἅμα καὶ θεωρίαν
εἰς Αἴγυπτον, ε[ἰπ]ὼν ὡς οὐχ [ἥ]ξει δέκα ἐτῶν· οὐ
γὰρ οἴεσθαι δίκαιον εἶναι τοὺς νόμους ἐξηγεῖσθαι
παρών, ἀλλ' ἕκαστον τὰ γεγραμμένα ποιεῖν. ἅμα δὲ 2
καὶ συνέβαινεν αὐτῷ τῶν τε γνωρίμων διαφόρους γε-
γενῆσθαι πολλούς, διὰ τὰς τῶν χρεῶν ἀποκοπάς, καὶ
τὰς στάσεις ἀμφοτέρας μεταθέσθαι, διὰ τὸ παρὰ δόξαν
αὐτοῖς γενέσθαι τὴν κατάστασιν. ὁ μὲν γὰρ δῆμος
ᾤετο πάντ' ἀνάδαστα ποιήσειν αὐτόν, οἱ δὲ γνώριμοι
πάλιν ἢ τὴν αὐτὴν τάξιν ἀποδώσειν, ἢ μ[ικ]ρ[ὸ]ν πα-

---

1 [ἕλκ]ουσα (Wyse) W.-K.[1. 2], H.-L., K.[3]; ἔχ. Wn., W.-K.[3] Tum [σ]τα[θ]μὸν Diels, quod confirmant K., Wn. (Bl.[2], W.-K.[3]).

3 χαρακτὴρ διδράχμου ⟨βοῦς⟩ Wyse coll. Poll. IX, 60; χ. ⟨βοῦς καὶ τὸ νόμισμα⟩ δίδρ. JBMayor, χ. διδράχμου Keil. Recte et haec et priora sequentiaque omnia se habere demonstravit maxime G. F. Hill, Numism. Chronicle, 3[d] Ser., vol. XVII, p. 284 sqq. σταθμὰ recte W.-K., K.[3] (⟨τὰ⟩ στ. Keil). 4 ὀγδοήκοντα pro ἑξήκ. Gertz, Köhler; v. ad 5. 5 ἄγον H., Papabasil. [αἱ τ]ρεῖς sec. K. Lehmann, Diels, Wn. (ipse αἱ γ̄ proposueram). 8 sq. ἠνώχλουν contra chart. H.-L., K.[3]

12 recte, quod et ipse et Wessely videramus, L. in praef. H.-L. p. X ΝΩϹΟΥ, [λέγω]ν ὡς οὐ[χ ἥξ]ει. Sed εἰπὼν (Bl., Wessely) melius reliquiis litterarum convenit. 13 δίκαιος Jackson, H.-L.; def. -ον S. 14 ποιεῖν W.-K. 18 Ι (ita Wn.) .ϹΑΝΤΑΞΙΝ pr., κατάστασιν corr. (W.-K., K.[3]), [οὖ]σαν [κατά]στ. K.[1], οὖσαν τάξιν H.-L. 20 ἢ W.-K.[2]: ЄΙϹ (quod del. W.-K.[1. 3]). Tum ἢ σ[μικρὸν] παραλλάξ[ειν]· ὁ δὲ (Bl.) W.-K.[1. 2], K.[3]; it.

ραλλάξ[αντα· Σόλων δ'] ἀμφοτέροις ἠναντιώθη, καὶ ἐξὸν αὐτῷ μεθ' ὁποτέρων ἠβούλετο συστά[ντ]α τυραννεῖν εἵλετο, πρὸς ἀμφοτέρους ἀπεχθέσθαι σώσας τὴν πατρίδα καὶ τὰ βέ[λτι]στα νομοθετήσας.

XII. ταῦτα δ' ὅτι τοῦτον ⟨τὸν⟩ τρόπον ἔσχεν οἵ τ' ἄλλοι συμφωνοῦσι πάντες, καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ποιήσει μέμνηται περὶ αὐτῶν ἐν τοῖσδε (fr. 5 B.)·

δήμῳ μὲν γὰρ ἔδωκα τόσον γέρας, ὅσσον ἀπαρκεῖ,
τιμῆς οὔτ' ἀφελὼν οὔτ' ἐπορεξάμενος·
οἳ δ' εἶχον δύναμιν καὶ χρήμασιν ἦσαν ἀγητοί,
καὶ τοῖς ἐφρασάμην μηδὲν ἀεικὲς ἔχειν.
ἔστην δ' ἀμφιβαλὼν κρατερὸν σάκος ἀμφοτέροισι,
νικᾶν δ' οὐκ εἴασ' οὐδετέρους ἀδίκως.

2 πάλιν δ' ἀποφαινόμενος περὶ τοῦ πλήθους, ὡς αὐτῷ δεῖ χρῆσθαι (Sol. fr. 6, cf. Theogn. 153)·

δῆμος δ' ὧδ' ἂν ἄριστα σὺν ἡγεμόνεσσιν ἕποιτο,
μήτε λίαν ἀνεθεὶς μήτε βιαζόμενος.
τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἕπηται
ἀνθρώποισιν ὅσοις μὴ νόος ἄρτιος ᾖ.

3 καὶ πάλιν δ' ἑτέρωθί που λέγει περὶ τῶν διανείμασθαι τὴν γῆν βουλομένων (cf. fr. 34. 35)·

TESTIM. 1 Aristid. II, 360 Dd. 8 Plut. Sol. 18. 16 Plut. comp. Sol. et Popl. 2.

(sed μ[ικρὸν]) H.-L.,; nunc Σόλων agn. sibi visus est Wn., ⟨ὁ δὲ⟩ (superscr. haec fuisse videri) Σ. W.-K.[3]; ipse παραλλάξ[αντα· Σ. δ'] scripsi (negat K. Σόλων agnosci posse). 2 ἐβούλ. contra chart. H.-L., K.[3] συστά[ντ]α pro -[ντι Bl.[2], W.-K.[3] 3 ΑΠΕΧΘΕCΘΗΝΑΙ corr. (Wyse, H.) W.-K., H.-L., K.[3] 5 τὸν add. K. εἶχεν W.-K. e coni. 8 ΔΗΜΟΙ. τόσον κράτος Plut. ἐπαρκεῖ Plut. (ἀπαρκεῖ Coraes, ἐπαρκεῖν Brunck); ἀπαρκεῖν H.-L. 9 sq. ΟΥΤΑΠΟΡΕΞΑΜΕΝΟCΟCΟΙ. 17 πιεζόμενος Plut. 19 ἀνθρώπῳ καὶ ὅτῳ Theogn., ἀνθρώποισιν ὅτῳ Hartung, ἀ. ὅτοις bene Hude. 20 καὶ del. W.-K.; ego δὲ deleverim. ἑτέρωθι (Hicks, al.) W.-K. διανέμεσθαι non recte H.-L.

οἳ δ' ἐφ' ἁρπαγαῖσιν ἦλθον, ἐλπίδ' εἶχον ἀφνεάν,
κἀδόκουν ἕκαστος αὐτῶν ὄλβον εὑρήσειν πολύν,
καί με κωτίλλοντα λείως τραχὺν ἐκφανεῖν νόον.
χαῦνα μὲν τότ' ἐφράσαντο, νῦν δέ μοι χολούμενοι
λοξ[ὸν ὀ]φθαλμοῖσ' ὁρῶσι πάντες ὥστε δήιον·
οὐ χρεών· ἃ μὲν γὰρ εἶπα σὺν θεοῖσιν ἤνυσα,
ἄλ[λ]α [τ' οὐ μά]την ἔερδον, οὐδέ μοι τυραννίδος
ἁνδάνει βίᾳ τι [ῥέζ]ειν, οὐδὲ πιεί[ρ]ας χθονὸς
πατρίδος κακοῖσιν ἐσθλοὺς ἰσομοιρίαν ἔχειν.

[*πάλιν*] *δὲ καὶ περὶ τῆς ἀπ*[*οκ*]*οπῆς τῶν χ*[*ρε*]*ῶν, καὶ* 4 *τῶν δουλευόντων μὲν πρότερον, ἐλευθερωθέντων δὲ διὰ τὴν σεισάχθειαν* (fr. 36)·

ἐγὼ δὲ τῶν μὲν οὕνεκα ξ[*υ*]*νήγαγον*
δῆμον, τί; τούτων πρὶν τυχεῖν ἐπαυσάμην;
συμμαρτυροίη ταῦτ' ἂν ἐν δίκῃ χρόνου
μήτηρ μεγίστη δαιμόνων [*Ὀλυ*]*μπίων*
ἄριστα, Γῆ μέλαινα, τῆς ἐγώ ποτε
ὅρους ἀνεῖλον πολλαχῇ πεπηγότα[*ς*],
πρόσθεν δὲ δουλεύουσα, νῦν ἐλευθέρα.

TESTIM. 1 Plut. Sol. 16 (v. 4. 5). Aristid. II 536 Di. (v. 6. 7). 15 Aristid. II 536 Di. (v. 3—27).

---

3 *κἀμὲ* W.-K.[3] 5 *δήιοι* K., H.-L. e coni. Reiskii (*δήιον* chart. Plut.). 7 *ἅμα* (*ἄλλα* Gaisf.) *δ' οὐ μάτην* Aristid., unde [*ἄ̣λλα δ' α*]*ὖ μ*[*ά*]*την* K.[1], it. sed *οὐ* W.-K., H.-L., K.[3], quae (praeter *υ*) agn. Wn.; sed K. nunc ΑΛ . Α . . ., mihi ne Μ quidem certum visum (ΛẠ?), neque Δ exstitisse puto. 8 *ἥνδανεν* Richards. 9 *κακοῖσιν* Newman, Bl., al. 10 *πάλιν* K.; . . . .*ει* Wn. (ante ЄΙ vel Ν vel Μ vel C) W.-K.[3] (incerta sec. K.); reliqua expedivit Wessely (K.[3]). 11 *περὶ* ante *τῶν* desiderat Kb. 11 sq. *δὲ διὰ* recte K. 13 *εἵνεκ'* W.-K.[2], tum falso *ἀξονήλατον* K. (-*τῶν* W.-K.[2]), cum in chart. sit ΟΥΝЄΚΑΞ . ΝΗΓΑΓΟΝ (ita plane recte H.-L.); inde versum rest. (Platt) H.-L. (W.-K.[3]). 14 *τί;*] cf. Dem. 20, 160. *τυχῶν* K.; id. concedit etiam *τυχεῖν* (Tyrrell, Bl.; nunc Wn., W.-K.[3]) legi posse. CΑΜΑΝ Berol. 15 ΜΑΡΤΥΡΟΙΗΝ Berol. 16 ΔΑΙΜΟΝΩΝΟΛ . . Berol., id. 18 sq. ΠЄΠΗΓΟ[Τ]ΑCΠΡΟCΘЄΝ.

πολλοὺς δ' Ἀθήνας, πατρίδ' εἰς θεόκτιτον,
[ἀνή]γαγον πραθέντας, ἄλλον ἐκδίκως,
ἄλλον δικαίως, τοὺς δ' ἀναγκαίης ὑπὸ
χρειοῦς φυγόντας, γλῶσσαν οὐκέτ' Ἀττικὴν
ἱέντας, ὡς ἂν πολλαχῇ πλαν[ωμέν]ους,
τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοῦ δουλίην ἀεικέα
ἔχοντας, ἤθη δεσποτῶν τρομευμέν[ους],
ἐλευθέρους ἔθηκα. ταῦτα μὲν κράτει,
ὁμοῦ βίαν τε καὶ δίκην συναρμόσας,
ἔρεξα καὶ διῆλθον ὡς ὑπεσχ[ό]μην.
θεσμοὺς δ' ὁμοίως τῷ κακῷ τε κἀγαθῷ,
εὐθεῖαν εἰς ἕκαστον ἁρμόσας δίκην,
ἔγραψα. κέντρον δ' ἄλλος ὡς ἐγὼ λαβών,
[κ]ακοφραδής τε καὶ φιλοκτήμων ἀνήρ,
οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον· εἰ γὰρ ἤ[θε]λον
ἃ τοῖς ἐναντίο[ισι]ν ἥνδανεν τότε,
αὖθις δ' ἃ τοῖσιν οὕτεροι φρασαίατο,
πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἥδ' ἐχηρώθη πόλις.
τῶν οὕνεκ' ἀλκὴν πάντοθεν ποιούμενος
ὡς ἐν κυσὶν πολλῇσιν ἐστράφην λύκος.

TESTIM. 9 Plut. Sol. 15 (v. 16).

---

1 ΘΕΟΚΤΙϹΤΟΝ pr. 2 ΑΝΗΓΑΓΟΝ Berol. 4 sq. *χρειοῖ ἀναγκαίῃ* Hom. Θ, 57; inde ionismus. 5 . . ΝΩΜΕΝΟΥϹ Berol.
8 sq. ΚΡΑΤΕΕΙΝΟΜΟΥ Lond., ΚΡ. ΤΗΟΜΟΥ Berol.; ap. Aristid. est *κράτει* (v. l. *κράτη*) *ὁμοῦ*; it. *ὁμοῦ* Plut. Hinc *κράτει | ὁμοῦ* K.[1], W.-K., *κράτει | νόμου* H.-L., K.[3] Etiam *κράτη* ferri potest (Soph. Antig. 485). 10 ΥΠΙϹΧ sec. Wn. 11 ΘΕϹΜΟΝ Berol. ΤΕΟΜΟΙΩϹ, superscr. ut vid. v. l. Θ; *δ' ὁμ.* (cum Aristid., Berol.?) Wyse, W.-K. 14 ΚΑΚΟΦ . . ut. vid. Berol. 15 ΗΘΕΛΟΝ Berol. 16 ΑΥΤΟΙϹΕΝΑΝ corr. K. (ΑΤΟ in Berol. legit Diels). 17 ΑΥΤΙϹ Berol. ΔΕΑΥΤΟΙϹΙΝ
οὕτεροι recte W.-K. 18 ΕΧΕ . . Berol. 19 *τῶν* (Τ(ΩΝ)) (Bernardakis) W.-K. *ποιεύμενος* (Platt) W.-K.[2], H.-L. male (cum non sit locus ionismo in verbo vulgari) et contra chart. (*κυκεύμενος* Aristid.). 20 ΚΥϹΙΠΟΛΛΗΙϹΙΝ (non *-αῖσιν*, ut K. al.). *ἐστράφην* Aristid. (K., W.-K., H.-L., tamquam ex chart.):

καὶ πάλιν ὀνειδίζων πρὸς τὰς ὕστερον αὐτῶν μεμψιμοιρίας ἀμφοτέρων·

δήμῳ μὲν εἰ χρὴ διαφάδην ὀνειδίσαι,
ἃ νῦν ἔχουσιν οὔποτ' ὀφθαλμοῖσιν ἂν
εὕδοντες εἶδον.
ὅσοι δὲ μείζους καὶ βίαν ἀμείνονες
αἰνοῖεν ἄν με καὶ φίλον ποιοίατο·

εἰ γάρ τις ἄλλος φησὶ ταύτης τῆς τιμῆς ἔτυχεν (cf. fr. 36 extr.),

οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον οὐδ' ἐπαύσατο,
πρὶν ἀνταράξας πῖαρ ἐξεῖλεν γάλα. ‖
pag. 5 *ἐγὼ δὲ τούτων ὥσπερ ἐν μεταιχμίῳ*
ὅρος κατέστην.

XIII. *τὴν μὲν οὖν ἀποδημίαν ἐποιήσατο διὰ ταύτας τὰς αἰτίας. Σόλωνος δ' ἀποδημήσαντος, ἔτι τῆς πόλεως τεταραγμένης, ἐπὶ μὲν ἔτη τέτταρα διῆγον ἐν ἡσυχίᾳ· τῷ δὲ πέμπτῳ μετὰ τὴν Σόλωνος ἀρχὴν οὐ* 59
κατέστησαν ἄρχοντα διὰ τὴν στάσιν, καὶ πάλιν ἔτει 58
πέμπτῳ ⟨διὰ⟩ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἀναρχίαν ἐποίησαν. μετὰ δὲ ταῦτα διὰ τῶν αὐτῶν χρόνων Δ[α]μα[σίας 2
α]ἱρεθεὶς ἄρχων ἔτη δύο καὶ δύο μῆνας ἦρξεν, ἕως 58
ἐξηλάθη βίᾳ τῆς ἀρχῆς. εἶτ' ἔδοξεν αὐτοῖς διὰ τὸ στασιάζειν, ἄρχοντας ἑλέσθαι δέκα, πέντε μὲν εὐπα-

---

TESTIM. 10 Plut. Sol. 16 (v. 1. 2).

ЄΓ(sive ЄΤ)ΡΑΦΗΝ. 1 *αὐτῶν* (Bl.) recte W.-K. 3 *χρὴ διαφράδην* recte leg. K. (*διαφάδην* emend. Condos, W.-K., K.[3]). 11 *ἀνταράξας . . ἐξεῖλεν* (Sidgwick, Bl.; pridem Gildersleeve et Adam ap. K.[3] ex Plut.) H.-L. (*ἢ ταρ. . . ἐξεῖλεν* W.-K.[2. 3]). ЄΞЄΙΛЄΝ chart.; ead. ΠΥΑΡ; *πῖαρ* omnes ex Plut. 17 sq. *οὐ κατέστησαν* recte W.-K. (Condos, K.[3]) 19 *διὰ* add. (Berolin., in qua *διαταυτην* . . . legitur) K. in not., W.-K., H.-L. ΑΙΤΙΑΝΑΡΧΑΙΑΝ corr. (Burnet, al.) W.-K., H.-L., K.[3] 20 *διὰ τ. αὐτ. χρ.* male del. W.-K. 20 suppl. K. (Berol.) 22 ΛΑϹΘΗ (it. Berol.).
23 *δέκα, πέντε*] sed *τέτταρ]ας* (Bl., Landwehr, Diels) ut vid. Berol., quod recte, puto, tuetur E. Meyer.

τριδῶν, τρεῖς δὲ ἀ[γρ]οίκων, δύο δὲ δημιουργῶν, καὶ
'9 *οὗτοι τὸν μετὰ Δαμασίαν ἦρξαν ἐνιαυτόν. ᾧ καὶ δῆλον*
ὅτι μεγίστην εἶχεν δύναμιν ὁ ἄρχων· φαίνονται γὰρ
3 *αἰεὶ στασιάζοντες περὶ ταύτης τῆς ἀρχῆς. ὅλως δὲ*
διετέλουν νοσοῦντες τὰ πρὸς ἑαυτούς, οἱ μὲν ἀρχὴν
καὶ πρόφασιν ἔχοντες τὴν τῶν χρεῶν ἀποκοπήν (συν-
εβεβήκει γὰρ αὐτοῖς γεγονέναι πένησιν), οἱ δὲ τῇ πο-
λιτείᾳ δυσχεραίνοντες, διὰ τὸ μεγάλην γεγονέναι μετα-
βολήν, ἔνιοι δὲ διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλονικίαν.
4 *ἦσαν δ' αἱ στάσεις τρεῖς· μία μὲν τῶν παραλίων, ὧν*
προειστήκει Μεγακλῆς ὁ Ἀλκμέωνος, οἵπερ ἐδόκουν
μάλιστα διώκειν τὴν μέσην πολιτείαν. ἄλλη δὲ τῶν
πεδιακῶν, οἳ τὴν ὀλιγαρχίαν ἐζήτουν· ἡγεῖτο δ' αὐτῶν
Λυκοῦργος. τρίτη δ' ἡ τῶν διακρίων, ἐφ' ᾗ τεταγμέ-
νος ἦν Πεισίστρατος, δημοτικώτατος εἶναι δοκῶν.
5 *προσεκεκόσμηντο δὲ τούτοις οἵ τε ἀφῃρημένοι τὰ χρέα*
διὰ τὴν ἀπορίαν, καὶ οἱ τῷ γένει μὴ καθαροὶ διὰ
τὸν φόβον· σημεῖον δ' ὅτι μετὰ τὴν [τῶν] τυράννων
κατάλυσιν ἐποίησαν διαψηφισμόν, ὡς πολλῶν κοινω-
νούντων τῆς πολιτείας οὐ προσῆκον. εἶχον δ' ἕκαστοι
τὰς ἐπωνυμίας ἀπὸ τῶν τόπων, ἐν οἷς ἐγεώργουν.
XIV. *δημοτικώτατος δ' εἶναι δοκῶν ὁ Πεισίστρατος,*
καὶ σφόδρ' εὐδοκιμηκὼς ἐν τῷ πρὸς Μεγαρέας πολέμῳ,
κατατραυματίσας ἑαυτὸν συνέπεισε τὸν δῆμον, ὡς ὑπὸ

TESTIM. 1 Hes. *ἀγροιῶται.* 10 sqq. schol. Ar. Vesp. 1223.

---

1 *ἀγρ.* K. (et sunt vestigia P litt.); *ἀποίκων* Berol., quod tuetur Wright. 2 *ᾧ καὶ* c. Berol. (et Lond.) Fränkel, W.-K., H.-L. 3 *δύναμιν* [*εἶχεν*] male Berol. (*ᾧ καὶ . . μεγί-* = *στην ε. δ. ὁ ἄρ-*). 4 ΑΕΙ Berol. 5 *νοσοῦντες* om. Berol. 9 *ἔνιοι μὲν* Berol. 10 ΔΕΑΙ Berol. 13 *ἐζήλουν* (H., Bury) H.-L. 16 *προσεκεκόσμηντο*] v. Kb. p. 38. 18 *τῶν* add. (Bl., Gennadios) W.-K., H.-L.; sunt in charta vestigia. 19 ΔΙΑΦΗΜΙCΜΟΝ corr. (Sandys, al.) W.-K., H.-L. 24 *ὑπὸ* W.-K.

τῶν ἀντιστασιωτῶν ταῦτα πεπονθώς, φυλακὴν ἑαυτῷ δοῦναι τοῦ σώματος, Ἀριστίωνος γράψαντος τὴν γνώμην. λαβὼν δὲ τοὺς κορυνηφόρους καλουμένους, ἐπαναστὰς μετὰ τούτων τῷ δήμῳ, κατέσχε τὴν ἀκρόπολιν ἔτει δ′ καὶ τριακοστῷ μετὰ τὴν τῶν νόμων θέσιν, ἐπὶ Κωμέου ἄρχοντος. λέγεται δὲ Σόλωνα Πεισιστράτου τὴν φυλακὴν αἰτοῦντος, ἀντιλέξαι καὶ εἰπεῖν ὅτι τῶν μὲν εἴη σοφώτερος, τῶν δ' ἀνδρειό[τερο]ς· ὅσοι μὲν γὰρ ἀγνοοῦσι Πεισίστρατον ἐπιτιθέμενον τυραν[νίδι], σοφώτερος εἶναι τούτων, ὅσοι δ' εἰδότες κατασιωπῶσιν ἀνδρειότερος. ἐπεὶ δὲ λέγων [οὐκ ἔ]πειθεν, ἐξαράμενος τὰ ὅπλα πρὸ τῶν θυρῶν, αὐτὸς μὲν ἔφη βεβοηθηκέναι τῇ πατρίδι, καθ' ὅσον ἦν δυνατός (ἤδη γὰρ σφόδρα πρεσβύτης ἦν), ἀξιοῦν δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ταὐτὸ τοῦτο ποιεῖν. Σόλων μὲν [οὖν ο]ὐδὲν ἤνυσεν τότε παρακαλῶν· Πεισίστρατος δὲ λαβὼν τὴν ἀρχὴν διῴκει τὰ κοινά, πολιτικῶς μᾶλλον ἢ τυραννικῶς. οὔπω δὲ τῆς ἀρχῆς ἐρριζωμένης, ὁμοφρονήσαντες οἱ περὶ τὸν Μεγακλέα καὶ τὸν Λυκοῦργον, ἐξέβαλον αὐτὸν ἕκτῳ ἔτει μετὰ τὴν πρώτην κατάστασιν, ἐφ' Ἡγησίου ἄρχοντος. ἔτει δὲ δωδεκάτῳ μετὰ ταῦτα περιελαυνόμενος ὁ Μεγακλῆς τῇ στάσει, πάλιν ἐπικηρυκευσάμενος πρὸς τὸν Πεισίστρατον, ἐφ' ᾧτε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ λήψεται, κατήγαγεν αὐτὸν ἀρχαϊκῶς καὶ

TESTIM. 6—14 Plut. Sol. 30. Ael. V. H. VIII, 16. Diog. L. I, 49 sq. 65. 11 sqq. Plut. Mor. 794E. Diod. IX, c. 20 (29).

---

5 *δ′* (*τετάρτῳ*) Bauer, W.-K. in adnot.: ΔΕΥΤΕΡΩΙ. 10 ΚΑΤΑCΙΩΠΩΝΤΕC (corr. K.). 11 *οὐκ ἔπειθεν* (Wyse, al.) W.-K., H.-L., K.[3] ΕΞΑΙΡ 21 *δωδεκάτῳ*] *τετάρτῳ* Poste (W.-K.[1]), *πέμπτῳ* ci. W.-K., cf. Wil. I, 23; Cichorius p. 20 sq. (*ταύτην* pro *ταῦτα* Bauer). An *μάλιστα* (ut p. 27, 11) pro *μετὰ ταῦτα*? 24 ΑΡΧΑΪΚΩC; *ἀρχαίως* W.-K. cum corr., qui sup. *κωσ* scr. *ωσ*. Non opus -*αιικῶς*, v. Meisterh. 26[2].

λίαν ἁπλῶς. προδιασπείρας γὰρ λόγον, ὡς τῆς Ἀθηνᾶς καταγούσης Πεισίστρατον, γυναῖκα καὶ μεγάλην καὶ καλὴν ἐξευρών, ὡς μὲν Ἡρόδοτός φησιν (I 60) *ἐκ τοῦ δήμου τῶν Παιανιέων, ὡς δ' ἔνιοι λέγουσιν ἐκ τοῦ Κολλυτοῦ στεφανόπωλιν Θρᾶτταν, ᾗ ὄνομα Φύη, τὴν θεὸν ἀπομιμησάμενος τῷ κόσμῳ, συνεισήγαγεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ὁ μὲν Πεισίστρατος ἐφ' ἅρματος εἰσήλαυνε, παραιβατούσης τῆς γυναικός, οἱ δ' ἐν τῷ ἄστει προσκυνοῦντες ἐδέχοντο θαυμάζοντες.*

XV. *ἡ μὲν οὖν πρώτη κάθοδος ἐγένετο τοιαύτη. μετὰ δὲ ταῦτα ὡς ἐξέπεσε τὸ δεύτερον, ἔτει μάλιστα ἑβδόμῳ μετὰ τὴν κάθοδον· — οὐ γὰρ πολὺν χρόνον διακατέσχεν, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι τῇ τοῦ Μεγακλέους θυγατρὶ συγγίγνεσθαι, φοβηθεὶς ἀμφοτέρας τὰς* 2 *στάσεις ὑπεξῆλθεν· καὶ πρῶτον μὲν συνῴκισε περὶ τὸν Θερμαῖον κόλπον χωρίον ὃ καλεῖται Ῥαίκηλος, ἐκεῖθεν δὲ παρῆλθεν εἰς τοὺς περὶ Πάγγαιον τόπους, ὅθεν χρηματισάμενος καὶ στρατιώτας μισθωσάμενος, ἐλθὼν εἰς Ἐρέτριαν ἑνδεκάτῳ πάλιν ἔτει, τό⟨τε⟩ πρῶτον ἀνασώσασθαι βίᾳ τὴν ἀρχὴν ἐπεχείρει, συμπροθυμουμένων αὐτῷ πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων, μάλιστα δὲ Θηβαίων*

---

2 ΚΑΙΓΥΝΑΙΚΑΜΕΓΑΛΗΝ; *καὶ* del. W.-K.[2,3]; ipse transposui ob numeros: *(γυ)ναῖκα καὶ . . ἐξευρών = ὡς . . δήμου.* Cf. c. 25, 1; praef. § 12. 3 ΦΗ compendium. 5 ΚΟΛΥΤΟΥ altero Τ suprascr. *ὄνομα ⟨ἦν⟩ Φ.* Papageorg., coll. c. 17, 4. 6 sq. *συνεισήγαγεν* (K.) recte H.-L., W.-K.[3] (*συν* per comp.): *κατήγ.* K.[1], W.-K.[1,2] 7 *μετ' αὐτῆς* Pantazid. 11 *ὡς* del. W.-K. (qui sibi ne nunc quidem certam esse videri dicunt lectionem ΩC), *αὖθις* scr. (Gennadios) H.-L. *μηνὶ* pro *ἔτει* ci. H. 12 *ἑβδόμῳ*] *τρίτῳ* W.-K.[1], cf. Wil. l. c.; *μετὰ τὴν κάθ.* del. Cichorius, Bury. An *μετὰ τὸ πρῶτον*? 13 *διακατέσχεν*] *δια* in extr., versu (om. K., al.); *κατεῖχεν* contra chart. et falso (Wyse) W.-K.[1,2], H.-L., K.[3] Ut ego nunc Wn., W.-K.[3] 15 *ᾤκισε* (Gennad., Hude) H.-L. Cf. Heracl. exc. *Τενεδίων πολ.* 16 ΡΑΚΗΔΟC pr. 19 *τότε* (Bl.) (W.-K.), H.-L., K.[3] (*δεκ. π. ἔτει = τότε πρ. ἀνασώ-*). Cf. Keil p. 83 (⟨*μετὰ*⟩ *τὸ πρ.* Radinger, Cichorius).

καὶ Λυγδάμιος τοῦ Ναξίου, ἔτι δὲ τῶν ἱππέων τῶν pag. 6 *ἐχόντων ἐν Ἐρετρίᾳ τὴν πολιτείαν. ‖ νικήσας δὲ τὴν ἐπὶ Παλληνίδι μάχ[η]ν καὶ λαβὼν τὴν [ἀρχή]ν, καὶ παρελόμενος τοῦ δήμου τὰ ὅπλα, κατεῖχεν ἤδη τὴν τυραννίδα βεβαίως· καὶ Ν[ά]ξον ἑλὼν ἄρχοντα κατέστησε Λύγδαμιν. παρεῖλε δὲ τοῦ δήμου τὰ ὅπλα τόνδε τὸν τρόπον. ἐξοπλασίαν ἐν τῷ Θησείῳ ποιησάμενος ἐκκλησιάζειν ἐπεχείρει, ... ασεν μικρόν· οὐ φασκόντων δὲ κατακούειν, ἐκέλευσεν αὐτοὺς προσαναβῆναι πρὸς τὸ πρόπυλον τῆς ἀκροπόλεως, ἵνα γεγωνῇ μᾶλλον. ἐν ᾧ δ' ἐκεῖνος διέτριβε δημηγορῶν, ἀνελόντες οἱ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένοι τ[ὰ ὅπλ]α, καὶ κατα[κ]λήσαντες εἰς τὰ πλησίον οἰκήματα τοῦ Θησείου, διεσήμηναν ἐλθόντες πρὸς τὸν Πεισίστρατον. ὁ δὲ ἐπεὶ τὸν ἄλλον λόγον ἐπετέλεσεν, εἶπε καὶ περὶ τῶν ὅπλων τὸ γεγονὸς ὡς οὐ χρὴ θαυμάζειν, οὐδ' ἀθυμεῖν, ἀλλ'*

TESTIM. 2 *schol. Arist. Ach. 234. 7 cf. Polyaen. I 21, 2.

---

3 *τὴν [π]όλιν* Wn., W.-K.[3], quod non improbat K., sed dubium esse dicit (ante Ν vel Η vel ΛΙ). 5 *καὶ Ν.* recte K.[3]

6 *παρεῖλεν δὲ* K.[1], *παρείλε[τ]ο* (Rutherf.) *δὲ* H.-L., K.[3], W.-K.[3] Lectio haud dubia; sed est medium et paullo ante et ceteris locis (c. 37, 1. 2; 27, 1); rarius omnino activum. At turbare non ausus sum congruentiam hanc: *(καὶ) Νάξον . . Λύγδαμιν* = *(πα)ρεῖλε . . τρόπον* (praeter syllabas *-τε(στ)-* et *-πλα*). Cf. c. 25, 2.

7 *ἐξοπλισ.* corrigunt K., H.-L. ΘΗϹΕΙΩΙ recte K.[3] (*Ἀνακείῳ* Polyaen.). 8 supplem. incertum: *φθέγγεσθαι δ' ἐσπούδ]ασεν* W.-K.[1.2], *ἐπίτηδες δ' ἐφώνη]σεν* (Tyrrell, Gertz) H.-L., *τῆς δὲ φωνῆς ἐχάλ]ασεν* (Condos) K.[3]; . . . . . . (Γω?)Δ'ΕϹΤΕΓΕΝ agn. Wn. Ap. Polyaen. est *σμικρᾷ τῇ φωνῇ λέγειν ἤρχετο.* 9 *διακούειν* Wn., W.-K.[3] 12 ΤΟΥΤ(ΩΝ); tum littera (Δ Wn.) ante ΤΕΤ. deleta. *Τούτῳ* Rutherf. (cf. p. 25, 14), K.[3], *τοῦτο* W.-K. (*τοῦτ' ἐπιτετ.* H.-L.). *ὅπλα αὐτῶν [καὶ]* K. al., sed neque legitur pronom. in charta neque ei spatium est. 12 sq. *κατακλ.* Bl.[2]: *συγ]κλήσ.* pridem K.; *παρακλ.* Wn., W.-K.[3] (dubitat K., sed *κατα-* praefert). 16 *[λέγων ὡς οὐ χρὴ]* K.[1], quae spatium non capit; *[καὶ ὡς οὐ χρὴ]* H.-L., K.[3], *[ὡς οὐ] χρὴ* Bl.[2], Wn. (*ὡς οὐ χρ.*) W.-K.[3] Cf. c. 25, 4. *ἀθυμεῖν* recte W.-K., K.[3]

3 ἀπελθόντας ἐπὶ τῶν ἰδίων εἶναι, τῶν δὲ κοινῶν αὐτὸς
ἐπιμελήσεσθαι πάντων.

XVI. ἡ μὲν οὖν [Π]εισιστράτου τυραννὶς ἐξ ἀρχῆς
τε κατέστη τοῦτον τὸν τρόπον, καὶ μεταβολὰς ἔσχεν
2 τοσαύτας. διῴκει δ' ὁ Πεισίστρατος, ὥσπερ εἴρηται, τὰ
περὶ τὴν πόλιν μετρίως καὶ μᾶλλον πολιτικῶς ἢ τυ-
ραννικῶς· ἔν τε γὰρ τοῖς ἄλλοις φιλάνθρωπος ἦν καὶ
πρᾶος, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσιν συγγνωμονικός, καὶ δὴ
καὶ τοῖς ἀπ[ό]ροις προεδάνειζε χρήματα πρὸς τὰς ἐργα-
3 σίας, ὥστε διατρέφεσθαι γεωργοῦντας. τοῦτο δ' ἐποίει
δυοῖν χάριν, ἵνα μήτε ἐν τῷ ἄστει διατρίβωσιν, ἀλλὰ
διεσπαρμένοι κατὰ τὴν χώραν, καὶ ὅπως εὐποροῦντες
τῶν μετρίων καὶ πρὸς τοῖς ἰδίοις ὄντες, μήτ' ἐπιθυ-
4 μῶσι μήτε σχολάζω[σι]ν ἐπιμελεῖσθαι τῶν κοινῶν. ἅμα
δὲ συνέβαινεν αὐτῷ καὶ τὰς προσόδους γίγνεσθαι
μείζους, ἐξεργαζομένης τῆς χώρας· ἐπράττετο γὰρ ἀπὸ
5 τῶν γιγνομένων δεκάτην. διὸ καὶ τοὺς κατὰ δήμους
κατεσκεύασε δικαστάς, καὶ αὐτὸς ἐξῄει πολλάκις εἰς
τὴν χώραν, ἐπισκοπῶν καὶ διαλύων τοὺς διαφερομέ-
νους, ὅπως μὴ καταβαίνοντες εἰς τὸ ἄστυ παραμελῶσι
6 τῶν ἔργων. τοιαύτης γάρ τινος ἐξόδου τῷ Πεισι-
στράτῳ γιγνομένης, συμβῆναί φασι τὸ περὶ τὸν ἐν τῷ
[Ὑ]μηττῷ γεωργοῦντα τὸ κληθὲν ὕστερον χωρίον ἀτε-
λές. ἰδὼν γάρ τινα παντελῶ[ς] πέτρας σκάπτοντα καὶ

---

1 εἶναι add. Marchant, Wyse; compend. agn. K. αὐτὸς (Richards, Wyse) ἐπιμ. W.-K., K.³ 5 εἴρηται Radinger, [τὰ κατὰ] Bl., τὰ π(ερὶ) agn. Wn. (W.-K.³), prob. K. 7 ἄλλοις (Poland, Radinger) recte W.-K., K.³ 10 διατρ. γ. recte W.-K., K.³ 16 ἐξ ἐργ. (v. L.) H.-L. -ZOMENOC pr. sec. Wn. 18 CKEYAZE corr. W.-K. 19 διαλύων recte W,-K., K.³ 21 ἔργων Wn., W.-K.³ (prob. K.): [ἀγρ]ῶν K., ἀγρῶν Bl. 22 BHNA!IIΦACI sec. Wn. τὸ περὶ recte (v. L.; ambigit Wn.) H.-L., Bl.², W.-K.³: τὰ περὶ K. 23 cf. Diod. IX, 37, 2; Mantissa prov. 1, 76. Y]MMHTΩI exstare vid. 24 π. . . .λω[ς ἐν] W.-K.¹·², παντελῶς ἐν, in quod ipse incidi, Wessely quoque

ἐργαζόμενον, διὰ τὸ θαυμάσαι τὸν παῖδα ἐκέλευσεν
ἐρέσθαι, τί γίγνεται ἐκ τοῦ χωρίου· ὁ δὲ 'ὅσα κακὰ
καὶ ὀδύναι' ἔφη, 'καὶ τούτων τῶν κακῶν καὶ τῶν ὀδυ-
νῶν Πεισίστρατον δεῖ λαβεῖν τὴν δεκάτην.' ὁ μὲν
οὖν ἄνθρωπος ἀπεκρίνατο ἀγνοῶν, ὁ δὲ Πεισίστρατος
ἡσθεὶς διὰ τὴν παρρησίαν καὶ τὴν φιλεργίαν ἀτελῆ
πάντων ἐποίησεν αὐτόν. οὐδὲν δὲ τὸ πλῆθος οὐδ' ἐν 7
τοῖς ἄλλοις παρ⟨ην⟩ώχλει κατὰ τὴν ἀρχήν, ἀλλ' αἰεὶ
παρεσκ[εύ]αζεν εἰρήνην καὶ ἐτήρει τὴν ἡσυχίαν· διὸ
καὶ πολλάκις [ἀκούειν ἦν], ὡς ἡ Πεισιστράτου τυραν-
νὶς ὁ ἐπὶ Κρόν[ου] βίος εἴη· συνέβη γὰρ ὕστερον
δια[δε]ξ[α]μένων τῶν υἱέων, πολλῷ γενέσθαι τραχυ-
τέραν τὴν ἀρχήν. μέγιστον δὲ πάντων ἦ[ν] τῶν ε[ἰρη]- 8
μένων, τὸ δημοτικὸν εἶναι τῷ ἤθει καὶ φιλάνθρωπον.
ἔν τε γὰρ τοῖς ἄλλοι[ς] ἐβ[ο]ύλ[ε]το πάντα διοικεῖν
κατὰ τοὺς νόμους, οὐδεμίαν ἑαυτῷ πλεονεξίαν διδούς,

---

invenit; sed *ἐν* locum habere recte negat K. *Πέτρας* K., H.-L., Wn. (*π*]*έτρας*); minime exstat ΠΕΤΡΑΙ, sed falsa species est I litterae. *Παντελῶς πέτρας* et. Lacon, W.-K.[3] Cf. praeter locos allatos Zenob. IV, 76. Procop. in Villois. Anecd. II, 40 (Paton; cf. Wil. I, 292). 1 „*διὰ τὸ θαυμ.* offendit" W.-K.[3]; *δ. τὸ θαυμαστὸν* Papageorg. *παῖδα* recte W.-K., (v. L.) H.-L., K.[3] -ЄΥЄΝ, corr. Fränkel. 3 *τῶν κακῶν κ. τ. ὀδ.* del. H.-L., *τῶν* ante *ὀδ.* del. W.-K. 5 ⟨*αὐτὸν*⟩ *ἀγν.* H. Hude. 7 *ἁπάντων* K., *πάντων* chart. 8 *παρ⟨ην⟩ώχλ.* (Wyse, Jos. Mayor) W.-K., H.-L. 10 [*τοῦτ' ἐλέ*]*γετο* W.-K.[1.2], [*ὕστερον ἐλέγ.*] H.-L., *ἐθρύλησαν* Wessely ap. K.[3], qui ЄΘΡ dicit agnosci posse, minime CAN; *ἐθ*[*ρυ*]*λλ*[*εῖ*]*το* antea ego; post in charta *ἐνθύμιον* (*ον* per comp.) *ἦν* dispicere mihi visus sum; sed Diels et *το* confirmat et *εθρ* legi posse iudicat; *ἐθρυλεῖτο* tamen cum ceteris vestigiis non convenire. Wn. ΠΟΛΛΑ.ЄΛЄΙЄΤΟΥ..ΙΝ agn.; K. nunc ΠΟΛΛΑΚΛЄ — — ΙΝ; *πολλ..ἐλέγετο.....* W.-K.[3] Scripsi *πολλ. ἀκούειν ἦν* ex [Plat.] Hipparch. 229 B. 12 *δια-δεξαμένων* recte E. Bruhn. 13 *τ. ἐπαινουμ-* (Jos. Mayor, al.) W.-K.[2], H.-L., K.[3]; *τῶν εἰ*[*ρη*]*μ.* Wn. (W.-K.[3]), quod probans K. rectius tamen scribi dicit *ἦ*[*ν*] (*ἦν* Wn.) *τ. ε*[*ἰρ.* 15 [*εἰώθει*] K., H.-L., [*προῃρεῖτο*] W.-K.[1.2]; sed *ἐ*]*β*[*ούλετο* (Bl.[2]) et. Wn. (*ἐβ*[*ο*]*ύλ*[*ε*]*το*) W.-K.[3]

[καί ποτ]ε προσκληθεὶς φόνου δίκην εἰς Ἄρειον πάγον, αὐτὸς μὲν ἀπήντησεν ὡς ἀπολογησόμενος, ὁ δὲ προσκαλεσάμενος φοβηθεὶς ἔλιπεν. διὸ καὶ πολὺν χρόνον ἔμεινεν ⟨ἐν⟩ [τῇ] ἀ[ρ]χ[ῇ], καὶ ὅτ' ἐκπέσοι πάλιν ἀνελάμβανε ῥᾳδίως. ἐβούλοντο γὰρ καὶ τῶν γνωρίμων καὶ τῶν δημοτικῶν οἱ πολλοί· τοὺς μὲν γὰρ ταῖς ὁμιλίαις, τοὺς δὲ ταῖς εἰς τὰ ἴδια βοηθείαις προσ[ή]γετο, καὶ πρὸς ἀμφοτέρους ἐπεφύκει καλῶς. ἦσαν δὲ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις οἱ περὶ τῶν τυράννων νόμοι πρᾷοι κατ' ἐκείνους τοὺς καιρούς, οἵ τ' ἄλλοι καὶ δὴ καὶ ὁ μάλιστα καθήκων πρὸς τὴν ⟨κατάστασιν⟩ τῆς τυραννίδος. νόμος γὰρ αὐτοῖς ἦν ὅδε· 'θέσμια τάδε Ἀθηναίων καὶ πάτρια· ἐάν τινες τυραννεῖν ἐπανιστῶνται ⟦ἐπὶ τυραννίδι⟧, ἢ συγκαθιστῇ τὴν τυραννίδα, ἄτιμον εἶναι καὶ αὐτὸν καὶ γένος.'

XVII. *Πεισίστρατος μὲν οὖν ἐγκατεγήρασε τῇ ἀρχῇ*, καὶ ἀπέ[θ]ανε νοσήσας ἐπὶ Φιλόνεω ἄρχοντος, ἀφ' οὗ μὲν κατέστη τὸ πρῶτον τύραννος, ἔτη τριάκοντα καὶ τρία βιώσας, ἃ δ' ἐν τῇ ἀρχῇ διέμεινεν, ἑνὸς δέοντα

---

3 ἔλιπεν] cf. Dem. 49, 19. 59, 60 (ἐξέλιπεν Richards, H.-L.). 4 [ἐν τῇ ἀρχῇ (v. vers. 19) καὶ ὅ]τ' (Bl., Lips., καὶ ὅτ' etiam Fränkel) W.-K.[2], it. sed sine τῇ H.-L., K.[3] qui ⟨ἐν⟩ [ἀ.]. Certum καὶ ὅτ'; ⟨ἐν⟩ [τῇ] ἀ[ρ]χ[ῇ] Wn., W.-K.[3] 5 ΕΠΕΛΑΜΒΑΝΕ corr. (Richards) W.-K. (ἀπελ. Wyse, H.-L., K.[3]). 7 προσήγετο (Niemeyer, Lacon) W.-K., H.-L. 8 ἀμφοτέρας (H.) H.-L., ἀμφότερα Condos. 11 καθ[ήκ]ων (K.) exstare vid. (et. Wn., W.-K.[3]): καθεστὼς H.-L. τὴν τῆς legitur (τὰ τῆς H.-L.), itaque lac. esse vid. (W.-K., qui de κατάστασιν cogitant; ⟨κατ.⟩ post τυρ. add. K.[3]) 12 sq. Ἀθηναίοις Condos; Ἀθηναί[ων] (-αίων sec. Wn.) recte K., rell. 13 κ(αὶ) πάτρια lego, it. Wn.; [ἐστὶ] πάτρια K., H.-L., κατὰ ⟨τὰ⟩ π. W.-K.[3] Cf. Eurip. Tr. 267. Thuc. 2, 2. 14 ἐπὶ τυραννίδι (sic chart., non ΗΕΠΙΤ) del. K., W.-K. ἢ agn. et. Wn., non ΤΙ (W.-K.[2], K.[3]), cf. Η in ἦσαν v. 8; tum ΣΥΝΚΑΘΙΣΤ[Η]Τ(ΗΝ)ΤΥΡΑΝΝΙΔΑ. ⟨ἤ⟩ τι⟨ς⟩ συγκ. K.[3]; ἢ συγκ. (Lips.) W.-K. (συγκαθιστῶ⟨σ⟩ι Papageorg.). 15 κ(αὶ) αὐτὸν recte (L.) H.-L.

εἴκοσι· ἔφευγε γὰρ τὰ λοιπά. διὸ καὶ φανερῶς λη-
pag. 7 ροῦσι <οἱ> φάσκοντες, ‖ ἐρώμενον εἶναι Πεισίστρατον Σόλωνος, καὶ στρατηγεῖν ἐν τῷ πρὸς Μεγαρέας πολέμῳ περὶ Σαλαμῖνος· οὐ γὰρ ἐνδέχεται ταῖς ἡλικίαις, ἐάν τις ἀναλογίζηται τὸν ἑκατέρου βίον καὶ ἐφ' οὗ ἀπέθανεν ἄρχοντος. τελευτήσαντος δὲ Πεισιστράτου, κατεῖχον οἱ υἱεῖς τὴν ἀρχήν, προάγοντες τὰ πράγματα τὸν αὐτὸν τρόπον. ἦσαν δὲ δύο μὲν ἐκ τῆς γαμετῆς Ἱππίας καὶ Ἵππαρχος, δύο δ' ἐκ τῆς Ἀργείας Ἰοφῶν καὶ Ἡγησίστρατος, ᾧ παρωνύμιον ἦν Θετταλός. <ἐπ>έγημεν γὰρ Πεισίστρατος ἐξ Ἄργους ἀνδρὸς Ἀργείου θυγατέρα, ᾧ ὄνομ' ἦν Γοργίλος, Τιμώνασσαν, ἣν πρότερον ἔσχεν γυναῖκα Ἀρχῖνος ὁ Ἀμπρακιώτης τῶν Κυψελιδῶν· ὅθεν καὶ ἡ πρὸς τοὺς Ἀργείους ἐνέστη φιλία, καὶ συνεμαχέσαντο χίλιοι τὴν ἐπὶ Παλληνίδι μάχην, Ἡγησιστράτου κομίσαντος. γῆμαι δέ φασι τὴν Ἀργείαν οἱ μὲν ἐκπεσόντα τὸ πρῶτον, οἱ δὲ κατέχοντα τὴν ἀρχήν.

XVIII. ἦσαν δὲ κύριοι μὲν τῶν πραγμάτων διὰ τὰ ἀξιώματα καὶ διὰ τὰς ἡλικίας Ἵππαρχος καὶ Ἱππίας, πρεσβύτερος δὲ ὢν ὁ Ἱππίας καὶ τῇ φύσει πολιτικὸς καὶ ἔμφρων ἐπεστάτει τῆς ἀρχῆς. ὁ δὲ Ἵππαρχος παιδιώδης καὶ ἐρωτικὸς καὶ φιλόμουσος ἦν, καὶ τοὺς περὶ Ἀνακρέοντα καὶ Σιμωνίδην καὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς οὗτος ἦν ὁ μεταπεμπόμενος. Θετταλὸς δὲ νεώτερος 2 πολὺ καὶ τῷ βίῳ θρασὺς καὶ ὑβριστής, ἀφ' οὗ καὶ

TESTIM. 10 Plut. Cat. mai. 24.

1 ἔφευγε (Jos. Mayor, Rutherf., al.) charta, sed sine ν. 2 οἱ add. (H., Lacon, al.) W.-K., H.-L. 7 ΠΡΟΑΓΑΓΟΝΤΕϹ corr. (Bl., H., al.) W.-K., H.-L., K.[3] 8 <Ἀττικῆς> γαμετῆς (H.) H.-L. 10 <ἐπ>έγημεν Papageorg., Kb., coll. Plut. Cat. mai. 24. 14 συνέστη (L.) H.-L. 15 Ἡγησ. chart. (John Mayor) W.-K., H.-L., K.[3] Argivus quidam fuit, Wilcken Herm. 1897, 480. 18 ΤΩΝΜΕΝ corr. (Richards, Bl.) W.-K., H.-L., K.[3]

συνέβη τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς γενέσθαι πάντων τῶν κακῶν. ἐρασθεὶς γὰρ τοῦ Ἁρμοδίου καὶ διαμαρτάνων τῆς πρὸς αὐτὸν φιλίας, οὐ κατεῖχε τὴν ὀργήν, ἀλλ' ἔν τε τοῖς ἄλλοις ἐνεσημαίνετο πικρῶς, καὶ τὸ τελευταῖον μέλλουσαν αὐτοῦ τὴν ἀδελφὴν κανηφορεῖν Παναθηναίοις ἐκώλυσεν, λοιδορήσας τι τὸν Ἁρμόδιον ὡς μαλακὸν ὄντα, ὅθεν συνέβη παροξυνθέντα τὸν Ἁρμόδιον καὶ τὸν Ἀριστογείτονα, πράττειν τὴν πρᾶξιν μετεχόντων πολλῶν. ἤδη δὲ παρατηροῦντες ἐν ἀκροπόλει τοῖς Παναθηναίοις Ἱππίαν (ἐτύγχανεν γὰρ οὗτος μὲν [δ]εχόμενος, ὁ δ' Ἵππαρχος ἀποστέλλων τὴν πομπήν), ἰδόντες τινὰ τῶν κοινωνούντων τῆς πράξεως φιλανθρώπως ἐντυγχάνοντα τῷ Ἱππίᾳ, καὶ νομίσαντες μηνύειν, βουλόμενοί τι δρᾶσαι πρὸ τῆς συλλήψεως, καταβάντες καὶ προεξαναστάντες τῶν [ἄλλ]ων, τὸν μὲν Ἵππαρχον διακοσμοῦντα τὴν πομπὴν παρὰ τὸ Λεωκόρειον ἀπέκτειναν, τὴν δ' ὅλην ἐλυμήναντο πρᾶξιν, αὐτῶν δ' ὁ μὲν Ἁρμόδιος εὐθέως ἐτελεύτησεν ὑπὸ τῶν δορ[υ]φόρων, ὁ δ' Ἀριστογείτων ὕστερον, συλληφθεὶς καὶ πολὺν χρόνον αἰκισθείς. κατηγόρησεν δ' ἐν ταῖς ἀνάγκαις πολλῶν, οἳ καὶ τῇ φύσει τῶν ἐπιφανῶν καὶ φίλοι τοῖς τυράννοις ἦσαν. οὐ γὰρ ἐδύναντο παραχρῆμα λαβεῖν οὐδὲν ἴχνος τῆς πράξεως, ἀλλ' ὁ λεγόμενος λόγος, ὡς ὁ Ἱππίας ἀποστήσας ἀπὸ τῶν ὅπλων τοὺς πομπεύοντας, ἐφώρασε τοὺς τὰ ἐγχειρίδια ἔχοντας, οὐκ ἀληθής

---

4 *πικρῶς* recte W.-K., K.[3] 7 *παροξυνθέντα* recte W.-K., K.[3] 8 *μετεχόντων πολλῶν* satis clare legitur (prob. etiam K., it. W.-K.[3]). 10 *μὲν δεχόμ.* recte (L., Condos) W.-K., H.-L., K.[3] 15 [*ἄλλων*] K., H.-L.; [*λοιπῶν*] Papageorg. et ego ed. 1, [*ἑτέ*]*ρων* W.-K.[3] (ICPΩN agn. Wn., sed improbat hoc K.). 16 *παρὰ*] *περὶ* H.-L. Cf. Thucyd. 6, 57, ubi codd. *παρὰ*; sed *περὶ* I, 20. 17 *τὴν* [*δὲ ὅλ*]*ην* W.-K., *τὴν δ' ὅλην* recte agn. K.[3] 25 *τὰ* del. Wil. I, 109. ΑΛΗΘΕC corr. K.

ἐστιν· οὐ γὰρ ἔπεμπον τό<τε> μεθ' ὅπλων, ἀλλ' ὕστερον τοῦτο κατεσκεύασεν ὁ δῆμος. κατηγόρει δὲ τῶν τοῦ τυράννου φίλων, ὡς μὲν οἱ δημοτικοί φασιν, ἐπίτηδες, ἵνα ἀσεβήσαιεν ἅμα καὶ γένοιντο ἀσθενεῖς, ἀνελόντες τοὺς ἀναιτίους καὶ φίλους ἑαυτῶν, ὡς δ' ἔνιοι λέγουσιν οὐχὶ πλαττόμενος, ἀλλὰ τοὺς συνειδότας ἐμήνυεν. καὶ τέλος ὡς οὐκ ἠδύνατο πάντα ποιῶν ἀποθανεῖν, ἐπαγγειλάμενος ὡς ἄλλους μηνύσων πολλούς, καὶ πείσας αὐτῷ τὸν Ἱππίαν δοῦναι τὴν δεξιὰν πίστεως χάριν, ὡς ἔλαβεν ὀνειδίσας ὅτι τῷ φονεῖ τἀδελφοῦ τὴν δεξιὰν δέδωκε, οὕτω παρώξυνε τὸν Ἱππίαν, ὥσθ' ὑπὸ τῆς ὀργῆς οὐ κατέσχεν ἑαυτόν, ἀλλὰ σπασάμενος τὴν μάχαιραν διέφθειρεν αὐτόν.

XIX. *μετὰ δὲ ταῦτα συνέβαινεν πολλῷ τραχυτέραν εἶναι τὴν τυραννίδα· καὶ γὰρ διὰ τὸ τιμωρεῖν τἀδελφῷ καὶ διὰ τὸ πολλοὺς ἀνῃρηκέναι καὶ ἐκβεβληκέναι, πᾶσιν ἦν ἄπιστος καὶ πικρός. ἔτει δὲ τετάρτῳ μάλιστα μετὰ τὸν Ἱππάρχου θάνατον, ἐπεὶ κακῶς εἶχεν τὰ ἐν τῷ ἄστει, τὴν Μουνιχίαν ἐπεχείρησε τειχίζειν, ὡς ἐκεῖσε μεθιδρυσόμενος. ἐν τούτοις δ' ὢν ἐξέπεσεν ὑπὸ Κλεομένους τοῦ Λακεδαιμονίων βασιλέως, χρησμῶν γιγνομένων ἀεὶ τοῖς Λάκωσι καταλύειν τὴν τυραννίδα διὰ τοιάνδ' αἰτίαν. οἱ φυγάδες ὧν οἱ Ἀλκμεωνίδαι προ-*

---

1 ΕΠΕΜΠΟΝΤΟ, *ἔπεμπον τότε* (Bernardakis) W.-K., H.-L., *ἔπ. πω* Papabasileiu. 4 *ἀσεβήσειαν* H.-L. ΑΜΑ supra v. *ἀσθενεῖς* (agn. K.[3], coniectura inven. W.-K.) supra v. add. 12 *κατέσχεν* recte Gennadios (nihil corr. in chart.). 15 *τιμωρῶν*, secl. *καὶ διὰ τὸ*, W.-K. Condos. Sed defendi potest lectio tradita: *πικρός* quia ulcisci pergebat, *ἄπιστος* sensu activo (ut Hdt. 9, 98) *διὰ τὸ πολλοὺς κτέ.* 17 Κ(ΑΙ)-Π[Ι]ΣΤΟΣ corr. K. (cf. Herod. 5, 62, Heracl. epit. 6). 18 ΕΠΕΙΕΝΚΑΚΩΙ pr. *τῷ* add. corr. (al. m.), ut c. 39, 5. 19 ΜΟΥΝΥΧΙΑΝ. ΕΚΕΙ, corr. (Jos. Mayor, al.) H.-L. 21 ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙ^ω, non ΝΟΣ; *-νίων* recte (ex coni. Bernardakis, H.-L.) W.-K.[2. 3], K.[3]

ειστήκεσαν, αὐτοὶ μὲν δι' αὑτῶν οὐκ ἠδύναντο ποιήσασθαι τὴν κάθοδον, ἀλλ' αἰεὶ προσέπταιον· ‖ ἔν τε γὰρ pag. 8 τοῖς ἄλλοις οἷς ἔπραττον διεσφάλλοντο, καὶ τειχίσαντες ἐν τῇ χώρᾳ Λειψύδριον τὸ ὑπὲρ Πάρνηθος, εἰς ὃ συνεξῆλθόν τινες τῶν ἐκ τοῦ ἄστεως, ἐξεπολιορκήθησαν ὑπὸ τῶν τυράννων, ὅθεν ὕστερον εἰς ταύτην τὴν συμφορὰν ᾖδον ἐν τοῖς σκολιοῖς αἰεί·

αἰαῖ Λειψύδριον προδωσέταιρον,
οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι
ἀγαθούς τε καὶ εὐπατρίδας,
οἳ τότ' ἔδειξαν οἵων πατέρων ἔσαν.

ἀποτυγχάνοντες οὖν ἐν ἅπασι τοῖς ἄλλοις, ἐμισθώσαντο τὸν ἐν Δελφοῖς νεὼν οἰκοδομεῖν, ὅθεν εὐπόρησαν χρημάτων πρὸς τὴν τῶν Λακώνων βοήθειαν. ἡ δὲ Πυθία προέφερεν αἰεὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις χρηστηριαζομένοις, ἐλευθεροῦν τὰς Ἀθήνας, εἰς τοῦθ' ἕως προύτρεψε τοὺς Σπαρτιάτας, καίπερ ὄντων ξένων αὐτοῖς τῶν Πεισιστρατιδῶν· συνεβάλλετο δὲ οὐκ ἐλάττω μοῖραν τῆς ὁρμῆς τοῖς Λάκωσιν ἡ πρὸς τοὺς Ἀργείους τοῖς Πεισιστρατίδαις ὑπάρχουσα φιλία. τὸ μὲν οὖν πρῶτον Ἀγχίμολον ἀπέστειλαν κατὰ θάλατταν ἔχοντα στρατιάν· ἡττηθέντος δ' αὐτοῦ καὶ τελευτήσαντος, διὰ τὸ Κινέαν βοηθῆσαι τὸν Θετταλὸν ἔχοντα χιλίους ἱππεῖς, προσοργισθέντες τῷ γενομένῳ, Κλεομένην ἐξέ-

TESTIM. 2 *schol. Arist. Lys. 666, cf. ad v. 665 extr.; Et. M. 361, 33. 12 § 4—6 cf. *schol. Ar. Lysistr. 1153.

6 εἰς ταύτην W.-K. ex Etym. M.: μετὰ τ. 7 αἰεί del. (Hude, H.) W.-K., H.-L. 11 οἳ τότ'] ΑΙΤΟΤ Wn., adversatur K. 12 sq. cf. Wil. I, 32 sqq., Pomtow Mus. Rh. 1896, 113 sq., A. Wilhelm Archaeol.-epigraph. Mitth. 1897, 97 sqq. 16 τοῦθ' ἕως correxi (W.-K., H.-L.): ΤΟΥΤΕΥΘΕΩC. Cf. c. 25, 4 (et schol. Ar. Lys. 1153). 18 συνεβάλετο (Richards) H.-L. 23 ΘΕCCΑΛΟΝ et p. 36, 2 ΘΕCCΑΛΩΝ. 24 παροργ. (Naber, i. W.-K.) H.-L.; sed Herod. 3, 146 confert Kb.

πεμψαν τὸν βασιλέα στόλον ἔχοντα μείζω κατὰ γῆν ὃς ἐπεὶ τοὺς τῶν Θετταλῶν ἱππεῖς ἐνίκησεν, κωλύοντας αὐτὸν εἰς τὴν Ἀττικὴν παριέναι, κατακλήσας τὸν Ἱππίαν εἰς τὸ καλούμενον Πελαργικὸν τεῖχος, ἐπολιόρκει μετὰ τῶν Ἀθηναίων. προσκαθημένου δ' αὐτοῦ συνέπεσεν ὑπεξιόντας ἁλῶναι τοὺς τῶν Πεισιστρατιδῶν υἱεῖς· ὧν ληφθέντων ὁμολογίαν ἐπὶ τῇ τῶν παίδων σωτηρίᾳ ποιησάμενοι, καὶ τὰ ἑαυτῶν ἐν πένθ' ἡμέραις ἐκκομισάμενοι, παρέδωκαν τὴν ἀκρόπολιν τοῖς Ἀθηναίοις ἐπὶ Ἁρπακτίδου ἄρχοντος, κατασχόντες τὴν τυραννίδα μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν ἔτη μάλιστα ἑπτακαίδεκα, τὰ δὲ σύμπαντα σὺν οἷς ὁ πατὴρ ἦρξεν ἑνὸς δεῖ πεντήκοντα.

XX. καταλυθείσης δὲ τῆς τυραννίδος, ἐστασίαζον πρὸς ἀλλήλους Ἰσαγόρας ὁ Τεισάνδρου φίλος ὢν τῶν τυράννων, καὶ Κλεισθένης τοῦ γένους ὢν τῶν Ἀλκμεωνιδῶν. ἡττώμενος δὲ ταῖς ἑταιρείαις ὁ Κλεισθένης, προσηγάγετο τὸν δῆμον, ἀποδιδοὺς τῷ πλήθει τὴν πολιτείαν. ὁ δὲ Ἰσαγόρας ἐπιλειπόμενος τῇ δυνάμει, πάλιν ἐπικαλεσάμενος τὸν Κλεομένην ὄντα ἑαυτῷ ξένον, συνέπεισεν ἐλαύνειν τὸ ἄγος, διὰ τὸ τοὺς Ἀλκμεωνίδας δοκεῖν εἶναι τῶν ἐναγῶν. ὑπεξελθόντος δὲ τοῦ Κλεισθένους, ⟨ἀφικόμενος ὁ Κλεομένης⟩ μετ'

TESTIM. 13 *schol. Ar. Vesp. 502, ubi leg. Ἀριστοτέλους μὲν τετταράκοντα καὶ ἓν φήσαντος.

---

3 Κ(ΑΤΑ)ΚΛΕΙϹΑϹ. 6 ΕΠΕΞΙΟΝΤΑϹ, corr. (Wyse, Condos, al.) W.-K., H.-L. Cf. Herod. 5, 65. 10 ΑΡΠΑΚΙΔΟΥ (cf. Ἅρπακος Fick-Bechtel Personennamen p. 71) cum v. l. (ΑΡΠΑΚ)Τ(ΙΔΟΥ) 13 δεῖν (John Mayor, al.) W.-K.², K.³; cf. c. 27, 2. Rhet. 1390 b 11 (Kb.). 16sq. ΑΛΚΜΕΟΝ, it. 37, 15. 17 ΗΤΤΗΜ(ΕΝ)ΟϹ, corr. (Bl., Lacon) W.-K., H.-L., K.³ 19 ἀπολειπόμ. (Wyse, al.) H.-L. Cf. c. 27, 4. 34, 3. 23 ἀφικόμενος ὁ Κλεομένης W.-K. ex Hdt. 5, 70 (Κλεομένης post Κλεισθ. add. Papageorg.).

ὀλίγων, ἀγηλατεῖ τῶν Ἀθηναίων ἑπτακοσίας οἰκίας· ταῦτα δὲ διαπραξάμενος, τὴν μὲν βουλὴν ἐπειρᾶτο καταλύειν, Ἰσαγόραν δὲ καὶ τριακοσίους τῶν φίλων μετ' αὐτοῦ κυρίους καθιστάναι τῆς πόλεως. τῆς δὲ βουλῆς ἀντιστάσης καὶ συναθροισθέντος τοῦ πλήθους, οἱ μὲν περὶ τὸν Κλεομένην καὶ Ἰσαγόραν κατέφυγον εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ὁ δὲ δῆμος δύο μὲν ἡμέρας προσκαθεζόμενος ἐπολιόρκει, τῇ δὲ τρίτῃ Κλεομένην μὲν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ πάντας ἀφεῖσαν ὑποσπόνδους, Κλεισθένην δὲ καὶ τοὺς ἄλλους φυγάδας μετεπέμψαντο. κατασχόντος δὲ τοῦ δήμου τὰ πράγματα, Κλεισθένης ἡγεμὼν ἦν καὶ τοῦ δήμου προστάτης. αἰτιώτατοι γὰρ σχεδὸν ἐγένοντο τῆς ἐκβολῆς τῶν τυράννων οἱ Ἀλκμεωνίδαι, καὶ στασιάζοντες τὰ πολλὰ διετέλεσαν. ἔτι δὲ πρότερον τῶν Ἀλκμεωνιδῶν Κήδων ἐπέθετο τοῖς τυράννοις, διὸ καὶ ᾖδον καὶ εἰς τοῦτον ἐν τοῖς σκολιοῖς·

ἔγχει καὶ Κήδωνι, διάκονε, μηδ' ἐπιλήθου,
εἰ χρὴ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν.

XXI. διὰ μὲν οὖν ταύτας τὰς αἰτίας ἐπίστευεν ὁ δῆμος τῷ Κλεισθένει. τότε δὲ τοῦ πλήθους προεστηκώς, ἔτει τετάρτῳ μετὰ τὴν τῶν τυράννων κατάλυσιν,
2 ἐπὶ Ἰσαγόρου ἄρχοντος, πρῶτον μὲν συνένειμε πάντας εἰς δέκα φυλὰς ἀντὶ τῶν τεττάρων, ἀναμεῖξαι βουλόμενος, ὅπως μετάσχωσι πλείους τῆς πολιτείας· ὅθεν ἐλέχθη καὶ τὸ μὴ φυλοκρινεῖν, ‖ πρὸς τοὺς ἐξετάζειν pag. 9

---

1 ἠγηλάτει, correxi ex Hdt. 5, 72. 4 Μ(ΕΤΑ)ΤΟΥ, corr. K. (αὐτοῦ sine μετ' Papabasileiu). 9 ΑΦΙΕCΑΝ, corr. W.-K. 14 ἀντιστασ. H.-L.; στασ. ⟨πρὸς τούτους⟩ Gennadios, it. sed αὐτοὺς Kb., qui conf. Andoc. 2, 26. 19 ἐπίστευεν] indicata est v. l. (ἐπίστευ)ο(ν), qua recepta secl. ὁ δῆμος (Rutherf., Bury) W.-K. Cf. c. 35, 3. 22 Ο(ΥΝ)ΕΝΕΙΜΕ, corr. (Newman, Condos, al.) H.-L., coll. c. 41, 2; οὖν ⟨συν⟩ένειμε cum lac. ante πρῶτον W.-K., Hude (coll. Polit. III, 2 p. 1275 b 36; v. Wil. I, 6. 31; Bethe p. 5 sqq.).

τὰ γένη βουλομένους. ἔπειτα τὴν βουλὴν πεντακοσίους ἀντὶ τετρακοσίων κατέστησεν, πεντήκοντα ἐξ ἑκάστης φυλῆς· τότε δ' ἦσαν ἑκατόν. διὰ τοῦτο δὲ οὐκ εἰς δώδεκα φυλὰς συνέταξεν, ὅπω[ς] αὐτῷ μὴ συμβαίνῃ μερίζειν κατὰ τὰς προϋπαρχούσας τριττῦς· ἦσαν γὰρ ἐκ δ' φυλῶν δώδεκα τριττύες· ὥστ' οὐ [συν]έπιπτεν ⟨ἂν⟩ ἀναμίσγεσθαι τὸ πλῆθος. διένειμε δὲ καὶ τὴν χώραν κατὰ δήμους, ⟨τὰ δὲ πρῶτα⟩ τριάκοντα μέρη, δέκα μὲν τῶν περὶ τὸ ἄστυ, δέκα δὲ τῆς παραλίας, δέκα δὲ τῆς μεσογείου, καὶ ταύτας ἐπονομάσας τριττῦς, ἐκλήρωσεν τρεῖς εἰς τὴν φυλὴν ἑκάστην, ὅπως ἑκάστη μετέχῃ πάντων τῶν τόπων. καὶ δημότας ἐποίησεν ἀλλήλων τοὺς οἰκοῦντας ἐν ἑκάστῳ τῶν δήμων, ἵνα μὴ πατρόθεν προσαγορεύοντες ἐξελέγχωσιν τοὺς νεοπολίτας, ἀλλὰ τῶν δήμων ἀναγορεύωσιν· ὅθεν καὶ καλοῦσιν Ἀθηναῖοι σφᾶς αὐτοὺς τῶν δήμων. κατέστησε δὲ καὶ δημάρχους, τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμέλειαν τοῖς πρότερον ναυκράροις· καὶ γὰρ τοὺς δήμους ἀντὶ τῶν ναυκραριῶν ἐποίησεν. προσηγόρευσε δὲ τῶν δήμων τοὺς μὲν ἀπὸ τῶν τόπων, τοὺς δὲ ἀπὸ τῶν κτισάντων· οὐ γὰρ ἅπαντες ὑπῆρχον ἐν τοῖς τόποις. τὰ δὲ γένη καὶ τὰς φρατρίας καὶ τὰς ἱερωσύνας εἴασεν ἔχειν ἑκάστους κατὰ τὰ

TESTIM. 13 Psellus ὀνόμ. δικ. 103 Boiss. 16 κατέστ. — 19 ἐποίησεν *schol. Arist. Nub. 37, *Harp. ναυκραρικά (cf. δήμαρχος). Hesych. δήμαρχοι. 19 Et. M. 327, 32.

---

3 ΟΥΚ(ΑΙ)ЄΙϹ sec. Wn. 4 ΑΥΤΩϹΥΜΒ; supra v. (v. l.) ab ead. ·Ι· (αὐτῶι), tum ΜΗ ab al. 5 κατὰ] πρὸς pr. 6 ἐκ ⟨τῶν⟩ τεττ. coll. § 2 Papageorg. . .ЄΠЄΙΠΤЄΝ ἂν ante ἀναμίσγ. add. (Hude) W.-K.; οὐκ ⟨ἂν⟩ συν. (Richards) H.-L. 8 inserui τὰ δὲ πρῶτα. 9 τῆς περὶ Papageorg.

21 ΥΠΗΡΧΟΝЄΝ et Berolin. et Londin., non ὑπ. ἔτι; illud (Bl.[1.2]) nunc et. W.-K.[3], qui adn. „ἐν suspectum". „Non omnes demi erant inter vicos qui iam extabant; itaque multos ab heroibus appellavit." Exemplo est Ἀραφήν, εἷς τῶν ἑκατὸν ἡρώων, Herodian. 2, 923 L., Haussoullier Rev. de philol. XVI, 167.

πάτρια. ταῖς δὲ φυλαῖς ἐποίησεν ἐπωνύμους ἐκ τῶν προκριθέντων ἑκατὸν ἀρχηγετῶν, οὓς ἀνεῖλεν ἡ Πυθία δέκα.

XXII. *τούτων δὲ γενομένων δημοτικωτέρα πολὺ τῆς Σόλωνος ἐγένετο ἡ πολιτεία· καὶ γὰρ συνέβη τοὺς μὲν Σόλωνος νόμους ἀφανίσαι τὴν τυραννίδα διὰ τὸ μὴ χρῆσθαι, και[ν]οὺς δ' ἄλλους θεῖναι τὸν Κλεισθένη στοχαζόμενον τοῦ πλήθους, ἐν οἷς ἐτέθη καὶ ὁ περὶ τοῦ ὀστρακισμοῦ νόμος. πρῶτον μὲν οὖν ἔτει πέμπτῳ μετὰ ταύτην τὴν κατάστασιν, ἐφ' Ἑρμοκρέοντος ἄρχοντος, τῇ βουλῇ τοῖς πεντακοσίοις τὸν ὅρκον ἐποίησαν, ὃν ἔτι καὶ νῦν ὀμνύουσιν. ἔπειτα τοὺς στρατηγοὺς ᾑροῦντο κατὰ φυλάς, ἐξ ἑκάστης ⟨τῆς⟩ φυλῆς ἕνα, τῆς δὲ ἁπάσης στρατιᾶς ἡγεμὼν ἦν ὁ πολέμαρχος. ἔτει δὲ μετὰ ταῦτα δωδεκάτῳ νικήσαντες τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην, ἐπὶ Φαινίππου ἄρχοντος, διαλιπόντες ἔτη δύο μετὰ τὴν νίκην, θαρροῦντος ἤδη τοῦ δήμου, τότε πρῶτον ἐχρήσαντο τῷ νόμῳ τῷ περὶ τὸν ὀστρακισμόν, ὃς ἐτέθη διὰ τὴν ὑποψίαν τῶν ἐν ταῖς δυνάμεσιν, ὅτι Πεισίστρατος δημαγωγὸς καὶ στρατηγὸς ὢν τύραννος κατέστη. καὶ πρῶτος ὠστρακίσθη τῶν ἐκείνου συγγενῶν Ἵππαρχος Χάρμου Κολλυτεύς, δι' ὃν καὶ μάλιστα*

TESTIM. 2 Et. M. 369, 15 et lex. Patm. Demosth. p. 15 sq. ed. Sakk. 21 sq. cf. Harpocr. *Ἵππαρχος*, ubi Androtion laudatur.

Audacter (Bury) H.-L.: *ἅπασιν ὑπῆρχεν ὀνόματα τ. τ.* ΦΑΤΡΙΑC Londin., ΦΡΑΤΡΙΑC Berol., K. Cf. Meisterh. 63². 7 ΧΡΑCΘΑΙ Berol. ΚΑΙ | — — Berol., Κ(ΑΙ). ΟΥC Londin., *καινοὺς* recte W.-K., K.³ *Κλεισθένην* K.¹, S. 9 *ὀγδόῳ* K., recte ut vid. 10 ЄΡΜΟΥ|ΚΡ 13 addidi *τῆς* (*. . . φυ*]*λῆς ἑκάστ*[*ης* Berol.). 16 *διαλιπόντες* recte (Wyse) W.-K., H.-L. 17 *ἤδη* supra v. ab al. m. 18 sq. *περὶ τὸν ὀ-όν*] cf. S., Harpocr. v. *Ἵππαρχος*. 19 *ὅτι* K. (coll. Harpocr. l. c.): ΟΤЄ (*ὁ γὰρ* W.-K.). 22 ΚΟΛΥΤΤЄΥC, corr. W.-K.

τὸν νόμον ἔθηκεν ὁ Κλεισθένης, ἐξελάσαι βουλόμενος αὐτόν. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι τοὺς τῶν τυράννων φίλους, ὅσοι μὴ συνεξαμαρτάνοιεν ἐν ταῖς ταραχαῖς, εἴων οἰκεῖν τὴν πόλιν, χρώμενοι τῇ εἰωθυίᾳ τοῦ δήμου πρᾳότητι· ὧν ἡγεμὼν καὶ προστάτης ἦν Ἵππαρχος. εὐθὺς δὲ τῷ ὕστερον ἔτει, ἐπὶ Τελεσίνου ἄρχοντος, ἐκυάμευσαν τοὺς ἐννέα ἄρχοντας κατὰ φυλάς, ἐκ τῶν προκριθέντων ὑπὸ τῶν δημοτῶν πεντακοσίων, τότε μετὰ τὴν τυραννίδα πρῶτον· οἱ δὲ πρότεροι πάντες ἦσαν αἱρετοί. καὶ ὠστρακίσθη Μεγακλῆς Ἱπποκράτους Ἀλωπεκῆθεν. ἐπὶ μὲν οὖν ἔτη γʹ τοὺς τῶν τυράννων φίλους ὠστράκιζον, ὧν χάριν ὁ νόμος ἐτέθη, μετὰ δὲ ταῦτα τῷ τετάρτῳ ἔτει καὶ τῶν ἄλλων εἴ τις δοκοίη μείζων εἶναι μεθίστατο· καὶ πρῶτος ὠστρακίσθη τῶν ἄπωθεν τῆς τυραννίδος Ξάνθιππος ὁ Ἀρίφρονος. ἔτει δὲ τρίτῳ μετὰ ταῦτα Νικομήδους ἄρχοντος, ὡς ἐφάνη τὰ μέταλλα τὰ ἐν Μαρωνείᾳ, καὶ περιεγένετο τῇ πόλει τάλαντα ἑκατὸν ἐκ τῶν ἔργων, συμβουλευόντων τινῶν τῷ δήμῳ διανείμασθαι τὸ ἀργύριον, Θεμιστοκλῆς ἐκώλυσεν, οὐ λέγων ὅ τι χρήσεται τοῖς χρήμασιν, ἀλλὰ δανεῖσαι κελεύων τοῖς πλουσιωτάτοις Ἀθηναίων ἑκα-

---

TESTIM. 17 Bekk. An. 279, 32 *Μαρώνεια.*

---

3 CYNЄΞAMAPTANON; *συνεξημάρτ.* K. (ego ed. 1), *συνεξαμαρτάνοιεν* Poste, H.-L., W.-K. 6 YCTЄPΩI, corr. (cf. c. 34, 2) W.-K. 8 *τοῦ δήμου πεντακοσιομεδίμνων* H.-L. *τότε*] ΓOIC, em. (L., Bl., al.) W.-K., H.-L. 10 *Μεγ. κτέ.*] cf. C. I. Att. IV, 3 nr. 569. 11 sq. *τυράννων φίλους*] de Megacle cf. Hdt. 6, 115, 121. 14 *μεθίσταντο* v. l. in chart., quam rec. plerique. 15 *Ξάνθιππος*] v. C. I. Att. IV, 3, 570 sq. (ubi *Ἀρρίφρ.* scriptum). 16 ⟨*ἐπὶ*⟩ *Νικομ.* Papageorg., sicut est ceteris locis omnibus (praeter p. 41, 8, ubi postponitur nomen). *Νικοδήμου* Berol. (Dionys. Hal. 8, 83) K. 18 *τάλαντα* supra v. (ab ead.) Lond.; in Ber. vid. fuisse [*περιεγ. τοῖς* | *κεκτη*[*μένοις*] *ἑκατ*[*ὸν τάλαντα, συμβ. κτέ.* 19 *τῷ δήμῳ*] it. Berol. quoque habuisse vid., non *τῇ πόλει.*

τὸν ἑκάστῳ τάλαντον, εἶτ' ἐὰν μὲν ἀρέσκῃ τὸ ἀνάλωμα τῆς πόλεως εἶναι ⟦*τὴν δαπάνην*⟧, *εἰ δὲ μὴ κομίσασθαι τὰ χρήματα παρὰ τῶν δανεισαμένων. λαβὼν δ' ἐπὶ τούτοις ἐναυπηγήσατο τριήρεις ἑκατόν, ἑκάστου ναυπηγουμένου τῶν ἑκατὸν μίαν, αἷς ἐναυμάχησαν ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τοὺς βαρβάρους. ὠστρακίσθη δ' ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου. τρίτῳ δ' ἔτει κατεδέξαντο πάντας τοὺς ὠστρακισμένους ἄρχοντος Ὑψιχίδου, διὰ τὴν Ξέρξου στρατιάν· καὶ τὸ λοιπὸν ὥρισαν τοῖς ὀστρακιζομένοις, ἐντὸς Γεραιστοῦ καὶ Σκυλλαίου* ⟨*μὴ*⟩ *κατοικεῖν, ἢ ἀτίμους εἶναι καθάπαξ.*

XXIII. *τότε μὲν οὖν μέχρι τούτου προῆλθεν ἡ πόλις, ἅμα τῇ δημοκρατίᾳ κατὰ μικρὸν αὐξανομένη· μετὰ δὲ τὰ Μηδικὰ πάλιν ἴσχυσεν ἡ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴ καὶ διῴκει τὴν πόλιν, οὐδενὶ δόγματι λαβοῦσα τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλὰ διὰ τὸ γενέσθαι τῆς περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίας αἰτία. τῶν γὰρ στρατηγῶν ἐξαπορησάντων τοῖς πράγμασι, καὶ κηρυξάντων σῴζειν ἕκαστον ἑαυτόν, πορίσασα δραχμὰς ἑκάστῳ — — ὀκτώ, διέδωκε καὶ ἐνεβίβασεν εἰς τὰς ναῦς. διὰ ταύτην δὴ τὴν αἰτίαν παρεχώρουν αὐτῆς τῷ ἀξιώματι, καὶ ἐπολιτεύθησαν Ἀθηναῖοι καλῶς* ⟦*καὶ*⟧ *κατὰ τούτους τοὺς καιρούς. συν-*

TESTIM. 16 *Plut. Them. 10.

---

2 *τὴν δαπάνην* supra v. (ab al. m.) Londin., del. H.-L., post *ἀρέσκῃ* interpungentes (hoc quidem parum recte). Habuisse vid. *τὴν δαπ.* etiam Berol. 7 *τρίτῳ* W.-K. (coll. Plut. Arist. 8): ΤΕΤΑΡΤΩΙ. 9 ΥΨΗΧΙΔΟΥ chart., cum v. l. ab ead. m. (*Ὑψ*)*ι*(*χίδου*) (K., W.-K.), cui favent numeri (*ὠστρ*.. .*Ὑψ*. = *λοιπὸν* . . *ὀστρακιζομένοις*), cf. Wolfg. Meyer de cod. Plut. Seitenst. p. 37. *στρατείαν* omnes contra chart.; sed v. Meisterh. p. 43[2] (S.), Aristoph. Eq. 586 al. 10 *ἐκτὸς* Wyse, sed praest. sec. lex. rhet. v. *ὀστρακισμοῦ τρόπος* (Sandys) *ἐντὸς* . . ⟨*μὴ*⟩ (Kb.) 11 *ἀτίμοις* Hude. 12 *τότε*] *τὸ* (Poste) H.-L. 19 *ἑκάστῳ τῶν στρατευομένων* sec. Plut. Them. 10. 21 ΑΥΤ(ΗΝ), corr. (Ruth., Bl.) H.-L. 22 *καὶ* del. Poland, Radinger, W.-K. (ci. K.).

ἔβη γὰρ αὐτοῖς περὶ τὸν χρόνον τοῦτον τά τε εἰς τὸν πόλεμον ἀσκῆσαι, καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν εὐδοκιμῆσαι, καὶ τὴν τῆς θαλάττης ἡγεμονίαν λαβεῖν, ἀκόντων τῶν Λακεδαιμονίων. ἦσαν δὲ προστάται τοῦ δήμου κατὰ τούτους τοὺς καιροὺς Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου καὶ Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους, ὁ μὲν τὰ πολέμια ἀσκῶν, ὁ δὲ τὰ πολιτικὰ δεινὸς εἶναι καὶ δικαιοσύνῃ τῶν καθ' ἑαυτὸν διαφέρειν· διὸ καὶ ἐχρῶντο τῷ μὲν στρατηγῷ, τῷ δὲ συμβούλῳ. τὴν μὲν οὖν τῶν τειχῶν ἀνοικοδόμησιν κοινῇ διῴκησαν, καίπερ διαφερόμενοι πρὸς ἀλλήλους, ἐπὶ δὲ τὴν ἀπόστασιν τὴν τῶν Ἰώνων ἀπὸ τῆς τῶν Λακεδαιμονίων συμμαχίας Ἀριστείδης ἦν ὁ προτρέψας, τηρήσας τοὺς Λάκωνας διαβεβλημένους διὰ Παυσανίαν. διὸ καὶ τοὺς φόρους οὗτος ἦν ὁ τάξας ταῖς πόλεσιν τοὺς πρώτους, ἔτει τρίτῳ μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, ἐπὶ Τιμοσθένους ἄρχοντος, καὶ
pag. 10 *τοὺς ὅρκους ὤμοσε τοῖς Ἴωσι, ‖ ὥστε τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν εἶναι καὶ φίλον, ἐφ' οἷς καὶ τοὺς μύδρους ἐν τῷ πελάγει καθεῖσαν.*

XXIV. *μετὰ δὲ ταῦτα θαρρούσης ἤδη τῆς πόλεως, καὶ χρημάτων πολλῶν ἠθροισμένων, συνεβούλευεν ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς ἡγεμονίας, καὶ καταβάντας ἐκ τῶν ἀγρῶν οἰκεῖν ἐν τῷ ἄστει· τροφὴν γὰρ ἔσεσθαι πᾶσι,*

---

1 ΠΕ[ΡΙ] corr. (ab al. m.): Κ(ΑΤΑ) (hoc K. al.). *κατὰ . . τοῦτον* del. W.-K. 3 *ἑκόντων* Jos. Mayor, Gennadios, *εἰκόντων* (Naber) H.-L. 6 *πολεμικὰ* Bl.[1], al. (cf. c. 2, 2). *ἀσκῶν*] *δοκῶν* (Richards, Lipsius, Condos, al.) H.-L., W.-K.[2.3]; K. *δοκῶν* post *εἶναι* inser. Potest *ἀσκῶν* e v. 2 invectum esse; sed non est necesse mutare, cum *ἀσκεῖν* c. infin. legitimum sit. 7 ΠΟΛΕΜΙΚΑ. 8 *καὶ* add. m. 2. 9 sq. ΑΝΩΙΚΟΔ. 11 ΙΩΝΩΝΚ(ΑΙ)Τ(ΗΝ)Τ(ΩΝ) — ΣΥΜΜΑΧΙΑΝ, corr. (Bl., H., Condos) W.-K., H.-L. 13 *τοὺς Λακ.* supra v. 15 Δ(ΙΑ)Τ(ΗΝ) pr. 17 ΩΜΟΣΕΝ. 21 *μὲν* post *χρημ.* pr., del. m. 2 (Wn.). *ἠθρ. πολλῶν* corr., qui litteras Β Α superscr. (K.); rec. W.-K.[3]

τοῖς μὲν στρατευομένοις, τοῖς δὲ φρουροῦσι, τοῖς δὲ τὰ κοινὰ πράττουσι· εἶθ' οὕτω κατασχήσειν τὴν ἡγεμονίαν. πεισθέντες δὲ ταῦτα καὶ λαβόντες τὴν ἀρχὴν τοῖς [[τε]] συμμάχοις δεσποτικωτέρως ἐχρῶντο, πλὴν Χίων καὶ Λεσβίων καὶ Σαμίων· τούτους δὲ φύλακας εἶχον τῆς ἀρχῆς ἐῶντες τάς τε πολιτείας παρ' αὑτοῖς, καὶ ἄρχειν ὧν ἔτυχον ἄρχοντες. κατέστησαν δὲ καὶ τοῖς πολλοῖς εὐπορίαν τροφῆς, ὥσπερ Ἀριστείδης εἰσηγήσατο. συνέβαινεν γὰρ ἀπὸ τῶν φόρων καὶ τῶν τελῶν καὶ τῶν συμμάχων πλείους ἢ δισμυρίους ἄνδρας τρέφεσθαι. δικασταὶ μὲν γὰρ ἦσαν ἑξακισχίλιοι, τοξόται δ' ἑξακόσιοι καὶ χίλιοι, καὶ πρὸς τούτοις ἱππεῖς χίλιοι καὶ διακόσιοι, βουλὴ δὲ πεντακόσιοι, καὶ φρουροὶ νεωρίων πεντακόσιοι, καὶ πρὸς τούτοις ἐν [[τῇ]] πόλει φρουροὶ ν', ἀρχαὶ δ' ἔνδημοι μὲν εἰς ἑπτακοσίους ἄνδρας, ὑπερόριοι δ' εἰς † ἑπτακοσίους· πρὸς δὲ τούτοις ἐπεὶ συνεστήσαντο τὸν πόλεμον ὕστερον, ὁπλῖται μὲν δισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι, νῆες δὲ φρουρίδες εἴκοσι, ἄλλαι δὲ νῆες αἱ τοὺς φρουροὺς ἄγουσαι τοὺς ἀπὸ τοῦ κυάμου δισχιλίους ἄνδρας· ἔτι δὲ πρυτανεῖον καὶ ὀρφανοὶ καὶ δεσμωτῶν φύλακες· ἅπασι γὰρ τούτοις ἀπὸ τῶν κοινῶν ἡ διοίκησις ἦν.

XXV. ἡ μὲν οὖν τροφὴ τῷ δήμῳ διὰ τούτων ἐγίγνετο. ἔτη δ' ἑπτακαίδεκα μάλιστα μετὰ τὰ Μηδικὰ διέμεινεν ἡ πολιτεία προεστώτων τῶν Ἀρεοπαγιτῶν,

---

4 seclusi τε (W.-K.[3] post ἄρχοντες v. 7 inserunt ⟨καὶ — —⟩, dictum fuisse rati de cleruchis). 6 πολ. ⟨τὰς⟩ W.-K. (Papabasileiu). 9 φόρων] εἰσφορῶν male (Whibley) H.-L. 10 καὶ τῶν συμμ.] φρουροί dici videntur. Cf. Wil. II, 207.

14 τῇ secl. W.-K. 15 Μ(ΕΝ)ΗϹΑΝΕΙϹ. 16 sq. „numerus e v. 15 male repetitus" W.-K. 17 ὁπλῖται] qui continuo in praesidiis erant. 19 ΦΟΡΟΥϹ, corr. Bl., v. L., Lacon, coll. c. 62, 1.

22 διασίτησις H.-L. (refutat Lacon). 25 ⟨τῶν⟩ (Wn.) W.-K.[3], sed esse in charta τ(ῶν) affirmat K.

καίπερ ὑποφερομένη κατὰ μικρόν. αὐξανομένου δὲ τοῦ πλήθους, γενόμενος τοῦ δήμου προστάτης Ἐφιάλτης ὁ pag. 11 Σοφωνίδου, ‖ δοκῶν καὶ ἀδωροδόκητος εἶναι καὶ δίκαιος πρὸς τὴν πολιτείαν, ἐπέθετο τῇ βουλῇ. καὶ πρῶτον μὲν ἀνεῖλεν πολλοὺς τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, ἀγῶνας ἐπιφέρων περὶ τῶν διῳκημένων· ἔπειτα τῆς βουλῆς ἐπὶ Κόνωνος ἄρχοντος ἅπαντα περιεῖλε τὰ ἐπίθετα, δι’ ὧν ἦν ἡ τῆς πολιτείας φυλακή, καὶ τὰ μὲν τοῖς πεντακοσίοις, τὰ δὲ τῷ δήμῳ καὶ τοῖς δικαστηρίοις ἀπέδωκεν. ἔπραξε δὲ ταῦτα συναιτίου γενομένου Θεμιστοκλέους, ὃς ἦν μὲν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, ἔμελλε δὲ κρίνεσθαι μηδισμοῦ. βουλόμενος δὲ καταλυθῆναι τὴν βουλὴν ὁ Θεμιστοκλῆς, πρὸς μὲν τὸν Ἐφιάλτην ἔλεγεν ὅτι συναρπάζειν αὐτὸν ἡ βουλὴ μέλλει, πρὸς δὲ τοὺς Ἀρεοπαγίτας, ὅτι δείξει τινὰς συνισταμένους ἐπὶ καταλύσει τῆς πολιτείας. ἀγαγὼν δὲ τοὺς αἱρεθέντας τῆς βουλῆς οὗ διέτριβεν ὁ Ἐφιάλτης, ἵνα δείξῃ τοὺς ἀθροιζομένους, διελέγετο μετὰ σπουδῆς αὐτοῖς. ὁ δ’ Ἐφιάλτης ὡς εἶδεν καταπλαγείς, καθίζει μονοχίτων ἐπὶ τὸν βωμόν. θαυμασάντων δὲ πάντων τὸ γεγονός, καὶ μετὰ ταῦτα συναθροισθείσης τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων, κατηγόρουν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ὅ τ’ Ἐφιάλτης καὶ ⟨ὁ⟩ Θεμιστοκλῆς, καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἕως παρείλοντο αὐτῶν τὴν δύναμιν. καὶ ⟨— —⟩ ἀνη-

TESTIM. 9 *argum. Isocr. Areop. (schol. Aesch. et Isocr. ed. Dind. 111).

3 δοκῶν καὶ (ci. Kb.) W.-K.^{3}: καὶ δοκῶν (del. ci. καὶ H.-L.). Cf. p. 27, 2. 5 ἀνεῖλεν] cf. Dem. 19, 2 al. 7 περιείλετο (Richards) W.-K., K.^{3}; cf. p. 28, 6; infra v. 24 (παρείλετο H.-L., ut est p. 46, 11). 10 ἔπραττε falso K. (-ξε et. W.-K.^{3}). 16 ΤΟΥC-ΑΦΑΙΡ, corr. (K.) W.-K. (ἐφαιρ. H.-L.). 17 οὗ] οἳ H.-L. 22 ⟨ὁ⟩ (Condos) W.-K., H.-L. 24 ΠΕΡΕΙΛΟΝ, ΤΟ add. corr.; inde περιείλοντο K., W.-K., παρείλοντο Condos, H.-L. καὶ post δύν. del. (Jos. Mayor, Bl.) H.-L.; lac. (καὶ ⟨ὁ μὲν

1 ρέθη δὲ καὶ ὁ Ἐφιάλτης δολοφονηθεὶς μετ' οὐ πολὺν χρόνον, δι' Ἀριστοδίκου τοῦ Ταναγραίου.

XXVI. ἡ μὲν οὖν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν βουλὴ τοῦτον τὸν τρόπον ἀπεστερήθη τῆς ἐπιμελείας. μετὰ δὲ ταῦτα συνέβαινεν ἀνίεσθαι μᾶλλον τὴν πολιτείαν, διὰ τοὺς προθύμως δημαγωγοῦντας. κατὰ γὰρ τοὺς καιροὺς τούτους συνέπεσε, μηδ' ἡγεμόνα ἔχειν τοὺς ἐπιεικεστέρους, ἀλλ' αὐτῶν προεστάναι Κίμωνα τὸν Μιλτιάδου, νεώτερον ὄντα καὶ πρὸς τὴν πόλιν ὀψὲ προσελθόντα, πρὸς δὲ τούτοις ἐφθάρθαι τοὺς πολλοὺς κατὰ πόλεμον· τῆς γὰρ στρατείας γιγνομένης ἐν τοῖς τότε χρόνοις ἐκ καταλόγου, καὶ στρατηγῶν ἐφισταμένων ἀπείρων μὲν τοῦ πολεμεῖν, τιμωμένων δὲ διὰ τὰς πατρικὰς δόξας, αἰεὶ συνέβαινεν τῶν ἐξιόντων ἀνὰ δισχιλίους ἢ τρισχιλίους ἀπόλλυσθαι, ὥστε ἀναλίσκεσθαι τοὺς ἐπιεικεῖς καὶ τοῦ
2 δήμου καὶ τῶν εὐπόρων. τὰ μὲν οὖν ἄλλα πάντα διῴκουν οὐχ ὁμοίως καὶ πρότερον τοῖς νόμοις προσέχοντες, τὴν δὲ τῶν ἐννέα ἀρχόντων αἵρεσιν οὐκ ἐκίνουν, ἀλλ' ⟨ἢ⟩ ἕκτῳ ἔτει μετὰ τὸν Ἐφιάλτου θάνατον ἔγνωσαν καὶ ἐκ ζευγιτῶν προκρίνεσθαι τοὺς κληρωσομένους τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ πρῶτος ἦρξεν ἐξ αὐτῶν Μνησιθείδης. οἱ δὲ πρὸ τούτου πάντες ἐξ ἱππέων καὶ πεντακοσιομεδίμνων ἦσαν, οἱ ⟨δὲ⟩ ζευγῖται τὰς ἐγκυκλίους ἦρχον, εἰ μή τι παρεωρᾶτο τῶν ἐν

TESTIM. 1 *Plut. Per. 10.

Θεμ. — —⟩) statuunt W.-K., S. 7 ἔχειν ⟨σπουδαῖον⟩ Gennadios. 8 sq. νωθρότερον ci. Condos, W.-K., ἐνεώτερον (hiat.) s. νωθέστερον Weil. Fort. νωθρὸν. 19 ⟨ἢ⟩ (Bl.) H.-L. Cf. Bonitz Ind.; c. 54, 5. 23 ⟨δὲ⟩ K. 24 ὑπὸ τῶν δήμων post παρεωρᾶτο om. K., ut a pr. tantum m. in chart. exstantia; cum Patone rec. H.-L., falso non deleta esse rati sed casu oblitterata. Sed casu vel errore haec non orta, sed ex lectione varia archetypi, cf. p. 40, 7 sq., et defend. etiam Papageorg.

τοῖς νόμοις. ἔτει δὲ πέμπτῳ μετὰ ταῦτα ἐπὶ Λυσικράτους ἄρχοντος, οἱ τριάκοντα δικασταὶ κατέστησαν πάλιν, οἱ καλούμενοι κατὰ δήμους· καὶ τρίτῳ μετ' αὐτὸν ἐπὶ Ἀντιδότου διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν Περικλέους εἰπόντος ἔγνωσαν, μὴ μετέχειν τῆς πόλεως, ὃς ἂν μὴ ἐξ ἀμφοῖν ἀστοῖν ᾖ γεγονώς.

XXVII. μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς τὸ δημαγωγεῖν ἐλθόντος 4
Περικλέους, καὶ πρῶτον εὐδοκιμήσαντος, ὅτε κατηγόρησε τὰς εὐθύνας Κίμωνος στρατηγοῦντος νέος ὤν, δημοτικωτέραν ἔτι συνέβη γενέσθαι τὴν πολιτείαν. καὶ γὰρ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ἔνια παρείλετο, καὶ μάλιστα προύτρεψεν τὴν πόλιν ἐπὶ τὴν ναυτικὴν δύναμιν, ἐξ ἧς συνέβη θαρρήσαντας τοὺς πολλούς, ἅπασαν τὴν πολιτείαν μᾶλλον ἄγειν εἰς αὐτούς. μετὰ δὲ τὴν ἐν 2
Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ἑνὸς δεῖ πεντηκοστῷ ἔτει, ἐπὶ 43
Πυθοδώρου ἄρχοντος, ὁ πρὸς Πελοποννησίους ἐνέστη πόλεμος, ἐν ᾧ κατακλησθεὶς ὁ δῆμος ἐν τῷ ἄστει, καὶ συνεθισθεὶς ἐν ταῖς στρατιαῖς μισθοφορεῖν, τὰ μὲν ἑκὼν τὰ δὲ ἄκων προῃρεῖτο τὴν πολιτείαν διοικεῖν αὐτός. ἐποίησε δὲ καὶ μισθοφόρα τὰ δικαστήρια Περι- 3
κλῆς πρῶτος, ἀντιδημαγωγῶν πρὸς τὴν Κίμωνος εὐπορίαν. ὁ γὰρ Κίμων ἅτε τυραννικὴν ἔχων οὐσίαν, πρῶτον μὲν τὰς κοινὰς λητουργίας ἐλητούργει λαμπρῶς, ἔπειτα τῶν δημοτῶν ἔτρεφε πολλούς· ἐξῆν γὰρ τῷ

---

3 sq. *μετ' αὐτὸν*] superscr. (ab al. m.) v. l. (*μετὰ*) *το*(*ῦτον*). Sec. numeros *αὐτὸν* verum: *οἱ . . δήμους* = *καὶ τρ. μετ' αὐτὸν ἐπ' Ἀντι-*, sicut *διὰ τὸ . . πολιτῶν* = *Περ. . . ἔγνω-*. 6 *ᾖ*] HN.
8 ΠΡΩΤΟΥ, corr. (Bl., al.) W.-K., H.-L., K.[3] (*προτοῦ* L., Jackson). 10 ЄΤΙ cum v. l. (ab ead. m.) (*ἐ*)*π*(*ι*). 11 *περιείλετο* (ut c. 25, 2. 4) W.-K. 13 *ἅπασαν* (quod pro v. l. adscr.) W.-K.: *πᾶσαν*. Cf. Diels Gtg. Gel. Anz. 1894 p. 304. 15 *δεῖν* (John Mayor, al.) W.-K.[1.2], K.[3], ut c. 19, 6. 16 *συνέστη* H.-L.
17 Κ(ΑΤΑ)ΚΛΙCΘ, *-κλησθ.* W.-K., H.-L. 18 *στρατείαις* W.-K., H.-L., K.[3]; cf. c. 22, 8. 37, 1. 24 ΤΟΥC ante ΠΟΛ-

βουλομένῳ Λακιαδῶν, καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν ἐλθόντι παρ' αὐτὸν ἔχειν τὰ μέτρια· ἔτι δὲ τὰ χωρία πάντα ἄφρακτα ἦν, ὅπως ἐξῇ τῷ βουλομένῳ τῆς ὀπώρας ἀπολαύειν. πρὸς δὴ ταύτην τὴν χορηγίαν ἐπιλειπόμενος ὁ Περικλῆς τῇ οὐσίᾳ, συμβουλεύσαντος αὐτῷ Δαμωνίδου τοῦ Οἴηθεν (ὃς ἐδόκει τῶν πολλῶν εἰσηγητὴς εἶναι τῷ Περικλεῖ· διὸ καὶ ὠστράκισαν αὐτὸν ὕστερον), ἐπεὶ τοῖς ἰδίοις ἡττᾶτο, διδόναι τοῖς πολλοῖς τὰ αὑτῶν, κατεσκεύασε μισθοφορὰν τοῖς δικαστηρίοις· ἀφ' ὧν αἰτιῶνταί τινες χείρω γενέσθαι, κληρουμένων ἐπιμελῶς ἀεὶ μᾶλλον τῶν τυχόντων, ἢ τῶν ἐπιεικῶν ἀνθρώπων. ἤρξατο δὲ μετὰ ταῦτα καὶ τὸ δεκάζειν, πρώτου καταδείξαντος Ἀνύτου μετὰ τὴν ἐν Πύλῳ στρατηγίαν. κρινόμενος γὰρ ὑπό τινων διὰ τὸ ἀποβαλεῖν Πύλον, δεκάσας τὸ δικαστήριον ἀπέφυγεν.

XXVIII. ἕως μὲν οὖν Περικλῆς προειστήκει τοῦ δήμου, βελτίω τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν ἦν, τελευτήσαντος δὲ Περικλέους πολὺ χείρω. πρῶτον γὰρ τότε προστάτην ἔλαβεν ὁ δῆμος οὐκ εὐδοκιμοῦντα παρὰ τοῖς ἐπιεικέσιν· ἐν δὲ τοῖς πρότερον χρόνοις ἀεὶ διετέλουν οἱ ἐπιεικεῖς δημαγωγοῦντες. ἐξ ἀρχῆς μὲν γὰρ καὶ

TESTIM. 2 *Plut. Cim. 10. 5 *Plut. Per. 9, cf. ibid. 4 (Δάμων). 12 *Harp. δεκάζων. Bekk. An. 211, 31 (cf. 236, 6). schol. Aeschin. 1, 87.

ΛΟΥC pr. (dubitant num deletum sit H.-L., sed non recte; v. ad p. 45, 24). 3 ЄΞΗΝ, corr. K. 4 ἀπολειπ. (Richards, Condos) H.-L. Cf. c. 20, 2. 34, 3. 5 ⟨Δάμωνος⟩ Δαμωνίδου Ὄαθεν Wyse (Steph. Byz. Ὄα); cf. Wil. Herm. XIV 318; Kb. 183. 6 ὃς] ΟΥC, sed vid. corr. (Wn., K.). πολλῶν recte W.-K., K.[3] 8 ἡττῷτο Sakorr. 9 ΔΙΚΑCΤΑΙC, corr. (Bl., Richards) H.-L.; servant W.-K. scribentes χείρους v. 8 (Hude). V. Lit. Centralbl. 1893, 1713. ἀφ' οὗ (Richards) H.-L. Ἀφ' ὧν — τινες = -φορὰν τ. δικαστηρίοις. 13 Ἀνύτου K. ex Harp.: ΑΥΤΟΥ. 19 ΔΟΚΙΜΟΥΜЄΝΟΝΤΑ, superscr. (ead. m.) ΝΤΑ supra ΜЄΝ, unde -οῦντα (Wyse, Bl., al.) W.-K., H.-L., K.[3]

πρῶτος ἐγένετο προστάτης τοῦ δήμου Σόλων, δεύτερος δὲ Πεισίστρατος, τῶν εὐγενῶν ⟨ὢν⟩ καὶ γνωρίμων. καταλυθείσης δὲ τῆς τυραννίδος Κλεισθένης, τοῦ γένους ὢν τῶν Ἀλκμεωνιδῶν, καὶ τούτῳ μὲν οὐδεὶς ἦν ἀντιστασιώτης, ὡς ἐξέπεσον οἱ περὶ τὸν Ἰσαγόραν. μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ μὲν δήμου προειστήκει Ξάνθιππος, τῶν δὲ γνωρίμων Μιλτιάδης, ἔπειτα Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης· μετὰ δὲ τούτους Ἐφιάλτης μὲν τοῦ δήμου, Κίμων δ' ὁ Μιλτιάδου τῶν εὐπόρων· εἶτα Περικλῆς μὲν τοῦ δήμου, Θουκυδίδης δὲ τῶν ἑτέρων, κηδεστὴς ὢν Κίμωνος. Περικλέους δὲ τελευτήσαντος, τῶν μὲν ἐπιφανῶν προειστήκει Νικίας ὁ ἐν Σικελίᾳ τελευτήσας, τοῦ δὲ δήμου Κλέων ὁ Κλεαινέτου, ὃς δοκεῖ μάλιστα διαφθεῖραι τὸν δῆμον ταῖς ὁρμαῖς, καὶ πρῶτος ἐπὶ τοῦ βήματος ἀνέκραγε καὶ ἐλοιδορήσατο, καὶ περιζωσάμενος ἐδημηγόρησε, τῶν ἄλλων ἐν κόσμῳ λεγόντων. εἶτα μετὰ τούτους τῶν μὲν ἑτέρων Θηραμένης ὁ Ἅγνωνος, τοῦ δὲ δήμου Κλεοφῶν ὁ λυροποιός, ὃς καὶ τὴν διωβελίαν ἐπόρισε πρῶτος· καὶ χρόνον μέν τινα διεδίδοτο, μετὰ δὲ ταῦτα κατέλυσε Καλλικράτης Παιανιεύς, πρῶτος ὑποσχόμενος ἐπιθήσειν πρὸς τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἄλλον ὀβολόν. τούτων μὲν οὖν ἀμφοτέρων θάνατον κατέγνωσαν ὕστερον· εἴωθεν γὰρ κἂν ἐξαπατηθῇ

TESTIM. 15 *schol. Luc. Tim. 30. schol. Aeschin. 1, 25. Plut. Nic. 8. 19 *schol. Ar. Vesp. 684. 20 *Zenob. VI, 29 (Athous III, 151. app. prov. IV, 11). *Phot. *ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους.*

---

2 *ὢν* add. (Richards) H.-L. (*τῶν..γνωρ.* del. W.-K.; ⟨*προεστηκότων Λυκούργου καὶ Μεγακλέους*⟩ *τῶν* Poland). 4 ΑΛΚΜΕΟΝ. 10 conicias *ἑταίρων*, coll. Plut. Pericl. 11; it. v. 15; sed obstat c. 34, 3. 14 *ὁρμαῖς*] *διανομαῖς* ci. S., coll. Plut. Arist. 24 al.; *ὁρμ.* ⟨*χαριζόμενος*⟩ J. B. Mayor. 17 *ἑτέρων*] *εὐπόρων* Papabasil. 19 ΔΙΩΒΟΛΙΑΝ, corr. W.-K., H.-L., K.^{3} 19 sq. ΔΙΕΔΙΔΟΥ; *διεδίδοτο* (Wyse, Richards) W.-K., H.-L., K.^{3}, coll. schol. Ar. Vesp. 88. 684. V. Wil. II, 212 sqq. 23 *κἂν*] *ἐὰν* H.-L.

τὸ πλῆθος, ὕστερον μισεῖν τούς τι προαγαγόντας ποιεῖν αὐτοὺς τῶν μὴ καλῶς ἐχόντων. ἀπὸ δὲ Κλεοφῶντος ἤδη διεδέχοντο συνεχῶς τὴν δημαγωγίαν οἱ μάλιστα βουλόμενοι θρασύνεσθαι καὶ χαρίζεσθαι τοῖς πολλοῖς πρὸς τὸ παραυτίκα βλέποντες. δοκοῦσι δὲ βέλτιστοι γεγονέναι τῶν Ἀθήνησι πολιτευσαμένων μετὰ τοὺς ἀρχαίους Νικίας καὶ Θουκυδίδης καὶ Θηραμένης. καὶ περὶ μὲν Νικίου καὶ Θουκυδίδου πάντες σχεδὸν ὁμολογοῦσιν ἄνδρας γεγονέναι οὐ μόνον καλοὺς κἀγαθούς, ἀλλὰ καὶ πολιτικοὺς καὶ τῇ πόλει πάσῃ πατρικῶς χρωμένους, περὶ δὲ Θηραμένους, διὰ τὸ συμβῆναι κατ' αὐτὸν ταραχώδεις τὰς πολιτείας, ἀμφισβήτησις τῆς κρίσεώς ἐστι. δοκεῖ μέν⟨τοι⟩ τοῖς μὴ παρέργως ἀποφαινομένοις, οὐχ ὥσπερ αὐτὸν διαβάλλουσι πάσας τὰς πολιτείας καταλύειν, ἀλλὰ πάσας προάγειν ἕως μηδὲν παρανομοῖεν, ὡς δυνάμενος πολιτεύεσθαι κατὰ πάσας, ὅπερ ἐστὶν ἀγαθοῦ πολίτου ἔργον, παρανομούσαις δὲ οὐ συγχωρῶν, ἀλλ' ἀπεχθανόμενος.

XXIX. ἕως μὲν οὖν ἰσόρροπα τὰ πράγματα κατὰ τὸν πόλεμον ἦν, διεφύλαττον τὴν δημοκρατίαν. ἐπεὶ δὲ μετὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ γενομένην συμφορὰν ἰσχυρότερα τὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἐγένετο, διὰ τὴν πρὸς βασιλέα συμμαχίαν, ἠναγκάσθησαν κι[νήσα]ντες τὴν

TESTIM. 8 *Plut. Nic. 2. 21 schol. Arist. Lysistr. 421.

5 τὸ παραυτ. (Condos, Gennad.) H.-L. (chart. ut vid.); τὰ π. K. (etiam nunc, sed dubitanter), W.-K. (et.[3]). ΔΟΙΒΕΛΤΙCΤΟΙ, superscr. (ab al. m.) Ε sup. ΟΙ. 6 ΑΘΗΝΗΙCΙ. 10 ad πατρικῶς adscr. (ab al. m.) v. l. καλῶς. 12 εἶναι post πολιτείας add. (Richards) H.-L. 13 ΔΟΚΕΙΜ(ΕΝ)ΤΟΙC, unde δ. μέν⟨τοι⟩ τοῖς K., H.-L. (μέντοι μὴ W.-K., δὲ τοῖς μὴ ego ed. 1). 17 secludendumne ἔργον? an ἔργ. ἀγ. πολ.? 19 ICOPOΠΑ. πράγματα del. H.-L. 21 Δ(ΙΑ)ΦΟΡΑΝ, corr. (v. L., Poland, Gennadios, al., coll. schol. Ar.) W.-K., H.-L., K.[3] 21 sq. ΙCΧΥΡΟΤΑΤΑ, corr. (Jos. Mayor, Bl.) W.-K., H.-L. 23 ΚΕ.....ΝΤΕC, κ(ε)ινήσαντες recte W.-K.

δημοκρατίαν, καταστῆσαι τὴν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων πολιτείαν, εἰπόντος τὸν μὲν πρὸ τοῦ ψηφίσματος λόγον Μηλοβίου, τὴν δὲ γνώμην γράψαντος Πυθοδώρου το[ῦ] Ἀναφλ]υ[σ]τίου, μάλιστα δὲ συμπεισθέντων τῶν πολλῶν, διὰ τὸ νομίζειν βασιλέα μᾶ[λ]λον ἑαυτοῖς συμπολεμή- pag. 12 *σειν, ἐὰν δι' ὀλίγων ποιήσωνται τὴν πολιτείαν. ‖ ἦν δὲ τὸ ψήφισμα τὸ Πυθοδώρου τοιόνδε· τὸν δῆμον ἑλέσθαι μετὰ τῶν προϋπαρχόντων δέκα προβούλων ἄλλους εἴκοσι ἐκ τῶν ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονότων, οἵτινες ὀμόσαντες ἦ μὴν συγγράψειν ἃ ἂν ἡγῶνται βέλτιστα εἶναι τῇ πόλει, συγγράψουσι περὶ τῆς σωτηρίας· ἐξεῖναι δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῷ βουλομένῳ γράφειν, ἵν' ἐξ ἁπάντων αἱρῶνται τὸ ἄριστον. Κλειτοφῶν δὲ τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ Πυθόδωρος εἶπεν, προσαναζητῆσαι δὲ τοὺς αἱρεθέντας ἔγραψεν καὶ τοὺς πατρίους νόμους, οὓς Κλεισθένης ἔθηκεν ὅτε καθίστη τὴν δημοκρατίαν, ὅπως ⟨ἂν⟩ ἀκούσαντες καὶ τούτων βουλεύσωνται τὸ ἄριστον, ὡς οὐ δημοτικὴν ἀλλὰ παραπλησίαν οὖσαν τὴν Κλεισθένους πολιτείαν τῇ Σόλωνος. οἱ δ' αἱρεθέντες πρῶτον μὲν ἔγραψαν, ἐπάναγκες εἶναι τοὺς πρυτάνεις ἅπαντα τὰ λεγόμενα περὶ τῆς σωτηρίας ἐπιψηφίζειν, ἔπειτα τὰς τῶν παρανόμων γραφὰς καὶ τὰς εἰσαγγελίας καὶ τὰς προσκλήσεις ἀνεῖλον, ὅπως ἂν οἱ ἐθέλοντες Ἀθη-*

TESTIM. 8 schol. Arist. Lysistr. 421.

---

4 *Ἀναφλ.* Bl.², prob. Wn. (W.-K.³): ...*τίου* K.¹; *Σφηττίου* ci. Papabasil. V. Ann. Fleckeis. 1892, 573. 5 *μᾶλλον* (Jos. Mayor) W.-K., K.³, cf. (S.) Thuc. 8, 48, 1. 6 in summa pag. B i. e. *τόμος β'*. 7 *τὸ Π.* em. Bl.² (W.-K.³): *τοῦ Π.* Cf. c. 40, 2. 11 *συγγρ.*] *συμβουλεύσουσι* (Rutherf.) H.-L. 17 *ἂν* add. W.-K.; *βουλεύσονται* H.-L. Cf. S. p. LVII. 23 ΠΡΟΚΛ., em. (Wyse, Bl., Lips.) W.-K., H.-L., K.³ 23 sq. *Ἀθηναίων* (John Mayor, Gennadios) recte W.-K., H.-L. Notetur usus verbi *ἐθέλειν* pro *βούλεσθαι*, qui per haec decreta (etiam c. 30) obtinet, ad imitationem veteris linguae, qua vel Solo (c. 35, 2; Demosth. 46, 14) vel Clisthenes usus erat.

ναίων συμβουλεύωσι περὶ τῶν προκειμένων· ἐὰν δέ τις τούτων χάριν ἢ ζημιοῖ ἢ προσκαλῆται ἢ εἰσάγῃ εἰς δικαστήριον, ἔνδειξιν αὐτοῦ εἶναι καὶ ἀπαγωγὴν πρὸς τοὺς στρατηγούς, τοὺς δὲ στρατηγοὺς παραδοῦναι τοῖς ἕνδεκα θανάτῳ ζημιῶσαι. μετὰ δὲ ταῦτα τὴν πολιτείαν διέταξαν τόνδε ⟨τὸν⟩ τρόπον· τὰ μὲν χρήματα ⟨τὰ⟩ προσιόντα μὴ ἐξεῖναι ἄλλοσε δαπανῆσαι ἢ εἰς τὸν πόλεμον, τὰς δ' ἀρχὰς ἀμίσθους ἄρχειν ἁπάσας ἕως ἂν ὁ πόλεμος ᾖ, πλὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων καὶ τῶν πρυτάνεων οἳ ἂν ὦσιν· τούτους δὲ φέρειν τρεῖς ὀβολοὺς ἕκαστον τῆς ἡμέρας. τὴν δ' ἄλλην πολιτείαν ἐπιτρέψαι πᾶσαν Ἀθηναίων τοῖς δυνατωτάτοις καὶ τοῖς σώμασιν καὶ τοῖς χρήμασιν λῃτουργεῖν, μὴ ἔλαττον πεντακισχιλίων, ἕως ἂν ὁ πόλεμος ᾖ. κυρίους δ' εἶναι τούτους καὶ συνθήκας συντίθεσθαι πρὸς οὓς ἂν ἐθέλωσιν. ἑλέσθαι δ' ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης δέκα ἄνδρας ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονότας, οἵτινες καταλέξουσι τοὺς πεντακισχιλίους ὀμόσαντες καθ' ἱερῶν τελείων.

XXX. *οἱ μὲν οὖν αἱρεθέντες ταῦτα συνέγραψαν. κυρωθέντων δὲ τούτων, εἵλοντο σφῶν αὐτῶν οἱ πεντακισχίλιοι τοὺς ἀναγράψοντας τὴν πολιτείαν ἑκατὸν ἄνδρας. οἱ δ' αἱρεθέντες ἀνέγραψαν καὶ ἐξήνεγκαν τάδε. βουλεύειν μὲν κατ' ἐνιαυτὸν τοὺς ὑπὲρ τριάκοντα ἔτη γεγονότας ἄνευ μισθοφορᾶς· τούτων δ' εἶναι τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς ἐννέα ἄρχοντας καὶ τὸν ἱερομνήμονα, καὶ τοὺς ταξιάρχους καὶ ἱππάρχους καὶ φυλάρχους καὶ*

---

2 ΗΕΙϹΑΓΗΙΗΕΙϹ· 3 ⟨*τὸ*⟩ *δικαστήριον* H.-L., quo non opus in sententia condicionali. 6 ⟨*τὸν*⟩ ut c. 7, 3. 7 *τὰ* add. K., W.-K.; contra *χρήματα* del. (Richards) H.-L., coll. c. 39, 2. 12 ΠΑϹΙΝ, corr. (Bl., al.) W.-K., H.-L. 13 sq. *ἢ πεντακισχιλίοις* pr., adscr. v. l. (*πεντακισχιλί*)*ων*, quam deleto *ἢ* rec. W.-K. 15 ΤΙΘΕϹΘ(ΑΙ) c. v. l. ϹΥΝΤ. 16 *δ' ἐκ* (H.) H.-L. (Kb.): *δὲ καὶ* (Δ' Κ'). 23 *τοὺς*] *τετρακοσίους* Niemeyer, Poland, non recte.

ἄρχοντας εἰς τὰ φρούρια, καὶ ταμίας τῶν ἱερῶν χρημάτων τῇ θε[ῷ] καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς δέκα, καὶ ἑλληνοταμίας καὶ τῶν ἄλλων ὁσίων χρημάτων ἁπάντων εἴκοσιν οἳ διαχειριοῦσιν, καὶ ἱεροποιοὺς καὶ ἐπιμελητὰς δέκα ἑκατέρους· αἱρεῖσθαι δὲ πάντας τούτους ἐκ προκρίτων, ἐκ τῶν ἀεὶ βουλευόντων πλείους προκρίνοντας· τὰς δ' ἄλλας ἀρχὰς ἁπάσας κληρωτὰς εἶναι καὶ μὴ ἐκ τῆς βουλῆς· τοὺς δὲ ἑλληνοταμίας οἳ ἂν διαχειρίζωσι τὰ χρήματα μὴ συμβουλεύειν. βουλὰς δὲ ποιῆσαι τέτταρας ἐκ τῆς ἡλικίας τῆς εἰρημένης εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον, καὶ τούτων τὸ λαχὸν μέρος βουλεύειν, νεῖμαι δὲ καὶ τοὺς ἄλλους πρὸς τὴν λῆξιν ἑκάστην. τοὺς δ' ἑκατὸν ἄνδρας διανεῖμαι σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους τέτταρα μέρη ὡς ἰσαίτατα καὶ διακληρῶσαι, καὶ εἰς ἐνιαυτὸν βουλεύειν ⟨τοὺς λαχόντας. βουλεύεσθαι⟩ δὲ ᾗ ἂν δοκῇ αὐτοῖς ἄριστα ἕξειν περί τε τῶν χρημάτων, ὅπως ἂν σῶα ᾖ καὶ εἰς τὸ δέον ἀναλίσκηται, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὡς ἂν δύνωνται ἄριστα· ἐὰν ⟨δέ⟩ τι θέλωσιν βουλεύσασθαι μετὰ πλειόνων, ἐπεισκαλεῖν ἕκαστον ἐπείσκλητον ὃν ἂν ἐθέλῃ τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς ἡλικίας. τὰς δ' ἕδρας ποιεῖν τῆς βουλῆς κατὰ πενθήμερον, ἐὰν μὴ δέωνται πλειόνων. κληροῦν δὲ τὴν βουλὴν τοὺς

TESTIM. 8 *Harpocr. ἑλληνοταμίαι. 21 Hesych. ἕδραι βουλῆς, αἳ ἐγίνοντο κατὰ πενταήμερον.

---

2 suppl. K. (ΘЄ . Ι agnovi, ΘЄ/ Ι Wn.). 2 sq. καὶ ἑλληνοτ. et 4 οἳ διαχ. del. S. (καὶ et οἳ διαχ. et. Thompson); καὶ post ἑλλ. del. Hude, ἑλλ. καὶ ⟨ταμίας⟩ Papageorg. V. Kb. p. 187; Wilam. II, 117. 8 ΟΙЄΑΝ. 11 ΔΟΥΛЄΥЄΙΝ. 15 ⟨βουλεύειν⟩ K., ⟨τοὺς λαχόντας. πράττειν⟩ W.-K., βουλεύεσθαι ᾗ ἂν H.-L. 18 ⟨δέ⟩ (Jos. Mayor) W.-K., H.-L. (κἄν K.). 20 ЄΠЄΙϹЄΚΛΗΤΟΝ, addito Κ pro varia lect. supra ΚΛ. Corr. K. 21 ΠЄΝΘΗΜΗΜЄΡΟΝ, corr. K. 22 κληροῦν] πληροῦν ci. W.-K., Weil. Κληροῦν esse vid. „sorte ducere ex"; cf. p. 53, 4; λαχόντας ibd. 2; sed emendare fort. praestet

ἐννέα ἄρχοντας. τὰς δὲ χειροτονίας κρίνειν πέντε τοὺς λαχόντας ἐκ τῆς βουλῆς, καὶ ἐκ τούτων ἕνα κληροῦσθαι καθ' ἑκάστην ⟨τὴν⟩ ἡμέραν τὸν ἐπιψηφιοῦντα. κληροῦν δὲ τοὺς λαχόντας πέντε τοὺς ἐθέλοντας προσελθεῖν ἐναντίον τῆς βουλῆς, πρῶτον μὲν ἱερῶν, δεύτερον δὲ κήρυξιν, τρίτον πρεσβείαις, τέταρτον τῶν ἄλλων· τὰ δὲ τοῦ πολέμου ὅταν δέῃ ἀκληρωτὶ προσαγαγόντας τοὺς στρατηγοὺς χρηματίζειν. τὸν δὲ μὴ ἰόντα εἰς τὸ βουλευτήριον τῶν βουλευόντων τὴν ὥραν τὴν προρρηθεῖσαν, ὀφείλειν δραχμὴν τῆς ἡμέρας ἑκάστης, ἐὰν μὴ εὑρόμενος ἄφεσιν τῆς βουλῆς ἀπῇ. ‖

XXXI. ταύτην μὲν οὖν εἰς τὸν μέλλοντα χρόνον pag. 13
ἀνέγραψαν τὴν πολιτείαν, ἐν δὲ τῷ παρόντι καιρῷ τήνδε· βουλεύειν μὲν τετρακοσίους κατὰ τὰ πάτρια, τετταράκοντα ἐξ ἑκάστης ⟨τῆς⟩ φυλῆς, ἐκ προκρίτων [ο]ὓς ἂν ἕλωνται οἱ φυλέται τῶν ὑπὲρ τριάκοντα ἔτη γεγονότων. τούτους δὲ τάς τε ἀρχὰς καταστῆσαι, καὶ περὶ τοῦ ὅρκου ὅντινα χρὴ ὀμόσαι γράψαι, ⟨καὶ⟩ περὶ τῶν νόμων καὶ τῶν εὐθυν[ῶν] καὶ τῶν ἄλλων πράττειν ᾗ ἂν ἡγῶνται συμφέρειν. τοῖς δὲ νόμοις οἳ ἂν τεθῶσιν περὶ τῶν πολιτικῶν χρῆσθαι, καὶ μὴ ἐξεῖναι μετακινεῖν μηδ' ἑτέρους θέσθαι. τῶν δὲ στρατηγῶν τὸ νῦν εἶναι τὴν αἵρεσιν ἐξ ἁπάντων ποιεῖσθαι τῶν πεντακισχιλίων, τὴν δὲ βουλὴν ἐπειδὰν καταστῇ, ποιήσασαν ἐξέτασιν ⟨ἐν⟩ ὅπλοις ἑλέσθαι δέκα ἄνδρας καὶ

---

3 addidi *τὴν*. 6 ΠΡΕCΒΕΙΑΙ, corr. (Wyse, Poland, coll. c. 43, 6) W.-K., H.-L., K.[3] 8 ΧΡΗΜΑΤΙΖΕCΘΑΙ, *-ειν* Bl. (W.-K.[3]). 10 ΠΡΟΡΗΘ. 11 *εὑρόμενος* (Tyrrell, Richards) H.-L.: *εὑρισκόμενος*, quod def. Wil. II, 118. 15 addidi *τῆς*.
18 ⟨*καὶ*⟩ K. 20 ΟΙΕΑΝ. 23 ΤΟΝΝΥΝ, sed ο pro v. l. sup. ΟΝ superscr. 24 *καταστῇ* et 25 ⟨*ἐν*⟩ (Wyse, Bl., al.) W.-K., H.-L.; *καταστῇ . . ὅπλων* K.[3]: ΚΑΤΑCΤΗCΗΙ (Ι postmodo ins.).

γραμματέα τούτοις, τοὺς δὲ αἱρεθέντας ἄρχειν τὸν εἰσιόντα ἐνιαυτὸν αὐτοκράτορας, καὶ ἄν τι δέωνται συμβουλεύεσθαι μετὰ τῆς βουλῆς. ἑλέσθαι δὲ καὶ ἵππαρχον ἕνα ⟨καὶ ταξιάρχους δέκα⟩ καὶ φυλάρχους δέκα· τὸ δὲ λοιπὸν τὴν αἵρεσιν ποιεῖσθαι τούτων τὴν βουλὴν κατὰ τὰ γεγραμμένα. τῶν δ᾽ ἄλλων ἀρχῶν πλὴν τῆς βουλῆς καὶ τῶν στρατηγῶν, μὴ ἐξεῖναι μήτε τούτοις μήτε ἄλλῳ μηδενὶ πλεῖον ἢ ἅπαξ ἄρξαι τὴν αὐτὴν ἀρχήν. εἰς δὲ τὸν ἄλλον χρόνον ἵνα νεμηθῶσιν οἱ τετρακόσιοι εἰς τὰς τέτταρας λήξεις, ὅταν ἑκάστοις γίγνηται μετὰ τῶν ἄλλων βουλεύειν, διανειμάντων αὐτοὺς οἱ ἑκατὸν ἄνδρες.

XXXII. *οἱ μὲν οὖν ἑκατὸν οἱ ὑπὸ τῶν πεντακισχιλίων αἱρεθέντες, ταύτην ἀνέγραψαν τὴν πολιτείαν. ἐπικυρωθέντων δὲ τούτων ὑπὸ τοῦ πλήθους, ἐπιψηφίσαντος Ἀριστομάχου, ἡ μὲν βουλὴ ⟨ἡ⟩ ἐπὶ Καλλίου πρὶν διαβουλεῦσαι κατελύθη μηνὸς Θαργηλιῶνος τετράδι ἐπὶ δέκα, οἱ δὲ τετρακόσιοι εἰσῄεσαν ἐνάτῃ φθίνοντος Θαργηλιῶνος· ἔδει δὲ τὴν εἰληχυῖαν τῷ κυάμῳ βουλὴν εἰσιέναι δ´ ἐπὶ δέκα Σκιροφοριῶνος. ἡ μὲν οὖν ὀλιγαρχία τοῦτον κατέστη τὸν τρόπον, ἐπὶ Καλλίου μὲν ἄρχοντος, ἔτεσιν δ᾽ ὕστερον τῆς τῶν τυράννων ἐκβολῆς μάλιστα ἑκατόν, αἰτίων μάλιστα γενομένων Πεισάνδρου καὶ Ἀντιφῶντος καὶ Θηραμένους, ἀνδρῶν καὶ γεγενημένων εὖ, καὶ συνέσει καὶ γνώμῃ δοκούν-*
pag. 14 *των διαφέρειν.* ‖ *γενομένης δὲ ταύτης τῆς πολιτείας,*

---

1 sq. ᵋICIONTA. 2 *κἄν* S. 2 sq. CYNBOYΛΕΥCΘΑΙ. 4 *καὶ ταξ. δέκα* add. Wil. 5 TA (corr. TO)ΔΕΤΟΛ, corr. K. 6 ΠΡΙΝ pro *πλὴν* ut saepius. 8 *πλέον* H.-L., K.[3] 10 TOICACTOIC recte legit K. (*τοῖς αὐτοῖς* Tyrrell, Bl.[1]; ⟦*τοῖς*⟧ *αὐτοῖς* (ci. K.[3]) S., it. sed *ἐγγίγν.* Hude. Scripsi *ἑκάστοις* (IC pro K ut saepe). 11 ΗΓΝΗΝΤΑΙ pr. 12 Α[.]ΔΔΡΕΙC. 16 ⟨*ἡ*⟩ (Rutherf., H.) W.-K., H.-L., K.[3] 18 *εἰσῇσαν* H.-L. 19 *ἔδει* K.: ΕΤΙ. 23 prius *μάλιστα* del. H.-L.

οἱ μὲν πεντακισχίλιοι λόγῳ μόνον ᾑρέθησαν, οἱ δὲ τετρακόσιοι μετὰ τῶν δέκα τῶν αὐτοκρατόρων, εἰσελθόντες εἰς τὸ βουλευτήριον ἦρχον τῆς πόλεως, καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους πρεσβευσάμενοι κατελύοντο τὸν πόλεμον, ἐφ᾽ οἷς ἑκάτεροι τυγχάνουσιν ἔχοντες. οὐχ ὑπακουόντων δ᾽ ἐκείνων, εἰ μὴ καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης ἀφήσουσιν, οὕτως ἀπέστησαν.

XXXIII. μῆνας μὲν οὖν ἴσως τέτταρας διέμεινεν ἡ τῶν τετρακοσίων πολιτεία, καὶ ἦρξεν ἐξ αὐτῶν Μνησίλοχος δίμηνον ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, ⟨ὃς⟩ ἦρξε τοὺς ἐπιλοίπους δέκα μῆνας. ἡττηθέντες δὲ τῇ περὶ Ἐρέτριαν ναυμαχίᾳ, καὶ τῆς Εὐβοίας ἀποστάσης ὅλης πλὴν Ὠρεοῦ, χαλεπῶς ἐνεγκόντες ἐπὶ τῇ συμφορᾷ μάλιστα τῶν προγεγενημένων (πλείω γὰρ ἐκ τῆς Εὐβοίας ἢ τῆς Ἀττικῆς ἐτύγχανον ὠφελούμενοι), κατέλυσαν τοὺς τετρακοσίους, καὶ τὰ πράγματα παρέδωκαν τοῖς πεντακισχιλίοις τοῖς ἐκ τῶν ὅπλων, ψηφισάμενοι μηδεμίαν ἀρχὴν εἶναι μισθοφόρον. αἰτιώτατοι δ᾽ ἐγένοντο τῆς καταλύσεως Ἀριστοκράτης καὶ Θηραμένης, οὐ συναρεσκόμενοι τοῖς ὑπὸ τῶν τετρακοσίων γιγνομένοις· ἅπαντα γὰρ δι᾽ αὐτῶν ἔπραττον, οὐδὲν ἐπαναφέροντες τοῖς πεντακισχιλίοις. δοκοῦσι δὲ καλῶς πολιτευθῆναι κατὰ τούτους τοὺς καιρούς, πολέμου τε καθεστῶτος καὶ ἐκ τῶν ὅπλων τῆς πολιτείας οὔσης.

TESTIM. 8 *Harpocr. τετρακόσιοι.

ΕΡΗ
1 ΗΡΕΘΗCΑΝΗΡΕΘΗCΑΝΟΔΕ. 3 ἦρχόν ⟨τε⟩ (Hude) W.-K. 5 ΤΥΓ | ΤΕΧΑΝ ΟΥΚ. 6 ὑπακουόντων recte H.-L. 9 sq. ΜΝΑCΙΜΑΧΟC superscr. ΛΟ sup. ΜΑ, Μνησίλ. W.-K. 10 ⟨ὃς⟩ K., W.-K.; ⟨ὁ δ'⟩ H.-L. 13 ΩΡΙΟΥ. ⟨ταύτῃ⟩ τῇ συμφ. ci. W.-K. (τῇ σ. ⟨ταύτῃ⟩ Papabasil.). 18 ΜΙCΘ(pr. Τ)ΟΦΟΡΩΝ, corr. (Fränkel, al.) W.-H., H.-L., K.[3] 20 sq. ΓΕΝΟΜ pr., Ι ad Ε add. corr. (γενομ. K.[1], γι(γ)ν. Bl., Gennad., W.-K., H.-L.).

XXXIV. τούτους μὲν οὖν ἀφείλετο τὴν πολιτείαν ὁ δῆμος διὰ τάχους· ἔτει δ' ἕκτῳ μετὰ τὴν τῶν τετρακοσίων κατάλυσιν, ἐπὶ Καλλίου τοῦ Ἀγγελῆθεν ἄρχοντος, γενομένης τῆς ἐν Ἀργινούσσαις ναυμαχίας, πρῶτον μὲν τοὺς δέκα στρατηγοὺς τοὺς τῇ ναυμαχίᾳ νικῶντας συνέβη κριθῆναι μιᾷ χειροτονίᾳ πάντας, τοὺς μὲν οὐδὲ συνναυμαχήσαντας, τοὺς δ' ἐπ' ἀλλοτρίας νεὼς σωθέντας, ἐξαπατηθέντος τοῦ δήμου διὰ τοὺς παροργίσαντας· ἔπειτα βουλομένων Λακεδαιμονίων ἐκ Δεκελείας ἀπιέναι ἐφ' οἷς ἔχουσιν ἑκάτεροι καὶ εἰρή-
pag. 15 νην ἄγειν, ἔνιοι μὲν ἐσπούδαζον, τὸ δὲ πλῆθος ‖ οὐχ ὑπήκουσεν ἐξαπατηθέντες ὑπὸ Κλεοφῶντος, ὃς ἐκώλυσε γενέσθαι τὴν εἰρήνην, ἐλθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν μεθύων καὶ θώρακα ἐνδεδυκώς, οὐ φάσκων ἐπιτρέψειν, ἐὰν μὴ πάσας ἀφιῶσι Λακεδαιμόνιοι τὰς πόλεις. οὐ χρησάμενοι δὲ καλῶς τότε τοῖς πράγμασι, μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἔγνωσαν τὴν ἁμαρτίαν. τῷ γὰρ ὕστερον ἔτει, ἐπ' Ἀλεξίου ἄρχοντος, ἠτύχησαν τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίαν, ἐξ ἧς συνέβη κύριον γενόμενον τῆς πόλεως Λύσανδρον, καταστῆσαι τοὺς τριάκοντα τρόπῳ τοιῷδε. τῆς εἰρήνης γενομένης αὐτοῖς, ἐφ' ᾧ τε πολιτεύσονται τὴν πάτριον πολιτείαν, οἱ μὲν δημοτικοὶ διασῴζειν ἐπειρῶντο τὸν δῆμον, τῶν δὲ γνω-

TESTIM. 4 sqq. *schol. Arist. Ran. 1532.

1 O(Y)N add. s. v. 2 ὁ δῆμος s. vers. ЄΒΔΟΜΩ, corr. (post K.) W.-K.[2.3] (W.-K.[1], Poland κατάστασιν v. 3 et ἑβδόμῳ v. 2). 4 ΑΡΓΙΝΟΥCCAC (Wn. -OYCAC) pr., corr. -AIC (-OYCCAIC Wn.). 8 ЄΞΑΠΑΤΗΘЄΝΤЄC, corr. K. 10 ΑΝΙЄΝΑΙ, corr. (c. schol. Aristoph.) Wyse, Bl., al. (W.-K., H.-L., K.[3]); ΚΑΙЄΦΟΙCЄΧΟΥCΙΝΙΡΗΝΗΝЄΚΑΤЄΡΟΙΑΓЄΙΝ, corr. W.-K. e schol. Ar. (ἑκάτεροι εἰρ. K., H.-L.). Scil. in archet. ἐφ' οἷς .. ἑκάτ. supra v. adscr. fuit. 15 ἀφῶσι (schol. Ar., Naber, Gennad., Richards) W.-K., H.-L. Cf. supra ἀπιέναι. 22 ⟨κατὰ⟩ τὴν Hude, v. Kb. 23 διασώσειν K.[1] (C in chart. supra Z).

ρίμων οἱ μὲν ἐν ταῖς ἑταιρείαις ὄντες, καὶ τῶν φυγάδων οἱ μετὰ τὴν εἰρήνην κατελθόντες, ὀλιγαρχίας ἐπεθύμουν, οἱ δ' ἐν ἑταιρείᾳ μὲν οὐδεμιᾷ συγκαθεστῶτες, ἄλλως δὲ δοκοῦντες οὐδενὸς ἐπιλείπεσθαι τῶν πολιτῶν, τὴν πάτριον πολιτείαν ἐζήτουν· ὧν ἦν μὲν καὶ Ἀρχῖνος καὶ Ἄνυτος καὶ Κλειτοφῶν καὶ Φορμίσιος καὶ ἕτεροι πολλοί, προειστήκει δὲ μάλιστα Θηραμένης. Λυσάνδρου δὲ προσθεμένου τοῖς ὀλιγαρχικοῖς, καταπλαγεὶς ὁ δῆμος ἠναγκάσθη χειροτονεῖν τὴν ὀλιγαρχίαν. ἔγραψε δὲ τὸ ψήφισμα Δρακοντίδης Ἀφιδναῖος.

XXXV. *οἱ μὲν οὖν τριάκοντα τοῦτον τὸν τρόπον κατέστησαν ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος. γενόμενοι δὲ κύριοι τῆς πόλεως, τὰ μὲν ἄλλα τὰ δόξαντα περὶ τῆς πολιτείας παρεώρων, πεντακοσίους δὲ βουλευτὰς καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς καταστήσαντες ἐκ προκρίτων ἐκ τῶν χιλίων, καὶ προσελόμενοι σφίσιν αὐτοῖς τοῦ Πειραιῶς ἄρχοντας δέκα, καὶ τοῦ δεσμωτηρίου φύλακας ἕνδεκα, καὶ μαστιγοφόρους τριακοσίους ὑπηρέτας, κατεῖχον τὴν πόλιν δι' ἑαυτῶν. τὸ μὲν οὖν πρῶτον μέτριοι τοῖς πολίταις ἦσαν καὶ προσεποιοῦντο διώκειν τὴν πάτριον πολιτείαν, καὶ τούς τ' Ἐφιάλτου καὶ Ἀρχεστράτου νόμους τοὺς περὶ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν καθεῖλον ἐξ Ἀρείου πάγο[υ], καὶ τῶν Σόλωνος θεσμῶν ὅσοι διαμφισβητή-*

TESTIM. 10 *schol. Arist. Vesp. 157. 16 Bekk. An. 235, 31.

---

2 ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΝ, corr. (Bl., al.) W.-K., H.-L., K.[3] 4 ΑΛΩC ЄΠΙΛΙΠ corr. K. (*ἀπολ.* Gennad., al., H.-L., cf. c. 20, 2). 5 *ἐζήλουν* contra chart. H.-L. 6 ΑΝΝΥΤΟC. 12 ΚΑΤЄCΤΗCЄ, corr. K. 15 *ἐκ τῶν χιλίων* del. Marindin; *ἐκ τῶν πεντακισχ.* scr. H.-L., *ἐκ προκρίτων πεντακ.* ci. W.-K.[3]; *ἐκ τῶν φυλῶν* Hude; *ἐκ τ. ⟨φ.⟩ χιλίων* Papageorg. 16 ΠΙΡΑΙΩC (pr. ΑΩC), tum -ΑΙЄΩC (*Πειραιέως* K., W.-K.). 18 *ὑπηρέτας* del. Rutherf. 19 *δι' αὐτῶν* (Jos. Mayor) H.-L. 20 ΔΙΟΙΚЄΙΝ (K.), em. coll. c. 13, 4 (Condos, Gertz) W.-K., H.-L.

σεις εἶχον, καὶ τὸ κῦρος ὃ ἦν ἐν τοῖς δικασταῖς κατέλυσαν, ὡς ἐπανορθοῦντες καὶ ποιοῦντες ἀναμφισβήτη-
pag. 16 τον τὴν πολιτείαν· οἷον ‖ περὶ τοῦ δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ ᾧ ἂν ἐθέλῃ κύριον ποιήσαντες καθάπαξ, τὰς δὲ προσούσας δυσκολίας, 'ἐὰν μὴ μανιῶν ἢ γήρως ⟨ἕνεκα⟩ ἢ γυναικὶ πιθόμενος', ἀφεῖλον ὅπως μὴ ᾖ τοῖς συκοφάνταις ἔφοδος· ὁμοίως δὲ τοῦτ' ἔδρων καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν ταῦτ' ἐποίουν, καὶ τοὺς συκοφάντας καὶ τοὺς τῷ δήμῳ πρὸς χάριν ὁμιλοῦντας παρὰ τὸ βέλτιστον καὶ κακοπράγμονας ὄντας καὶ πονηροὺς ἀνῄρουν, ἐφ' οἷς ἔχαιρον ἡ πόλις γιγνομένοις ἡγούμενοι τοῦ βελτίστου χάριν ποιεῖν αὐτούς. ἐπεὶ δὲ τὴν πόλιν ἐγκρατέστερον ἔσχον, οὐδενὸς ἀπείχοντο τῶν πολιτῶν, ἀλλ' ἀπέκτεινον τοὺς καὶ ταῖς οὐσίαις καὶ τῷ γένει καὶ τοῖς ἀξιώμασιν προέχοντας, ὑπεξαιρούμενοί τε τὸν φόβον καὶ βουλόμενοι τὰς οὐσίας διαρπάζειν· καὶ χρόνου διαπεσόντος βραχέος, οὐκ ἐλάττους ἀνῃρήκεσαν ἢ χιλίους πεντακοσίους.

XXXVI. οὕτως δὲ τῆς πόλεως ὑποφερομένης, Θηραμένης ἀγανακτῶν ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις, τῆς μὲν ἀσελγείας αὐτοῖς παρῄνει παύσασθαι, μεταδοῦναι δὲ τῶν πραγμάτων τοῖς βελτίστοις. οἱ δὲ πρῶτον ἐναντιωθέντες, ἐπεὶ διεσπάρησαν οἱ λόγοι πρὸς τὸ πλῆθος, καὶ πρὸς τὸν Θηραμένην οἰκείως εἶχον οἱ πολλοί, φοβη-

---

3 sq. *οἷον ⟨τὸν⟩ — ἐποίησαν* W.-K.; sed ad testantem *κύριος* refertur. *δὲ* v. 4 del. Condos, Pantazides. 4 *⟨τις⟩ ἐθέλῃ* H.-L., sed v. Dem. 46, 14. 5 ΓΗΡΩΝ; *γήρως ⟨ἕνεκα⟩* Wyse, Bl.; plura add. (ex Dem. l. c.) Poland, H.-L.; def. tradita Kb. (*μανιῶν* et *γηρῶν* partic.; sed v. Hyperid. c. Athen. col. 8 § 17; *μανίαι* Arist. Pac. 65 al.). 10 *καὶ* ante *κακοπρ.* del. W.-K. 11 *ἔχαιρεν* (Sidgwick, Rutherf.) W.-K. 14 ΑΠΕΚΤΕΙΝΑΝ, em. (Bl., Condos) W.-K., H.-L. 15 ΥΠΟΕΞ. 17 *διελθόντος* ci. H., Bernardakis (adv. numeros). Cf. Kb. 22 ΠΡΩΤΟΙ (*πρῶτον ⟨μὲν⟩* et *ἐπεὶ ⟨δὲ⟩* Sakorr.).

θέντες μὴ προστάτης γενόμενος τοῦ δήμου, καταλύσῃ τὴν δυναστείαν, καταλέγουσιν τῶν πολιτῶν τρισχιλίους, ὡς μεταδώσοντες τῆς πολιτείας. Θηραμένης δὲ πάλιν ἐπιτιμᾷ καὶ τούτοις, πρῶτον μὲν ὅτι βουλόμενοι μεταδοῦναι τοῖς ἐπιεικέσι τρισχιλίοις μόνοις μεταδιδόασι, ὡς ἐν τούτῳ τῷ πλήθει τῆς ἀρετῆς ὡρισμένης, ἔπειθ' ὅτι δύο τὰ ἐναντιώτατα ποιοῦσιν, βίαιόν τε τὴν ἀρχήν, καὶ τῶν ἀρχομένων ἥττω κατασκευάζοντες. οἱ δὲ τούτων μὲν ὠλιγώρησαν, τὸν δὲ κατάλογον τῶν τρισχιλίων πολὺν μὲν χρόνον ὑπερεβάλλοντο καὶ παρ' αὐτοῖς ἐφύλαττον τοὺς ἐγνωσμένους, ὅτε δὲ καὶ δόξειεν αὐτοῖς ἐκφέρειν, τοὺς μὲν ἐξήλειφον τῶν ⟨ἐγ⟩γεγραμμένων, τοὺς δ' ἀντενέγραφον τῶν ἔξωθεν.

XXXVII. *ἤδη δὲ τοῦ χειμῶνος ἐνεστῶτος, καταλαβόντος Θρασυβούλου μετὰ τῶν φυγάδων Φυλήν, καὶ κατὰ τὴν στρατιὰν ἣν ἐξήγαγον οἱ τριάκοντα κακῶς ἀποχωρήσαντες, ἔγνωσαν τῶν μὲν ἄλλων τὰ ὅπλα παρελέσθαι, Θηραμένην δὲ διαφθεῖραι τόνδε ⟨τὸν⟩ τρόπον. νόμους εἰσήνεγκαν εἰς τὴν βουλὴν δύο κελεύοντες ‖ ἐπι-* pag. 17
χειροτονεῖν, ὧν ὁ μὲν εἷς αὐτοκράτορας ἐποίει τοὺς τριάκοντα, τῶν πολιτῶν ἀποκτεῖναι τοὺς μὴ τοῦ καταλόγου μετέχοντας τῶν τρισχιλίων, ὁ δ' ἕτερος ἐκώλυε κοινωνεῖν τῆς παρούσης πολιτείας, ὅσοι τυγχάνουσιν τὸ ἐν Ἠετιωνείᾳ τεῖχος κατασκάψαντες, ἢ τοῖς τετρακοσίοις ἐναντίον τι πράξαντες, ⟦ἢ⟧ τοῖς κατασκευάσασι τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν· ὧν ἐτύγχανεν ἀμφοτέρων

---

2 ΔΙϹΧΙΛΙΟΥϹ. 4 *ἐπετίμα* Gennadios. 10 ΥΠΕΡΒΑΛΛ *ὑπ.* ⟨*ἐκφέρειν*⟩ Gertz; cf. Kb. 12 ⟨*ἐγ*⟩*γεγρ.* (H.) W.-K., H.-L. 15 *καὶ* del. W.-K.; contra *οἱ τριάκοντα* v. 16 del. (Richards) H.-L. 16 *στρατείαν* W.-K. absque necessitate (v. ad c. 22, 8) et adv. numeros (praef. § 6). 17 sq. ΠΑΡΙΕϹΘΑΙ cum Є supra Ι. 18 ⟨*τὸν*⟩ (post multos) W.-K., H.-L. 23 ΟϹϹΟΙ. 25 *ἢ* del. (H., Hude) W.-K., H.-L.

κεκοινωνηκὼς ὁ Θηραμένης, ὥστε συνέβαινεν ἐπικυρωθέντων τῶν νόμων, ἔξω τε γίγνεσθαι τῆς πολιτείας αὐτόν, καὶ τοὺς τριάκοντα κυρίους εἶναι θανατοῦντας. ἀναιρεθέντος δὲ Θηραμένους, τά τε ὅπλα παρείλοντο πάντων πλὴν τῶν τρισχιλίων, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πολὺ πρὸς ὠμότητα καὶ πονηρίαν ἐπέδοσαν. πρέσβεις ⟨δὲ⟩ πέμψαντες εἰς Λακεδαίμονα τοῦ τε Θηραμένους κατηγόρουν, καὶ βοηθεῖν ἑαυτοῖς ἠξίουν· ὧν ἀκούσαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, Καλλίβιον ἀπέστειλαν ἁρμοστὴν καὶ στρατιώτας ὡς ἑπτακοσίους, οἳ τὴν ἀκρόπολιν ἐλθόντες ἐφρούρουν.

XXXVIII. μετὰ δὲ ταῦτα καταλαβόντων τῶν ἀπὸ Φυλῆς τὴν Μουνιχίαν, καὶ νικησάντων μάχῃ τοὺς μετὰ τῶν τριάκοντα βοηθήσαντας, ἐπαναχωρήσαντες μετὰ τὸν κίνδυνον οἱ ἐκ τοῦ ἄστεως, καὶ συναθροισθέντες εἰς τὴν ἀγορὰν τῇ ὑστεραίᾳ, τοὺς μὲν τριάκοντα κατέλυσαν, αἱροῦνται δὲ δέκα τῶν πολιτῶν αὐτοκράτορας ἐπὶ τὴν τοῦ [πο]λέμου κατάλυσιν. οἱ δὲ παραλαβόντες τὴν ἀρχήν, ἐφ' οἷς μὲν ᾑρέθησαν οὐκ ἔπραττον, ἔπεμπον δ' εἰς Λακεδαίμονα βοήθειαν μεταπεμπόμενοι, καὶ χρήματα δανειζόμενοι. χαλεπῶς δὲ φερόντων ἐπὶ τούτοις τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ, φοβούμενοι μὴ καταλυθῶσιν τῆς ἀρχῆς, καὶ βουλόμενοι καταπλῆξαι τοὺς ἄλλους,

---

TESTIM. 17 Bekk. An. 236, 1.

---

3 θανατοῦν (Lacon, Keil) H.-L. (Xen. Hell. II, 3, 51), θανατοῦν αὐτόν Poland. Sed v. Thuc. 5, 34. 8, 51, al. (Condos).
6 lac. post ἐπέδοσαν stat. W.-K. (cf. Lit. Centralbl. 1893, p. 1713); H.-L. v. 7 ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΑΟΙ (Λακεδαίμονα, οἳ) agnoscere in chart. sibi videntur, sed perperam (est aliquid deletum, tum Α superscr. ab al. m.); ⟨δὲ⟩ post πρ. add. (Jos. Mayor, Bl., al.) H.-L. 8 ΑΥΤΟΙϹ (αὐτοῖς K., H.-L., αὑτοῖς W.-K.). 13 ΜΟΥΝΥΧΙΑΝ (it. p. 61, 7). 15 ϹΥΝΑϹΘΡΟΙϹΘ. 19 ΕΝΟΙϹ.
19 sq. neque ἔπεμψαν (H.-L.), neque ἐ[πρέσβευ]σ[αν (K., W.-K.[1.2]).
23 pr. ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΙΜΗΚΑΤΑΛΥΘΩϹΙΤΗ[Ϲ]ΑΡΧΗϹΚΑΙΕΟΥ-

ὅπερ ἐγένετο, συλλαβόντες Δημάρετον οὐδενὸς ὄντα δεύτερον τῶν πολιτῶν, ἀπέκτειναν καὶ τὰ πράγματα βεβαίως εἶχον, συναγωνιζομένου Καλλιβίου τε καὶ τῶν Πελοποννησίων τῶν παρόντων, καὶ πρὸς τούτοις ἐνίων τῶν ἐν τοῖς ἱππεῦσι· τούτων γάρ τινες μάλιστα τῶν πολιτῶν ἐσπούδαζον, μὴ κατελθεῖν τοὺς ἀπὸ Φυλῆς. ὡς δ' οἱ τὸν Πειραιέα καὶ τὴν Μουνιχίαν ἔχοντες, ἀποστάντος ἅπαντος τοῦ δήμου πρὸς αὐτούς, ἐπεκράτουν τῷ πολέμῳ, τότε καταλύσαντες τοὺς δέκα τοὺς πρώτους αἱρεθέντας, ἄλλους εἵλοντο δέκα τοὺς βελτίστους εἶναι δοκοῦντας, ἐφ' ὧν συνέβη καὶ τὰς διαλύσεις ‖ pag. 18 γενέσθαι καὶ κατελθεῖν τὸν δῆμον, συναγωνιζομένων καὶ προθυμουμένων τούτων. προειστήκεσαν δ' αὐτῶν μάλιστα Ῥίνων τε ὁ Παιανιεὺς καὶ Φάυλλος ὁ Ἀχερδούσιος· οὗτοι γὰρ πρίν τε Παυσανίαν [τ'] ἀφικέσθαι διεπέμποντο πρὸς τοὺς ἐν Πειραιεῖ, καὶ ἀφικομένου συνεσπούδασαν τὴν κάθοδον. ἐπὶ πέρας γὰρ ἤγαγε τὴν εἰρήνην καὶ τὰς διαλύσεις Παυσανίας ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεύς, μετὰ τῶν δέκα διαλλακτῶν τῶν ὕστερον ἀφικομένων ἐκ Λακεδαίμονος, οὓς αὐτὸς ἐσπούδασεν ἐλθεῖν. οἱ δὲ περὶ τὸν Ῥίνωνα διά τε τὴν εὔνοιαν τὴν εἰς τὸν δῆμον ἐπῃνέθησαν, καὶ λαβόντες τὴν ἐπιμέλειαν ἐν ὀλιγαρχίᾳ, τὰς εὐθύνας ἔδοσαν [ἐ]ν δημοκρατίᾳ, καὶ οὐδεὶς οὐδὲν ἐνεκάλεσεν αὐτοῖς, οὔτε

ΛΟΜΕΝΟΙ; deleta omnia a ΜΗ (ita Wn.) usque ad ΜΕΝΟΙ.
1 Δημάρ. (Bl.) W.-K., H.-L., K.[3] 3 -νιζομέν[ων] H.-L., non recte. 4 -ΝΗΣΩΝ. 7 ΠΙΡΑΙΑ pr. 8 ΑΠΑΝΤΟΣ corr.; id. pr. fuisse vid. (K., Bl.). ΠΡΟΣΑΥΤΗΝ (corr. Bl., al.). 14 sq. ΑΧΕΡΔΟΥΣΥΙΟΣ (corr. Bywater, al.). 15 πρίν τε Π. ἀφ. em. (Richards) H.-L., W.-K.[2.3]: πρὶν ἢ Π. τ' ἀφικ. 16 ΠΙΡΑΙ pr., add. est Ι et super eam Ε. ΑΦΙΚΝΟΜΕΝΟΥΣ πεντεκαίδεκα sec. Xen. Hell. II, 4, 38 ci. K.-W.[2.3] (cf. Keil Herm. XXXII, 406). 23 post ἐπιμέλειαν . . ΣΟΥΣ, sed deleta (εὐθὺς leg. H.-L.). 23 sq. ἐν δημ. (Wyse, ἐν τῇ δ. Bl.) W.-K., H.-L.

τῶν ἐν ἄστει μεινάντων, οὔτε τῶν ἐν Πειραιέως κατελθόντων, ἀλλὰ διὰ ταῦτα καὶ στρατηγὸς εὐθὺς ἡρέθη Ῥίνων.

XXXIX. *ἐγένοντο δ' αἱ διαλύσεις ἐπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος κατὰ τὰς συνθήκας τάσδε. τοὺς βουλομένους Ἀθηναίων τῶν ἐν ἄστει μεινάντων ἐξοικεῖν, ἔχειν Ἐλευσῖνα ἐπιτίμους ὄντας καὶ κυρίους καὶ αὐτοκράτορας ἑ[αυ]τῶν καὶ τὰ αὑτῶν καρπουμένους. τὸ δ' ἱερὸν εἶναι κοινὸν ἀμφοτέρων, ἐπιμελεῖσθαι δὲ Κήρυκας καὶ Εὐμολπίδας κατὰ τὰ πάτρια. μὴ ἐξεῖναι δὲ μήτε τοῖς Ἐλευσινόθεν εἰς τὸ ἄστυ μήτε τοῖς ἐκ τοῦ ἄστεως Ἐλευσῖνάδ' εἰσιέναι, πλὴν μυστηρίοις ἑκατέρους. συντελεῖν δὲ ἀπὸ τῶν προσιόντων εἰς τὸ συμμαχικόν, καθάπερ τοὺς ἄλλους Ἀθηναίους. ἐὰν δέ τινες τῶν ἀπιόντων οἰκίαν λαμβάνωσιν Ἐλευσῖνι, συμπείθειν τὸν κεκτημένον· ἐὰν δὲ μὴ συμβαίνωσιν ἀλλήλοις, τιμητὰς ἑλέσθαι τρεῖς ἑκάτερον, καὶ ἥντιν' ἂν οὗτοι τάξωσιν τιμὴν λαμβάνειν. Ἐλευσινίων δὲ συνοικεῖν οὓς ἂν αὐτοὶ βούλωνται. τὴν δ' ἀπογραφὴν εἶναι τοῖς βουλομένοις ἐξοικεῖν, τοῖς μὲν ἐπιδημοῦσιν ἀφ' ἧς ἂν ὀμόσωσιν τοὺς ὅρκους δ[έκ]α ἡμερῶν, τὴν δ' ἐξοίκησιν εἴκοσι, τοῖς δ' ἀποδημοῦσι ἐπειδὰν ἐπιδημήσωσιν κατὰ ταὐτά. μὴ ἐξεῖναι δὲ ἄρχειν μηδεμίαν ἀρχὴν τῶν ἐν τῷ ἄστει τὸν Ἐλευσῖνι κατοικοῦντα, πρὶν ἂν ἀπογρά-*

---

1 ΠΙΡΑΙΩC pr., Є ad AI add. corr. 6 ΑΘΗΝΑΙΩΝ supra v. ab al. m. (del. W.-K., H.-L., adv. numeros [*-χοντος . . τάσδε* ∾ *τοὺς . . τῶν*]). 7 ΤΟΡЄC pr. 8 *ἑαυτῶν* (Jackson) recte W.-K., K.[3] 12 ΔЄΙЄΝΑΙ, sed . ΔЄΙCΙЄΝ· in mg. (Wn.); *δ' εἰσ.* W.-K.[3] ΠΡΙΝ. ad *ἑκατ.* in mg. ·ЄΤЄ· 17 *ἑκάτερον* (Bury, Richards, Papabasil., Hude) W.-K., H.-L., K.[3]: ЄΚΑΤЄΡΩΝ. 19 *αὐτοὶ* Richards, Herw.: *οὗτοι*. Nescio an etiam *οἳ* (*ὅσοι*) pro *οὓς* scr. sit. Dicitur *συνοικεῖν* de civitatis communione. ΒΟΥΛΟΝΤΑΙ. 21 ΟΜΩCΩCΙΝ. *δέκα* H.-L., W.K., K.[3] 24 *ἀπογράψηται* (Bl.) W.-K., H.-L. (chart. ΑΠΟΓΡΑΨΗ|-ΨΗΤΑΙ, del. priore Ψ).

ψηται πάλιν ἐν τῷ ἄστει κατοικεῖν. τὰς δὲ ‖ δίκας τοῦ pag. 19 φόνου εἶναι κατὰ τὰ πάτρια, εἴ τίς τινα αὐτόχειρ ἀπέκτεινεν ἢ ἔτρωσεν. τῶν δὲ παρεληλυθότων μηδενὶ πρὸς μηδένα μνησικακεῖν ἐξεῖναι, πλὴν πρὸς τοὺς τριάκοντα καὶ τοὺς δέκα καὶ τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς τοῦ Πειραιέως ἄρξαντας, μηδὲ πρὸς τούτους, ἐὰν διδῶσιν εὐθύνας. εὐθύνας δὲ δοῦναι τοὺς μὲν ἐν Πειραιεῖ ἄρξαντας ἐν τοῖς ἐν Πειραιεῖ, τοὺς δ' ἐν τῷ ἄστει ἐν τοῖς τὰ τιμήματα παρεχομένοις· εἴθ' οὕτως ἐξοικεῖν τοὺς ⟨μὴ⟩ ἐθέλοντας. τὰ δὲ χρήματα ἃ ἐδανείσαντο εἰς τὸν πόλεμον ἑκατέρους ἀποδοῦναι χωρίς.

XL. γενομένων δὲ τοιούτων τῶν διαλύσεων, καὶ φοβουμένων, ὅσοι μετὰ τῶν τριάκοντα συνεπολέμησαν, καὶ πολλῶν μὲν ἐπινοούντων ἐξοικεῖν, ἀναβαλλομένων δὲ τὴν ἀπογραφὴν εἰς τὰς ἐσχάτας ἡμέρας, ὅπερ εἰώθασι ποιεῖν ἅπαντες, Ἀρχῖνος συνιδὼν τὸ πλῆθος καὶ βουλόμενος κατασχεῖν αὐτούς, ὑφεῖλε τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας τῆς ἀπογραφῆς, ὥστε συναναγκασθῆναι μένειν πολλοὺς ἄκοντας ἕως ἐθάρρησαν. καὶ δοκεῖ τοῦτό τε

TESTIM. 5 Bekk. Anecd. 235, 32.

1 τῷ s. v. (cf. c. 19, 2). 2 ΠΟΝΟΥ pr., ΦΟΝΟΥ superscr. al. m. 2 sq. ΑΥΤΟΧΙΡΑϾΚΤΙϹΙϾ(Ο Wn.)ΗΡΩϹΑϹΤΩΝ pr., s. v. Ͼ ad ΧΙΡ et ΚΤΙ, Ͼ vel ΙϾ (hoc sec. K.) ad Η; deletae litt. ϾΗ. In ipsa charta etiam peior confusio ductuum apparet quam in ect. Hinc αὐτοχειρίᾳ ἔκτεινεν (Wyse) W.-K., H.-L.; -όχειρ v. L., cf. Plat. Leg. IX, 865 B al. (v. S.); ἢ ἔτρωσεν W.-K., H.-L. 5 puto καὶ τοὺς ⟨δέκα τοὺς⟩ τοῦ Π., cf. c. 35, 1, Xen. Hel. 2, 4, 38. 6 ΠΙΡΑΙΑΙΩϹ (Ͼ superscr.). 7 ΠΙΡΑΙΙ (prius Ι insertum) pr., -ΑΙϾΙ corr. 8 ΠΙΡΑΙΙ pr., -ΑΙϾΙ corr. δ' supra v. 9 cf. Wil. II, 217. 10 ΤΟΥϹ^Δ ϾΘϾΛΟΝΤΑϹ (casu obscuratae litt. ΘϾ); Δ ab ead. m. Posui μὴ pro δὲ (neque enim in hoc decreto sicut c. 29. 30 ἐθέλειν pro βούλεσθαι obtinet), scripsique εἴθ' pro εἶθ' („sive qui nolunt, emigranto ut supra scriptum est"). Propter εἴτε cf. Plat. Soph. 224 E al. 14 ἐπινοούντων μὲν (Bl.) H.-L. 15 ἀπογραφὴν (Bl., H., Papabasil.) W.-K., H.-L.: ΑΝΑΓΡ. 15 sq. ϾΙΩΘΑϹΙΝ.

πολιτεύσασθαι καλῶς Ἀρχῖνος, καὶ μετὰ ταῦτα γραψάμενος τὸ ψήφισμα τὸ Θρασυβούλου παρανόμων, ἐν ᾧ μετεδίδου τῆς πολιτείας πᾶσι τοῖς ἐκ Πειραιέως συγκατελθοῦσι, ὧν ἔνιοι φανερῶς ἦσαν δοῦλοι, καὶ τρίτον, ἐπεί τις ἤρξατο τῶν κατεληλυθότων μνησικακεῖν, ἀπαγαγὼν τοῦτον ἐπὶ τὴν βουλήν, καὶ πείσας ἄκριτον ἀποκτεῖναι, λέγων ὅτι νῦν δείξουσιν, εἰ βούλονται τὴν δημοκρατίαν σῴζειν καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν· ἀφέντας μὲν γὰρ τοῦτον προτρέψειν καὶ τοὺς ἄλλους, ἐὰν δ' ἀνέλωσιν παράδειγμα ποιήσειν ἅπασιν. ὅπερ καὶ συνέπεσεν· ἀποθανόντος γὰρ οὐδεὶς πώποτε ὕστερον ἐμνησικάκησεν. ἀλλὰ δοκοῦσι κάλλιστα δὴ καὶ πολιτικώτατα ἁπάντων καὶ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ χρήσασθαι ταῖς προγεγενημέναις συμφοραῖς· οὐ γὰρ μόνον τὰς περὶ τῶν προτέρων αἰτίας ἐξήλειψαν, ἀλλὰ καὶ τὰ χρήματα Λακεδαιμονίοις, ἃ οἱ τριάκοντα πρὸς τὸν πόλεμον ἔλαβον, ἀπέδοσαν κοινῇ, κελευουσῶν τῶν συνθηκῶν ἑκατέρους ἀποδιδόναι χωρίς, τούς τ' ἐκ τοῦ ἄστεως καὶ τοὺς ἐκ τοῦ Πειραιέως, ἡγούμενοι τοῦτο πρῶτον ἄρχειν δεῖν τῆς ὁμονοίας· ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις πόλεσιν, οὐχ οἷον ἔτι προστιθέασιν τῶν οἰκείων οἱ δημοκρατή-
pag. 20 *σαντες, ἀλλὰ καὶ τὴν ‖ χώραν ἀνάδ[ασ]το[ν] ποιοῦσιν. διελύθησαν δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ἐλευσῖνι κατοικήσαντας, ἔτει τρίτῳ μετὰ τὴν ἐξοίκησιν, ἐπὶ Ξε[ν]αινέτου ἄρχοντος.*

---

3 ΠΙΡΑΙΟΙC pr., -ΑΙΕΩC corr. 5 *παρεληλ.* ut c. 39, 6? Papageorg. 12 *ἀλλὰ* (Richards) recte W.-K., H.-L. ΔΟΚΟΥCΙΝ 18 *ἀποδοῦναι* Papabasil. ut c. 39 extr. 19 ΠΙΡΑΙΑΙΩC pr., corr. Є pro ΑΙ altero. 20 *δεῖν*] ΔЄΝ pr. 21 *ἔτι προστ.*] *ἐπιπροστ.* (Gennadios) W.-K. (*οὐχ ὅτι* del. *οἷον* ci. Jos. Mayor). *δῆμοι κρατήσ.* (v. L., Hude) W.-K., H.-L. Est *δημοκρατήσ.* ut *μοναρχήσαντες, ὀλιγαρχήσαντες*; cf. Lit. Centralbl. 1893, p. 1713. 22 vid. ΑΝΑΔΑΝΤΟΝ (-ΟΝΤΟΝ; -ΟΝΤΟ. Wn.) fuisse. 23 *ἐν* s. v. (del. H.-L.). *ἐξοικήσ.* legebatur falso (*κατοικ.* et. Wn., W.-K.[3]). 24 ΞЄ. ЄΝЄΤΟΥ sec. Wn., sed K. ΑΙ potius agnoscit.

XLI. ταῦτα μὲν οὖν ἐν τοῖς ὕστε[ρο]ν συνέβη γενέσθαι καιροῖς, τότε δὲ κύριος ὁ δῆμος γενόμενος τῶν πραγμάτων, ἐνεστήσατο τὴν νῦν οὖσαν πολιτείαν, ἐπὶ Πυθοδώρου μὲν ἄρχοντος, δοκοῦντος δὲ δικαίως τοῦ δήμου λαβεῖν τὴν π[ο]λιτείαν, διὰ τὸ ποιήσασθαι τὴν κάθοδον δι' αὑτοῦ τὸν δῆμον. ἦν δὲ τῶν μεταβολῶν ἑνδεκάτη τὸν ἀριθμὸν αὕτη. πρώτη μὲν γὰρ ἐγένετο μετάστασις τῶν ἐξ ἀρχῆς, Ἴωνος καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικησάντων· τότε γὰρ πρῶτον εἰς τὰς τέτταρας συνενεμήθησαν φυλάς, καὶ τοὺς φυλοβασιλέας κατέστησαν. δευτέρα δὲ καὶ πρώτη μετὰ ταῦτα ⟨μεταβολὴν⟩ ἔχουσα πολιτείας τάξις ἡ ἐπὶ Θησέως γενομένη, μικρὸν παρεγκλίνουσα τῆς βασιλικῆς. μετὰ δὲ ταύτην ἡ ἐπὶ Δράκοντος, ἐν ᾗ καὶ νόμους ἀνέγραψαν πρῶτον. τρίτη δ' ἡ μετὰ τὴν στάσιν ἡ ἐπὶ Σόλωνος, ἀφ' ἧς ἀρχὴ δημοκρατίας ἐγένετο. τετάρτη δ' ἡ ἐπὶ Πεισιστράτου τυραννίς. πέμπτη δ' ἡ μετὰ ⟨τὴν⟩ τῶν τυράννων κατάλυσιν ἡ Κλεισθένους, δημοτικωτέρα τῆς Σόλωνος. ἕκτη δ' ἡ μετὰ τὰ Μηδικά, τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς ἐπιστατούσης. ἑβδόμη δὲ [καὶ] μετὰ ταύτην, ἣν Ἀριστείδης μὲν ὑπέδειξεν, Ἐφιάλτης δ' ἐπετέλεσεν

TESTIM. § 2 Cato ap. Cic. de rep. II, 1, 2.

---

3 νῦν K. recte (et. Wn.). 4 Πυθοδώρου] Εὐκλείδου profecto exspectatur, cf. p. 62, 4; post ἄρχ. lac. stat. W.-K. 5 ἐξουσία|ν K., πολιτ(ε)ιαν (Bl.[2]) confirmat Wn. 6 ΔΙΑΥΤΟΥ (Υ in fine postmodo additum ab ead. m.). τὸν δῆμον del. W.-K. 8 ΜΕΤΑΤΑCIC Wn. (prob. K.), μετάστασις W.-K.[3] ([κα]τάστασις ego ed. 2, [ἡ κ]ατάστ. K.). ΑΙΩΝΟC pr. 9 -κισάντων K. (corr. Bl., contra chart., ut putat K.). ΤΕCCΑΡΑC. 10 -σιλέας recte W.-K., H.-L. 11 ΤΑΥΤΗΝ, sed pr. ΤΑΥΤΑ, quod nunc recepi inserens μεταβολὴν (μετάστασιν pro μετὰ ταύτην Weil). Tum ΕΧΟΥCΑΙ (ι del.) ΠΟΛΙΤΕΙΑΝΤΑΞΙΝ; corr. πολ-ας Wyse, Pantazid.; et. τάξις Weil, Wil., sed hic (I, 186) ἔχ. τι πολ-ας, coll. Polit. B 1272 b, 9 (sic W.-K.[3]). 20 δὲ καὶ] δὲ ἡ (Jos. Mayor, v. L.) W.-K., H.-L. Cf. p. 66, 4 et supra v. 11.

καταλύσας τὴν Ἀρεοπαγῖτιν βουλήν· ἐν ᾗ πλεῖστα συνέβη τὴν πόλιν διὰ τοὺς δημαγωγοὺς ἁμαρτάνειν διὰ τὴν τῆς θαλάττης ἀρχήν. ὀγδόη δ' ἡ τῶν τετρακοσίων κατάστασις, καὶ μετὰ ταύτην ἐνάτη [δὲ] δημοκρατία πάλιν. δεκάτη δ' ἡ τῶν τριάκοντα καὶ ἡ τῶν δέκα τυραννίς. ἑνδεκάτη δ' ἡ μετὰ τὴν ἀπὸ Φυλῆς καὶ ἐκ Πειραιέως κάθοδον, ἀφ' ἧς διαγεγένηται μέχρι τῆς νῦν, ἀεὶ προσεπιλαμβάνουσα τῷ πλήθει τὴν ἐξουσίαν. ἁπάντων γὰρ αὐτὸς αὑτὸν πεποίηκεν ὁ δῆμος κύριον, καὶ πάντα διοικεῖται ψηφίσμασιν καὶ δικαστηρίοις, ἐν οἷς ὁ δῆμός ἐστιν ὁ κρατῶν· καὶ γὰρ αἱ τῆς βουλῆς κρίσεις εἰς τὸν δῆμον ἐληλύθασιν. καὶ τοῦτο δοκοῦσι ποιεῖν ὀρθῶς· εὐδιαφθορώτεροι γὰρ ⟨οἱ⟩ ὀλίγοι τῶν πολλῶν εἰσιν καὶ κέρδει καὶ χάρισιν. μισθοφόρον δὲ ἐκκλησίαν τὸ μὲν πρῶτον ἀπέγνωσαν ποιεῖν· οὐ συλλεγομένων δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλὰ πολλὰ σοφιζομένων τῶν πρυτάνεων, ὅπως προσιστῆται τὸ
pag. 21 *πλῆθος πρὸς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς χειροτονίας, πρῶτον μὲν Ἀγύρριος ὀβολὸν ἐπόρισεν, μετὰ δὲ τοῦτον Ἡρακλείδης ὁ Κλαζομένιος ὁ βασιλεὺς ἐπικαλούμενος διώβολον, πάλιν δ' Ἀγύρριος τριώβολον.*

XLII. *ἔχει δ' ἡ νῦν κατάστασις τῆς πολιτείας τόνδε τὸν τρόπον. μετέχουσιν μὲν τῆς πολιτείας οἱ*

TESTIM. 20 Hesych. *Κλαζομένιος* (ubi corrupte *βαῦς* pro *βασ.*).

---

3 ⟨*καὶ*⟩ *διὰ* H.-L. (it. at *διά* ⟨*τε*⟩ 2 Papageorg.), *κατὰ* Richards, ⟨*θαρρήσασαν*⟩ vel aliquid tale ci. W.-K. ΘΑΛΑΛΑΤΤΗϹ. ΟΓΔΟΗΝΔΗ — — ΚΑΤΑΤΑϹΤΑϹΙΝ (del. prius ΤΑ), corr. K. 4 *δὲ* (*δὲ ἡ* sec. Wn., non improbante K.) del. (Jos. Mayor, al.) W.-K., H.-L. 5 *ἡ* post *καὶ* del. W.-K. 8 *τοῦ νῦν* H.-L. *προσεπιλαμβάνον τὸ πλῆθος τῆς ἐξουσίας* Condos (non interpungens post *νῦν*). 13 ⟨*οἱ*⟩ *ὀλίγοι* (Condos, Gennadios) W.-K., H.-L.: *ὀλίγοι* K. (ΟΛΙΓΟΝ chart.). 15 ⟨*τὴν*⟩ *ἐκκλησίαν* (ΔΕΚΛΗϹΑΝ pr.) W.-K. 17 *σοφιζομ.* (Bl., Gomperz) W.-K., H.-L., idem agn. K.[3]

ἐξ ἀμφοτέρων γεγονότες ἀστῶν, ἐγγράφονται δ' εἰς τοὺς δημότας ὀκτωκαίδεκα ἔτη γεγονότες. ὅταν δ' ἐγγράφωνται, διαψηφίζονται περὶ αὐτῶν ὀμόσαντες οἱ δημόται, πρῶτον μὲν εἰ δοκοῦσι γεγονέναι τὴν ἡλικίαν τὴν ἐκ τοῦ νόμου, κἂν μὴ δόξωσι ἀπέρχονται πάλιν εἰς παῖδας, δεύτερον δ' εἰ ἐλεύθερός ἐστι καὶ γέγονε κατὰ τοὺς νόμους. ἔπειτ' ἂν ⌈μὲν⌉ ἀποψηφίσωνται μὴ εἶναι ἐλεύθερον, ὁ μὲν ἐφίησιν εἰς τὸ δικαστήριον, οἱ δὲ δημόται κατηγόρους αἱροῦνται πέντε [ἄν]δρας ἐξ αὐτῶν, κἂν μὲν μὴ δόξῃ δικαίως ἐγγράφεσθαι, πωλεῖ τοῦτον ἡ πόλις· ἂν δὲ νικήσῃ, τοῖς [δ]ημόταις ἐπάναγκες ἐγγράφειν. μετὰ δὲ ταῦτα δοκιμάζει τοὺς ἐγγραφέντας ἡ βουλή, κἄν τις δόξῃ νεώτερος ὀκτωκαίδεκ' ἐτῶν εἶναι, ζημιοῖ [το]ὺς δημότας τοὺς ἐγγράψαντας. ἐπὰν δὲ δοκιμασθῶσιν οἱ ἔφηβοι, συλλεγέντες οἱ πατέρες αὐτῶν [κ]ατὰ φυλάς, ὀμόσαντες αἱροῦνται τρεῖς ἐκ τῶν φυλετῶν τῶν ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονότων, οὓς ἂν ἡγῶνται βελτίστους εἶναι καὶ ἐπιτηδειοτάτους ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἐφήβων, ἐκ δὲ τούτων ὁ δῆμος ἕνα τῆς φυλῆς ἑκάστης χειροτονεῖ σωφρονιστήν, καὶ κοσμητὴν ἐκ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἐπὶ πάντας. σ[υ]λλαβόντες δ' οὗτοι τοὺς ἐφήβους, πρῶτον μὲν τὰ ἱερὰ περιῆλθον, εἶτ' εἰς Πειραιέα πορεύονται, καὶ φρου-

TESTIM. 7 Phot. ἔφεσις. 12 *schol. Aristoph. Vesp. 578. 20 Phot. σωφρονιστής. Bekk. An. 301.

2 -ΔΕΚΑΕΤΕΙϹ, sed. adscr. v. l. ΕΤΗ. 2 sq. ΔΕΓΡΑΦ, corr. (Wyse, Bl., al.) W.-K., H.-L. 7 ΕΠΙΨΗΦ, corr. (Wyse, Bl., al.) c. Phot. W.-K., H.-L. μὲν del. Papageorg. Cf. c. 48, 5. 11 ἂν] ΗΑΝ, pr. litt. fort. deleta; ἐὰν alii. 12 ἐγγράφειν H.-L. recte. 15 ἐπειδὰν H.-L. 16 κατὰ (Condos) H.-L., W.-K., K.[3] 17 ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΤΑ. 21 κοσμητὴν (Paton) W.-K., H.-L., K.[3] πάντας W.-K., H.-L., Poland. 22 [παρα]λαβόντες H.-L., ut c. 49, 2.

ροῦσιν οἱ μὲν τὴν Μουνιχίαν, οἱ δὲ τὴν Ἀκτήν. χειροτ[ο]νεῖ δὲ καὶ παιδοτρίβας αὐτοῖς δύο καὶ διδασκάλους, οἵτινες ὁπλομαχεῖν καὶ τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν καὶ καταπάλτην ἀφιέναι διδάσκουσιν. δίδωσι δὲ καὶ εἰς τροφ[ὴ]ν τοῖς μὲν σωφρονισταῖς δραχμὴν α΄ ἑκάστῳ, τοῖς δ' ἐφήβοις τέτταρας ὀβολοὺς ἑκάστῳ· τὰ δὲ τῶν φυλετῶν τῶν αὑτοῦ λαμβάνων ὁ σωφρονιστὴς ἕκαστος, ἀγοράζει τὰ ἐπιτήδεια πᾶσιν εἰς τὸ κοινόν (συσσιτοῦσιν γὰρ κατὰ φυλάς), καὶ τῶν ἄλλων ἐπιμελεῖται πάντων. καὶ τὸν μὲν πρῶτον ἐνιαυτὸν οὕτως διάγουσι· τὸν δ' ὕστερον ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ
pag. 22 γενομένης, ἀποδειξάμενοι τῷ δήμῳ ‖ τὰ περὶ τὰς τάξεις, καὶ λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τῆς πόλεως, περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις. φρουροῦσι δὲ τὰ δύο ἔτη χλαμύδας ἔχοντες, καὶ ἀτελεῖς εἰσι πάντων· καὶ δίκην οὔτε διδόασιν οὔτε λαμβάνουσιν, ἵνα μὴ πρό[φ]ασις ᾖ τ[ο]ῦ ἀπιέναι, πλὴν περὶ κλήρου καὶ ἐπικλήρου, κἄν τινι κατὰ τὸ γένος ἱερωσύνη γένηται. διεξελθόντων δὲ τῶν δυεῖν ἐτῶν, ἤδη μετὰ τῶν ἄλλων εἰσίν.

XLIII. τὰ μὲν οὖν περὶ τὴν τῶν πολιτῶν ἐγγραφὴν καὶ τοὺς ἐφήβους τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον. τὰς δ' ἀρχὰς τὰς περὶ τὴν ἐγκύκλιον διοίκησιν ἁπάσας

TESTIM. 11—15 *Harp. περίπολος. schol. Aeschin. 2, 167.

---

1 ΜΟΥΝΥΧ. 3 οἵτινες K. recte. 4 ΚΑΤΗΝ pr., ΚΑΤΑΠΕΛΤΗΝ corr.; -άλτην W.-K., H.-L., K.[3] διδάξουσιν (Rutherf., H.) H.-L. 9 CΥCCΙΤΟΥCΙ. 9 sq. ЄΠΙΜЄΛΗΤΑΙ, Τ corr. ex Μ (K.). 11 διάγουσι (v. L., Condos) chart., W.-K., H.-L., K.[3] τὸν δ' ὕστερον] τὸν δὲ δεύτερον (τὸν δεύτ. Harpocr., οἱ γὰρ ἔφ. τὸν δ. schol. Aesch.) W.-K. 12 γενομ. (Hude, Bl.) W.-K., H.-L., K.[3] (chart.). ἐπιδειξάμ. H.-L. (ἀποδεξ. Harp., ἀποδειξ. Dittenb.). τὰ om. Harp. 13 παρὰ τοῦ δήμου Harp. schol. Aesch. 17 πρόφ. ᾖ τ. ἀπ. agnovi et in ectypo et in charta. 18 sq. κατὰ γένος W.-K. 19 ΙЄΡΟC. ΔΙЄΞЄΛΘΟΙΝΤΩΝ.

ποιοῦσι κληρωτάς, πλὴν ταμίου στρατιωτικῶν καὶ τῶν ἐπὶ τὸ θεωρικὸν καὶ τοῦ τῶν κρηνῶν ἐπιμελητοῦ. ταύτας δὲ χειροτονοῦσιν, καὶ οἱ χειροτονηθέντες ἄρχουσιν ἐκ Παναθηναίων εἰς Παναθήναια. χειροτονοῦσι δὲ καὶ τὰς πρὸς τὸν πόλεμον ἁπάσας.

βουλὴ δὲ κληροῦται φ΄, ν΄ ἀπὸ ⟨τῆς⟩ φυλῆς ἑκάστης. πρυτανεύει δ' ἐν μέρει τῶν φυλῶν ἑκάστη καθ' ὅ τι ἂν λάχωσιν, αἱ μὲν πρῶται τέτταρες ἓξ καὶ λ΄ ἡμέρας ἑκάστη, αἱ δὲ ς΄ αἱ ὕστεραι πέντε καὶ λ΄ ἡμέρας ἑκάστη· κατὰ σελήνην γὰρ ἄγουσιν τὸν ἐνιαυτόν.
3 *οἱ δὲ πρυτανεύοντες αὐτῶν πρῶτον μὲν συσσιτοῦσιν ἐν τῇ θόλῳ, λαμβάνοντες ἀργύριον παρὰ τῆς πόλεως, ἔπειτα συνάγουσιν καὶ τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, τὴν μὲν [οὖν] βουλὴν ὅσαι ἡμέραι, πλὴν ἐάν τις ἀφέσιμος ᾖ, τὸν δὲ δῆμον τετράκις τῆς πρυτανείας ἑκάστης. καὶ ὅσα δεῖ χρηματίζειν τὴν βουλήν, καὶ ὅ τι ἐν ἑκάστῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ὅπου καθίζειν, οὗτοι προγράφουσι.*
4 *προγράφουσι δὲ καὶ τὰς ἐκκλησίας οὗτοι· μίαν μὲν κυρίαν, ἐν ᾗ δεῖ τὰς ἀρχὰς ἐπιχειροτονεῖν εἰ δοκοῦσι καλῶς ἄρχειν, καὶ περὶ σίτου καὶ περὶ φυλακῆς τῆς χώρας χρηματίζειν, καὶ τὰς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοὺς βουλομένους ποιεῖσθαι, καὶ τὰς ἀπογραφὰς τῶν δημευομένων ἀναγιγνώσκειν, καὶ τὰς λήξεις τῶν*

TESTIM. 8 *Harp. *πρυτανείας*, cf. schol. Plat. Leg. XII. Phot. *πρυτανεία*. Schol. Hermog. V, 509 W. (S.) § 3—6 Poll. 8, 95, 96. § 3. 4 *Harp. *κυρία ἐκκλησ.* *lex. Cantabr. *κυρία ἐκκλησία* (usque ad 70, 4 ⟨*ποιεῖν*⟩ *ἢ μή*). Hesych. *κυρία ἐκκλ.*

---

1 ΠΛΗΡΩΤΑC. 2 *κρηνῶν*] v. C. I. Att. IV 169[b]. 6 addidi *τῆς*. 10 *κατὰ σελήνην..ἐνιαυτόν* del. Lipsius H. (agn. schol. Plat. Phot.). 13 *καὶ τὴν* W.-K. recte. 14 *οὖν* del. (coll. Harp.) W.-K., H.-L. *ὅσῃμέραι* K. ΠΛΗΝΕΝΑΝ 16 ΧΡΗΜΑΤΙΖΕΙ. ΚΑΙΟΤΙ a corr., sed ead. pr. 17 *ὅπου* W.-K.: ΟΤΙΟΥ. ΚΑΘΙΖΕΙ chart.; corr. W.-K.

κλήρων καὶ τῶν ἐπικλήρων [ἀναγινώσκειν], ὅπως μηδένα λάθῃ μηδὲν ἔρημον γενόμενον. ἐπὶ δὲ τῆς ἕκτης πρυτανείας πρὸς τοῖς εἰρημένοις καὶ περὶ τῆς ὀστρακοφορίας ἐπιχειροτονίαν διδόασιν, εἰ δοκεῖ ποιεῖν ἢ μή, καὶ συκοφαντῶν προβολὰς τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν μετοίκων μέχρι τριῶν ἑκατέρων, κἄν τ[ι]ς ὑποσχόμενός τι μὴ ποιήσῃ τῷ δήμῳ. ἑτέραν δὲ ταῖς ἱκετηρίαις, ἐν ᾗ θεὶς ὁ βουλόμενος ἱκετηρίαν, [ὑπὲρ] ὧν ἂν βούληται ‖ pag. 23 καὶ ἰδίων καὶ δημοσίων διαλέξεται πρὸς τὸν δῆμον. αἱ δὲ δύο περὶ τῶν ἄλλων εἰσίν, ἐν αἷς κελεύουσιν οἱ νόμοι τρία μὲν ἱερῶν χρηματίζειν, τρία δὲ κήρυξιν καὶ πρεσβείαις, τρία δὲ ὁσίων. χρηματίζουσιν δ' ἐνίοτε καὶ ἄνευ προχειροτονίας. προσέρχονται δὲ καὶ οἱ κήρυκες καὶ οἱ πρέσβεις τοῖς πρυτάνεσι πρῶτον, καὶ οἱ τὰς ἐπιστολὰς φέροντες τούτοις ἀποδιδόασι.

XLIV. ἔστι δ' ἐπιστάτης τῶν πρυτάνεων εἷς ὁ λαχών· οὗτος δ' ἐπιστατεῖ νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ οὐκ ἔστιν οὔτε πλείω χρόνον, οὔτε δίς τὸν αὐτὸν γενέσθαι. τηρεῖ δ' οὗτος τάς τε κλεῖς τὰς τῶν ἱερῶν, ἐν οἷς τὰ χρήματ' ἐστὶν καὶ ⟨τὰ⟩ γράμματα τῇ πόλει, καὶ τὴν δημοσίαν σφραγῖδα, καὶ μένειν ἀναγκαῖον ἐν

---

1 *ἀναγιν.* del. (Gennadios) W.-K. Conf. lex. Cant. et Poll. 3 ΗΡΗΜΕΝΟΙC. 4 *προχειρ.* (quod et. in lex. Cant. pro *ἐπιχ.* a Meiero scr. est) W.-K., coll. Philochoro lex. Cantabr. v. *ὀστρακισμοῦ* (recte fort.; cf. v. 13). 6 *κἄν* (Bl., Fränkel, Lipsius) H.-L., K.³, W.-K.³ (ita charta sec. Wn. K.). 8 ΟΥ-ΒΟΥΛ. *ὑπὲρ* (υ') recte ut vid. H.-L. (cf. 71, 7); om. K., [*περὶ*] (Condos, Lipsius, Gertz) W.-K. 9 ΔΙΑΔΕΞ (*διαλέγεται* H.-L.).

11 *τρία μὲν*] cf. Kb. p. 206. ⟨*προχειροτονίαις*⟩ *τρισὶ μὲν* ⟨*ὑπὲρ*⟩ . . *τρισὶ δὲ* . . *τρισὶ δ'* ⟨*ὑπὲρ*⟩ Papabasil.; it. ⟨*προχειροτονίᾳ*⟩ Papageorg., servato accusat. ΤΡΙCΙΔΕ, adscr. v. l. (*τρί*)*α*. 12 *τρία δ' ὁσίων*] adscr. v. l. CΥΡΑΚΟCΙΩΝ (i. e. *τέσσαρα δ' ὁσ.*? W.-K.; cf. Wil. II, 254; aliter explicat Papageorg. p. 578). 14 ΠΡΥΤΑΝΕCΙΝ. 19 ΚΛΕΙC (W.-K.) recte legit K.³ (ΚΛΗC *κλῆς* K.¹), H.-L., cf. *ὄρνῖς* acc. plur.). 20 *τὰ* add. e gramm. W.-K., H.-L.

τῇ θόλῳ τοῦτόν ἐστιν, καὶ τριττὺν τῶν πρυτάνεων ἣν ἂν οὗτος κελεύῃ. καὶ ἐπειδὰν συναγάγωσιν οἱ πρυτάνεις τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον, οὗτος κληροῖ προέδρους ἐννέα, ἕνα ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης πλὴν τῆς πρυτανευούσης, καὶ πάλιν ἐκ τούτων ἐπιστάτην ἕνα, καὶ παραδίδωσι τὸ πρόγραμμα αὐτοῖς· οἳ δὲ παραλαβόντες τῆς τ' εὐκοσμίας ἐπιμελοῦνται, καὶ ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν προτιθέασιν, καὶ τὰς χειροτονίας κρίνουσιν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα διοικοῦσιν, καὶ τοῦ [τ'] ἀφεῖναι κύριοί εἰσιν. καὶ ἐπιστατῆσαι μὲν οὐκ ἔξεστιν πλεῖον ἢ ἅπαξ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ, προεδρεύειν δ' ἔξεστιν ἅπαξ ἐπὶ τῆς πρυτανείας ἑκάστης.

ποιοῦσι δὲ καὶ ἀρχαιρεσίας στρατηγῶν καὶ ἱππάρχων καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸς τὸν πόλεμον ἀρχῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καθ' ὅ τι ἂν τῷ δήμῳ δοκῇ· ποιοῦσι δ' οἱ μετὰ τὴν ϛ' πρυτανεύοντες, ἐφ' ὧν ἂν εὐσημία γένηται. δεῖ δὲ προβούλευμα γενέσθαι καὶ περὶ τούτων.

XLV. ἡ δὲ βουλὴ πρότερον μὲν ἦν κυρία, καὶ χρήμασιν ζημιῶσαι καὶ δῆσαι καὶ ἀποκτεῖναι, καὶ Λυσίμαχον αὐτῆς ἀγαγούσης ὡς τὸν δήμιον, καθήμενον

TESTIM. § 1. 2 Pollux 8, 96. Suid. et Et. M. *ἐπιστάται*. Telephus apud Eustath. ad ϱ 455. schol. Patmiac. ad Demosth. p. 13 Sakkel. *Harp. *ἐπιστάτης*. § 2. 3 *Harp. *πρόεδροι* (Phot. *πρόεδροι*. Bekk. An. 290). schol. Patm. Demosth. p. 12 Sakk.

---

1 *τοῦτόν τ' ἐστίν* W.-K., ⟨*καὶ*⟩ *τ. ἐ.* Papageorg. 8 pro v. l. inter *χρημ.* et *προτ.* adscr. ΔΕΙΚ(ΑΙ), unde *δεῖ* h. l. W.-K., del. *δεῖ* ante *χρημ.* 9 *τά τ' ἄλλα* W.-K. *τ'* del. (Richards, Bl.) W.-K.; *τοῦ τὴν ἐκκλησίαν ἀφ.* (Rutherf.) H.-L., *τοῦ γ' ἀφ.* Piccolomini. 11 *πλέον* H.-L. *ἔξεστιν* del. Gennadios. 13 ΔΕΚΑΙΔΕΚΑΡΧ, corr. (S., al.) W.-K., H.-L., K.[3] 16 ΜΕΤΑΤΑΤΗΝ ΕΥϹΗΜΕΙΑ, adscr. v. l. (ΕΥϹΗΜ)Ι(Α), quasi illud *εὖ σημεῖα* sit. 17 *γίνεσθαι* W.-K. 19 lac. post *ἀποκτ.* W.-K.; ⟦*καὶ*⟧ *Λ.* ⟨*δ'*⟩ Papageorg.

ἤδη ⟨καὶ⟩ μέλλοντα ἀποθνήσκειν Εὐμηλίδης ὁ Ἀλωπεκῆθεν ἀφείλετο, οὐ φάσκων δεῖν ἄνευ δικαστηρίου γνώσεως οὐδένα τῶν πολιτῶν ἀποθνήσκειν· καὶ κρίσεως ἐν δικαστηρίῳ γενομένης, ὁ μὲν Λυσίμαχος ἀπέφυγεν, καὶ ἐπωνυμίαν ἔσχεν ὁ ἀπὸ τοῦ τυπάνου, ὁ δὲ δῆμος ἀφείλετο τῆς βουλῆς τὸ θανατοῦν καὶ δεῖν καὶ χρήμασι ζημιοῦν, καὶ νόμον ἔθετο, ἄν τινος ἀδικεῖν ἡ βουλὴ καταγνῷ ἢ ζημιώσῃ, τὰς καταγνώσεις καὶ τὰς ἐπιζημιώσεις εἰσάγειν τοὺς θεσμοθέτας εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ὅ τι ἂν οἱ δικασταὶ ψηφίσωνται, τοῦτο κύριον εἶναι.

pag. 24 κρίνει δὲ ‖ τὰς ἀρχὰς ἡ βουλὴ τὰς πλείστας, μάλισθ' ὅσαι χρήματα διαχειρίζουσιν· οὐ κυρία δ' ἡ κρίσις, ἀλλ' ἐφέσιμος εἰς τὸ δικαστήριον. ἔξεστι δὲ καὶ τοῖς ἰδιώταις εἰσαγγέλλειν ἣν ἂν βούλωνται τῶν ἀρχῶν, μὴ χρῆσθαι τοῖς νόμοις· ἔφεσις δὲ καὶ τούτοις ἐστὶν εἰς τὸ δικαστήριον, ἐὰν αὐτῶν ἡ βουλὴ καταγνῷ.

δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς βουλευτὰς τοὺς τὸν ὕστερον ἐνιαυτὸν βουλεύσοντας καὶ τοὺς ἐννέα ἄρχοντας. καὶ πρότερον μὲν ἦν ἀποδοκιμάσαι κυρία, νῦν δὲ ⟨καὶ⟩ τούτοις ἔφεσίς ἐστιν εἰς τὸ δικαστήριον.

τούτων μὲν οὖν ἄκυρός ἐστιν ἡ βουλή· προβουλεύει δ' εἰς τὸν δῆμον, καὶ οὐκ ἔξεστιν οὐδὲν ἀπροβούλευτον οὐδ' ὅ τι ἂν μὴ προγράψωσιν οἱ πρυτάνεις ψηφίσασθαι τῷ δήμῳ· κατ' αὐτὰ γὰρ ταῦτα ἔνοχός ἐστιν ὁ νικήσας γραφῇ παρανόμων.

---

1 ⟨καὶ⟩ Jos. Mayor (καὶ αὐθημερὸν ἤδη ci. S. coll. Aesch. 1, 16). Αὐτῆς ἀγ...δήμιον = καθήμ...καὶ μέλλοντ' ἀποθν.). Cf. praefat. § 12. ΕΥΜΗΛΕΙΔΗC; at -ίδης (W.-K., H.-L., K.^{3}) inscr. Att., quamquam Φιλομηλείδης est ap. Hom. δ 343 et in inscr. Att. C. I. A. II, 985 E (-είδας), Wilam. II, 196. 1 sq. ΑΛΩΠΕΘΗΚΕΝ. 8 ζημιώσεις (Wyse, H.) H.-L. (aut ἐπιζημιώσῃ 7, Papageorg.). 11 μάλιστα δ' Richards. 13 ΑΛΛΕ . ΦΕC (videtur rasura esse), ἀλλ' ἔτ' ἐφ. (v. L.) H.-L. 19 ⟨καὶ⟩ W.-K. 24 κατὰ γὰρ (Condos) H.-L.; v. Demosth. 20, 96.

XLVI. ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῶν πεποιημένων τριήρων καὶ τῶν σκευῶν καὶ τῶν νεωσοίκων, καὶ ποιεῖται καινὰς [[δὲ]] τριήρεις ἢ τετρήρεις, ὁποτέρας ἂν ὁ δῆμος χειροτονήσῃ, καὶ σκεύη ταύταις καὶ νεωσοίκους· χειροτονεῖ δ' ἀρχιτέκτονας ὁ δῆμος ἐπὶ τὰς ναῦς. ἂν δὲ μὴ παραδῶσιν ἐξειργασμένα ταῦτα τῇ νέᾳ βουλῇ, τὴν δωρεὰν οὐκ ἔστιν αὐτοῖς λαβεῖν· ἐπὶ γὰρ τῆς ὕστερον βουλῆς λαμβάνουσιν. ‖ ποιεῖται δὲ τὰς τριήρεις, δέκα pag. 25
2 ἄνδρας ἐξ αὐ[τ]ῆς ἑλομένη τριηροποιούς. ἐξετάζει δὲ καὶ τὰ οἰκοδομήματα τὰ δημόσια πάντα, κἄν τις ἀδικεῖν αὐτῇ δόξῃ, τῷ τε δήμῳ τοῦτον [ἀπ]οφαίνει, καὶ καταγνόντος παραδίδωσιν δικαστηρίῳ.

XLVII. συνδιοικεῖ δὲ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρχαῖς τὰ πλεῖστα. πρῶτον μὲν γὰρ οἱ ταμίαι τῆς Ἀθηνᾶς εἰσὶ μὲν δέκα, κλη[ροῦτα]ι δ' εἷς ἐκ τῆς φυλῆς, ἐκ πεντακοσιομεδίμνων κατὰ τὸν Σόλωνος νόμον (ἔτι γὰρ ὁ νόμος κύριός ἐστιν), ἄρχει δ' ὁ λαχὼν κἂν πάνυ πένης ᾖ. παραλαμβάνου[σι] δὲ τό τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς Νίκας καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ τὰ χρ[ήμ]ατα ἐναντίον τῆς βουλῆς.

2 ἔπειθ' οἱ πωληταὶ ι' μέν εἰσι, κληροῦται δ' εἷς ἐκ τῆς φ[υλῆς. μ]ισθοῦσι δὲ τὰ μισθώματα πάντα, καὶ τὰ μέταλλα πωλοῦσι, καὶ τὰ τέλη μετὰ τοῦ ταμίου τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ἐπὶ τὸ θεωρικὸν ᾑρημένων ἐναντίον τῆς βουλῆς, καὶ ⟨κατα⟩κυροῦσιν, ὅτῳ ἂν ᾖ

TESTIM. XLVII § 1 *Harp. ταμίαι. Bekk. An. 306. Phot. Suid. ταμίαι. Pollux 8, 97. § 2. 3 Harp. πωληταί. Bekk. An. 291. lex. Demosth. Patm. p. 14 Sakk. § 2 Poll. 8, 99.

---

3 δὲ del. K. 8 incipit Γ ΤΟΜΟϹ, v. praef. 9 αὐ[τ]ῆς Wn., W.-K.[3] (ἑαυτῆς Wayte); legebatur αὐτῶν vel (K.) ἁπάντων. 12 ΚΑΤΑΓΝΟΥϹΑ, em. W.-K. ΠΑΡΑΔΙΔΩϹΙ ⟨τῷ⟩ δικ. (Gennadios, Naber) H.-L. Cf. Kb. p. 208. 15 κληροῦται δ' (Gertz) W.-K., H.-L., K.[3] 25 καὶ (Papageorg., omittebatur

βουλὴ χειροτονήσῃ, καὶ τὰ πραθέντα μέταλλα, τά τ' ἐργάσιμα τὰ εἰς τρία ἔτη πεπραμένα, καὶ τὰ συγκεχωρημένα τὰ εἰς . ἔτ[η] πεπραμένα. καὶ τὰς οὐσίας τῶν ἐξ Ἀρείου πάγου φευγόντων καὶ τῶν ἄλ[λων] ἐναντί[ον τῆς β]ουλῆς πωλοῦσιν, κατακυροῦσι δ' οἱ θ' ἄρχοντες. καὶ τὰ τέλη τὰ εἰς ἐνιαυτ[ὸ]ν πεπραμένα, ἀναγράψαντες εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα τόν τε πριάμενον καὶ [ὅσ]α ἂν πρίηται, τῇ βουλῇ παραδιδόασιν. ἀναγράφουσιν δὲ χωρὶς μέν, οὓς δεῖ κατὰ ⟨τὴν⟩ πρυτανείαν ἑκάστην καταβάλλειν, εἰς δέκα γραμματεῖα, χωρὶς δὲ οὓς τρὶ[ς] τοῦ [ἐ]νιαυτοῦ, γραμματεῖον κατὰ τὴν καταβολὴν ἑκάστην ποιήσαντες, χωρὶς δ' οὓς [ἐπ]ὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας. ἀναγράφουσι δὲ καὶ τὰ χωρία καὶ τὰς οἰκίας, τἀ[πο]γρα[φ]έντα καὶ πραθέντα ἐν τῷ δικαστηρίῳ· καὶ γὰρ ταῦθ' οὗτοι πωλοῦσιν. ἔστι δὲ τῶν μὲν οἰκιῶν ἐν ε' ἔτεσιν ἀνάγκη τὴν τιμὴν ἀποδοῦναι, τῶν δὲ χωρίων ἐν δέκα· καταβάλλουσιν δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας. εἰσφέρει δὲ καὶ ὁ 4
βασιλεὺς τὰς μισθώσεις τῶν τεμενῶν, ἀναγράψας ἐν γραμματείο[ις λελ]ευκωμένοις. ἔστι δὲ καὶ τούτων ἡ

---

antea) ⟨*κατα*⟩*κ.* Wn., W.-K.[3] (*κατακ.* K.). 1 *τά τ'* W.-K. (nunc Wn.): [*ὅσα*] K. Sequuntur litt. deletae, ЄΡ vel ЄΓ sec. K.[2]
2 sq. *συγκεχωσμένα* Poland, Busolt. 3 *τὰ ε[ἰ]ς . ἔ[τη]* W.-K.[1.2], K.[3]; interiecta erat numeri nota, fort. *ι* (superest post eam aliquantum spatii, quod vacuum fuisse potest; ductum transversum super num. iam K. vidit); Wn. autem *γ* (cf. K.[3]) agnovit (ita W.-K.[3]), unde *τὰ εἰς τρία ἔτη πεπρ.* 2 del. (Wil.) W.-K.[3]
4 ΑΛΛ agnovi, neque propter angustias spatii aliud quam ʹ (i. e. *ων*) suppleri posse visum; [*ἄλλοθεν*] Bl.[1]; *ἄλλων* ci. Kb. (Papageorg.); sed Wn. (W.-K.[3]) v. 4 sq. *τῶν* . . . . . *ἐπ*(ΕΓ Wn.)[*ὶ*] *τῆς β.*
7 sq. *τόν τε πριάμ. κ. ὅσον* (Tyrrell, qui *ὁπόσον*) W.-K., H.-L. (hi *ὁπόσον*), K.[3], non recte. Affirmant etiam K. et Wn. reliquias A potius quam Υ indicare. 9 *τὴν* addidi. 11 *τρὶς τοῦ* W.-K. 14 *τὰ ἀπογραφέντα* (Wyse) W.-K., H.-L., K.[3]
15 *π. ἔστι δὲ* W.-K., K.[3] 18 *εἰσφέρει* W.-K., K.[3] 19 Τ(ΩΝ)-Μ(ЄΝ)ΩΝ, corr. (Wyse, Bl., coll. Dem. 43. 58) W.-K., H.-L.
20 *γραμματείοις λελευκ.* (Jackson, L.) W.-K., H.-L., K.[3]

μὲν μίσθωσις εἰς ἔτη δέκα, καταβάλλεται δ' ἐπὶ τῆς [θ'] πρυτανείας· διὸ καὶ πλεῖστα χρήματα ἐπὶ ταύτης συλλέγεται τῆς πρυτανείας. εἰσφέρεται μὲν οὖν εἰς τὴν βουλὴν τὰ γραμματεῖα κατὰ τὰς καταβολὰς ἀναγεγραμμένα, τηρεῖ δ' ὁ δημόσιος· ὅταν δ' ᾖ χρημάτων [κατα]βολή, παραδίδωσι τοῖς ἀποδέκταις αὐτὰ ταῦτα καθελ[ὼν] ἀπ[ὸ τῶν] ἐπιστυλίων, ὧν ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ δεῖ τὰ χρήματα καταβληθ[ῆν]αι καὶ ἀπαλειφθῆναι· τὰ δ' ἄλλα ἀπόκειται χωρίς, ἵνα μὴ προεξαλειφθῇ.

XLVIII. *εἰσὶ δ' ἀποδέκται δέκα κεκληρωμένοι κατὰ φυλάς· οὗτοι δὲ παραλαβόντες τὰ γρ[α]μματεῖα, ἀπαλείφουσι τὰ καταβαλλόμενα χρήματα ἐναντίον τ[ῆς βουλῆς] ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, καὶ πάλιν ἀποδιδόασιν τὰ γραμματεῖα τ[ῷ δη]μοσίῳ· κἄν τις ἐλλίπῃ καταβολήν, ἐνταῦθ' ἐγγέγραπται, καὶ διπλά[σιον ἀ]νάγκη τὸ [ἐλλ]ειφθὲν καταβάλλειν ἢ δεδέσθαι, καὶ ταῦτα εἰσπράτ[τειν ἡ βο]υλὴ καὶ δῆσαι [κυ]ρία κατὰ τοὺς νόμους ἐστίν. τῇ μὲν οὖν προτεραίᾳ δέχονται τὰς . . . . . ς καὶ μερίζουσι ταῖς ἀρχαῖς, τῇ δ' ὑστεραίᾳ τόν τε μερισμὸν εἰσφέ[ρου]σι γράψαντες ἐν σανίδι καὶ καταλέγουσιν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, καὶ προ[τιθ]έασιν ἐν τῇ βουλῇ, εἴ*

TESTIM. 48 § 1. 2 Bekk. An. 198. 427. *Harp. *ἀποδέκται.*

4 K post *γραμμ.* recte agn. K.; puto notam fuisse *κατά* vocis, cf. 74, 11; *τὰς στήλας ἃς οὗτος ἀνέγραψε* Lys. 30, 21 ([*τὰ*] Pantazid., W.-K.[2] et ego ed. 1; *τὰ* W.-K.[3]). 7 *καθελὼν ἀπὸ τῶν* H.-L., Pantazid., Papabasil. (K.[3], W.-K.[3]). 8 *δεῖ* K. agn. ante *τὰ χρ.* (correctam esse nunc scribit vocis *ἡμέρα* ultimam litt.); *καταβληθῆναι καὶ ἀπ.* W.-K. ΑΛΕΙΦΗΝΑΙ. 9 *προεξαλειφθῇ* W.-K., Pantazid., Poland, K.[3] 15 ΕΝΤΕΥΘΕΝΓΕ, corr. (H., Condos, Gertz, al.) W.-K., H.-L. *διπλά[σιον* Bl.[2], W.-K.[3]: legebatur *διπλο[ῦν.* Α]ΝΑΓΚΗΙΤΟ. 18 legebatur *τὰ χρ[ήματα]* falso; ΤΑC et ante *καὶ* C certo agnovi; post ΤΑC vel Τ vel *κατα*?, hinc *καταβολὰς* Kb. Sed Wn. Τ vel Π; hinc *π[άσα]ς* (Kb.) W.-K.[3], non improbante K.

20 *εἰσφέρουσι* (Pantazides) W.-K., H.-L., K.[3] 21 *προτιθέασιν* (Sandys, Condos) W.-K., H.-L., K.[3]

τίς τινα οἶδεν ἀδικοῦντα περὶ τὸν μερισμ[ὸν ἢ ἄρ]χοντα ἢ ἰδιώτην, καὶ γνώμας ἐπιψηφίζουσιν, ἐάν τίς τι δοκῇ ἀδικ[εῖν.

κ]ληροῦσι δὲ καὶ λογιστὰς ἐξ αὑτῶν οἱ βουλευταὶ δέκα, τοὺς λογιουμένους τ[αῖς ἀ]ρχαῖς κατὰ τὴν πρυτανείαν ἑκάστην. κληροῦσι δὲ καὶ εὐθύνους ἕνα τῆς φυλῆς ἑκάστης, καὶ παρέδρους β΄ ἑκάστῳ τῶν εὐθύνων, οἷς ἀναγκαῖόν ἐστι ταῖς α . . . . . αις κατὰ τὸν ἐπώνυμον τὸν τῆς φυλῆς ἑκάστης καθῆσθαι, κἄν τις βούλ[ηταί] τινι τῶν τὰς εὐθύνας ἐν τῷ δικαστηρίῳ δεδωκότων, ἐντὸς γ΄ ἡ[μερῶν ἀφ᾽] ἧς ἔδωκε τὰς εὐθύνας, εὔθυναν ἄν τ᾽ ἰδίαν ἄν τε δημο[σί]α[ν] ἐμβαλέσθαι, γράψας εἰς πινάκιον λελευκωμένον τοὔνομα τό [θ᾽ αὑ]τ[ο]ῦ καὶ τὸ τοῦ φεύγοντος, καὶ τὸ ἀδίκημ᾽ ὅ τι ἂν ἐγκαλῇ, καὶ τίμημα ἐ[πιγραψ]άμενος ὅ τι ἂν αὐτῷ δοκῇ, δίδωσιν τῷ εὐθύνῳ· ὁ δὲ λαβὼν τοῦτο καὶ ἀν[αγνού]ς, ἐὰν ⟦μὲν⟧ καταγνῷ, παραδίδωσιν τὰ μὲν ἴδια τοῖς δικασταῖς τοῖς κατὰ δήμ[ους, τοῖς] τὴν φυλὴν ταύτην εἰσάγουσιν, τὰ δὲ δημόσια τοῖς θεσμοθέτα[ις . . . .

TESTIM. § 3 Poll. 8, 99. *Harp. *λογισταί.* § 4 *Harp. *εὐθῦναι.* Phot. *εὔθυνος.*

---

8 *ἀ[γορ]αῖς* K., W.-K. (cf. Wil. II, 235); sed P ante AIC fuisse non videtur (potius K vel X vel Λ; sec. Wn. Λ vel C); post prius A ductus I (N Wn.) agnoscitur. *κατὰ*] *παρὰ* contra chart. W.-K.[1.2], H.-L. (ut p. 83, 3). 9 *ἑκάστης* recte K. 11 $\bar{\gamma}$] $\bar{\tau}$ Wn. 12 *ἄν τ᾽ ἰδ. ἄν τε δημοσ.* (Gertz) W.-K., H.-L., K.[3] 13 sq. *τὸ [αὑτοῦ]* (Richards, Bl., al.) H.-L., K.[3], sed superat spatium (*τό [θ᾽ α.* Bl.[2], W.-K.[3]). 15 *ἐπιγραψάμ.* (H.) H.-L. (est lacuna et in hoc et in cet. vers. maior quam videtur, et agnovi vestigia Є litt., it. Wn.; cf. Wil. II, 235). 16 sq. *ἀ[ναγνοὺς]* (Bl.) W.-K., H.-L., K.[3] (*ἀνακρίνας* Lipsius). 17 *μὲν* secl. W.-K. (Herwerden), sed dubitat Kb. Cf. p. 67, 7. *καταγνῷ*] *κατα* punctis inclusum in chart., itaque v. l. fuit *γνῷ.* *τὰ μὲν ἴδια παραδ.* ci. S. 18 *δήμους οἳ τὴν* omnes ante Bl.[2] (de spatio v. ad v. 15). 19 *δικάζουσιν* pro *εἰσάγ.* (coll. p. 82, 12. c. 58, 2) Richards, Thompson, W.-K.

ἀ]ναγράφει. οἱ δὲ θεσμοθέται, ἐὰν παραλάβωσιν, πάλιν εἰσάγουσιν [ταύτην τὴν] εὔθυναν εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ὅ τι ἂν γνῶσιν οἱ δικαστα[ί, τοῦτο κύ]ριόν ἐστιν.

XLIX. *δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς ἵππους ἡ βουλή, κἂν μέν τις καλ[ὸ]ν [δυνατὸ]ς ὢν κακῶς δοκῇ τρέφειν, ζημιοῖ τῷ σίτῳ, τοῖς δὲ μὴ δυναμ[ένοις ἀκολ]ουθεῖν, ἢ μὴ θέλουσι μένειν ἀλλ' ἀνάγουσι, τροχὸν ἐπὶ τὴν γνάθ[ον ἐπιβάλλει, καὶ ὁ τ]οῦτο παθὼν ἀδόκιμός ἐστι. δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς προ[δρόμους, ὅσοι ἂν] αὐτῇ δοκῶσιν ἐπιτήδειοι προδρομεύειν εἶναι, κἄν τιν' ἀπο-* pag. 26 *χειροτονήσῃ, καταβέβηκεν οὗτος. δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς ἁμίππους, κἄν τιν' ἀποχειροτονήσῃ, πέπαυται μισθοφορῶν οὗτος. τοὺς δ' ἱππέας καταλέγουσιν οἱ καταλογεῖς, οὓς ἂν ὁ δῆμος χειροτονήσῃ δέκα ἄνδρας· οὓς δ' ἂν καταλέξωσι, παραδιδόασι τοῖς ἱππάρχοις καὶ φυλάρχοις, οὗτοι δὲ παραλαβόντες εἰσφέρουσι τὸν κατάλογον εἰς τὴν βουλήν, καὶ τὸν πίνακ' ἀνοίξαντες,*

TESTIM. 6 Hesych. *τρυσίππιον*, cf. Hes. Phot. *ἵππου τροχός*, Ael. Dion. apud Eustath. ad *δ* 562, Zenob. 4, 41.

---

1 [*ἀνα*]*γράφει* recte K., H.-L. (Polit. 1321 b 34 conf. Kb.), nisi quod superat spatium; *συναναγρ.* agn. Wn. (W.-K.³), sed non confirmat K. Ad sententiam nihil desideratur.
2 *τὴν* suppl. K., sed spatio non satisfit, nisi *ταύτ(ην) τ(ὴν)* suppletur (sic et. W.-K.³). 3 suppl. W.-K., H.-L., K.³ 5 *καλ[ὸν ἵππον ἔχ]ων* W.-K. (K.³, qui etiam ΟΝΙ agn.; *ἔχ]ων* et. Wn.); sed C est ante ΩΝ, unde *δυνατὸς ὢν* nunc scripsi. 6 *δυναμένοις* [*ἀκολ*]*ουθεῖν* K.³ (Xen. Mem. 3, 3, 4. Hipparch. 1, 13).
7 ΑΝΑΓΟΥCΙ, cum v. l. ad Ν adscr. (Α)ΛΛ(ΑΓΟΥCΙ); hinc *ἀλλ' ἀνάγ.* scripsi (*ἀναγ⟨ώγοις⟩ οὖσι* [v. L. coll. Xen. Mem. 3, 3, 4, quem locum indic. Wyse] H.-L., K.³, *ἢ λακτίζουσι* e Xenoph. l. c. et Hipparch. 1, 4. 15 Lacon; *ἀναγόντων* Wil.).
8 *γνάθον* (Hicks) W.-K., H.-L. (K.³) ex gramm.; tum [*ἐπιβάλλουσι*] H.-L., K.³ (qui paullo longius esse dicit quam pro lacuna; [*χαράττει*] W.-K.³); *καὶ ὁ τοῦτο* K., H.-L., W.-K.³ 9 suppl. K.³ 10 ΤΙΝΑΠΡΟΧ, it. 12; corr. (Wyse, Bl., al.) W.-K., H.-L., K.³ 12 ΑΝΙΠΠΟΥC, corr. (Wyse, Bl., al.) W.-K., H.-L., K.³ Cf. Harp. *ἅμιπποι*, Bk. An. 205.

ἐν ᾧ κατασεσημασμένα τὰ ὀνόματα τῶν ἱππέων ἐστί, τοὺς μὲν ἐξομνυμένους τῶν πρότερον ἐγγεγραμμένων μὴ δυνατοὺς εἶναι τοῖς σώμασιν ἱππεύειν ἐξαλείφουσι, τοὺς δὲ κατειλεγμένους καλοῦσι, κἂν μέν τις ἐξομνύηται μὴ δύνασθαι τῷ σώματι ἱππεύειν ἢ τῇ οὐσίᾳ, τοῦτον ἀφιᾶσιν, τὸν δὲ μὴ ἐξομνύμενον διαχειροτονοῦσιν οἱ βουλευταί, πότερον ἐπιτήδειός ἐστιν ἱππεύειν ἢ οὔ· κἂν μὲν χειροτονήσωσιν, ἐγγράφουσιν εἰς τὸν πίνακα, εἰ δὲ μή, καὶ τοῦτον ἀφιᾶσιν.

ἔκρινεν δέ ποτε καὶ τὰ παραδείγματα τὰ εἰς τὸν πέπλον ἡ βουλή, νῦν δὲ τὸ δικαστήριον τὸ λαχόν· ἐδόκουν γὰρ οὗτοι καταχαρίζεσθαι τὴν κρίσιν. καὶ τῆς ποιήσεως τῶν Νικῶν καὶ τῶν ἄθλων τῶν εἰς τὰ Παναθήναια συνεπιμελεῖται μετὰ τοῦ ταμίου τῶν στρατιωτικῶν.

δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς ἀδυνάτους ἡ βουλή· νόμος γάρ ἐστιν ὃς κελεύει τοὺς ἐντὸς τριῶν μνῶν κεκτημένους, καὶ τὸ σῶμα πεπηρωμένους ὥστε μὴ δύνασθαι μηδὲν ἔργον ἐργάζεσθαι, δοκιμάζειν μὲν τὴν βουλήν, διδόναι δὲ δημοσίᾳ τροφὴν δύ' ὀβολοὺς ἑκάστῳ τῆς ἡμέρας. καὶ ταμίας ἐστὶν αὐτοῖς κληρωτός.

συνδιοικεῖ δὲ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρχαῖς τὰ πλεῖσθ' ὡς ἔπος εἰπεῖν.

L. *τὰ μὲν οὖν ὑπὸ τῆς βουλῆς διοικούμενα ταῦτ' ἐστίν. κληροῦνται δὲ καὶ ἱερῶν ἐπισκευασταὶ δέκα*

TESTIM. § 4 *Harp. *ἀδύνατοι.* *Bekk. An. 345. Hesych. *ἀδύνατοι.* Bekk. An. 200.

---

3 *τοῖς σώμ.* ⟨*ἢ ταῖς οὐσίαις*⟩ Papag., cf. Kb. p. 219 sq. 4 sq. *ἐξομνύηται* W.-K.: ΜΗCΗΤΑΙ pap., *-μόσηται* K., H.-L. 10 *τὰ εἰς*] K(AI). Cf. praef. § 13. 21 *αὐτοῖς* i. e. *τοῖς ἀδυνάτοις.* 22 sq. *συνδ. — εἰπεῖν* del. H.-L., ut ex pag. 73, 13 repetita. Cf. Kb. pag. 25 sq.

ἄνδρες, οἳ λαμβάνοντες τριάκοντα μνᾶς παρὰ τῶν ἀποδεκτῶν, ἐπισκευάζουσιν τὰ μάλιστα δεόμενα τῶν ἱερῶν· καὶ ἀστυνόμοι δέκα· τούτων δὲ ε΄ μὲν ἄρχουσιν ἐν Πειραεῖ, πέντε δ' ἐν ἄστει, καὶ τάς τε αὐλητρίδας καὶ τὰς ψαλτρίας καὶ τὰς κιθαριστρίας οὗτοι σκοποῦσιν, ὅπως μὴ πλείονος ἢ δυεῖν δραχμαῖν μισθωθήσονται, κἂν πλείους τὴν αὐτὴν σπουδάζωσι λαβεῖν, οὗτοι διακληροῦσι καὶ τῷ λαχόντι μισθοῦσιν. καὶ ὅπως τῶν κοπρολόγων μηδεὶς ἐντὸς ι΄ σταδίων τοῦ τείχους καταβαλεῖ κόπρον ἐπιμελοῦνται· καὶ τὰς ὁδοὺς κωλύουσι κατοικοδομεῖν, καὶ δρυφάκτους ὑπὲρ τῶν ὁδῶν ὑπερτείνειν, καὶ ὀχετοὺς μετεώρους εἰς τὴν ὁδὸν ἔκρουν ἔχοντας ποιεῖν, καὶ τὰς θυρίδας εἰς τὴν ὁδὸν ἀνοίγειν· καὶ τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀπογιγνομένους ἀναιροῦσιν, ἔχοντες δημοσίους ὑπηρέτας.

LI. *κληροῦνται δὲ καὶ ἀγορανόμοι, πέντε μὲν εἰς Πειραιέα, ε΄ δ' εἰς ἄστυ. τούτοις δὲ ὑπὸ τῶν νόμων προστέτακται τῶν ὠνίων ἐπιμελεῖσθαι πάντων, ὅπως καθαρὰ καὶ ἀκίβδηλα πωλήσεται.*

κληροῦνται δὲ καὶ μετρονόμοι, πέντε μὲν εἰς ἄστυ, ε΄ δὲ εἰς Πειραιέα· καὶ οὗτοι τῶν μέτρων καὶ τῶν σταθμῶν ἐπιμελοῦνται πάντων, ὅπως οἱ πωλοῦντες χρήσονται δικαίοις.

TESTIM. 50 § 2 *Harp. *ἀστυνόμοι.* 51 § 1 *Harp. *ἀγορανόμοι.* Bekk. An. 330. § 2 *Harp. *μετρονόμοι.* Phot. *μέτρον.* Bekk. An. 278.

---

6 *δυοῖν* H.-L. ΔΡΑΧΜΑΙC, corr. W.-K., H.-L. 7 CΠΟΥΔΑCΩCI (*-ζωσι* Bl.[3], W.-K.[3]). 9 *ἐντὸς ι΄ σταδίων* cum chart. (John Mayor, Gennadios) W.-K., H.-L., K.[3] 10 ΜΕΛΟΝΤΑΙ, corr. W.-K., H.-L., K.[3] 13 *ἔχοντας* recte (Bywater, al.) W.-K., H.-L., K.[3] 16 *ἀγορανόμοι* ⟨ι΄⟩ Papageorg.; it. v. 20 *μετρ.* ⟨ι΄⟩; cf. p. 80, 1. 19 *πωλήσεται* Kb.: *πωλῆται.* Cf. v. 6; v. 23; p. 80, 5 sq. 24 ΧΡΗCΩΝΤΑΙ, corr. (Ruth., Bl., al.) W.-K., H.-L.

ἦσαν δὲ καὶ σιτοφύλακες κληρωτοὶ ⟨ι′⟩, πέντε μὲν εἰς Πειραιέα, πέντε δ' εἰς ἄστυ, νῦν δ' εἴκοσι μὲν εἰς ἄστυ, πεντεκαίδεκα δ' εἰς Πειραιέα. οὗτοι δ' ἐπιμελοῦνται, πρῶτον μὲν ὅπως ὁ ἐν ἀγορᾷ σῖτος ἀργὸς ὤνιος ἔσται δικαίως, ἔπειθ' ὅπως οἵ τε μυλωθροὶ πρὸς τὰς τιμὰς τῶν κριθῶν τὰ ἄλφιτα πωλήσουσιν, καὶ οἱ ἀρτοπῶλαι πρὸς τὰς τιμὰς τῶν πυρῶν τοὺς ἄρτους, καὶ τὸν σταθμὸν ἄγοντας ὅσον ἂν οὗτοι τάξωσιν· ὁ γὰρ νόμος τούτους κελεύει τάττειν.

ἐμπορίου δ' ἐπιμελητὰς δέκα κληροῦσιν· τούτοις δὲ προστέτακται τῶν τ' ἐμπορίων ἐπιμελεῖσθαι, καὶ τοῦ σίτου τοῦ καταπλέοντος εἰς τὸ σιτικὸν ἐμπόριον τὰ δύο μέρη τοὺς ἐμπόρους ἀναγκάζειν εἰς τὸ ἄστυ κομίζειν.

LII. καθιστᾶσι δὲ καὶ τοὺς ἕνδεκα κληρωτούς, ἐπιμελησομένους τῶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, καὶ τοὺς ἀπαγομένους κλέπτας καὶ τοὺς ἀνδραποδιστὰς καὶ τοὺς λωποδύτας, ἂν μὲν [ὁμ]ολογῶσι, θανάτῳ ζημιώσοντας, ἂν δ' ἀμφισβητῶσιν, εἰσάξοντας εἰς τὸ δικαστήριον, κἂν μὲν ἀποφύγωσιν ἀφήσοντας, εἰ δὲ μὴ τότε θανατώσοντας, καὶ τὰ ἀπογραφόμενα χωρία καὶ οἰκίας εἰσά-

---

TESTIM. § 3 *Harp. σιτοφύλακες. Phot. σιτοφ. Bekk. An. 300. § 4 v. 10—14 *Harp. ἐπιμελητὴς ἐμπορίου. Bekk. An. 255. 52 § 1 Poll. 8, 102. Bekk. An. 310. Phot. ἡγεμ. δικαστ. Et. M. ἕνδεκα (Bekk. An. 250. schol. Ar. Vesp. 1108 [S.]. schol. Patm. Dem. p. 13 sq. Sakk. schol. Lucian. IV 170 Jac.).

---

1 ι′ post κληρ. add. (ex Harp.) W.-K. 2 ΠΕΡΑΙΕΑ. εἴκοσι recte K. (et. W.-K.[3]). 12 ἀστικὸν ex Bk. An. 255 coll. 208. 284. 456 antea S., qui nunc 'Αττικὸν cum Harp. Cf. Wil. I, 220 sq. 15 κληρωτούς, ⟨τοὺς⟩ H.-L. (Rutherf.), cf. Heracl. epit. 11; κλήρῳ, τοὺς Kb., W.-K.[3] Sed articuli non est ratio (sicut est c. 54, 6). 17 ἀπαγομ. ⟨κακούργους, τούς τε⟩ ex grammat. W.-K.; cf. Bursy p. 64. τοὺς ante ἀνδρ. et λωποδ. del. H.-L. 18 ΖΗΜΙΩΘΗϹΟ\ΝΤΑϹЄ\ΔΑΜΦΙΒ, corr. K.

ξοντας εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ τὰ δόξαντα δ[ημ]όσια εἶναι παραδώσοντας τοῖς πωληταῖς, καὶ τὰς ἐνδείξεις εἰσάξοντας· καὶ γὰρ ταύτας εἰσάγουσιν οἱ ἕνδεκα. εἰσάγουσι δὲ τῶν ἐνδείξεών τινας καὶ οἱ θεσμοθέται.

κληροῦσι δὲ καὶ εἰσαγωγέας ε΄ ἄνδρας, οἳ τὰς ἐμμήνους εἰσάγουσι δίκας, δυοῖν φυλαῖν ἕκαστος. εἰσὶ δ' ἔμμηνοι προικός, ἐάν τις ὀφείλων μὴ ἀποδιδῷ, κἄν τις ἐπὶ δραχμῇ δανεισάμενος ἀποστερῇ, κἄν τις ἐν ἀγορᾷ βουλόμενος ἐργάζεσθαι δανείσηται παρά τινος ἀφορμήν· ἔτι δ' αἰκείας καὶ ἐρανικὰς καὶ κοινωνικὰς καὶ ἀνδραπόδων καὶ ὑποζυγίων καὶ τριηραρχίας καὶ τραπεζιτικάς. οὗτοι μὲν οὖν ταύτας δικάζουσιν ἐμμήνους εἰσάγ[ον]τες, οἱ δ' ἀποδέκται τοῖς τελώναις καὶ κατὰ τῶν τελωνῶν, τὰ μὲν μέχρι δέκα δραχμῶν ὄντες κύρι[οι], τὰ δ' ἄλλ' εἰς τὸ δικαστήριον εἰσάγοντες ἔμμηνα.

LIII. κληροῦσι δὲ καὶ ⟨τοὺς⟩ τετταράκοντα, τέτταρας ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης, πρὸς οὓς τὰς ἄλλας δίκας λαγχάνουσιν· οἳ πρότερον μὲν ἦσαν τριάκοντα καὶ κατὰ δήμους περιόντες ἐδίκαζον, μετὰ δὲ τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ὀλιγαρχίαν τετταράκοντα γεγόνασιν. καὶ τὰ μὲν |

TESTIM. 2 schol. Patm. Demosth. p. 16 Sakk. § 2 Poll. 8, 101. Hesych. *εἰσαγωγή* (leg. *-γεῖς* cum [Scalig.] W.-K.). § 3 Poll. 8, 97. 53 § 1 Poll. 8, 100. Bekk. An. 310. Phot. *τετταράκοντα*. Bekk. An. 306. *Harp. *κατὰ δήμους δικαστάς*.

---

6 ΦΥΛΑΝ (num -ΑΙΝ corr.?). 7 ΑΠΟΔΩΙ, corr. (Bl., Condos) W.-K., H.-L. 8 *ὑπὲρ δραχμὴν* H.-L. 8 sq. ЄΑΝΑΓΟΡΑΙ. 10. 12 *ἐρανικαὶ — κοινωνικαὶ — τραπεζιτικαί* (hiat.) emendant W.-K.[1.2], H.-L., K.[3], S. (Bury); alia atque plura molitur Kb. p. 224 sq. Addit Poll. *ἐμπορικαί*, sed cf. c. 59, 5. 11 *τριηραρχικαὶ* (Bury) W.-K.[1.2], *-ικὰς* W.-K.[3] 17 ⟨*τοὺς*⟩ add. W.-K. 18 *τῆς φυλῆς ἐκ.* (W.-K., H.-L., K.[3]) pr., sed obscuratum est *φυλῆς* et in mg. iterum adscr. 20 *περιιόντες* contra chart. K., H.-L. *ἐπὶ* supra v. a corr. (non hab. Poll.).

pag. 27 *μέχρι δέκα δραχμῶν αὐτοτελεῖς εἰσι δ[ικά]ζε[ι]ν. τὰ δ' ὑπὲρ τοῦτο τὸ τίμημα τοῖς διαιτηταῖς παραδιδόασιν· οἱ δὲ παραλαβόντες, ἐὰν μὴ δύνωνται διαλῦσαι, γιγνώσκουσι, κἂν μὲν ἀμφοτέροις ἀρέσκῃ τὰ γνωσθέντα καὶ ἐμμένωσιν, ἔχει τέλος ἡ δίκη. ἂν δ' ὁ ἕτερος ἐφῇ τῶν ἀντιδίκων εἰς τὸ δικαστήριον, ἐμβαλόντες τὰς μαρτυρίας καὶ τὰς προκλήσεις καὶ τοὺς νόμους εἰς ἐχίνους, χωρὶς μὲν τὰς τοῦ διώκοντος, χωρὶς δὲ τὰς τοῦ φεύγοντος, καὶ τούτους κατασημηνάμενοι, καὶ τὴν γνῶσιν τοῦ διαιτητοῦ γεγραμμένην ἐν γραμματείῳ προσαρτήσαντες, παραδιδόασι το[ῖ]ς δ´ τοῖς τὴν φυλὴν τοῦ φεύγοντος δικάζουσιν. οἱ δὲ παραλαβόντες εἰσάγουσιν εἰς τὸ δικαστήριον, τὰ μὲν ἐντὸς χιλιῶν εἰς ἕνα καὶ διακοσίους, τὰ δ' ὑπὲρ χιλίας εἰς ἕνα καὶ τετρακοσίους. οὐκ ἔξεστι δ' οὔτε νόμοις οὔτε προκλήσεσι οὔτε μαρτυρίαις ἀλλ' ἢ ταῖς παρὰ τοῦ διαιτητοῦ χρῆσθαι, ταῖς εἰς τοὺς ἐχίνους ἐμβεβλημέναις. διαιτηταὶ δ' εἰσὶν οἷς ἂν ἑξηκοστὸν ἔτος ᾖ. τοῦτο δὲ δῆλον ἐκ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν ἐπωνύμων. εἰσὶ γὰρ ἐπώνυμοι δέκα μὲν οἱ τῶν φυλῶν, δύο δὲ καὶ τετταράκοντα οἱ τῶν ἡλικιῶν· οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο, καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὅ τ' ἄρχων ἐφ' οὗ ἐνεγράφησαν, καὶ ὁ ἐπώνυμος ὁ τῷ πρότερον*

TESTIM. § 2 *Harp. *διαιτηταί*. §§ 2. 4. 5 Poll. 8, 126 sq. Bekk. An. 235. Hesych. *διαιτ.* schol. Plat. Leg. XI, 920 D. schol. Patm. Dem. 13 Sakk. 7 sq. *Harp. *ἐχῖνος*. § 4 v. 19—83, 2 *ἀναγρ.*, tum § 7 v. 13—16 *Harp. *στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις*. Harp. *ἐπώνυμοι*. Etym. M. 369, 15.

1 *δικάζειν* agn. Wn. (W.-K.[3]); legebatur *κ[ρίνει]ν*. Cf. praef. § 6. 3 sq. ΓΙΓΝΩΙϹΚΟΥϹΙ. 9 sq. *γνῶσιν* (Bl.[2]) agn. et. Wn. 11 *τοῖς δ´* recte K.[3] *τὴν φυλὴν* (Wyse, al., coll. c. 58, 2) W.-K., H.-L., K.[3]: Τ(ΗϹ)ΦΥΛ(ΗϹ). 20 *ἔφηβοι* ⟨*οἱ*⟩ H.-L., sed ut chart. etiam Harp. Num *οἱ ἔφηβοι δ'* ? (hiat.). Cf. Bonitz Ind. *δέ*. 23 ΠΡΟΤΕΡΩΙ (item Harp.), corr. W.-K., Poland (hiat.).

ἔ[τ]ει δεδιαιτηκώς, νῦν δ' εἰς στήλην χαλκῆν ἀναγράφονται, καὶ ἵσταται ἡ στήλη πρὸ τοῦ βουλευτηρίου παρὰ τοὺς ἐπωνύμους. τὸν δὲ τελευταῖον τῶν ἐπωνύμων λαβόντες οἱ τετταράκοντα, διανέμουσιν αὐτοῖς τὰς διαίτας καὶ ἐπικληροῦσιν ἃς ἕκαστος διαιτήσει· καὶ ἀναγκαῖον ἃς ἂν ἕκαστος λάχῃ διαίτας ἐκδιαιτᾶν. ὁ γὰρ νόμος, ἄν τις μὴ γένηται διαιτητὴς τῆς ἡλικίας αὐτῷ καθηκούσης, ἄτιμον εἶναι κελεύει, πλὴν ἐὰν τύχῃ ἀρχὴν ἄρχων τι[ν]ὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἢ ἀποδημῶν, οὗτοι δὲ ἀτελεῖς εἰσὶ μόνοι. ἔστιν δὲ καὶ εἰσαγγέλλειν εἰς τοὺς διαιτητάς, ἐάν τις ἀδικηθῇ ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ, κἄν τινος καταγνῶσιν, ἀτιμοῦσθαι κελεύουσιν οἱ νόμοι· ἔφεσις δ' ἐστὶ καὶ τούτοις. χρῶνται δὲ τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας, καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσι προγράφουσιν, ἀπὸ τίνος ἄρχοντος καὶ ἐπωνύμ[ου] μέχρι τίνων δεῖ στρατεύεσθαι.

LIV. κληροῦσι δὲ καὶ τάσδε τὰς ἀρχάς· ὁ δ ο π ο ι ο ὺ ς πέντε, οἷς προστέτακται δημοσίους ἐργάτας ἔχουσι τὰς ὁδοὺς ἐπισκευάζειν· καὶ λ ο γ ι σ τ ὰ ς δέκα καὶ σ υ ν η γ ό ρ ο υ ς τούτοις δέκα, πρὸς οὓς ἅπαντας ἀνάγκη τοὺς τὰς ἀρχὰς ἄρξ[αντ]ας λόγον ἀπενεγκεῖν. οὗτοι γάρ εἰσι⟨ν οἱ⟩ μόνοι τοῖς ὑπευθύνοις λογιζόμενοι, καὶ τὰς εὐθύ-

---

TESTIM. 10 sq. Harp. εἰσαγγελία. Bk. An. 235. schol. Plat. Leg. XI. schol. Patm. Dem. p. 13. 54 § 2 *schol. Aristoph. Vesp. 691. Bekk. An. 310, 6. Phot. Suid. ἡγεμ. δικ. Bekk. An. 276. Phot. Suid. εὔθυνα (Bekk. An. 245. schol. Patm. Dem. p. 142). add. *lex. Cantabr. λογισταί, ubi legendum κληροῦνται, ceterum minime ipsa verba afferuntur.

---

3 Π(ΕΡΙ) (sed Π(ΑΡΑ) „compendio male picto" Wn.) ΤΟΥϹ, corr. (ci. K.) W.-K., H.-L. 9 τινὰ ἐν W.-K. recte (K.[3]). 11 διαιτητάς] δικαστάς contra chart. K.[1], H.-L. (cum Harpocr.). 15 ἀπὸ] A cum compendio insolito. 22 μόνοι ⟨οἱ⟩ (Jos. Mayor) H.-L., K.[3], S. (hiat.); ⟨οἱ⟩ μόνοι (sic et W.-K.[3]) vel ⟨οἱ⟩ λογιζ. praeterea proponit Kb.

νας εἰς τὸ δικαστήριον εἰσάγοντες. κἂν μέν τινα κλέπτοντ' ἐξελέγξωσι, κλοπὴν οἱ δικασταὶ καταγιγνώσκουσι, καὶ τὸ γνωσθὲν ἀποτίνεται δεκαπλοῦν· ἐὰν δέ τινα δῶρα λαβόντα ἐπιδείξωσιν καὶ καταγνῶσιν οἱ δικασταί, δώρων τιμῶσιν, ἀποτίνεται δὲ καὶ τοῦτο δεκαπλοῦν· ἂν δ' ἀδικεῖν καταγνῶσιν, ἀδικίου τιμῶσιν, ἀποτίνεται δὲ τοῦθ' ἁπλοῦν, ἐὰν πρὸ τῆς θ' πρυτανείας ἐκτείσῃ τις, εἰ δὲ μή, διπλοῦται. τὸ ⟨δὲ⟩ δεκαπλοῦν οὐ διπλοῦται.

κληροῦσι δὲ καὶ γραμματέα τὸν κατὰ πρυτανείαν καλούμενον, ὃς τῶν γραμμάτων ⟨τ'⟩ ἐστὶ κύριος, καὶ τὰ ψηφίσματα τὰ γιγνόμενα φυλάττει, καὶ τἆλλα πάντα ἀντιγράφεται καὶ παρακάθηται τῇ βουλῇ. πρότερον μὲν οὖν οὗτος ἦν χειροτονητός, καὶ τοὺς ἐνδοξοτάτους καὶ πιστοτάτους ἐχειροτόνουν· καὶ γὰρ ἐν ταῖς στήλαις πρὸς ταῖς συμμαχίαις καὶ προξενίαις καὶ πολιτείαις οὗτος ἀναγράφεται· νῦν δὲ γέγονε κληρωτός. κληροῦσι δὲ καὶ ἐπὶ τοὺς νόμους ἕτερον, ὃς παρακάθηται τῇ βουλῇ, καὶ ἀντιγράφεται καὶ οὗτος πάντας. χειροτονεῖ δὲ καὶ ὁ δῆμος γραμματέα, τὸν ἀναγνωσόμενον αὐτῷ καὶ τῇ βουλῇ, καὶ οὗτος οὐδενός ἐστι κύριος ἀλλ' ἢ τοῦ ἀναγνῶναι.

κληροῖ δὲ καὶ ἱεροποιοὺς δέκα, τοὺς ἐπὶ τὰ ἐκθύ-

TESTIM. 6 Harp. ἀδικίου. § 3. 4. 5 Poll. 8, 98. § 3. 4 *Harp. γραμματεύς. § 4 *Harp. ἀντιγραφεύς. § 5 Suid. γραμματεύς. Bekk. An. 226.

---

2 ΓΙΝΩΙCΚΟΥCΙ pr. (del. Ι post Ω), cf. p. 82, 3. 3 ⟨κατα⟩-γνωσθ. W.-K., sed def. γν. S. coll. Dem. 24, 9 κατεγνωκυίας — γνωσθέντα. 8 ЄΚΤΙCΗΙ. ⟨δὲ⟩ K. 10 ΓΡΑΜΜΑΤЄΩΝ, corr. (Bywater, Bl., al.) W.-K., H.-L., K.[3] (cum Harp. et Poll.). 11 τ' post γραμμ. add. Harp. (praeter BC), cf. Kb. p. 227 (sic et. W.-K.[3]). 12 γενόμ. Harpocr. 14 sq. Κ(ΑΙ)ΑΠΙCΤ. 18 ЄΠΙΤΟΥΤΟΙCΝΟΜΟΝЄΤЄΡΟΝ, corr. K. e Poll. 22 ΑΛΛΑΤΟΥ, corr. (Richards, Bl., al.) W.-K., H.-L. (cum Suid.).

ματα καλουμένους, [οἳ] τά τε μαντευτὰ ἱερὰ θύουσιν, κἄν τι καλλιερῆσαι δέῃ, καλλιεροῦσι μετὰ τῶν μάντεων. κληροῖ δὲ καὶ ἑτέρους δέκα, τοὺς κατ' ἐνιαυτὸν καλουμένους, οἳ θυσίας τέ τινας θύουσι, [καὶ τ]ὰς πεντετηρίδας ἁπάσας διοικοῦσι πλὴν Παναθηναίων. ε[ἰσὶ] δὲ πεντετηρίδες μία μ[ὲν ἡ εἰ]ς Δῆλον (ἔστι δὲ καὶ ἑπτετηρὶς ἐνταῦθα), δευτέρα δὲ Βραυρώνια, τρίτη [δὲ Ἡράκλει]α, τετάρτη δ' Ἐλευσ[ίν]ια· ε' δὲ Πα[ν]αθήναια, καὶ τούτων οὐδεμιᾷ ἐν τῷ αὐτῷ ἐν[ιαυτῷ] γίγνε[ται. νῦν] δὲ πρόσκειται [καὶ Ἡ]φαίσ[τι]α, ἐπὶ Κηφισοφῶντος ἄρχοντος.

κληροῦσι δὲ καὶ εἰς Σαλαμῖνα ἄρχοντα, καὶ εἰς Πει[ραι]έα δήμαρ[χ]ον, οἳ τά τε Διονύσια ποιοῦσι ἑκατέρωθι καὶ χορηγοὺς καθιστᾶσιν· ἐν Σαλαμ[ῖνι] δὲ καὶ τοὔ[ν]ομα τοῦ ἄρχοντος ἀναγράφεται.

LV. *αὗται μὲν οὖν αἱ ἀρχαὶ κληρωταί τε καὶ κύριαι τῶν εἰ[ρη]μένων . . . . . ων εἰσίν. οἱ δὲ καλού-*

TESTIM. § 6. 7 *Et. M. *ἱεροποιοί.* Phot. *ἱεροπ.* Bekk. An. 265. schol. Patm. Dem. 11. Poll. 8, 107. LV Poll. 8, 85. 86.

6 *ε' δ' εἰσὶ* (L.) H.-L.; *ε[ἰσὶ δὲ]* K.[3], negans numeri notam super Є exstare, it. Wn. (*ε. δὲ ε̄* Papageorg., qui del. *ἡ*). Proxima et 8 *δὲ Ἡρ.* (cf. Poll. 8, 107 *τὴν Ἡρακλειδῶν* sec. codd.) suppl. K., et convenire vid. vestigia, etsi negat Wn. (ΤΡΙΤΗ . . . . . ΤΑ Wn.). 8 ab *Ἐλ.* suppl. (L., Wyse) H.-K., K.[3] Sunt vestigia vocis *Ἐλ.*; post eam dispiciuntur vestigia litterae Є, et super eam ductus transversus qui numerum indicat. Tum H.-L. *καὶ τούτων οὐδὲ τρία* (est ΟΥΔ(Є) . ΜΙΑ). 9 sq. post *αὐτῶι* est *εν* (nihil aliud fuisse dicit Wn.) supra v.; suppl. *ἐν[ιαυτῷ* (Bl.) W.-K.[1.2], H.-L.; sed sensus existit perversissimus, nisi cum W.-K.[2] *οὐδεμιᾷ* pro *οὐδεμία* scribitur, cf. Wil. I, 229 (*ἐγγί(γ)νεται* K., W.-K.[3], it. Sds., qui *ἐν τῷ α.* de loco accipit). 10 supplevi; sunt vestigia Ν (vel Ο) litt. ante *δὲ*; *προσ* primo ut vid. per compendium, sed superscript. ΡΟϹ (*προκ.* K., al., sed *προσκ.* et. Wn., W.-K.[3]). Cf. v. Prott Mitth. d. arch. Inst. Ath. 1898, p. 167 f. Malim autem *ἀπὸ* pro *ἐπὶ*. 14 *ποιοῦσι* charta, non *-σιν*. 15 legebatur non recte *τὸ [ὄν]ομα* (*τοὔ[ν]*. et. Wn., W.-K.[3]). 17 *πραγμάτ]ων* (K., al.) nimium pro spatio; conieci cum Papageorg. *[ἁπάντ]ων*; *[πράξε]ων* Kb., W.-K.[3]

μενοι ἐννέα ἄρχοντες, τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ὃν τρόπον καθίσταντο [προε]ίρητα[ι· νῦν] δὲ κληροῦσιν θεσμοθέτας μὲν ἓξ καὶ γραμματέα τούτοις, ἔτι δ' ἄρχοντα καὶ βασιλέα καὶ πολέμαρχον, κατὰ μέρος ἐξ ἑκάστης ⟨τῆς⟩ φυλῆς. δοκιμάζονται δ' οὗτοι πρῶτον μὲν ἐν τῇ β[ουλ]ῇ τοῖς φ', πλὴν τοῦ γραμματέως, οὗτος δ' ἐν δικαστηρίῳ μόνον, ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες (ἅπαντες γὰρ καὶ οἱ κληρωτοὶ καὶ οἱ χειροτονητοὶ δοκιμασθέντες ἄρχουσιν), οἱ δ' ἐννέ' ἄρχοντες ἔν τε τῇ βουλῇ καὶ πάλιν ἐν δικαστηρίῳ. καὶ πρότερον μὲν οὐκ ἦρχεν ὅντι[ν'] ἀποδοκιμάσειεν ἡ βουλή, νῦν δ' ἔφεσίς ἐστιν εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ τοῦτο κύριόν ἐστι τῆς δοκιμασίας. ἐπερωτῶσιν δ', ὅταν δοκιμάζωσιν, πρῶτον μὲν pag. 28 *'τίς ‖ σοι πατὴρ καὶ πόθεν τῶν δήμων, καὶ τίς πατρὸς πατήρ, καὶ τίς μήτηρ, καὶ τίς μητρὸς πατὴρ καὶ πόθεν τῶν δήμων'; μετὰ δὲ ταῦτα εἰ ἔστιν αὐτῷ Ἀπόλλων πατρῷος καὶ Ζεὺς ἑρκεῖος, καὶ ποῦ ταῦτα τὰ ἱερά ἐστιν, εἶτα ἠρία εἰ ἔστιν καὶ ποῦ ταῦτα, ἔπειτα γονέας εἰ εὖ ποιεῖ, [καὶ] τὰ τέλη τελεῖ, καὶ τὰς στρατείας εἰ ἐστράτευται. ταῦτα δ' ἀνερωτήσας, 'κάλει' φησὶν 'τούτων τοὺς μάρτυρας'. ἐπειδὰν δὲ παράσχηται τοὺς μάρτυρας, ἐπερωτᾷ 'τούτου βούλεταί τις κατηγορεῖν'; [κ]ἂν μὲν ᾖ τις κατήγορος, δοὺς κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν, οὕτω δίδωσιν ἐν μὲν τῇ βουλῇ τὴν*

TESTIM. 2 *lex. Cantabr. *θεσμοθ. ἀνάκρισις.* § 2. 3 *lex. Cant. l. c.

---

2 legebatur non recte [*εἴρη*]*ται*; tum [*ἤδη· νῦν*] K., rell.; sed non exigitur spatio *ἤδη*, cum in eodem versus proximi non plus quam tres litt. exstent. Ut ego Wn., W.-K.[3] 4 addidi *τῆς*. 6 post *φ'* add. Papageorg. *εἶτα δ' ἐν τῷ δικαστ.* (del. id. *γὰρ* v. 7). 6 et 10 *ἐν* ⟨*τῷ*⟩ *δικαστ.* H.-L. Cf. p. 72, 4 (89, 5); Kb. p. 208. 7 *ἅπαντε*[*ς* (Diels, et. Wn., W.-K.[3]) verius vid. quam *πάντες* (K., al.). 14 sq. ΠΑΤΗΡΠΑΤΡΟϹ pr. 19 ⟨*εἰ*⟩ *τελεῖ* W.-K. 22 ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ.

ἐπιχειροτονίαν, ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ τὴν ψῆφον· ἐὰν δὲ μηδεὶς βούληται κατηγορεῖν, εὐθὺς δίδωσι τὴν ψῆφον· καὶ πρότερον μὲν εἷς ἐνέβαλλε τὴν ψῆφον, νῦν δ' ἀνάγκη πάντας ἐστὶ διαψηφίζεσθαι περὶ αὐτῶν, ἵνα ἄν τις πονηρὸς ὢν ἀπαλλάξῃ τοὺς κατηγόρους, ἐπὶ τοῖς δικασταῖς γένηται τοῦτον ἀποδοκιμάσαι. δοκιμασθέν⟨τες⟩ δὲ τοῦτον τὸν τρόπον, βαδίζουσι πρὸς τὸν λίθον ἐφ' ᾧ τὰ τόμι' ἐστίν, ἐφ' οὗ καὶ οἱ διαιτηταὶ ὀμόσαντες ἀποφαίνονται τὰς διαίτας, καὶ οἱ μάρτυρες ἐξόμνυνται τὰς μαρτυρίας, ἀναβάντες δ' ἐπὶ τοῦτον ὀμνύουσιν, δικαίως ἄρξειν καὶ κατὰ τοὺς νόμους, καὶ δῶρα μὴ λήψεσθαι τῆς ἀρχῆς ἕνεκα, κἄν τι λάβωσι ἀνδριάντα ἀναθήσειν χρυσοῦν. ἐντεῦθεν δ' ὀμόσαντες εἰς ἀκρόπολιν βαδίζουσιν καὶ πάλιν ἐκεῖ ταὐτὰ ὀμνύουσι, καὶ μετὰ ταῦτ' εἰς τὴν ἀρχὴν εἰσέρχονται.

LVI. λαμβάνουσι δὲ καὶ *παρέδρους* ὅ τε ἄρχων καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πολέμαρχος δύο ἕκαστος, οὓς ἂν βούληται, καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν, καὶ εὐθύνας διδόασιν ἐπὰν παρεδρεύσωσιν.

καὶ ὁ μὲν *ἄρχων* εὐθὺς εἰσελθὼν πρῶτον μὲν κηρύττει, ὅσα τις εἶχεν πρὶν αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἀρχήν, ταῦτ' ἔχειν καὶ κρατεῖν μέχρι ἀρχῆς τέλους. ἔπειτα χορηγοὺς τραγῳδοῖς καθίστησι τρεῖς, ἐξ ἁπάντων Ἀθηναίων τοὺς πλουσιωτάτους· πρότερον δὲ καὶ

TESTIM. § 5 *Harpocr. v. λίθος. LVI § 1 Poll. 8, 92. *Harp. πάρεδρος (v. 16—20). § 3 lex. Cant. ἐπώνυμος.

---

4 διαψ. (Wyse, v. L., Bl., Lipsius) W.-K., H.-L., K.[3] 6 sq. δοκιμασθέν⟨τες⟩ (Bl., H., al.) W.-K., H.-L. 8 ὑφ' ὧ (ὑφ' ὧ vel ἐφ' ὧ libri Poll.) K.[1], Wil. (I, 48); ЄΦ legi posse recte autumant W.-K.[2] (Poland, et. Wn. ЄΦ), ЄΦΟ . ἐφ' ο[ὗ] (L.) K.[3] Cf. Kb. 17 ΟΥCЄΑΝ. 19 ἐπειδὰν H.-L.

κωμῳδοῖς καθίστη πέντε, νῦν δὲ τούτους αἱ φυλαὶ φέρουσιν. ἔπειτα παραλαβὼν τοὺς χορηγούς, τοὺς ἐνηνεγμένους ὑπὸ τῶν φυλῶν εἰς Διονύσια ἀνδράσιν καὶ παισὶν καὶ κωμῳδοῖς, καὶ εἰς Θαργήλια ἀνδράσιν καὶ παισίν (εἰσὶ δ' οἱ μὲν εἰς Διονύσια κατὰ φυλάς, εἰς Θαργήλια [δὲ] δυεῖν φυλαῖν εἷς· παρέχει δ' ἐν μ[έρ]ει ἑκατέρα τῶν φυλῶν) τούτοις τὰς ἀντιδόσεις ποιεῖ καὶ τὰς σκήψεις εἰσ[άγει, ἐά]ν τις ἢ λελητουργη[κέ]ν[αι] φῇ πρότερον ταύτην τὴν λητουργ[ίαν, ἢ ἀ]τελὴς εἶναι λελητουρ[γηκὼς ἑ]τέραν λητουργίαν καὶ τῶν χρόνων αὐτῷ [τῆς ἀτε]λείας μὴ ἐξεληλ[λυ]θό[των, ἢ τὰ] ἔτη μὴ γεγονέναι· δεῖ γὰρ τὸν τοῖς παι[σὶν χορη]γοῦντα ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη γεγονέναι. καθίστησι δὲ καὶ εἰς Δῆλον χορηγούς, καὶ ἀρχιθέω[ρον τ]ῷ τριακοντορίῳ τῷ τοὺς ἠθέους ἄγοντι. πομπῶν δ' ἐπιμελεῖτ[αι τῆς τ]ε τῷ Ἀσκληπιῷ γιγνομένης, ὅταν οἰκουρῶσι μύσται, καὶ τῆς Διονυσίων τῶν με[γά]λων μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, οὓς πρότερον μὲν ὁ δῆμος ἐχειροτόνει δέκα ὄντας, κ[αὶ τὰ] εἰς τὴν πομπὴν ἀναλώματα παρ' αὐτῶ[ν] ἀνήλι[σ]κον, νῦν δ' ἕνα τῆς φυλῆ[ς ἑκ]άστης κληροῖ, καὶ δίδωσιν εἰς τὴν κατασκευὴν ἑκατὸν μνᾶς. ἐπι-

TESTIM. 12 *Harp. ὅτι νόμος ἐστίν.

1 TOYTOIC, corr. (Wyse) W.-K. 5 sq. εἰς <δὲ> Θαργ. K.[1], εἰς Θ. <δὲ> W.-K., sed fuisse videtur Δ(Є) in chart. (H.-L.; Θ. [δὲ] K.[3]). 6 δυοῖν H.-L. 8 TACKHΨЄIC. λελητουργηκέναι (Sandys) W.-K. (vid. pr. ΛЄΛΟΥΤΗΡΓ fuisse, cf. v. 10) et K.[3] 9 φῇ π[ρό]τερον K.[3] λητουργίαν (ΛЄIT pr.; punctis inclusae litt. ЄI) K.; tum ἢ ἀ]τ. εἶναι recte W.-K., K.[3] 10 λελη[τουργηκὼς ἑ]τ. K.[3] (supr. HI scriptum ЄI pro v. l. ΛΟΥΤΗΡΓΙΑΝ pr. 11 τῆς ἀτελ. W.-K. ἐξεληλ[λυ]θό[των K.[3] τὰ μ'] ἔτη K.[3]; sed sufficit τὰ. 12 suppl. K. ex Harp.
14 ἀρχιθέωρον (Lipsius, Fränkel) W.-K.: -ρους (Torr) H.-L., K.[3] Cf. Kb. 15 ἐπιμελεῖται (Ruth., al.) W.-K., H.-L., K.[3] 16 τῆς τ]ε Wn. (τῆς τε] K.), recte ut vid. (K.). 16 sq. οἱ μύσται falso H.-L. 20 ἀνήλισκον recte (Bl., Condos) W.-K.

μελ[εῖτα]ι δὲ καὶ τῆς εἰς Θαργήλια καὶ τῆς τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι. διοικεῖ δὲ καὶ τὸν ἀγῶνα τῶν Διονυσίων οὗτος καὶ τῶν Θαργηλίων. ἑορτῶν μὲν οὖν ἐπιμελεῖται τούτων. γραφαὶ δ[ὲ καὶ δ]ίκαι λαγχάνονται πρὸς αὐτόν, ἃς ἀνακρίνας εἰς [τὸ] δικαστήριον εἰσά[γει, γο]νέων κακώσεως (αὗται δ' εἰσὶν ἀζήμιοι τῷ βουλομένῳ δ[ι]ώκειν), ὀρφανῶν κ[ακώ]σεως (αὗται δ' εἰσὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων), ἐπικλήρου κακώσε[ως (αὗ]ται δ' εἰσὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων καὶ τῶν συνοικούντων), οἴκου ὀρφανικοῦ κακώσεως (εἰσὶ δὲ καὶ [αὗται κατὰ τῶν] ἐπιτρόπων), παρανοίας, ἐάν τις αἰτιᾶταί τινα παρανοοῦντα τὰ [ὑπάρχοντα] ἀπολλύν[αι], εἰς δατητῶν αἵρεσιν, ἐάν τις μὴ θέλῃ κοινὰ [τὰ ὄντα νέμεσθ]αι, εἰς ἐπι[τρ]οπῆς κατάστασιν, εἰς ἐπιτροπῆς διαδικασίαν, εἰς [ἐμφανῶν κατάστασ]ιν, ἐπίτρ[οπ]ον αὐτὸν ἐγγράψαι,
7 *κλήρων καὶ ἐπικλήρων ἐπι[δικασίαι. ἐπιμελεῖτ]αι δὲ καὶ τῶν [ὀρφ]ανῶν καὶ τῶν ἐπικλήρων, καὶ τῶν γυναικῶν ὅσαι ἂν τελευτή[σαντος τοῦ ἀνδ]ρὸς σκή-*

TESTIM. § 5. 6. 7 Poll. 8, 89. § 6 lex. Cant. *ἐπώνυμος*. Bekk. An. 310 (cf. 269). Phot. Suid. *ἡγεμονία δικαστηρίου*. 12 sq. *lex. Cant. *εἰς δατητῶν αἵρεσιν*. *Harp. *δατεῖσθαι*. *Et. M. *δατητής*. 15 *Harp. *εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν*. schol. Ar. Vesp. 769.

---

5 *εἰς τ[ὸ δι]κ.* W.-K.[1.2], *εἰς τὸ δ.* Wn., W.-K.[3], quod non improbat K., nisi quod *τὸ* negat certo agnosci. Cf. ad p. 86, 6. 10. (Ipse *εἰς δ[ι]κ.* agnoscere mihi visus sum, *εἶτ' [εἰς δι]κ.* antehac K.) 6 *γονέων* (Wyse, Bl., al.) W.-K., H.-L., K.[3] 7—10 suppl. K. 10 ΟΡΦΑΝΟΥ, adscr. v. l. (ΟΡΦΑΝ)ΙΚ(ΟΥ).

12 *τὰ [ἑαυτοῦ κτήματα ἀ]π.* K. (nimium pro spat.), *τὰ π[ατρῷα ἀ]π.* (Wyse) H.-L., *τὰ [ὑπάρχοντα* ego ed. 1 (*τὰ [οἰκεῖα* Kb., cui adversatur K. propter primae litt. vest., *τὰ ἑαυτοῦ* Papageorg. Bl.[2], quod negat exstitisse Wn., certe spatio non sufficere dicit K.). ΔΙΑΙΤΗΤ(ΩΝ), corr. (ex Harp. et lex. Cant.) K. 13 ΘΕΛΗΤ . Κ sec. Wn. (ΘΕΛΗΙΚ. fuisse putat K.); *θ. [κ]οινὰ [τὰ ὄντα νέμ.* K. (e lex. Cantabr.). 15 suppl. W.-K. (ex Harp.), K.[3] 16—90, 1 suppl. K. (e Polluce); 18 sq. ΡΟΣΚΗ sec. W.-K. (Wn.), sed negat K.

[πτω]νται κυεῖν· καὶ κύριός ἐστι τοῖς ἀδικοῦσιν ἐπιβάλ[λειν ἢ εἰσάγειν εἰς] τὸ δικα[στή]ριον. μισθοῖ δὲ καὶ τοὺς οἴκους τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν ἐπικλ[ήρων, ἕως ἄν τις τετταρ]ακαιδε[κέ]τις γένηται, καὶ τὰ ἀποτιμήματα λαμβάνει, [καὶ τοὺς ἐπιτρόπους], ἐὰν μὴ [δι]δῶσι τοῖς παισὶ τὸν σῖτον, οὗτος εἰσπράττει.

LVII. *καὶ ὁ [μὲν ἄρχων ἐπιμελεῖτ]αι τούτ[ων. ὁ] δὲ βασιλεὺς πρῶτον μὲν μυστηρίων ἐπιμελεῖ[ται, μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν ὣ]ν ὁ δῆμ[ος χ]ειροτονεῖ, δύο μὲν ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων, ἕνα δ' [ἐξ Εὐμολπιδῶν, ἕνα] δ' ἐκ Κηρ[ύκω]ν. ἔπειτα Διονυσίων τῶν ἐπὶ Ληναίῳ· ταῦτα δέ ἐστι [πομπ]ή [τε καὶ ἀγών]. τὴν μὲν*
pag. 29 *οὖν πομπὴν κοινῇ πέμπουσιν ὅ τε βασιλεὺς καὶ οἱ ἐπιμεληταί, τὸν δὲ ἀγῶνα διατίθησιν ὁ βασιλεύς. τίθησι δὲ καὶ τοὺς τῶν λαμπάδων ἀγῶνας ἅπαντας· ὡς δ' ἔπος εἰπεῖν καὶ τὰς πατρίους θυσίας διοικεῖ οὗτος πάσας. γραφαὶ δὲ λαγχάνονται πρὸς αὐτὸν ἀσεβείας,*

TESTIM. 6 *Harp. *σῖτος*. LVII Pollux 8, 90. Phot. *ἡγεμ. δικαστ.* Bekk. An. 219. 7—11 *Harp. *ἐπιμελητὴς τῶν μυστηρίων* (*ὁ δὲ βασ. — Κηρύκων*). § 2. 3 Poll. 8, 117. Bekk. An. 310 sq.

---

2 suppl. Lipsius, W.-K., K.[3] 4 supplevi (..ΤЄΙC, superscr. pro v. l. Η supra Є). *Τετρακαιδεκ.* (Isocr. 19, 22) praefert Papageorg. 5 suppl. W.-K. (Brooks, Pantazid.); [*κ. τ. ἐπ. οἳ*] (*ἐὰν* i. e.) *ἂν* H.-L. *μὴ* W.-K., H.-L. *διδῶσι* K.[1], W.-K.: *ἀποδιδ.* (Pantazid.) H.-L., *ἀπο*]*δῶσι* K.[3] 7 suppl. (Bl., H.) W.-K., H.-L., K.[3] 8 sq. suppl. K. (ex Harp.); *ὣ*]*ν* ego (it. Wn., W.-K.[3]; *οὓς* supplebatur). 9 *ἐχ*]*ειροτόνει* K.[1] ex Harp., corr. (Jos. Mayor, Bl., al.) W.-K., H.-L. 10 *Εὐμ.* K. ex Harp.; *δ' ἐξ* et *δ' ἐκ* K. (ΔЄΚΗΡ; alterum ·Κ· superscr. esse testatur Wn.) ex eodem (Gertz) W.-K., H.-L. 11 sq. ΛΗΝΑΙΩΝ, corr. (Bywater, Bl., al.) H.-L., K.[3]; contra *Ἐπιληναίων* W.-K.[3] 12 *π. καὶ ἀγ.* (L.) H.-L.; [*τε καὶ* (ut p. 61, 3) *ἀ.*] Kb., Papageorg., W.-K.[3] (spatio aptum esse test. Wn.) Tum *τὴν* (H., John Mayor, al.) W.-K., H.-L. 14 ⟨*δια*⟩*τίθησι* (Richards, al.) W.-K., H.-L.; def. *τίθ.* S., cf. p. 84, 3 *γνωσθέν*. 16 *καὶ* del. H.-L. quidni *οὗτος διοικεῖ* vel (Diels) *δ. π. οὗτος* ut 91, 3?

κἂν τις ἱερωσύνης ἀμφισβητῇ πρός τινα. διαδικάζει δὲ καὶ τοῖς γένεσι καὶ τοῖς ἱερεῦσι τὰς ἀμφισβητήσεις τὰς ὑπὲρ τῶν γερῶν ἁπάσας οὗτος. λαγχάνονται δὲ καὶ αἱ τοῦ φόνου δίκαι πᾶσαι πρὸς τοῦτον, καὶ ὁ προαγορεύων εἴργεσθαι τῶν νομίμων οὗτός ἐστιν. εἰσὶ δὲ φόν[ου] δίκαι καὶ τραύματος, ἂν μὲν ἐκ προνοίας ἀποκτείνῃ ἢ τρώσῃ, ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καὶ φαρμάκων, ἐὰν ἀποκτείνῃ δούς, καὶ πυρκαϊᾶς· ταῦτα γὰρ ἡ βουλὴ μόνα δικάζει· τῶν δ' ἀκουσίων καὶ βουλεύσεως, κἂν οἰκέτην ἀποκτείνῃ τις ἢ μέτοικον ἢ ξένον, οἱ ἐπὶ Παλλαδίῳ· ἐὰν δ' ἀποκτεῖναι μέν τις ὁμολογῇ, φῇ δὲ κατὰ τοὺς νόμους, οἷον μοιχὸν λαβὼν ἢ ἐν πολέμῳ ἀγνοήσας ἢ ἐν ἄθλῳ ἀγωνιζόμενος, τούτ[ῳ] ἐπὶ Δελφινίῳ δικάζουσιν· ἐὰν δὲ φεύγων φυγὴν ὧν ἄρεσίς ἐστιν, αἰτίαν ἔχῃ ἀποκτεῖναι ἢ τρῶσαί τινα, τούτῳ δ' ἐν Φρεάτου δικάζουσιν, ὁ δ' ἀπολογεῖται προσορμισά-

---

TESTIM. 9 *Harp. *βουλεύσεως.* schol. Aesch. 2, 87. 11 *Harp. *ἐπὶ Παλλαδίῳ.* 13 *id. *ἐπὶ Δελφινίῳ.*

---

1 add. post *τινα* ⟨*διαδικάζει*⟩? cf. 98, 7. 3 *γερῶν* Bk. An. 219: ΙΕΡΩΝ, quod commendat Richards (cf. Bk. Anecd. 310).

7 *ἀποκτ.* ⟨*τις*⟩ Papageorg. *ἢ τρώσῃ* recte W.-K. (*ἢ* supra v. ut vid.). *φαρμάκων* W.-K., S.: -ΑΚΟΝ. 8 *πυρκαϊᾶς* K., rell.; cf. Demosth. ed. Bl. III, p. LXXXVIII. *ταῦτα* K.; *γὰρ* W.-K., H.-L. 9 *μόνη* H.-L. 10 sq. *οἱ ἐπὶ Π.* recte K.[3] Supplendum *δικάζουσιν* ex *δικάζει.* 13 *τού[τῳ] ἐπὶ* K.[3] (qui certum putat), *τούτ[ῳ]* Wn., W.-K.[3]; *τούτ[ῳ] δὲ [ἐπ]ὶ* Lipsius, *τ. οἱ] ἐπὶ* Papageorg. 14 legebatur *αἴδεσις*; sed exstat Α·ΙΔ·ΕΣΙΣ cum suprascr. v. l. .Ρ· (supra ΙΔ) i. e. *ἄρεσις* (Weil), quod recipiendum duxi (Kb.). 15 [*αἰτίαν προσλάβῃ*] *κτ.* K.[1], H.-L.; *αἰτίαν ἔχῃ ἀποκτ.* (sec. Dem. 23, 77) W.-K. (agn. Wn.), K.[3] Mihi .ΑΒΗ (*λάβῃ*) agnosci posse visum est, sed K. *ἔχῃ* probabilius putat. 15 sq. *τούτῳ οἱ ἐν* vel *τ. ἐν* Papageorg.

16 ΦΡΕΑΤΟΥ, cf. Dem. l. c. 77 sq., ubi *φρεαιτου* pr. S, Phot. *ἐς Φρεάτου*: *Φρεατοῖ* Harpocr., *Φρεαττοῖ* K., H.-L. Nomen inditum sec. Harp. *ἀπό τινος Φρεάτου ἥρωος.* *ὁ δὲ* [*ἀπολ.* W.-K.[1.2], K.[3], [*ὁ δ' ἀπ.* H.-L. rectius (sine uncis Wn., W.-K.[3]).

μενος ἐν πλοίῳ. δικάζουσι δ' οἱ λαχόντες τα............, πλὴν τῶν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ γιγνομένων, εἰσάγει δ' ὁ βασιλεύς, καὶ δικάζο[υσιν] ἐν ἱερ[ῷ] καὶ ὑπαίθριοι, καὶ ὁ βασιλεὺς ὅταν δικάζῃ περιαιρεῖται τὸν στέφανον ὁ δὲ τὴν αἰτίαν ἔχων τὸν μὲν ἄλλον χρόνον εἴργεται τῶν ἱερῶν, καὶ οὐδ' εἰς τὴν ἀγορὰν ν[όμος] ἐμβαλεῖν αὐτῷ· τότε δ' εἰς τὸ ἱερὸν εἰσελθὼν ἀπολογεῖται. ὅταν δὲ μὴ εἰδῇ τὸν ποιήσαντα, τῷ δράσαντι λαγχάνει, δικάζει δ' ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ φυλοβασιλεῖς, καὶ τὰς τῶν ἀψύχων καὶ τῶν ἄλλων ζῴων.

LVIII. *ὁ δὲ* πολέμαρχος *θύει μὲν θυσίας τήν τε τῇ Ἀρτέμιδι τῇ ἀγροτέρᾳ καὶ τῷ Ἐνυαλίῳ, διατίθησι δ' ἀγῶνα τὸν ἐπιτάφιον, καὶ τοῖς τετελευτηκόσιν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ Ἁρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι ἐναγίσματα ποιεῖ. δίκαι δὲ λαγχάνονται πρὸς αὐτὸν ἴδιαι μόνον, αἵ τε τοῖς μετοίκοις καὶ τοῖς ἰσοτελέσι καὶ τοῖς προξένοις γιγνόμεναι· καὶ δεῖ τοῦτον λαβόντα καὶ δια-*

TESTIM. 7 sqq. cf, Poll. 8, 120 (non ex Aristot.). LVIII Poll. 8, 91. § 1 Bekk. An. 290.

---

1 litt. post *τα* mihi vel A vel Є vel C fuisse visa est, falsum *ταῦτα* (K., rell.). Conieci *τὰς δίκας* vel *κρίσεις* (Harp. *ἐφέται*); tum *ἐφέται* (ex Harp.) K. rell.; *δικασταί* Paton, H.-L. (ego ed. 1). Sed Wn. TAι . A . . . . C; hinc (Kb.) W.-K.[3] *ταῦτ' ἄνδρες*.
3 restitui e vestigiis (quae sunt et. YCI litt.); it. Wn., W.-K.[3]
6 *οὐδ' εἰς τὴν ἀγορὰν* (Wyse, v. Leeuw., Bl., al.) W.-K., H.-L.
ν[όμος Bl.[2], W.-K.[3] (legebatur *δ[ίκαιον* vel *δ[έδοται*; supplem. certum non esse dicunt W.-K.[3]. 8 *μὴ εἰδῇ* W.-K. (Wyse), K.[3]; add. ⟨*τις*⟩ (coll. Dem. 23, 76) Papageorg. 11 *θύει μὲν* recte W.-K., K.[3] *τήν τε τῇ*] *τῇ τε* W.-K., concedentes *τήν τε τῇ* correctorem voluisse; sed eadem etiam a pr. m. fuisse affirmat K. 12 lego ЄNYAΛΛIωI (transfixa omnia a N ad alt. I) NYAΛΛIωΔIA; superscr. supra primas litt. ЄNYω. (sic, sed paullo incertius punctum). 13 *καὶ* del. K., H.-L., coll. Poll.; def. Kb., Wil. I, 249 (*ἐπὶ* pro *καὶ* Papageorg.).
15 *ἴδιαι*] IΔI a corr. ante vers. *μόνον* W.-K.: *μὲν*. 16 *καὶ* ⟨*αἱ*⟩ *τοῖς προξ.* Kb., W.-K.[3] 17 *γιγνόμεναι* pr., sed transfixae litt. AI, superscr. et alia, quae legi non possunt, et .OIC

νείμαντα δέκα μέρη, τὸ λαχὸν ἑκάστῃ τῇ φυλῇ μέρος προσθεῖναι, τοὺς δὲ τὴν φυλὴν δικάζοντας τοῖς διαιτηταῖς ἀποδοῦναι. αὐτὸς δ' εἰσάγει δίκας τάς τε τοῦ ἀ[π]οστασίου καὶ ἀπροστασ[ίου] καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκοις, καὶ τἆλλ' ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ πολέμαρχος.

LIX. οἱ δὲ θεσμοθέται πρῶτον μὲν τοῦ προγράψαι τὰ δικαστήριά εἰσι κύριοι, τίσιν ἡμέραις δεῖ δικάζειν, ἔπειτα τοῦ δοῦναι ταῖς ἀρχαῖς· καθότι γὰρ ἂν οὗτοι δῶσιν, κατὰ τοῦτο χρῶνται. ἔτι δὲ τὰς εἰσαγγελίας, ⟨ἅς ἄν τινες⟩ εἰσαγγείλωσιν εἰς τὸν δῆμον, καὶ τὰς καταχειροτονίας καὶ τὰς προβολὰς ἁπάσας εἰσάγουσιν οὗ[τ]οι, καὶ γραφὰς παρανόμων, καὶ νόμον μὴ ἐπιτήδειον θεῖναι, καὶ προεδρικὴν καὶ ἐπιστατικὴν καὶ στρατηγοῖς εὐθύνας. εἰσὶ δὲ καὶ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς ὧν παράστασις τίθεται, ξενίας καὶ δωροξενίας, ἄν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν, καὶ συκοφαντίας καὶ δώρων καὶ ψευδεγγραφῆς καὶ ψευδοκλητείας καὶ βου-

---

TESTIM. § 3 *Harp. πολέμαρχος (αὐτὸς — ἐπικλ.). ἀποστασίου. schol. Ar. Vesp. 1042. Hesych. et Phot. Λυκαμβὶς ἀρχή. Bekk. An. 310. Phot. Suid. ἡγεμ. δικ. LIX 1—6 Poll. 8, 87. *Harp. θεσμοθέται. § 1. 2 Phot. θεσμοθέται. schol. Plat. Phaedr. 235 D. schol. Aeschin. 1, 16. § 3 *Harp. παράστασις (εἰσὶ — συκοφ.). δωροξενία. *lex. Cant. ξενίας γραφή (εἰσὶ — ξενίαν). Harp. ἡγεμονία δικαστηρίου. Bekk. An. 310. Phot. ἡγ. δικ. Hesych. δωροξενίας. Poll. 8, 44.

(punctum ante O?), = (γιγνομέν)οις. 3 τοῦ] cf. Mus. Rh. XLIV, 22. 4 καὶ ἀπροστ. (ΚΑΙΠΡΟСΤ ?) supra v. ab al. m. καὶ ⟨τὰς⟩ κλ. Papageorg. 11 εἰσαγγέλλουσιν (ita chart.) εἰς τὸν δῆμον secl. W.-K. (hab. Poll. Phot., εἰσῆγον s. -άγειν schol. Pl. Aesch., εἰς τ. δ. om. sch. Pl.). Malui inserere ἅς ἄν τινες et scribere εἰσαγγείλωσιν, cf. c. 43, 4; Praefat. § 3. 13 καὶ ⟨τοῦ⟩ νόμον (Jos. Mayor) H.-L. 17 τὴν ξενίας (Meier) H.-L.
18 sq. ψευδοκλ. . . μοιχείας] ita etiam Pollux et Harp. v. παράστ.; sed id. v. ἡγεμονία δικ. (cf. Bk. An., Phot.) ὕβρεως καὶ μοιχείας καὶ βουλεύσεως καὶ ἄλλων.

λεύσεως καὶ ἀγραφίου καὶ μοιχείας. εἰσάγουσιν δὲ καὶ τὰς δοκιμασίας ταῖς ἀρχαῖς ἁπάσαις, καὶ τοὺς ἀπεψηφισμένους ὑπὸ τῶν δημοτῶν, καὶ τὰς καταγνώσεις τὰς ἐκ τῆς βουλῆς. εἰσάγουσι δὲ καὶ δίκας ἰδίας, ἐμπορικὰς καὶ μεταλλικάς, καὶ δούλων, ἄν τις τὸν ἐλεύθερον κακῶς λέγῃ. καὶ ἐπικληροῦσι ταῖς ἀρχαῖς οὗτοι τὰ δικαστήρια τὰ ἴδια καὶ τὰ δημόσια. καὶ τὰ σύμβολα τὰ πρὸς τὰς πόλεις οὗτοι κυροῦσι, καὶ τὰς δίκας τὰς ἀπὸ τῶν συμβόλων εἰσάγουσι, καὶ τὰ ψευδομαρτύρια ⟨τὰ⟩ ἐξ Ἀρείου πάγου.

τοὺς δὲ δικαστὰς κληροῦσι πάντες οἱ ἐννέα ἄρχοντες, δέκατος δ' ὁ γραμματεὺς ὁ τῶν θεσμοθετῶν, τοὺς τῆς αὑτοῦ φυλῆς ἕκαστος.

LX. *τὰ μὲν οὖν περὶ τοὺς θ' ἄρχοντας τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον. κληροῦσι δὲ καὶ ἀθλοθέτας δέκα ἄνδρας, ἕνα τῆς φυλῆς ἑκάστης. οὗτοι δὲ δοκιμασθέντες ἄρχουσι τέτταρα ἔτη, καὶ διοικοῦσι τήν τε πομπὴν τῶν Παναθηναίων καὶ τὸν ἀγῶνα τῆς μουσικῆς καὶ τὸν γυμνικὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ἱπποδρομίαν, καὶ τὸν πέπλον ποιοῦνται, καὶ τοὺς ἀμφορεῖς ποιοῦνται μετὰ τῆς βου-*

TESTIM. 9 *Bekk. An. 436. 11 Poll. 8, 87. schol. Ar. Vesp. 775. LX, 1 Pollux 8, 93 (cf. 87).

---

6 *οὗτοι* recte W.-K., K.[3]. Totam sententiam *καὶ ἐπικλ*... *δημόσια* secl. W.-K.[2]; nunc satis habent pugnam cum p. 93, 9 sq. notare. Habuit haec Pollux, qui om. p. 93, 9 sq. Cf. pag. XXXII, 32. 7 *τά ⟨τ'⟩ ἴδ.* Kb., *⟨καὶ⟩ τὰ ἴ.* Papageorg. 8 *⟨κατα⟩κυροῦσι* Wyse (*κυροῦσι* etiam Poll.). 10 ΤΑC pr. pro *τὰ*; mutatum C in Υ. *τὰς τῶν ψευδομαρτυριῶν τῶν* Pollux, unde *τὰ* add. (H., Bernardakis) W.-K., H.-L. 11—13 *τοὺς δὲ*..*ἕκαστος* secl. W.-K.[2]; cf. p. 98, 12. Legisse vid. Pollux (8, 87), v. Kb.; def. Teusch; tuetur et. Wil. I, 243. 296, sed ut separentur haec a prioribus, cui obsecutus sum (it. W.-K.[3]). 11 ΠΑΝΤΑC, corr. K., H.-L. 19 *⟨καὶ τὴν εὐανδρίαν⟩ καὶ τὴν* coll. p. 95, 19 Papageorg. 20 *ποιοῦνται* post *ἀμφ.* del. (H., Gennadios) W.-K., H.-L. Interpungendum post prius *ποιοῦνται*, cf. c. 49, 3.

λῆς, καὶ τὸ ἔλαιον τοῖς ἀθληταῖς ἀποδιδόασι. συλλέγεται δὲ τὸ ἔλαιον ἀπὸ τῶν μοριῶν· εἰσπράττει δὲ τοὺς τὰ χωρία κεκτημένους ἐν οἷς αἵ μορίαι εἰσὶν ὁ ἄρχων, τρί' ἡμικοτύλια ἀπὸ τοῦ στελέχους ἑκάστου. πρότερον δ' ἐπώλει τὸν καρπὸν ἡ πόλις· καὶ εἴ τις ἐξορύξειεν ἐλάαν μορίαν ἢ κατάξειεν, ἔκρινεν ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή, καὶ εἴ [τ]ου καταγνοίη, θανάτῳ τοῦτον ἐζημίουν. ἐξ οὗ δὲ τὸ ἔλαιον ὁ τὸ χωρίον κε|κτημένος ἀποτίνει, pag. 30 ὁ μὲν νόμος ἐστίν, ἡ δὲ κρίσις καταλέλυται· τὸ γὰρ ἔλα[ιον] ἐκ τοῦ κτήματος, οὐκ ἀπὸ τῶν στελεχῶν ἐστι τῇ πόλει. συλλέξας οὖν ὁ ἄρχων τὸ ἐφ' ἑαυ[τοῦ] γεγενημένον, τοῖς ταμίαις παρ[αδί]δωσιν εἰς ἀκρόπολιν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀναβῆναι πρότερον εἰς Ἄρειον πάγον, πρὶν ἂν ἅπαν παραδῷ τοῖς ταμίαις. οἱ δὲ ταμίαι τὸν μὲν ἄλλον χρόνον τηροῦσιν ἐν ἀκροπόλει, τοῖς δὲ Παναθηναίοις ἀπομετροῦσι τοῖς ἀθλοθέταις, οἱ δ' ἀθλοθέται τοῖς νικῶσι τῶν ἀγωνιστῶν. ἔστι γὰρ ἆθλα τοῖς μὲν τὴν μουσικὴν νικῶσιν ἀργύριον καὶ χρυσᾶ, τοῖς δὲ τὴν εὐανδρίαν ἀσπίδες, τοῖς δὲ τὸν γυμνικὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ἱπποδρομίαν ἔλαιον.

LXI. χειροτονοῦσι δὲ καὶ τὰς πρὸς τὸν πόλεμον ἀρχὰς ἁπάσας, στρατηγοὺς δέκα, πρότερον μὲν ἀφ'

TESTIM. 1 sq. *schol. Soph. OC. 701. LXI § 1. 2. 4. 5 Pollux 8, 87. 22 *Harp. *στρατηγοί*.

---

1 sq. CΥΛΛΕΓЄΤΑΙΤΟΔЄЄΛ, corr. (H., Richards, al.) H.-L., K.³ (*τὸ δὲ ἔλ. συλλ.* Hicks, Bernardakis, W.-K.). 6 *μορίαν* del. (H.) H.-L. 7 *εἴ του* H.-L., K.³ 9 *γὰρ* scripsi: Δ(Є). 10 ΑΠΟΤΟΥ adscr. v. l. ЄΚ pro *ἀπὸ*, quam rec. omnes (*τὸ ἐκ* H.-L.). *κτήματος* recte W.-K. 11 sq. *γεγενημένον* scripsi: ΓΙΓΝ. 18 *ἀργύριον* W.-K. (*ἀργυρᾶ* Rutherf.): ΑΡΓΥΡΙΑ. *χρυσία* H.-L., K.³ post v. 20 lac. maiorem statuunt (Weil) W.-K., non sine causa; cf. c. 43, 1 et quod hic exstat *χειροτ. δὲ καί*. Sed iam Pollux (VIII, 87) non aliter ac nos legisse videtur; *καὶ* del. ci. K.³ 21 *τὸν πόλεμον* certum. 22 *δέκα* (K.) W.-K., H.-L., K.³: Δ(Є)Κ(ΑΙ).

⟨ἑκάστης τῆς⟩ φυλῆς ἕνα, νῦν δ' ἐξ ἁπάντων· καὶ τούτους διατάττουσι τῇ χειροτονίᾳ, ἕνα μὲν ἐπὶ τοὺς ὁπλίτας, ὃς ἡγεῖται τῶν ὁπλιτῶν, ἂν ἐξίωσι, ἕνα δ' ἐπὶ τὴν χώραν, ὃς φυλάττει, κἂν πόλεμος ἐν τῇ χώρᾳ γίγνηται, πολεμεῖ οὗτος· δύο δ' ἐπὶ τὸν Πειραιέα, τὸν μὲν εἰς τὴν Μουνιχίαν, τὸν δὲ εἰς τὴν Ἀκτήν, οἳ τῆς φυλ⟨ακ⟩ῆς ἐπιμελοῦνται [καὶ] τῶν ἐν Πειραιεῖ· ἕνα δ' ἐπὶ τὰς συμμορίας, ὃς τούς τε τριηράρχους καταλέγει, καὶ τὰς ἀντιδόσεις αὐτοῖς ποιεῖ, καὶ τὰς διαδικασίας αὐτοῖς εἰσάγει· τοὺς δ' ἄλλους πρὸς τὰ παρόντα πράγματα ἐκπέμπουσιν. ἐπιχειροτονία δ' αὐτῶν ἐστι κατὰ τὴν πρυτανείαν ἑκάστην, εἰ δοκοῦσιν καλῶς ἄρχειν· κἄν τινα ἀποχειροτονήσωσιν, κρίνουσιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, κἂν μὲν ἁλῷ τιμῶσιν ὅ τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτεῖσαι, ἂν δ' ἀποφύγῃ πάλ[ιν] ἄρχει. κύριοι δέ εἰσιν ὅταν ἡγῶνται καὶ δῆσαι τὸν ἀτακτοῦντα καὶ ⟨ἐκ⟩κ[η]ρύξαι καὶ ἐπιβολὴν ἐπιβάλλειν· οὐκ εἰώθασι δὲ ἐπιβάλλειν.

χειροτονοῦσι δὲ καὶ ταξιάρχους δέκα, ἕνα τῆς φυλῆς ἑκάστης· οὗτος δ' ἡγεῖται τῶν φυλετῶν, καὶ λοχαγοὺς καθίστησιν.

χειροτονοῦσι δὲ καὶ ἱππάρχους δύο ἐξ ἁπάντων· οὗτοι δ' ἡγοῦνται τῶν ἱππέων, διελόμ[ενοι] τὰς φυλὰς

TESTIM. 9 Phot. ἡγεμ. δικ. § 3 Bekk. An. 306.

---

1 ἑκάστ. add. K.; τῆς adieci. 3 ὁπλιτῶν (v. L., Lips., Richards) H.-L. (K.[3]), recte ut vid. (ΟΠΛ . . Τ(ΩΝ) i. e. ὁπλειτῶν Wn.). 5 πολεμεῖ] ἡγεῖται W.-K. 6 ΜΟΥΝΥΧ. 7 Φ[Υ]ΛΗϹ recte legit K., qui emend. καὶ del. W.-K. 10 αὐτοῖς secl. W.-K. 10 sq. πράγματα supra v. a corr.; del. H.-L. 14 ΑΛΛΩΙ suprascr. Ω; ἁλῷ K. 15 πάλιν recte ut vid. (Pantazides) W.-K., K.[3] 16 τὸν corrigunt W.-K., H.-L.: ΤΙΝ (τιν'), cf. p. 97, 17. 16 sq. ⟨ἐκ⟩κηρ. (Bl., Lips.) W.-K., H.-L.

ἑκάτερος· κύριοι δὲ τῶν αὐτῶν εἰσιν, ὧνπερ οἱ στρατηγοὶ κατὰ τῶν ὁπλιτ[ῶν. ἐπιχειρ]οτονία δὲ γίγνεται ⟨καὶ⟩ τούτων.

χειροτονοῦσι δὲ καὶ φυλάρχους ⟨ι'⟩, ἕνα τῆς φυλῆς, τὸν ἡγησόμενον ⟨τῶν ἱππέων⟩, ὥσπερ οἱ ταξίαρχοι τῶν ὁπλιτῶν.

χειροτονοῦσι δὲ καὶ εἰς Λῆμνον ἵππαρχον, ὃς ἐπιμελεῖται τῶν ἱππέων τῶν ἐν Λήμνῳ.

χειροτονοῦσι δὲ καὶ ταμίαν τῆς Παράλου καὶ ν[ῦν] τῆς το[ῦ] Ἄμμωνος.

LXII. αἱ δὲ κληρωταὶ ἀρχαὶ πρότερον μὲν ἦσαν αἱ μὲν μετ' ἐννέα ἀρχόντων ἐ[κ] τῆς φυλῆς ὅλης κληρούμεναι, αἱ δ' ἐν Θησείῳ κληρούμεναι διῃροῦντο εἰς τοὺς δήμ[ο]υς· ἐπειδὴ δ' ἐπώλουν οἱ δῆμοι, καὶ ταύτας ἐκ τῆς φυλῆς ὅλης κληροῦσι, πλὴν βουλευτῶν καὶ φρουρῶν· τούτους δ' εἰς τοὺς δήμους ἀποδιδόασι.

μισθοφοροῦσι δὲ πρῶτον [μὲν ὁ δῆμος] ταῖς μὲν ἄλλαις ἐκκλησίαις δραχμήν, τῇ δὲ κυρίᾳ ἐννέα ⟨ὀβολούς⟩· ἔπειτα τὰ δικ[αστήρια] τρεῖς ὀβολούς· εἶθ' ἡ βουλὴ πέντε ὀβολούς· τοῖς δὲ πρυτανεύουσιν εἰς σίτησιν [ὀβολὸς π]ροστίθεται ⟦δέκα προστίθενται⟧. ἔπειτ'

TESTIM. § 4. 5 Phot. ἵππαρχοι. Poll. 8, 94. *Harp. ἵππαρχος. *Harp. φύλαρχος. § 7 *Harp. ταμίαι. Phot. ταμίαι. Poll. 8, 116. *lex. Cant. πάραλος.

---

1 ΩΝΠΕΡΕΙΣΙΝ, transpos. W.-K., H.-L. 3 καὶ add. (H., Gertz, Lipsius, Pantazid.) W.-K., H.-L. 4 δέκα (ι') add. (Richards) W.-K., H.-L. 5 τῶν ἱππ. (ex Poll. VIII, 94) add. K. 10 legebant ἄλλον τῆς (ΤΗΣ supra v.), non recte; δ. . ατῆς Wn., W.-K.[3], sed K. Δ valde dubium esse dicit; ex mea lectione (νῦν) agnosci posse Ν, fort. et. Υ, sed cum altero Ν vestigia magis discrepare. 12 μετὰ τῶν ἐ. ἀ. (Gennadios) H.-L. 13 Θησ. κληρούμεναι, ⟨αἳ⟩ (Gertz) H.-L. 16 falso δημότας legebatur (δήμους et. Wn., W.-K.[3]). 17 ὁ δῆμος K., rell.; Weilius de prohedris agi putat; excidisse quae de populi mercede dicta erant. 18sq. ὀβολούς add. W.-K., H.-L. 21 supplevi et emen-

εἰς σίτησιν λαμβάνουσιν ἐννέ[α ἄρχον]τες τέττα[ρας ὀβολοὺς ἕκαστος, καὶ παρατρέφουσι κήρυκα καὶ αὐλη τήν· ἔπειτ' ἄρχων [εἰς Σαλα]μῖνα δραχ[μὴν] τῆς ἡμέ ρας. ἀθλοθέται δ' ἐν πρυτανείῳ δειπνοῦσι τὸν Ἑκ[α τ]ομβαιῶνα μῆνα, ὅ[τ]αν ᾖ τὰ Παναθήναια, ἀρξάμενο ἀπὸ τῆς τετράδος ἱσταμένου. ἀμφικτύονες εἰς Δῆλοι δραχμὴν τῆς ἡμέρας ἑκάστης ἐκ Δήλου. λαμβάνουσ δὲ καὶ ὅσαι ἀποστέλλονται ἀρχαὶ εἰς Σάμον ἢ Σκῦροι ἢ Λῆμνον ἢ Ἴμβρον εἰς σίτησιν ἀργύριον.

ἄρχειν δὲ τὰς μὲν κατὰ πόλεμον ἀρχὰς ἔξεστ πλεονάκις, τῶν δ' ἄλλων οὐδεμίαν, πλὴν βουλεῦσαι δίς

LXIII. τὰ δὲ δικαστήρια [κ]ληρ[οῦ]σι[ν] οἱ θ' ἄρ χοντες κατὰ φυλάς, ὁ δὲ γραμματεὺς τῶν θεσμο[θετῶι τῆς] δεκάτης φυλῆς. εἴσοδοι δέ εἰσιν εἰς [τὰ] δικα στ[ή]ρια δέκα, μία τῇ φυλῇ ἑκάστῃ, καὶ κλη[ρωτήρια εἴκοσι, δ[ύο τ]ῇ φυλῇ ἑκάστῃ, καὶ κιβώτια ἑκατόν, δέκι τῇ φυλῇ ἑκάστῃ, καὶ ἕτερα κιβώτι[α, εἰς ἃ] ἐμβάλλετα τῶν λαχόντων δικαστῶν τὰ πινάκια, καὶ ὑδρίαι δύο καὶ βακτηρίαι παρατίθενται κατὰ τὴν ε[ἴσοδον] ἑκά στην, ὅσοιπερ οἱ δικασταί, καὶ βάλανοι εἰς τὴν ὑδρίαι ἐμβάλλονται ἴσαι ταῖς βακτηρίαις, γέγραπται δὲ ἐν ταῖς

TESTIM. LXIII schol. Ar. Vesp. 775. schol. Arist. Plut (edit. Iunt.) 277 (p. 340a 25 Duebner).

---

davi (W.-K., H.-L., hi εἰς ὀβ.). Fuit aliquando I (i. e. obolus) ΠΡΟCΤ.: hinc nata prava lectio ι' (δέκα) προστίθενται.
1 ⟨οἱ⟩ ἐννέα (Gennad.) H.-L. 4 ⟨τῷ⟩ πρυτ. H.-L. 5 ὅται recte W.-K., K.[3] 7 ⟨λαμβάνουσι⟩· λαμβ. K. rell.; cf. ad p. 91, 1 Sed v. Wil. I, 195. 10 κατὰ ⟨τὸν⟩ πόλ. Papageorg., coll p. 69, 5. 71, 14. 95, 21. 12 ΤΑΔΕΤΑ, sed corr. ut vid. πληροῦσιν Dareste. 13 ⟨ὁ⟩ τῶν Papageorg. ut p. 94, 12 H.-L. θεσμ. τοὺς τῆς coll. eodem l. 14 sq. δικ.] κληρωτήρια ci. S. 16 τῇ φυλῇ ἑκάστῃ W.-K., H.-L. 17 κιβ. δέκα οἷς K., al.; εἰς ἃ pro οἷς Papageorg., Bl.[2], W.-K.[3] Sed multo plus decem fuerunt; praestatque etiam ob spatium numerum omittere, cf. XXXI, 35. 19 ΒΑΚΤΗΡΙΑ. 20 ΟΥCΟΙΠΕΡ

βαλάνοις τῶν στοιχείων ἀπὸ τοῦ ἑνδεκάτου τοῦ λ, ὅσαπερ ἂν μέλλῃ [τ]ὰ δικαστήρια πληρωθήσεσθαι. δικάζειν δ' ἔξεστιν τοῖς ὑπὲρ λ' ἔτη γεγονόσιν, ὅσοι αὐτῶν [μ]ὴ ὀφείλουσιν τῷ δημοσίῳ ἢ ἄτιμοί εἰσιν. ἐὰν δέ τις δικάζῃ οἷς μὴ ἔξεστιν, ἐνδείκνυται καὶ [εἰς] τὸ δικαστήριον εἰσάγεται, ἐὰν δ' ἁλῷ, προστιμῶσιν αὐτῷ οἱ δικασταί, ὅ τι ἂν δοκῇ ἄξιος εἶναι παθε[ῖν] ἢ ἀποτεῖσαι. ἐὰν δὲ ἀργυρίου τιμηθῇ, δεῖ αὐτὸν δεδέσ[θαι], ἕως ἂν ἐκτείσῃ τό τε πρότερον ὄφλημ[α ἐ]φ' ᾧ ἐνεδείχθη, καὶ ὅ τι ἂν αὐτῷ προστιμήσῃ τ[ὸ δικ]αστήριον. ἔχει δ' ἕκαστος ⟨ὁ⟩ δικαστὴς [ἓν] πινάκιον πύξινον, ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα τὸ ἑαυτοῦ πατρόθεν καὶ τοῦ δήμου, καὶ γράμ[μα] ἓν τῶν στοιχείων μέχρι τοῦ κ· νενέμηνται γὰρ κατὰ φυλὰς δέκα μέρη οἱ δικασταί, παραπλ[ησ]ίως ἴσοι ἐν ἑκάστῳ τῷ γράμ[μα]τι.

ἐπειδὰν δὲ ὁ θεσμοθέτης ἐπικληρώσῃ τὰ γράμματα, ἃ δεῖ προσπαρατίθεσθαι τοῖς δικαστηρίοις, ἐπέθηκε φέρων ὁ ὑπηρέτης ἐφ' ἕκαστ[ον τὸ δικα]στήριον τὸ γράμμα τὸ λαχόν.

TESTIM. 11 Hesych. *χαλκοῦν πινάκιον.* schol. Iuntin. ad Ar. Plut. 277 (p. 340a 21).

---

1 finitur nunc versus in *βαλάνοις*, ultima litt. parum integra; potest additum fuisse *ἕν*; *γράμματα* add. Papageorg. Tum legitur Τ(ΩΝ)CTOIXEI$^{\Omega}$[Α]ΠΟ (confirmat K.[3]). *ἑνδεκάτου τοῦ τριακοστοῦ* pr., corr. del. *τοῦ τριακ.* et superscr. ΤΟΥΛ, tum pro v. l. addidit ΤΡΙΑΚΟCΤΟΥ. Etiam *τοῦ ἑνδεκάτου* del. (Rutherf.) H.-L. 2 ΟCΑΠΕΡΕΑΝ. 3 *ὅσοι*] ICOI pr. ut vid. 5 *οἷς*] *ᾧ* (Richards) H.-L. 6 rest. W.-K. (K.[3]). 11 *ὁ* addidi. addidi *ἓν* (antea *καὶ* proposui), cum inter CTHC et ΠΙΝ vel plus spatii sit quam inter ΟΦΛΗΜ et ΦΩΙ versus proximi. 12 *τό τ' αὐτοῦ* H.-L. (e coniect.); ⟨*καὶ*⟩ *πατρ.* Papageorg. ex schol. Ar. (id. ci. *τῶν δήμων* coll. 38, 15. 36, 14. 18 *προσπαρατίθ.* Bl.[2]; confirmant K.[3], Wn. (W.-K.[3]). 19 addidi *τὸ*, sive fuit in chart. sive non fuit.

(ΤΟΜΟΣ) Δ̄

Deesse h. l. paginam unam vel plures W.-K.[2] ideo statuebant, quod in margine sinistro paginae XXXI apparent quaedam litterarum vestigia; verum ea sunt in particula chartae quam ipsae fibrae per transversum decurrentes monstrant ab hoc loco plane alienam esse; rectae enim a summo ad imum in cetera charta decurrunt. Tum contra illam opinionem K. urget marginis latitudinem speciemque chartae aversae, in qua item hoc loco novum initium scripturae fit. Denique Wilcken etiam numerum Δ in summa pagina dispexit. Itaque haec quidem lis iam finita est.

pagina XXXI

τ]ὰ δ' ἑκ̣[ατὸν κιβώτι]α κ[εῖται] ἐν τ̣ . . . . .
πρόσθεν .[. . . . . . κ]αθ' ἑκάστην τὴ[ν] φ[υ-
λήν. ἐπ[ι]γέ[γραπται δ'] ἐπ' αὐτῶν τὰ στ̣ο̣[ι-
χεῖα μέχρι το[ῦ κ. ἐπ]ειδὰν δ' ἐμβάλωσιν
οἱ δικασταὶ τ[ὰ πινά]κια εἰς τὸ κιβώτι[ον,
ἐφ' οὗ ἂν ᾖ ἐπι[γεγρα]μ̣μένον τὸ γράμ[μα

XXXI. Superest pars sinistra cum margine lato a sinistra plerumque male detrita; tum dextra pars optime servata, co haerens cum paginae proximae parte sinistra, sed ita ut par tim lacunae intercedant. Inter utramque partem servatam no multae litt. desunt, nunc quidem (in v. 1. 4—10) paullo plure quam illo tempore quo ectypum confectum est; coniunxit K

1 ita (Wn.) W.-K.[3], qui pergunt *τ̣[ῇ ἡλιαίᾳ*; 2 *πρόσθε* (Hauss., K.[3]) *τῶν θυρῶν* (*εἰσόδων*) *ῑ* Teusch. Fort. *ἐν τῷ ἔμ|προσθεν τόπῳ, χωρὶς*. ΤΗ[Ν] supra v. *φυ]λὴν* K. 3 suppl Hauss., W.-K. *ἐπ' αὐτῶν*] adscr. v. l. (*δὲ πά*)*ν*(*των*) (sec. Wn ΑΝ). *στοιχ.* K. 4 prius *χ* postmodo additum. *τοῦ κ* suppl S., Hauss., W.-K., H.-L. ΔЄΜ supra v. ΒΛΑΒΩϹΙΝ pr. 5 *οἱ* Bl.[2], W.-K.[3] *τὰ πινάκια* K. 6 *γεγρ.* K.[1], id. *γράμμα* *ἐπιγ.* Hauss., W.-K., K.[3]

τὸ αὐτὸ ὅπ[ε]ρ ἐπ[ὶ τῷ] πινακίῳ ἐστὶν α[ὐτῷ τῶν στοιχεί[ων, δια]σείσαντος τοῦ ὑ[πη-ρέτου ἕλκει ὁ [θεσμο]θέτης ἐξ ἑκάσ[τ]ου τοῦ κιβωτίο[υ πιν]άκιον ἕν. οὗτος δὲ καλεῖ[τ]αι ἐν[πήκτ]ης, καὶ ἐνπήγνυσι τὰ πι[ν]άκια [τὰ ἐκ το]ῦ κιβωτίου εἰς τὴν κανονίδα, [ἐφ' ἧς τὸ α]ὐτὸ γράμμα ἔπεστιν ὅπερ ἐπὶ τοῦ [κιβωτίο]υ. κ[ληροῦται δὲ] οὗτος, ἵνα μὴ ἀεὶ ὁ αὐτὸς ἐνπ[ηγνύων] κακουργῇ. εἰσὶ δὲ κανονίδες [πέντε] ἐν ἑκάστῳ τῶν κλη-ρωτηρίων. ὅ[ταν δ'] ἐνβάλῃ τοὺς κύβους ὁ ἄρχων, τὴν φυλὴν κληρ[οῖ κατὰ κ]ληρωτήριον. εἰσὶ δὲ κύβοι χα[λκοῖ, μέ]λανες καὶ λευκοί. ὅσους δ' ἂν δέ[ῃ λαχεῖν] δικαστάς, τοσοῦ-

TESTIM. 11 Hesych. ἐμπήκτης. lex. Sabbait. p. 19 (W.-K.[3])

7 ὅπερ W.-K., H.-L., K.[3] (Ạ[Wn.]Π.Ρ cum O sup. Ạ chart.). τῶν] πινακίων non recte Papageorg., quamvis praestet genet. A..Ọ Wn. (simil. ego), negans ΑΠΟ (H.-L.) fuisse; αὐτὸ (Kb.) W.-K.[3], qui delent ἐστὶν α. τ. στοιχεί[ων ἕν]. 8 διασ. Haussoullier, H.-L. (W.-K.[2]; σείσ.[3]); reliqua 8—10 suppl. K. 11 suppl. (Bywater, Sandys) W.-K., H.-L., K.[3] 12 πιν. K., τὰ ἐκ τοῦ Hauss., W.-K., H.-L., K.[3] 13 ΚΑΝΩΝ pr. (it. 16). ἐφ' ᾗ W.-K., H.-L., ἐφ' ἧς Papabasil., Hauss., K.[3]; τὸ αὐτὸ K. 14 κιβωτίου Papabas., Hauss., W.-K., H.-L. (K.[3]); sed W.-K. quum praetera κληρ. δὲ addendum vidissent, vestigia vocis superscr. ante lac. recte agn. K., K ibi agn. Wn. Δ' compendii (δὲ) extremus ductus superest. 15 ἐνπηγν. W.-K., ἐμπήκτης ὢν Hauss., H.-L., K.[3] 16 δέκα Hauss., W.-K., H.-L. (K.[3]), sed erant bina cuique tribui κληρ., p. 98, 15 sq. 17 ἐπειδὰν δ' Hauss., W.-K., K.[3]; sed magis ὅταν δὲ (H.-L., qui δ') cum vestigiis convenit (O agn. Wn.). τοὺς κύβους supra v. 18 καλεῖ W.-K.[1.2], H.-L., K.[3]; sed ΚΛΗΡ[οῖ exstat (ita et. Wn.), quod rec. W.[3], coniciens [εἰς τὸ κ]ληρ. (W.-K. al.) transponenda esse post κύβους 17. Posui κατὰ κλ., quia bina erant, v. ad 16. 21. Ante ΛΗΡΩΤ videntur exstare litt. ΟΛ (ΟΚ Wn. falso ut vid.); sed est ea fascia chartae nihil ad h. l. pertinens. 19 ξύλινοι W.-K.[1.2], Bl.[1.2], χα[λκοῖ K.[3] (et. nunc K.), (Wn.) W.-K.[3] 20 λαχεῖν H.-L.

τοι ἐνβάλλον[ται λε]υκοί, κατὰ πέντε πινάκια εἷς, οἱ δὲ [μέλ]ανες τὸν αὐτὸν τρόπον. ἐπειδὰν δ' ἐ[ξαιρῇ] τοὺς κύβους, καλεῖ τοὺς εἰληχότας ὁ κ̣[ῆρυξ]. ὑπάρχει δὲ καὶ ὁ ἐνπήκτης εἰς τὸν ἀ̣[ριθμό]ν. ὁ δὲ κληθεὶς καὶ .... ἕλ[κ]ει [βάλανο]ν ἐκ τῆς ὑδρίας, καὶ ὀρ[έ]ξας αὐτή[ν, ἀνέχ]ων τὸ γράμμα, δείκνυσιν πρῶτ[ον] ... τῷ ἄρχοντι τῷ ἐφεστηκότι. ὁ δὲ ἄρχων [ἐπειδ]ὰν ἴδῃ, ἐνβάλλει τὸ πινάκιον α[ὐ]το[ῦ εἰς τὸ κ]ιβώτιον, ὅπου ἂν ᾖ ἐπιγεγραμ[μέν]ον τὸ αὐτὸ στοιχεῖον ὅπερ ἐν τῇ βαλ[άνῳ, ἵ]ν' εἰς οἷον ἂν λάχῃ εἰσίῃ καὶ μὴ εἰς [οἷο]ν ἂν βούληται, μηδὲ ᾖ συναγαγεῖν [εἰς] δικαστήριον οὓς ἂν

TESTIM. 22 cf. schol. Iunt. ad Ar. Plut. 277 p. 339b, 47.

---

21. 22 suppl. W.-K., H.-L. (K.[3]; 21 etiam Hauss.). *οἷον* in ed. 1 addidi ante *κατὰ*, probante Kb., sed refutavit Teusch p. 21 sq. *Πέντε*, quia tot sunt *κανονίδες* in quoque *κληρ*. 23 *ἐξέλῃ* Hauss., W.-K., K.[3], *ἐμβάλῃ* H.-L. (probat *ἐξαιρῇ* meum Kb.). 24 post prius *ὁ* I est in charta; falsum igitur *ἄρχων* (W.-K.[1.2], K.[3]); it. *ὑπηρέτης* (K.[1], H.-L.); *κ[ῆρυξ* Bl.[2], (Wn.) W.-K.[3] 25 *εἷς [ὧ]ν [αὐτῶν]* ego ed. 1 (simil. Paton); sed ΕΙϹΤΟΝ legitur (Wess., K.[3], Wn.); sequi mihi videb. Ḳ; *ἀ̣[ριθμόν* (Bl.[2]) Wn., W.-K.[3] extr. ΚΗ̣ Wn., sed cf. ΚΑΙ 24. 26 *ἕλκει* dubitanter K.[3] (Hauss.); in princ. v. *εἰλη]χ[ὼς* ego ed. 1; in charta legi ЄΙΛΚΥϹ ...... ЄΙ et supra primas litt. superscr. ЄΛΙ̣; Wn. Υ̣ et superscr. ΤΑ vel ЄΛ; tum idem ..*κυ*...*ς̣* *ελ.ει*. Fort. *ὑ[πα]κ[ο]ύσας* (Υ prius non negat agnosci K.). 27 ΟΡЄ̣ΞΑϹ Bl.[2], W.-K.[3]; *ἀνέχων* S., Bl.[2], W.-K.[3] 28 *πρ[οσελθὼν* Bl.[1]; sed ΠΡ(Ω̣)Τ̣ agnoscitur (et. K., *πρωτο̣* Wn.); *πρῶτ[ον μὲν* K., H.-L., W.-K.[3] non bene. Num *πρ. αὐτὸ*? 29 suppl. W.-K., K.[3] (ΑΡΧΩΝ agn. Wess.; *ἐπειδὰν* Papabasil.). 30 suppl. W.-K. (K.[3]) ΒΩΔΙΟΝ pr.; sequitur ΟΤΙ, sed inductum. 31 ЄΑΝ (Wn.) pr.; restit. versum Hauss., W.-K. (K.[3]). ΑΥΤΟΥϹΤΟΙ, corr. (Richards) W.-K., H.-L. 32 *βαλάνῳ̣* K., *ἵν'* (Hauss.) W.-K. (K.[3]) 33 ЄΙϹЄΙΗ. *οἷον* W.-K. (K.[3]). ΒΑΛΗΤΑΙ pr. extr. *ἐ|ξῇ* Hauss., *[ἐν|ῇ* K.[3], *μηδ' ἐ[ν|ῇ* S. 34 *ᾖ]* ЄΙϹ pr. ϹΥΝΑΓΑ(inductum Α)Γ̣ЄΙΝ, et supra v. ΓΑ. *συναγαγεῖν* K.[1], H.-L.,

βούληταί τις. πα[ράκει]ται δὲ τῷ ἄρχοντι κιβώτια, ὅσαπερ [ἂν μ]έλλῃ τὰ δικαστήρι[α πληρωθήσεσθαι, [ἔχο]ντα στοιχεῖον ἕκαστον, ὅπερ ἂν [ᾖ ἐπὶ] τοῦ δικαστηρίου ἑκάσ-

pagina XXXII

του] εἴληχ[ό]ς AYṬ . . . . ΔỊ . NẠ . *τ[ῷ ὑ]πηρέτῃ* ЄIÇЄX̣ . . . . Ṇ̣TЄÇ . . NKΛ̣ . . OC *ὁ δὲ ὑπηρ[έτη]ς [δίδωσιν αὐτ]ῷ βακτηρίαν ὁ]μόχρων τῷ δικαστ[ηρίῳ ἐφ' οὗ τὸ α]ὐτὸ γράμμα ἐ[στίν, ὅ]περ ἐν τῇ βαλάνῳ, ἵν[α ἀναγκ]αῖον ᾖ αὐτῷ ε]ἰσελθεῖν εἰς ὃ [εἴ]ληχε [δικασ]τήριον· ἐὰν γὰρ ε]ἰς ἕτερον εἰσ[ίῃ], ἐξε[λέγχεται] ὑπὸ τοῦ χρώμα-*

TESTIM. 3—15 Bekk. An. 220. Suid. *βακτηρία καὶ σύμβολον* (cf. Bk. An. 185. schol. Patm. Dem. p. 144). schol. Ar. Vesp. 1110.

W.-K.[3]; *συνάγειν* W.-K.[2], K.[3] *εἰς* H.-L.: *εἰς τὸ* Hauss., W.-K., K.[3] 35 suppl. Hauss., W.-K. (K.[3]). 36 BΩTION et supra v. A. OCANΠЄP deleto N; *ὅσαπερ ἂν* W.-K. 37. 38 suppl. Hauss., W.-K., H.-L. (K.[3]); 37 NTЄ (superscr. A)CCTOIXЄIONN inductum N ut vid.)Є. 38 addidi *ἐπὶ*, cf. c. 63 extr.

XXXII. Discissa item haec pagina in duas partes maiores, sinistram dextramque; in medio aliquot litterae interceptae. Male detrita omnia. Accedit tertium frg. (c), clausulas vv. 21—37 continens; porro Wn. quartum (d) angustum, medias quasdam partes vv. 3—12 habens, quae fragmento *a* arte adiunguntur, item quintum (e) valde detritum, in quo sunt vv. 23—37 particulae, quoque expletur fere lacuna inter *a* et *b* ibi intercedens, suo loco reposuit. 1 agnovi ЄIΛHX . CAI(superscr. Y)Ṭ; Wn. *ειληχ . σα . υτ* cum vestigiis correcturae vel supplementi, tum in extr. v. *δι . . να . τ[ῷ*. Sensus: iudex glandem iterum ministro ostendit (W.-K.). 2 Ç et X Wn.; id. in extr. v. *υτησ . νκλ .* agn. 3 in principio *οσ* K. al.; ligatam fuisse litt. quae ante O fuit (velut Λ, M) neque fuisse P Wn. 4 *βακτηρίαν* K.; reliqua usque ad 7 W.-K., sec. Bk. Anecd. XP . N pr. *οὗ ἐστι(ν) ταὐτὸ γρ.* Papageorg.; ЄI in extr. v. ego agnovi. 5 ΠЄP supra v. AI(sed M vel N pro AI Wn.)ONHNAY. 6 ЄICTOΛHX Wn., sed pro T vid. O agnosci posse; post X (v. frg. d) sequebatur Є.

τ]ος [τ]ῆς βακτηρίας. τοῖ[ς γὰρ δι]καστηρίοις χρῶμα ἐπιγέγραπται [ἑκάσ]τῳ ἐπὶ τῷ σφηκ]ίσκῳ τῆς εἰσ[όδο]υ. ὁ δ[ὲ λαβὼ]ν τὴν βακτηρία]ν βαδίζει εἰς [τὸ] δικασ[τήριον] τὸ ὁμόχρων μὲν τῇ βακτ[ηρί]ᾳ, ἔχ[ον δὲ τὸ] αὐτὸ γράμμα ὅπερ ἐν [τ]ῇ βαλάν[ῳ]. ἐπε[ιδὰν δ' εἰσ]έλθῃ, παραλαμβάνει σύνβολον δη[μοσίᾳ] παρὰ τοῦ ε[ἰ]ληχότος ταύτη[ν] τὴν ἀ[ρχήν]. ΙΤΑϹ *τήν τε [β]άλα[νον καὶ τὴν βακτηρίαν* ..... *[δ]ικαστηρίῳ τοῦτο[ν] ⟨τὸν⟩ τρόπον εἰσελ[ηλυθό]τες . τοῖς δ' ἀπολαγχάνουσ[ι]ν ἀποδιδ[όασιν] οἱ ἐμπῆκται τὰ πινάκια. οἱ δὲ ὑπη[ρέται] οἱ δημόσιοι ἀπ[ὸ τῆς φυλῆς ἑκάστης π[αραδι]δόασιν τὰ κ[ιβώτια ἓν ἐπὶ τὸ δικα[στήρ]ιον ἕκαστον, ἐ[ν] ᾧ ἔνεστιν τὰ ὀνόματ[α τῆς] φυλῆς τὰ ὄντα ἐν ἑκάστῳ τῶν δικασ[τηρί]ων. παραδιδόασι*

TESTIM. 8—15 *τοῖς — ἀρχήν* *schol. Ar. Plut. 278, cf. schol. Iunt. ad v. 277 (p. 340[a] 41, [b]5).

8—15 restit. K. e schol. Ar. Plut. 278. 8 ΙΟΙ[C corr. supra v. (AC pr. sec. Wn.). 9 Μ]Α[Τ]Α (*χρώματα* K.), corr. W.-K. e schol. Ar. *ἑκ.* W.-K.: *ἐφ' ἑκάστῳ* K. e schol. Ar. ЄΦΗ pr. sec. Wn. 10 ΤΗCΙC[ΟΔ. 13 *περ* om. pr.; superscr. esse aliquid vidit K. 15 post lac. in charta agnovi ЄΚΑCΤ(hoc Τ superscr.)ΗΝΤЄ, tum .ΑΛΑ in ectypo. Wn.: ΙΤ(ita et. K.)ΑCΤΗΝ *κτέ.*; *δε]ίξας* Kb., W.-K.[3], quod vix in charta fuit (K.), neque vero *διδοὺς* (Photiades); tum *τήν τε β.* Bl.[2], W.-K.[3] 16 *καὶ* (Bl.[2]) et. Wn.; ΙΚΑCΤΗΡΙ Bl.[2] (K.), et. ῳ agn. Wn., qui ibi versum finiri putat; esse autem aliquid post lacunam superscriptum; unde Wil.[3]: „requiritur fere [*οἱ μὲν οὖν λαχόντες εἰσὶν ἐν τῷ] δικ.*" 17 ita Wn., W.-K.[3] (ΤΟΥΤ et *τοῖς δ' ἀπο-* iam Bl.[2]). 18 Bl.[2]; legitur ЄΜΠЄΡΗΚΤΑΙ sec. Wn. 19 ΠΙΝΑΚΗΑ sec. Wn.; agn. *πιν.* W.-K.; ego *οἱ δὲ ὑπη[ρέται.* post lac. ΟΙΔΗΜΟCΙΑΙ pr.; rest. Bl.[2] 20 Bl.[2], W.-K.[3] ΔΩΑCΙΝ pr. 21 *ἓν ἐπὶ* W.-K., K.[3], *δικαστ.* K. (—ΙΝ superscr. Ο). in extr. v. ῳ (Wn.; *οι[ς* Bl.[2]) est in *c* (v. ad init. pag.). 22 *ἔνεστιν* et *ὀνόματα* Bl.[2], W.-K.[3]; *τὰ ὄν[τα* W.-K., K.[3] 23 restit. W.-K. (ΔΩΑ pr. ut 20); sed W.-K.[3] ⟦*ἑκάστῳ*⟧ *τῷ δ-ῳ* emendant.

δὲ τοῖς εἰληχ[όσιν ἀποδ]ιδόναι τοῖς δικασταῖς ἐν ἑκάστῳ ⟨τῷ⟩ [δ]ικα[στηρί]ῳ ἀριθμῷ τὰ πινάκια, [ἵν'] ἐκ τούτω[ν] σκοποῦντες ἀποδ[ιδῶσι τὸν [μισ]θόν. ἐπειδὰν δὲ πάντα πα[ραδοθ]ῇ κατὰ δικαστήρια, τίθεται ἐν τῷ πρ[ώτῳ τ]ῶν δικαστηρ[ί]ω[ν] β′ κληρωτήρια, καὶ κ[ύβ]οι [χ]αλκοῖ, ἐν οἷς ἐπιγέγραπται τὰ χρώματα τῶν δικ[αστ]η[ρίων, καὶ ἕτεροι κύ[βοι], ἐν οἷς ἐστιν τῶν ἀρ[χῶ]ν τ[ὰ ὀ]νό[μ]ατα ἐπι[γεγ]ρ[α]μμένα. λαχόντες [δὲ] τῶν θεσ[μ]οθετῶν δύο χωρὶς ἑκατέρους τοὺς κύ[βους ἐμβ[ά]λλουσιν, ὃ μὲν τὸν χρωσ[θ]έντα ε[ἰ]ς τ[ὸ] ἓν κλ[ηρ]ωτήριον, ὃ δὲ τῶν ἀρχῶν τὸ[ν κύ]βον εἰς τὸ [ἕτερ]ον. εἶτα [κληροῦσι], ᾗ δ' ἂν π[ρώ]τη λάχῃ τ[ι τ]ῶν ἀρχῶν, αὕτ[η ἀ]ναγορεύεται ὑπὸ τοῦ κήρυκος [καὶ ἔσ]τι χρήσα[σθαι] π[ρ]ώτῃ [τῷ

---

24 εἰληχόσιν K.; τὸ πάλ[ιν] διδ. Wn., sed Wil.[3] τόπ[ον] δ.; incertissimas esse litt. ΤΟΠΑΛ testatur K. extr. δικασ|ταῖς W.-K. 25 legitur ЄΚΑC . . . et supra v. ἐν ἑκάστῳ. 25 sq. τὰ | πιν. Bl.[2], W.-K.[3], tum agnovi superscr. Υ vel Τ; dein . . . Κ (vel . . . Ο!; . . ЄΚ Wn.) ΤΟΥ, et post lacunam Π (vel Τ; CΚΟΠ Wn.) ΟΥΝΤЄC (C etiam supra v.) ΑΠΟ (sed ЄΤΙ Wn.). ἀπο[δί]δωσι K.; ἵν' κτέ. Bl.[2], W.-K.[3] (hi ⌜ἔτι⌝ διδ.; sed ΑΠΟ potius agn. nunc quoque K.), etsi ab ἵν' vestigia abhorrere recte dicit Wn. 27 τὸν μισθόν W.-K., δὲ πάντα K.; tum πλη[ρωθ]ῇ (πα . vel πλ . nunc K.) Wn., W.-K.[3], qui in 28 corrig. τὰ (ΚΑΤΑ charta) δικαστήρια (ΡΙΑ superscr. Ο = ον Wn., sed de Ο dubitat K.). Reliqua 28 iam fere Bl.[2], quae partim in *e* agn. Wn.; it. 29 (β′ ci. Kb.). 30. 31 κύβοι ἐν οἷς K., τῶν ἀρχῶν W.-K., K.[3]; restitui reliqua. 32 λαχ. [δὲ] Wn., W.-K.[3] ex *e* (οἱ λ. δὲ Bl.[2]); ἐπιγ. Bl.[2]; θεσμ. K. 33 δύο et supra θετῶν et supra χωρὶς scriptum agn. Wn.; ἑκ. Bl.[2] (ἑκάτερος corr. Wil.[3]); ΜЄΝ adscr. supra v.; τοὺς κ. K.; ἐμβ. pro βάλλ. (K.) Papageorg. 34 ὃ μὲν Bl.[2], τὸν χρ. (ex *e*) Wn., W.-K.[3]; εἰς ἓν (τ[ὸ] ἓν Wn.) κλ. Bl.[2] 35 τῶν ἀρχῶν Bl.[2] (τ. ἀρχόντων K.); proxima Wn., qui superscriptum ЄΙΤΑ agn.; κλ. Bl.[2] 36 usque ad λάχῃ Bl.[2]; το . . ων Wn. (sed de Ο dubitat K.); ⌜τὸν⌝ τῶν Wil.[3]; rell. Wn. 37 prima Wn., tum idem . . ΤΙ (ὅτι W.-K.[3]) et in extr. v. π.ωτη; dubitanter restitui.

pagina XXXIII

a) *b)*

λ]ạχόντι ἤḍη [δικαστηρίῳ, δευτέ]ρ[ạ δὲ δευτέρα, καὶ ọ[ὕτω ταῖς λοιπαῖς, ἵ]να [μηδεμία προειδ[ῇ τίνι αὐτῶν χρήσεται], ἀλλ᾽ [οἷον ἂν λά[χ]ῃ ἑκάσ[τῃ, τούτῳ χρήσηται. ἐπε]ιδὰ[ν δ᾽ ἔλθωσι[ν] καὶ ν[ενεμημένοι ἐφ᾽ ἕκαστον ὦ]σιν [οἱ ἰδιῶται, ἡ ἀρχὴ ἡ [ἐφεστηκυῖα ἐν τ]ῷ ḍ[ικαστηρίῳ ἑκάστῳ [ἕλκει ἐξ ἑκάστου τοῦ] κιβ[ωτίου πινάκιον [ἕν, ἵνα γένωνται δέκα], εἷς [ἐξ ἑκάστης τῆς φυ[λῆς, καὶ ταῦτα τὰ πινάκ]ịα [εἰς ἕτερον κενὸν κ[ιβώτιον ἐμβάλλει·] τού[των δὲ τοὺς πρώτους δ[ιακληροῖ, ἕνα μὲν] ἐπ]ὶ τὸ ὕδωρ, τέτταρας δὲ [ἄλλους ἐπὶ τὰς ψή]φους, [ἵνα

XXXIII. Fragmenta quae duarum paginarum putabamus in unam paginam coniunxi (ed. 2), probantibus et K. et Wn. Fragmenta *a* et *b*, quamquam dubitantes, composuerant W.-K.: cohaeret *a* cum XXXII *c*, *b* autem adhaerere videbatur fragmento quod ad paginam XXXIV referens initia aliquot versuum continere putabam; postea patefactum est hoc frg. (*c*) mediae paginae XXXIII esse. Ei autem fragmento iam in ed. 1 frustulum aliud (*d*) adiunxeram, quod in altera collocavi medium inter *c* et *b*. Tum sunt frg. quintum (*e*) sextumque (*f*) exitus XVI versuum extremorum habentia, quae et ipsa antea ad p. XXXIV rettuleram; cohaeret autem *f* cum frg. *a* proximae paginae (XXXIV). Denique *g* est paucorum versuum, fere inde a v. 27, paginae mediae, pessime habitum. 1 *χοντι . ιḍι* ego agnovi, *ạχοντιηḍη* Wn.; supplevi; it. 2—5. 2 *δευτερα* Wn.; ЄΥΤЄΡΟ̣ et ego et K. ΚΑΙω̣ K., Wn.; ΚΑΙΟ ego. 3 ΠΡΟЄ̇Ι iam K. agn. 5 ΘωCΙ.ΚΑΙΝ K. (et. nunc), ΘωCΙΝΚΑΙЄΙ Wn.; id. 6a ωΤΑΙ (ΤΑΙ iam K., qui non improbat ω). 6b *τ]ῷ δ[ικασ-* Bl.[2], Wn., W.-K.[3]; *ἡ [ἐφεστ.* W.-K.[3] 7—9 Bl.[2] 7 cf. (*ἕλκει*) XXXI, 9 sq.; *κιβωτ.* v. XXXII, 20 sqq. 8 *εἷς ἐξ ἑκ.* K. 10 Κ̣ post *κενὸν* agn. K.; *κιβ. ἐμβ.* Bl.[2]; *τού[των δὲ* W.-K.[3] 11 Δ post *πρώτους* Bl., Wn. (Μ K.) rest. W.-K.[3], qui *μὲν τὸν ἐπὶ*. Ante ЄΠ Ι, i. e. *ι* vel *ν*. 11 sq. *ὕδ., τέττ.* W.-K.; 12 Bl.[2] (*δὲ [τοὺς ἑ. τ. ψ.* W.-K.[3]).

c)

μηδεὶς παρασκε[υάζη]ι [μήτε] τὸν ἐ[πὶ τὸ
ὕδωρ μήτε τοὺ[ς ἐπὶ τ]ὰς ψή[φους], μηδ[ὲ γί-
γνηται περὶ ταῦτ[α κα]κουρ[γί]α μηδ[εμία.
οἱ δὲ ἀπολαχόντ[ες π]έντε π[αρ]ὰ ΤΟΥΤ —
ἀπολαμβάνουσ[ι] .. ΤΟΓ . . . . Α καθ' ὃ [λήψονται

d)

τὸν μισθόν. λα[μβάνουσι δ' ἐ]ν τ[άξ]ει ὅπου ἕκασ-
ται αἱ φυλαὶ ἐν ἑ[κάσ]τῳ ⟨τῷ⟩ δικ[α]στηρίῳ ⟨ἔλαχον⟩, ἐ[πει-
δὰν δικάσωσι [εὐθὺς καὶ] διαστάντες ἕκα[στοι

e) f)

κατ' ὀλίγους, [β' ἢ τρ]εῖς, ἵν[α] μὴ πολλο[ὶ] εἰς
ταὐτὸ συνκλ[ησθέντες ἀλ]λήλοις ἐνοχλῶσιν.
ταῦτα δὲ ποιήσ[αντες εἰ]σκαλοῦσι τοὺς ἀγῶνας,
ὅταν μὲν τ[ὰ ἴδια δι]κάζωσι τοὺς ἰδίους,

---

13 sqq. sententiam recuperavi ed. 2. 13 παρασκευ. κτὲ. Wn., W.-K.[3]; eid. 14 (pro τοὺς ΤΟΝ Bl.[2], Wn.); 15 fere Bl.[2] Ad κακ. cf. XXXI, 15. 16 ΝΤΕ K. in c, ΕΝΤΕΠ Wn.; οἱ δὲ ἀπολ. Bl.[2]; πέντε Wn.; tum aut παρὰ τούτ[ους aut παρὰ τοῦ τ[αμίου (ita Bl.[2]). 17 ita fere Wn. (extr. τακαθη—, sed pro η K. nunc quoque ο agn.); „agitur de distributione trioboli, τὸ γ'" Kb., cf. XXXV, 1, quamquam pro Γ etiam Ι legi posse scribit K. (τὸ πρ]όγ[ραμμ]α, καθ' ὃ [λήψονται Bl.[2]). 18 ΟΝΤΙ (sed pro Ι potius Α fuerit) in c ego, ΝΟΝΤΙ Wn.; tum post lac. unius vel duarum (Wn.) litt. ΚΙ vel (Wn., assentiente K.) ΚΑΙ vel ΕΙ. Retinui lectionem ed. 2; cf. XXXVI, 6 sq.

19 post φυλαὶ . ΝΑ in charta agnovi, it. K., sed nunc ΕΝΕ Wn. (non ΕΝΕΚ, ut est ap. W.-K.[3]); restit. Bl.[2] (nisi quod ⟨ἔλαχον⟩ nunc post δικ. adieci; fort. ipse librarius supplevit: ἔ[λαχον, ἐπειδὰν); it. Bl.[2] 20 sqq. (20 δικάσωσι K., qui negat post -σι ΔΗ [Wn.] agnosci posse; 21 β' Wil.[3] [ἢ δύο Bl.[2]]; 22 post συν ΚΛ K., unde συγκλησθέντες nunc scripsi [at συνελ[θόντες ed. 2]; contra Wn. CΥΝΙΕΜΕΝ, συνιέμενοι Wil.[3], qui pro corrupto habet [adversatur K., maxime propter Ι]; tum ΟΙC agn. Wn. [ἀλλήλο[υς Bl.[2]]; ἐνοχλῶσιν K.). In 21 primo fuit ΔΙΑ ante ΚΑΤΑ, in 22 ΤΟΥΤΟ est (ταὐτὸ Bl.[2]). 23 sqq. Bl.[2] (23 τοὺς et 24 ἰδίους K.).

τῷ ἀριθμῷ [ὃς ἂ]ν ᾖ [ἑκά]στων [τ]ῶν δικῶν τ[ῶ]ν ἐκ τοῦ νόμο[υ, κα]ὶ δ[ιο]μνύο[ντ]αι οἱ ἀντίδικοι

g)

εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμ[α] ἐρεῖν· [ὅταν] δὲ τὰ δ[η]μόσια, τοὺς δημοσίο[υς, οὓς καθ' ἕνα ἐ]κδικάζουσι. εἰσὶ δὲ κλεψύδ[ραι] αὐλ[ίσκους] ἔχουσαι ἔκρους, εἰς ἃς τὸ ὕδ[ω]ρ ἐγχέ[ουσι, πρὸ]ς ὃ δεῖ λέγειν τὰς δίκας. δίδ[οτ]αι ⟨δὲ⟩ δεκάχους [τ]αῖς ὑπὲρ πεντακισχιλίας δραχμὰς καὶ τρίχ[ο]υς τῷ [ὕστερον] λό[γῳ], ἑπτάχους δὲ ταῖς μέχρι πεν[τα]κ[ισχιλί]ων καὶ δίχους, π]εντάχους δὲ τα[ῖς] ἐν[μήνοις] καὶ δίχους, ἑξάχους δὲ ταῖς διαδικασί[α]ις, [καὶ ὕστ]ερον λόγος οὐκ ἔστι. ὁ δ' ἐ[φ' ὕδωρ] πρ[ότ]ερ[ον τέ]ως ἐπιλαμβάνει

---

25 alterum τῶν secl. Wil.[3] Cf. XXXVI, 6. 26 δ[ιο]μνύο[νσι]ν Wn., sed vid. pro Ν et. ΑΙ agnosci posse; ἀντίδικοι K. 27 π[ρᾶ]γμ[α iam K., ἐρεῖν Wn.; reliqua et 28 Bl.[2] 29 αὐλ. Wn., id. in extr. αιε agn. (ἔκρους Bl.[2]); v. 30—35 praeter extr. voces plerasque fere toti Wilckenio debentur. 30 extr. ΔЄΙΛЄΤΟΥ pr., agn. δεῖ λέγειν Wn. 31 init. Κ)ΤΑC Wn. 32 duae primae voces supr. vers. [ὕστερον] W.-K.[3], quamquam ЄΠ . . . . . Wn. 33 πεν[τή]κ[οντ]α μ[ν]ῶν Wn. (A incertissimum esse); πεν]τακισχ. δραχμ]ῶν Wil.[3] 34 ἐνμ. Wil.[3] (etiam σ]υν agnosci posse Wn.). 35 ⟨αἷς⟩ ὕστ. Wil.[3] (ὕστ. iam W.-K.[1]). Καὶ per compendium scriptum fuerit. 36 ὁ δ(ὲ) Wil.: ΟΥΔ (Wn.); [ἐφ' ὕδωρ ἐν τῷ] πρότερον λόγῳ (at —ωC charta) Wil., quamvis his ἐφ' ὕδωρ simul cum ἐν τῷ spatium non sit. τέως ego (exstat id ap. Ar. quoque).

pagina XXXIV

a) *b)*

τὸν α[ὐλίσκον, ἐπειδὰν μέλλῃ τινὰ ἢ] νόμον
ἢ μαρ[τυρίαν ἢ τοιοῦτόν τι ὁ γραμμ]ατεὺς
ἀ̣ναγι[νώσκειν . ἐπειδὰν δ' ὁ ἀγὼν πρὸς] δ̣ι̣αμε-
e)
μετρη[μένην τὴν ἡμέραν γίνητα]ι, [τότ]ε δὲ οὐκ ἐ-
πιλαμβ[άνει αὐτόν, δίδοται δὲ] τ̣ὸ̣ ἴ[σο]ν ὕδωρ
τῷ τε κα[τηγοροῦντι καὶ τῷ ἀπο]λογ[ου]μένῳ,
διαμε̣τ̣[ρούμενον πρὸς τὰς ἡμέ]ρας [το]ῦ Ποσι-
δεῶνος [μηνός — — — — — — ΑΡΟ . . . ΝΤΑΙ

TESTIM. XXXIV *a* 3 sqq. *Harp. *διαμεμετρημένη ἡμέρα· μέτρον τί ἐστιν ὕδατος πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον. ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσιδεῶνι μηνί· πρὸς δὴ τοῦτο ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες. διενέμετο δὲ τρία μέρη τὸ ὕδωρ, τὸ μὲν τῷ διώκοντι, τὸ δὲ τῷ φεύγοντι, τὸ δὲ τρίτον τοῖς δικάζουσι. — Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ διδάσκει περὶ τούτων.* cf. Aeschin. 2, 126 *πρὸς ἕνδεκα γὰρ ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι*, et schol.; Hesych. *διαμεμετρ.*

XXXIV. Exstant quinque fragmenta, unum (*d*) cum fragmento *f* p. XXXIII cohaerens, continens initia versuum 22—37; cum hoc artissime coit alterum (*c*), quod W.-K.[2] inter incerta rettulerunt; sunt in eo initia versuum 11—22. Tertium (*a*), quod superne integrum est, hic collocaverunt W.-K.[2]; habet initia v. 1—10, sed ita ut inter *c* et *a* lacuna intercedat, qua partes versuum 10 et 11 haustae sunt. Quartum (*b*) exitus omnium huius paginae versuum continet, sed plerumque pessime habitos; quintum angustum (*e*), versuum 3—29 paucas litteras praebens, inter *a c d* et *b* inseruit Wn. 1 extr. Ν]ΟΜΟΝ K.[3]; id. post et. prius Ν agn.; restitui (*ὅταν ψήφισμα ἢ ν.* W.-K.[3]). 2 *μαρ[τυρίαι* W.-K.[1]; *γραμμ]ατέως* Bl.[2], sed ΑΤЄΥϹ Wn. (*μ-ίαν ἢ σύμβολον ὁ γρ.* W.-K.[3]) 3 ΑΝΑΓЄΙ vel -ΓΙΝ K., -ΓΙ Wn. (*ἀναγινώσκῃ* W.-K.[3]). 3 sq. *πρὸς διαμ. τ. ἡμ.* et *τότε δὲ κτέ.* Bl.[2], rell. W.-K.[3] (sed *ὅταν δὲ*). 4 sq. *ἐπιλαμβάνει* (*-ουσιν* Bl.[2]) *τὸν αὐλίσκον* W.-K.[3]; *δίδ. κτέ.* Wn., W.-K.[3] 6 Bl.[2] (simil. iam Kb.); it. 7 (nisi quod *διαμετρεῖται* Bl.[2]; *-ούμενον* W.-K.[3]). Cf. schol. Aeschin. 2, 126. ΠΟϹЄΙ. 8 Є superscr. *e* Α̣ΡΟ̣ Wn.; id. *b* ΝΤΑΙ (*ντο* Bl.[2]).

χρωντ — — — — — — — — — ! . . . ΤΕΝΤΑΙC
ταϰτ — — — — — — — — — ποτι . . ωσιν οἱ
c) δι[ϰ]ασ[ταὶ — — — — — — ΟΛΗ . . ἴσον ἕ-
ϰαστοι λ — — — — — — — ΤΕ . γὰρ ἔσ-
πευδο[ν ἂν — — — — — ΠΕΤ . . ρος ἐξω-
θεῖν τοὺς [φεύγοντας — — — — ΛΕΙ . . Ν ὕδωρ
λαμβαν — — — — — — — ΙΝ ὁ μὲν ἕτε-
ρος τοῖς δ[ιώϰουσιν, ὁ δ' ἕτερος] το[ῖς] φεύγο[υσι]ν.
ἐν δὲ τοῖς — — — — — — — [τὸ] ἴσ[ον] ἐξεῖλε
τ]ῷ διαψη[φισμῷ τῶν διϰαστῶν, διαιρ]εῖται δ' [ἡ ἡμ]έ[ρ]α
ἐ]πὶ τοῖς — — — — — — Α . ΝΩ . . COIC πρόσ-
ε]στι δεσμ[ὸς ἢ θάνατος ἢ ἀτι]μία ἢ δ]ήμευσις
χ]ρημάτ[ων, ἢ τιμῆσαι δ]ε[ῖ ὅ] τι χρὴ παθεῖν
d) ἢ ἀποτεῖ[σαι. τὰ δὲ πολλ]ὰ τῶν [διϰ]αστηρίων
ἐστὶ φ[α', οἷς τὰ ἴδια ἀποδιδό]ασιν· ὅταν

---

9 ΧΡΩΝΤ recte K. b CAI K., θαι Bl.², τενταις Wn. (ς supra v.; K. ne τε quidem certa putat). 10 ταϰτα K., ταϰλη Wn. b ασινοι K., Wn., ἀ]ποτι[θέ]ασιν W.-K.³
11 a ita K. ap. Bl.², Wn.; ἴσον ἕ|ϰαστοι Bl.², W.-K.³ 12 λ aut μ K., Wn. b ΕΡΕC K., ΡΟΙΕC ego in charta, ΤΕ(e).ΓΑΡΕC Wn. Ad sensum velut ϰατήγοροι vel διώϰοντες. 13 fere ἔσπ. [ἂν εἰς βραχὺ τῆς ἡμέρας μέ]ρος ἐξωθεῖν ϰτέ., cf. Thuc. 6, 34, 6. e ΠΕΤ K. nunc, ICΠ Wn. 14 c Υ supra v.
15 Bl.², W.-K.³; velut ἵν' οὖν] ἀεὶ [ἴσο]ν ὕδωρ (15) λαμβάν[ωσιν, δύο ϰάδοι εἰσ]ίν, ὁ (15 ὁ μὲν ἕτ. K.). 16 Bl.², W.-K.³ 17 e b Wn. σι . . εξεισι, post prius σι rotundam litt. fuisse, ante εξ \ (α?); sed K. pro εισι potius ειλε agn. Unde effeci quod congrueret cum grammaticorum testimoniis (Harp. διαμεμ. ἡμ., schol. Aesch. 2, 126; v. supra p. 109). Antea ἐν δὲ τοῖς [μεγίστοις (cf. Harp. l. c.) ὁ ἐφ' ὕδωρ]? 18 διαψηφισμῷ W.-K.³ (ψ corr. ex φ, Wn.). b Δ et Α (quod non agn. Wn.) supra v.; Ε (post [ἡμ]) K. et ego (non Wn.); inde supplevi. 19 ϰατ]ά[γ]νω[σι]ς sec. Wn., W.-K.³; fort. ἐπὶ τοῖς [γ̄ (ΤΟΙCΙ agnovi). μέγιστοι δὲ τῶν ἀγώ]νω[ν ὅ]σοις. 20 Ε]CCΙ pr. δεσμὸς et δήμευσις Bl.², ἀτιμία Wn., W.-K.³, qui φυγὴ pro θάνατος. 21 supplevi, coll. XXXVI, 1. 22 Η est in d, ΑΠΟΤΕΙ in c. τὰ δὲ πολλὰ τῶν Wn., W.-K.³, διϰαστ. Bl.² 23 numeri notam indicat linea transversa valde longa (in c et d), unde ad φ addidi α;

δὲ δέ[η τὰς δημοσίας γραφ]ὰς [εἰ]σαγαγεῖν, συν[έρχεται β' δικαστή]ρια [εἰς] τὴν ἡλιαίαν ΤΑΛ — — — — — ΚΛΕ . . *δ' εἰς φ' καὶ* $\bar{\chi}$' (i. e. *χιλίους*) *τρία [δικαστήρια. ψῆφοι δέ] εἰσι[ν χ]αλκαῖ, αὐλίσκον [ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ, αἱ μ]ὲ[ν] ἡμίσειαι τετρυ[πημέναι, αἱ δὲ ἡμίσειαι πλ]ήρει[ς· οἱ] δὲ λαχόντες [ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπειδὰν εἰ]ρ[η]μένοι ὦσιν [οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἑ]κάστῳ τῶν δικαστ[ῶν δύο ψήφους, τετρυπ]ημέν[η]ν καὶ πλήρη, [φανερὰς ὁρᾶν τοῖς ἀντιδί]κο[ις, ἵ]να μήτε πλή[ρεις μήτε τετρυπημένας] ἀμφ[ο]τέρας λαμβά[νωσι. τὴν δὲ βακτηρίαν τοῖς συ]ν[ε]χῶς ἀπολα[χοῦσι διδοὺς]* — — — — ΙC *ὁ ἀ[εὶ ψηφιζ[όμενος λαμβάνει σύμβολο]ν [χ]αλκοῦν*

TESTIM. 23 sqq. cf. Harp. *ἡλιαία.* Et. M. *ἡλιαία.* Bk. An. 262, 10. lex. Patm. p. 137. Poll. 8, 123. Phot. *ἡλιαία.* schol. ad Dem. 24, 9. 27 *Harp. *τετρυπημένη* (*ψῆφοι — λαμβάνωσιν*). Phot. *τετρυπημένη.* Bekk. An. 307. 36 sqq. Bk. An. 185, 4 (Photiades): *ῥάβδον κατεῖχον οἱ δικάζοντες, καὶ σύμβολον ἐλάμβανον ἀντιδιδόντες διὰ τὸ κομίσασθαι τὸ τριώβολον.*

---

reliqua supplevi (ad sensum iam W.-K.[3]). Litterae quae ante *ασιν* fuerunt deletae et correctae (Wn.) 24 W.-K.[3]; it. 25 (ad sensum et *ἡλιαίαν* iam Bl.[2]). 26 init. ΤΑΛ vel ΤΑΜ Wn.; *τὰ μ[έγιστα δὲ* W.-K.[3] reliqua agn. Wn.; $\bar{\bar{\chi}}$ est attica vetusta nota Χ = *χίλιοι.* 27 *δικ.* W.-K.[3]; a *ψῆφοι* ad 35 rest. K. ex Harp. 28 ΜΙCΙΑΙ. 35b *ἃ]ν [λ]άχωσ[ιν* W.-K.[2]; sed *ενο*(. . Α K.)*χωσ* Wn. (post *ως* nihil litt. fuisse et. K. affirmat). Supplevi 35 sqq., cf. XXXIII, 16; XXXVI, 3; sensum Photiades assecutus est, coll. Bk. An. 185, 4. 36b agnovi in charta Μ . ΙCΟΑC, Wn. . . *ισοασ* (nihil fuisse litt. post *ασ*). Pro *σ* et. *ε* agnosci posse non plane negat K. 37b *ακοινη* Wn., sed K. nunc *ν . αλκουν*; post alterum Ν nihil litt. quod huc pertineret fuisse videri.

pagina XXXV

μετὰ] τοῦ γ· ἀποδιδοὺς [γ]ὰρ γ [leg. *τριώβολον*] *λαμ-[β]άνει, [καὶ] ψηφί-ζοντα]ι πάντες· ο[ὐ γὰ]ρ ἔστι λα[β]εῖν σ[ύ]νβολον οὐδεν]ί, ἐὰν μὴ ψηφίζηται. εἰσὶ δὲ ἀμ[φο]ρεῖς δύο κεί]μενοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ὃ μὲν χ[α]λκοῦς, ὃ δὲ ξύ]λινος, διαιρετοὶ [ὅ]πως μὴ . . . . . ὑπο[β]άλλων-ται ψή]φους, εἰς οὓς ψηφίζονται οἱ δικαστα[ί], ὁ μὲν χαλκοῦ]ς κύριος, ὁ δὲ ξύλινος ἄκυρ[ος], ἔχω[ν] ὁ χαλ-κοῦς ἐ]πίθημα διερρινημένο[ν], ὥστ' αὐ[τ]ὴν μόνη]ν χωρεῖν τὴν ψῆφον, ἵνα μὴ δύο [ὁ] αὐτὸς ἐνβάλλ]ῃ. ἐπειδὰν δὲ διαψηφίζεσ[θαι] μέλ[λ]ωσιν οἱ δικα]στα[ί], ὁ κῆρυξ ἀγορ[εύ]ει πρῶτον, ἂν ἐ[π]ισκή-πτων]ται οἱ ἀντίδικοι ταῖς μαρτυρίαις· [ο]ὐ γὰρ*

TESTIM. XXXV 3—9 *schol. Ar. Eq. 1150. Vesp. 987. Poll. 8, 123.

XXXV. Periit margo sinister cum quinis circiter litteris, reliqua fere supersunt, sed et discissa et male habita.
1. 2 ΑΠΟΔΙΔΟΥϹ K.[3] recte legere vid.; id. ΛΑΜΒΑΝЄΙΙ (sive -ΝΗΙ) . . (ego ΝЄΙ vel ΝΗ, tum ЄΙ, Wn. ΝΗΚ . .) ΨΗΦΙ | . . . . . ΙΑΠ(ΑΠ inductae; ego non Α sed Ο legi; ΑΙ Wn.) ΠΑΝΤЄϹ. *Μετὰ* v. 1 Bl.[2]; *γ* prius littera est (= „inscriptam littera Γ“), sed alterum *τριώβολον* significat, cf. Bk. Anecd. l. c. 2 *οὐ γὰρ* W.-K.; *λα[β]εῖν* Bl.[2], W.-K.[3]; litt. versus antepaenultimam recte dicit K.[3] valde distare a Λ, sed vix posse aliam esse (fort. pr. Ρ, corr. Λ Wn.; [*τριώ*]*βολον* [Teusch] corr. W.-K.[3]). 3. 4 suppl. W.-K. (K.[3]). 5 *ὅ]πως μή* [*τινε*]*ς ὑπ.* Bl.[1] non recte, tamen et. W.-K.[3] [*τινες*]; *ὅπ. μὴ* [*προ*]*υπο*[*β*]*άλ-λωνται* W.-K. antea (Bl.[2]); Wn. *μηχ . . ει* agn. 6 *ψήφ]ους* Bl., -]*φους* Wn., W.-K.[3] (*ψῆφο]ι* W.-K.[2], qui reliqua recte restit.). 7 recte K. e schol. Ar. Eq.; *ἔχω[ν] ὁ* Bl.[2], W.-K.[3] 8 rest. K. 9 *μόνην* K., reliqua rest. W.-K., H.-L. (K.[3]) 10 *βάλλῃ* W.-K.[2], K.[3], *ἐμβάλλῃ* H.-L., *ἐνβ.* W.-K.[3] (superscr. fuisse ut v. 20 ЄΝ, quod spatium excedit). *διαψηφ.* K. 11 *οἱ δικ.* Bl. *ἀγορεύει* W.-K., H.-L., K.[3]; *ἂν* K.; *ἐ[πι]σκήπτ.* W.-K. (K.[3]) recte coll. Plat. Leg. XI, 937 B, quamvis ϹΚЄ legatur. 12 ΤΑϹΜΑΡΤΥΡΙΑϹ, corr. W.-K., (K.[3]). *ο]ὐ* Bl.[2], W.-K.[3] (legebatur *δε]ῖ*).

ἔστιν] ἐπισκήψασθαι, ὅτα[ν] ἄ̣ρ[ξω]νται διαψηφίζεσ]θαι. ἔπειτα πάλιν ἀν[α]κηρύττει "ἡ τετρυπη]μένη τοῦ πρότερον λ[έγο]ν[το]ς, ἡ [δ]ὲ πλήρης το]ῦ ὕστερον λέγοντος." ὁ δὲ δικαστ[ὴς] λαβὼν ἅμα] ἐκ τοῦ λυχνείου τὰς ψήφους, πιέζων τὸ λυχνεῖον] τῆς ψήφου καὶ οὐ δεικνύων [τ]οῖς ἀγωνιζο]μένοις οὔτε τὸ τετρυπημέ[ν]ον οὔτε τ]ὸ πλῆρες, ἐνβάλλει τὴν μὲν κυ[ρία]ν εἰς τὸν χαλ]κοῦν ἀμφορέα, τὴν δὲ ἄκυρο[ν ε]ἰς τὸν ξύλ]ινον. πάντες δ' ἐπειδὰν ὦσι διεψηφισ]μένοι, λαβόντες οἱ ὑπηρέται τὸν ἀ]μφορέα τὸν κύριον [ἐξε]ρῶσι ἐπὶ ἄβακα τρ]υπήματα ἔχοντα ὅ[σ]αιπερ εἰσὶν αἱ ψῆφοι, τοσ]αῦτα, ὅ[πως κ]αὶ [διε]ρ[ηρ]ει[σ]μ̣έν̣α̣ι̣ καὶ εὐαρίθμητοι ὦσι]ν, καὶ τὰ [τρ]υπήμ[ατα ὄν]τα πλήρη δῆλα

13 Bl.[2], W.-K.[3] (sententiam rest. W.-K.[2], coll. Plat. Leg. l. c.). 14 -*φίζεσθαι* et *ἀνακηρ.* Bl.[2], W.-K.[3] 15. 16 init. suppl. K., *ὁ δὲ δικ. λαβὼν* Bl.[2], W.-K.[3] 17 *τοῦ* supra v. agn. K.; ЄḲ Bl.[2], Wn.; *ἅμα* nunc addidi. Tum *πιέζων* Bl.[2]; extr. TO suprascr. ΛΥ (ita recte ut vid. Wn.), unde restitui *λυχνεῖον* (i. e. *αὐλίσκου* pars prominens sive perforata sive solida); at W.-K.[3] *λα|βὼν] ἐκ* (concedentes spatium esse pluribus litt.) et *τὸν αὐ|λίσκον]* (Papageorg.). 18 *οὐ* ego (K.[3], W.-K.[3]); item *τοῖς ἀγωνιζ.* et 19 sq. bis *οὔτε τὸ.* 19 *τε* vocis *τετρ.* supra v. iteratum, ut saepe in male pictis. 20 a *πλ.* usque ad 22 init. W.-K. recte fere expediverunt; ЄΝ ante *βάλλει* superscr. agn. K.[3] 22 agn. Wn. (W.-K.[3]) 23 *διεψ.* Wn.; *λαβόντες* Bl.[2]; *οἱ* agn. Wn., *ὑπηρέται* W.-K. 24 *τὸν* W.-K., *ἀμφ.* K.; reliqua et 25 Bl.[2], Wn., W.-K.[3] 26 nunc supplevi: Wn. ΑΥΤΑΟΔ̣(Ϲ̣ ego, plane incertam litt. dicit K.)...ΑΙΠЄΡ (ΠЄ plane inc. K., qui pridem X agnoverat) Κ (probabile dicit K.) ЄΙΜЄΝΑΙ (inc. ΜЄΝΑΙ K. spatioque vix sufficientia; eadem fere ipse quoque e charta enotavi); tum idem Wn. primus recte *καὶ εὐαρίθμητοι. Ψῆ|φοι, ἵν'] αὗτα[ι φανεραὶ προ]κείμεναι [καὶ] εὐ.* Kb., W.-K.[3] (ad sententiam). 27 Wn. Ị (unde *ὦσ]ι* W.-K.[3], sed K. vel Ν vel ΑΙ vel tale quid fuisse affirmat) ΚΑΙΤЄ (sed K. nunc quoque ΤΑ praefert) ..ΥΠΗΜЄΝΑ (⟨*τὰ*⟩ *τετρυπημένα* W.-K.[3]; Bl.[1.2] *τὰ [δ̣ιάκ]ενα [αὐτ]ῶν*; K. pridem ΤΑ pro *ων*); tum [*καὶ*]

τοῖς ἀν]τιδ[ί]κοις. οἱ δ[ὲ ἐπὶ] τὰς ψήφους [ε]ἰληχότες] δια[ριθμοῦσιν] αὐτὰς [ἐπ]ὶ τοῦ ἄβακος, χωρὶ]ς μὲ[ν τὰ]ς πλήρεις, χω[ρ]ὶς δὲ τὰς τετρυπ]ημένας. καὶ ἀναγορεύει ὁ κῆρυξ τὸν ἀριθ]μὸν τῶν ψήφων, τοῦ μὲν [δι]ώκον]τος τὰς τετρυπημένας, τοῦ δὲ φ[εύγο]ντος τ]ὰς πλήρεις· ὁποτέρῳ δ' ἂν πλείω[ν γ]ένηται, οὗ]τος νικᾷ, ἂν δὲ ἴσαι, ὁ φ[εύ]γων. ἔ[π]ειτα πά-

pagina XXXVI

λιν τιμῶσι, ἂν δέῃ τιμῆσαι, τὸν αὐτὸν τρόπον ψηφιζόμενοι, τὸ μὲν σύμβολον ἀποδιδόντες, βακτηρίαν δὲ πάλιν παραλαμβάνοντες. ἡ δὲ τίμησίς ἐστιν πρὸς ἡμίχουν ὕδατος ἑκατέρῳ. ἐπειδὰν δὲ αὐτοῖς ᾖ δεδικασμένα τὰ ἐκ τῶν νόμων, ἀπολαμβάνουσιν τὸν μισθὸν ἐν τῷ μέρει οὗ ἔλαχον ἕκαστοι.

TESTIM. 32—35 lex Cantabr. *ἴσαι αἱ ψῆφοι.*

τὰ πλ. Bl.[1.2], W.-K.[3]; extr. ΔΗ superscr. Λ, i. e. ut puto *δῆλα*; ΔΗ transfixa esse dicit Wn. neque negat K. Hinc locum constitui; W.-K.[3] ⟦*καὶ ⟨τὰ⟩ τε[τρ]υπ. [καὶ] τὰ π[λ]. δηλ(. . .)*⟧, *δηλονότι* fere sec. Kb. intellegentes et pro scholio omnia habentes.

28 *τοῖς ἀντιδ.* K. (*ἀντίδικοι* ante illum W.-K.); extr. *εἴ]ληχότας* K.; reliqua 28 sq. Bl.[2] 30 bis *χωρὶς* et 30 sq. *δὲ τὰς τετρ.* Bl.[2] 31 inde a *καὶ* W.-K. 32 *ἀριθμὸν* W.-K. 33 suppl. K. 34 ΠΛΕΙΩνγΕΝΗ | sec. W.-K.[2], qui *πλείους γένωνται* e lex. Cant. (it. H.-L.; *πλείω [γ]έν.* K.[3]); *πλειουσγενη* exstat sec. Wn., sed negat O esse K. 35 *οὗτος* K. ΝΕΙΚΑ. *ἴσαι* K. *ὁ φεύγων* W.-K.

XXXVI 1 ΤΕΙΜ bis, it. 4. 5 ΕΚΑΤΕΡΩΝ pr. 6 sqq. coronis magna ad indicandum finem ante ultimos versus addita infraque porrecta.

HERACLIDIS EPITOMA.

(Prima [§§ 1—4], quae ex deperdita parte libelli excerpta sunt, v. supra p. 1 sqq.)

5. *Σόλων νομοθετῶν Ἀθηναίοις καὶ χρεῶν ἀποκοπὰς ἐποίησε, τὴν σεισάχθειαν καλουμένην.* (Arist. 6, 1.) *ὡς δ' ἐνώχλουν αὐτῷ τινες περὶ τῶν νόμων, ἀπεδήμησεν εἰς Αἴγυπτον.* (11, 1.)

6. *Πεισίστρατος τριάκοντα καὶ τρία ἔτη τυραννήσας γηράσας ἀπέθανε.* (17, 1.) *Ἵππαρχος ὁ υἱὸς Πεισιστράτου παιδιώδης ἦν καὶ ἐρωτικὸς καὶ φιλόμουσος, Θεσσαλὸς δὲ νεώτερος καὶ θρασύς.* (18, 1. 2.) *τοῦτον τυραννοῦντα μὴ δυνηθέντες ἀνελεῖν Ἵππαρχον ἀπέκτειναν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.* (18, 3.) *Ἱππίας δὲ πικρότατα ἐτυράννει.* (19, 1.)

7. *καὶ τὸν περὶ ὀστρακισμοῦ νόμον εἰσηγήσατο, ὃς ἐτέθη διὰ τοὺς τυραννιῶντας. καὶ ἄλλοι τε ὠστρακίσθησαν καὶ Ξάνθιππος καὶ Ἀριστείδης.* (22, 1. 3. 5. 6.)

8. *Ἐφιάλτης* (25.) *τοὺς ἰδίους ἀγροὺς ὀπωρίζειν παρεῖχε τοῖς βουλομένοις, ἐξ ὧν πολλοὺς ἐδείπνιζε.* (27, 3.)

9. *Κλέων παραλαβὼν διέφθειρε τὸ πολίτευμα* (28, 3), *καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ μετ' αὐτόν* (28, 4. 5. 35, 3), *οἳ πάντα ἀνομίας ἐνέπλησαν, καὶ ἀνεῖλον οὐκ ἐλάσσους χιλίων φ'.*

Edidit has Politiarum epitomas post Schneidewinum Muellerus (Frg. Hist. Gr. II, 208) et Valentinus Rose (Aristot. Frg. p. 370 sqq.).

6 *δὲ διώχλουν* codd., em. ex Arist. W.-K. 22 *πάντας* codd.

(35, 4.) *τούτων δὲ καταλυθέντων Θρασύβουλος καὶ Ῥίνων προειστήκεσαν, ὃς ἦν ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθός.* (37, 1. 38, 4.)

10. *Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης.* (23, 2. 28, 2.) *καὶ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ πολλὰ ἐδύνατο.* (23, 1. 41, 2.)

11. *καὶ τῶν ὁδῶν ἐπιμελοῦνται, ὅπως μή τινες κατοικοδομῶσιν αὐτὰς ἢ δρυφάκτους ὑπερτείνωσιν.* (50, 2.) *ὁμοίως δὲ καθιστᾶσι καὶ τοὺς ἕνδεκα* <*κληρω*>*τούς, ἐπιμελησομένους τῶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ.* (52, 1.) *εἰσὶ δὲ καὶ ἐννέα ἄρχοντες, θεσμοθέται ς′, οἳ δοκιμασθέντες ὀμνύουσι δικαίως ἄρξειν καὶ δῶρα μὴ λήψεσθαι ἢ ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀναθήσειν.* (55, 1. 2. 4.) *ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ κατὰ τὰς θυσίας διοικεῖ* (57, 1) *καὶ τὰ πολέμια.*

---

7 *ἀνοικ.* codd.; em. W.-K. 8 <*κληρωτούς*>, *τοὺς* Papageorg., contra [*τοὺς*] W.-K. 10 *θεσμοθέται ἕξ, οἳ* Corais: *θεσμοθετικοὶ* (-*ητικοὶ* C) *καὶ οἱ* AC, *θεσμοθέται καὶ* (*καὶ* om. Vat.) *οἱ* rell.

FRAGMENTA

primae partis deperditae v. supra p. 1 sqq. Praeter aperte spuria (W.-K.[3] p. 87 sqq.) vel falso ad hunc librum relata (ibd. p. 89 sq.) relinquitur unum quod tomi quarti (p. XXXIV) fuisse videri potest, sed a W.-K. et ipsum inter spuria refertur:

7 W.-K. (456 R.)

τὸ δὲ παρακαταβαλλόμενον ἐπὶ τῶν ἐφέσεων, ὅπερ οἱ νῦν παραβόλιον καλοῦσι, παράβολον Ἀριστοτέλης λέγει. Poll. 8, 62.

παραβόλιον vulgare damnat Phrynichus p. 238 Lob.; *παράβολον* nusquam praeterea legitur.

INDEX.

Errata.

In p. 46 mg. numeri 451/50 apponendi erant ad v. 3, non ad v. 7.

p. 56 adn. 3 repone „corr. -ΟΥCCΑΙC (*-ούσαις* K. al., *-ούσσαις* et. W.-K.[3])“.

Wissenschaftliche Ausgaben
griechischer und lateinischer Schriftsteller

im Verlage von

B. G. Teubner in Leipzig.

Sammlung wissenschaftlicher Commentare zu griechischen und römischen Schriftstellern.

Sophokles Elektra. Von G. Kaibel. geh. n. ℳ 6.—, in Leinw. geb. n. ℳ 7.—

Lucrez Buch III. Von R. Heinze. geh. n. ℳ 4.—, in Leinw. geb. n. ℳ 5.—

Aetna. Von S. Sudhaus. geh. n. ℳ 6.—, in Leinw. geb. n. ℳ 7.—

Kritische und kommentierte Ausgaben.

Neue Erscheinungen 1895—1898.

Acta Apostolorum: s. Lucas.

Apollonius' von Kitium illustrierter Kommentar zu der Hippokrateischen Schrift *περὶ ἄρθρων.* Herausgegeben von Hermann Schöne. Mit 31 Tafeln in Lichtdruck. 4. n. ℳ 10.—

Aristophanis Equites. Rec. A. v. Velsen. Ed. II cur. K. Zacher. n. ℳ 3.—

Batrachomachia, die Homerische, des Karers Pigres nebst Scholien und Paraphrase, hrsg. von A. Ludwich. n. ℳ 20.—

Euripidis Fabulae edd. R. Prinz et N. Wecklein.
Vol. I. P. IV: Electra. n. ℳ 2.—
„ I. „ V: Ion. n. ℳ 2.80.
Vol. I. P. VI: Helena. n. ℳ 3.—
„ I. „ VII: Cyclops. n. ℳ 1.40.

[Lucas.] Acta Apostolorum s. L. ad Theophilum lib. alter. Sec. formam quae vid. Romanam rec. Fr. Blass. n. ℳ 2.—

[——] Evangelium sec. Lucam s. L. ad Theoph. lib. prior. Sec. formam quae vid. Romanam rec. Fr. Blass. n. ℳ 4.—

Miscellanea Tironiana. A. d. Cod. Vat. Lat. Reg. Christ. 846 (fol. 99—114) hrsg. v. W. Schmitz. Mit 32 Tafeln in Lichtdruck. 4. In Mappe. n. ℳ 20.—

Pindari carmina prolegg. et comm. instr. ed. W. Christ. n. ℳ 14.—

Platonis Sophista ed. O. Apelt. n. ℳ 5.60.

Statius' Silvae, herausg. u. erkl. v. Fr. Vollmer. n. ℳ 16.—

Theophrasts Charaktere, hrsg., übers. u. erkl. v. d. Philol. Gesellsch. zu Leipzig. n. ℳ 6.—

Thucydidis Historiae rec. C. Hude. Tom. I. n. ℳ 10.—

Vergili Maronis, P., opera iterum rec. O. Ribbeck. 4 voll. gr. 8.
Vol. I. Buc. et Georg. n. ℳ 5.—
— II. Aen. I—VI. n. ℳ 7.20.
Vol. III. Aen. VII—XII. n. ℳ 7.20.
— IV. App. Verg. n. ℳ 3.—

Unter der Presse und in Vorbereitung befinden sich:

Didascaliae apostolorum Latine redditae fragmenta Veronensia ed. E. Hauler.

Fabulae Aesopicae edd. Knöll et Hausrath.

Itineraria Romana edd. O. Cuntz et W. Kubitschek.

Bibliotheca Scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana.

Neue Erscheinungen.

Anthologia Latina edd. Buecheler et Riese. P. II: Carm. epigr. conl. F. Buecheler. F. II. n. ℳ 5.20.
—— lyrica ed. Th. Bergk. Ed. IV cur. E. Hiller(-O. Crusius). ℳ 3.—
Apulei Metamorphoseon ll. XI ed. v. d. Vliet. n. ℳ 3.—
Aristotelis parva naturalia ed. W. Biehl. ℳ 1.80.
Augustini, S. Aureli, confessionum l. XIII rec. P. Knöll. ℳ 2.70.
Babrii fabulae rec. O. Crusius. Acc. fab. dact. et iamb. rell. Ignatii al. tetrast. rec. C. F. Müller. Ed. mai. n. ℳ 8.40.
—— —— Ed. min. n. ℳ 4.—
Bacchylidis carmina ed. F. Blass. n. ℳ 2.40.
Caesaris commentarii rec. B. Kübler. Vol. III. 1. B. Alex. B. Afr. Ed. mai. ℳ 1.— Ed. min. ℳ —.60. Vol. III. 2. B. Hisp. Fragmenta. Indices. ℳ 1.50.
Ciceronis opera ed. C. F. W. Mueller. Pars III. Epistulae. Vol. I. ℳ 3.60. (= Nr. 19—22 à ℳ —.90, Nr. 23 ℳ —.60.)
Euclidis opera edd. Heiberg et Menge. Vol. VI. VII. je n. ℳ 5.—
Eudocia, Proclus, Claudianus, Blemyomachia ed. A. Ludwich. n. ℳ 4.—
Firmicus Maternus edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fasc. I. n. ℳ 4.—
Gemini elementa astronomiae rec. Manitius. n. ℳ 8.—
Heronis Alexandrini opera. Vol. I. Pneumatica. Automata ed. W. Schmidt. [U. d. Pr.]
Hippocratis opera quae fer. omnia. Vol. I rec. H. Kuehlewein. Prolegg. conscrr. Ilberg et Kuehlewein. n. ℳ 6.—
Horati Flacci carmina rec. L. Müller. Ed. III. Ed. min. ℳ —.75. Ed. mai. ℳ 1.—
Iosephi opera rec. S. A. Naber. 6 voll. Vol. VI. (Schlufs.) n. ℳ 4.—
Iurisprudentiae antehadrianae quae supersunt ed. Bremer. P. I. n. ℳ 5.—
Lactantius Placidus: s. Statius. Vol. III.
Lydi, Laurentii, l. de ostentis et Calendaria Graeca omnia ed. C. Wachsmuth. Ed. II. n. ℳ 6.—
Musici scriptores Graeci rec. C. Ianus. n. ℳ 9.—
Mythographi Graeci. Vol. III. Fasc. I. Pseudo-Eratosthenis Catasterismi rec. A. Olivieri. n. ℳ 1.20.
Palladii, Rutilii Tauri Aemiliani, opus agriculturae rec. J. C. Schmitt. n. ℳ 5.20.
Patrum Nicaenorum nomina graece, latine, syriace, coptice, arabice, armeniace edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. n. ℳ 6.—
Philoponi de opificio mundi ll. VII rec. W. Reichardt. n. ℳ 4.—
Pindari carmina rec. W. Christ. Ed. II. ℳ 1.80.
Plini nat. hist. ed. C. Mayhoff. Voll. IV. V. je n. ℳ 6.—
Plutarchi Moralia rec. G. N. Bernardakis. Vol. VII. n. ℳ 4.—
Ptolemaei, Cl., opera. Vol. I. Syntaxis ed. Heiberg. n. ℳ 8.—
Statius, P. Papinius. Vol. III. Lactantii Placidi commentarios rec. R. Jahnke. n. ℳ 8.—